

VIOLENȚA DIGITALĂ ÎMPOTRIVA FEMEILOR ÎN REPUBLICA MOLDOVA

studiu sociologic

CHIȘINĂU, 2026

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE PREVENIRE ȘI
COMBATERE A VIOLENȚEI ÎMPOTRIVA
FEMEILOR ȘI A VIOLENȚEI ÎN FAMILIE

MINISTERUL MUNCII
ȘI PROTECȚIEI SOCIALE
AL REPUBLICII MOLDOVA

Studiul sociologic „Violența digitală împotriva femeilor în Republica Moldova” a fost realizat de Sociopolis Consultancy, în coordonare cu Centrul Internațional „La Strada”, în cadrul unui proiect implementat cu suportul Fondului ONU pentru Populație (UNFPA) și cu susținerea financiară a Guvernului Marii Britanii.

Colectarea datelor cantitative și analiza statistică au fost realizate de CBS Research, iar colectarea datelor calitative, precum și analiza și interpretarea acestora au fost efectuate de Sociopolis Consultancy.

Rezultatele studiului, concluziile și recomandările prezentate în această publicație reflectă opinia echipei de cercetare și nu reprezintă în mod necesar poziția finanțatorilor.

Coordonatoare:

Elena BOTEZATU

Autoare studiu:

Diana CHEIANU-ANDREI

Pentru informații suplimentare privind prezenta publicație ne puteți contacta:

Centrul Internațional „La Strada”

Chișinău, MD-2012, C.P. 259

Republica Moldova

Tel. + 373 22 234 907

e-mail: office@lastrada.md

www.lastrada.md

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE PREVENIRE ȘI
COMBATERE A VIOLENȚEI ÎMPOTRIVA
FEMEILOR ȘI A VIOLENȚEI ÎN FAMILIE

MINISTERUL MUNCII
ȘI PROTECȚIEI SOCIALE
AL REPUBLICII MOLDOVA

CUPRINS

ACRONIME ȘI ABREVIERI	6
LISTA FIGURILOR, BOXELOR ȘI TABELELOR	7
SUMAR EXECUTIV	8
INTRODUCERE	13
I. CADRUL DE CERCETARE	16
1.1. Scopul și obiectivele cercetării	16
1.2. Violența digitală împotriva femeilor. Aspecte conceptuale	17
1.3. Metodologia de cercetare	19
1.4. Considerații etice	23
1.5. Limitele cercetării	24
II. PERCEPȚIA, PREVALENȚA ȘI IMPACTUL VIOLENȚEI DIGITALE	26
2.1. Utilizarea Internetului și a platformelor digitale	26
2.2. Înțelegerea fenomenului și percepția riscurilor	30
2.3. Prevalența și formele violenței digitale	31
2.4. Profilul victimelor și al martorilor violenței digitale	35
2.5. Spațiile și platformele unde se manifestă violența digitală	38
2.6. Tipurile de agresor	41
2.7. Raportarea	44
2.8. Impactul violenței digitale	48
2.9. Copingul	54
III. NORMELE SOCIALE ȘI ATITUDINILE FAȚĂ DE VIOLENȚA DIGITALĂ	61
3.1. Percepții și reacții privind distribuirea neconsensuală a imaginilor intime în cadrul relațiilor	61
3.2. Percepții și reacții privind violența psihologică în mediul online	64
3.3. Percepția gravității și a impactului producerii și manipulării imaginilor, înregistrărilor video prin intermediul tehnologiilor	67
3.4. Percepția barierelor și a rolului familiei, comunității, instituțiilor privind hărțuirea online, urmărirea și denigrarea sistemică	69
3.5. Diferențele de percepții a normelor sociale și a atitudinilor față de violența digitală	72
IV. SISTEMUL DE INTERVENȚIE ȘI PROTECȚIA ÎMPOTRIVA VIOLENȚEI DIGITALE	76
4.1. Angajamentele internaționale și europene împotriva violenței digitale care ghidează activitatea diferitelor instituții	76
4.2. Obiectivele prioritare ale instituțiilor privind violența digitală și protecția drepturilor femeilor în procesul de aderare la Uniunea Europeană	79
4.3. Reflectarea angajamentelor internaționale și europene împotriva violenței digitale în cadrul național normativ și de politici	81
4.4. Practicile instituționale în prevenirea și combaterea violenței digitale	84
4.5. Capacități și bariere în intervenția și protecția împotriva violenței digitale	89

V. PRIORITĂȚILE PENTRU COMBATEREA VIOLENȚEI DIGITALE ÎN REPUBLICA

MOLDOVA	95
5.1. Sprijinul necesar pentru femeile afectate de violența digitală	95
5.2. Prioritățile cheie pentru o strategie națională eficientă de prevenire și combateră a violenței digitale	98
CONCLUZII	102
RECOMANDĂRI	105
BIBLIOGRAFIE	108
ANEXE	109
Anexa 1. Date despre femeile afectate de violența digitală și cele din grupurile de risc cu care s-au realizat interviuri individuale aprofundate	109
Anexa 2. Date despre specialiștii cu care s-au realizat interviuri individuale semi-structurate	110
Anexa 3. Date despre persoanele participante la discuțiile de grup ale scenariilor	110
Anexa 4. Dezagregarea datelor cantitative	111

ACRONIME ȘI ABREVIERI

ANPCV	Agenția Națională de Prevenire și Combatere a Violenței împotriva Femeilor și a Violenței în Familie
CAPI	Tehnica interviului față în față, asistat de un dispozitiv electronic (tabletă, laptop)
Convenția de la Istanbul	Convenția Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice
DSA	Regulamentul (UE) 2022/2065 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 octombrie 2022 privind o piață unică pentru servicii digitale și de modificare a Directivei 2000/31/CE (Regulamentul privind serviciile digitale)
FG	Focus grup
GREVIO	Grupul experților pentru acțiunea împotriva violenței față de femei și violenței domestice
IIA	Interviu individual aprofundat
IIS	Interviu individual semi-structurat
MAI	Ministerul Afacerilor Interne
MDED	Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării
MJ	Ministerul Justiției
MMPS	Ministerul Muncii și Protecției Sociale
ONU	Organizația Națiunilor Unite
OSC	Organizații ale societății civile
PG	Procuratura Generală
TIC	Tehnologii Informaționale și Comunicaționale
UE	Uniunea Europeană
UNFPA	Fondul Națiunilor Unite pentru Populație

LISTA FIGURILOR, BOXELOR ȘI TABELELOR

Figura 1. Metodologia de cercetare

Figura 2. Frecvența de utilizare a Internetului, %

Figura 3. Frecvența de utilizare a platformelor/rețelelor de socializare, %

Figura 4. Recunoașterea formelor de violență digitală, %

Figura 5. Aprecierea gradului de expunere a femeilor la diferite forme de violență digitală, %

Figura 6. Prevalența formelor de violență digitală directe și indirecte, în ultimele 12 luni, %

Figura 7. Profilul sociodemografic al victimelor și martorilor, %

Figura 8. Platformele unde se manifestă violența digitală, %

Figura 9. Rata de utilizare a rețelelor sociale și statutul de victimă a violenței digitale, %

Figura 10. Frecvența de manifestare a actelor de violență digitală, %

Figura 11. Tipuri de agresori implicați în experiențele de violență digitală, %

Figura 12. Genul agresorului în mediul digital, %

Figura 13. Disponibilitatea de raportare a cazurilor de violență digitală, %

Figura 14. Cauzele subraportării cazurilor de violență digitală, %

Figura 15. Acțiunile de protecție împotriva violenței digitale, %

Figura 16. Aprecierea impactului diferitelor forme de violență digitală asupra femeilor, %

Figura 17. Impactul violenței digitale asupra victimei, %

Figura 18. Aprecieri și poziții asupra fenomenului violenței digitale, %

Figura 19. Aprecierea gradului de protecție a femeilor împotriva violenței digitale, %

Boxa 1. Distribuția neconsensuală a imaginilor intime în cadrul relațiilor (scenariul 1)

Boxa 2. Violența psihologică în mediul online (scenariul 2)

Boxa 3. Producerea și manipularea imaginilor și înregistrărilor video prin intermediul TIC (scenariul 3)

Boxa 4. Hărțuirea online, urmărirea și denigrarea sistemică (scenariul 4)

Tabelul 1. Caracteristici sociodemografice de bază ale respondenților

SUMAR EXECUTIV

Context

Dezvoltarea accelerată a mediului digital transformă profund modalitățile de comunicare, relaționare și participare socială, generând totodată noi forme de vulnerabilitate și riscuri, în special pentru femei. Violența digitală împotriva femeilor se manifestă ca o extensie și, în anumite contexte, ca o amplificare a violenței în bază de gen, integrându-se într-un continuum online-offline al controlului, intimidării și abuzului. Anonimatul, accesibilitatea tehnologiilor digitale și capacitatea de replicare și perpetuare a conținutului abuziv creează condiții favorabile pentru manifestarea violenței digitale cu costuri sociale reduse pentru agresori și cu impact sporit asupra victimelor.

La nivel internațional și european, violența digitală este recunoscută tot mai clar ca o problemă de drepturile omului și de egalitate de gen. Documentele Organizației Națiunilor Unite (ONU), *Convenția Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice* (Convenția de la Istanbul) și *Directiva Uniunii Europene (UE) 2024/1385 privind combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice* subliniază caracterul de gen al violenței digitale și necesitatea unor răspunsuri integrate, adaptate mediului digital. Pentru Republica Moldova acest cadru are o relevanță strategică dublă: pe de o parte, ca reper normativ în procesul de aderare și armonizare cu acquis-ul comunitar, iar pe de altă parte, ca instrument de orientare pentru dezvoltarea politicilor publice bazate pe date.

În pofida unor progrese normative recente, în Republica Moldova datele privind amploarea, formele și impactul violenței digitale asupra femeilor rămân limitate. Lipsa unei baze empirice solide afectează capacitatea instituțiilor de a formula intervenții eficiente, de a adapta mecanismele de protecție și de a evalua impactul politicilor existente. În acest context, prezentul studiu răspunde unei nevoi critice de cunoaștere a fenomenului violenței digitale împotriva femeilor din Republica Moldova.

Scopul cercetării, obiectivele și metodologia studiului

Scopul general al cercetării a urmărit cunoașterea fenomenului violenței digitale împotriva femeilor din Republica Moldova, prin generarea de date empirice relevante care să permită o înțelegere aprofundată a prevalenței, formelor de manifestare, impactului și răspunsurilor instituționale asociate acestui fenomen.

Obiectivele specifice ale studiului au vizat:

- estimarea prevalenței violenței digitale împotriva femeilor, atât din perspectiva experiențelor directe (victime), cât și indirecte (martori, persoane care cunosc victime);
- identificarea principalelor forme de violență digitală, a spațiilor de manifestare și a tiparelor de agresiune;

- analiza impactului violenței digitale asupra bunăstării psiho-emoționale, vieții sociale și participării femeilor în mediul digital;
- explorarea normelor sociale și a atitudinilor față de violența digitală, inclusiv a mecanismelor de responsabilizare;
- evaluarea capacităților și limitelor sistemului instituțional de intervenție și protecție;
- formularea de recomandări fundamentate empiric pentru îmbunătățirea politicilor publice și a mecanismelor de prevenire și răspuns.

Metodologia de cercetare a avut un caracter mixt, combinând metode cantitative și calitative, cu scopul de a surprinde atât amploarea fenomenului, cât și complexitatea experiențelor și percepțiilor asociate. Componenta cantitativă a avut forma unui sondaj de opinie realizat în rândul populației adulte utilizatoare de Internet, pe un eșantion probabilistic, stratificat, reprezentativ la nivel național de 1016 de respondenți, care a permis estimarea prevalenței și analiza distribuției sociodemografice a violenței digitale. Componenta calitativă a inclus 7 interviuri individuale aprofundate cu femei afectate de violența digitală și 7 interviuri cu femei din grupuri de risc, 10 interviuri semi-structurate cu specialiști din instituții publice și organizații ale societății civile (OSC), precum și 4 discuții focus grup bazate pe scenarii, care au permis explorarea detaliată a formelor de violență experimentate, a impactului asupra vieții personale, sociale și profesionale, precum și a strategiilor de coping, au facilitat explorarea normelor sociale și a reacțiilor instituționale. Această abordare metodologică complexă a permis triangularea datelor și a contribuit la creșterea validității și fiabilității rezultatelor obținute.

Percepția, prevalența și impactul violenței digitale

Datele cantitative și calitative confirmă faptul că violența digitală împotriva femeilor reprezintă un fenomen social semnificativ, cu o vizibilitate crescută, dar cu un nivel ridicat de subraportare. Conectivitatea intensă a populației adulte la mediul online, caracterizată prin utilizarea zilnică a Internetului de către majoritatea respondenților, creează un context structural favorabil expunerii la riscuri digitale.

Din perspectiva prevalenței, cercetarea denotă că **12,0% dintre utilizatorii de internet cu vârsta de peste 18 ani** au fost victime ale cel puțin unei forme de violență digitală, iar **25,4% au fost martori** ai unor astfel de situații. Diferența substanțială dintre experiența directă și cea indirectă sugerează o normalizare socială a violenței digitale și o subestimare a dimensiunii reale a fenomenului la nivel de auto-raportare.

Distribuția violenței digitale este profund inegală din punct de vedere social și de gen. Femeile sunt afectate disproporționat, iar **vârsta funcționează ca un factor esențial de vulnerabilitate**, segmentul 18–29 ani înregistrând cele mai ridicate niveluri atât de victimizare directă, cât și de expunere indirectă. Profilul sociodemografic al victimelor indică o vulnerabilitate sporită în rândul femeilor tinere, studentelor, femeilor necăsătorite și al celor din mediul urban, corelată cu

intensitatea participării digitale.

Din punct de vedere tipologic violența digitală apare ca un fenomen multidimensional, organizat în jurul unor nuclee recurente:

1. agresiuni verbale și de reputație;
2. practici de control, monitorizare și urmărire digitală;
3. forme sexualizate de abuz, inclusiv distribuirea neconsensuală a imaginilor intime;
4. amenințări și intimidare. Acestor forme li se adaugă practici emergente facilitate de tehnologii avansate, precum manipularea imaginilor și a conținutului audio-video prin intermediul inteligenței artificiale.

Spațiile de manifestare a violenței digitale sunt **rețelele de socializare care au în- trunit 70,2% dintre cazuri**, urmate de aplicațiile de mesagerie instant (26,8%). Aceste platforme reunesc condiții cumulative de risc – vizibilitate ridicată, recurență, distribuire rapidă și suprapunerea relațiilor cu persoane cunoscute și necunoscute.

Impactul violenței digitale este preponderent psiho-emoțional și se manifestă prin anxietate, insecuritate, frică, stres persistent și afectarea stimei de sine. Efectele depășesc în mod frecvent mediul online și se transferă în viața offline, influențând relațiile sociale, activitatea profesională și implicarea publică. Reacțiile victimelor sunt predominant defensive – restricționarea vizibilității online și auto-cenzura, ceea ce indică existența unor costuri sociale semnificative ale violenței digitale.

Normele sociale și atitudinile față de violența digitală

Analiza calitativă bazată pe discuții de tip focus grup a diferitor scenarii cu femei și specialiști evidențiază un set complex de norme sociale și atitudini care modelează felul în care violența digitală este recunoscută, interpretată și gestionată. Deși există un consens larg privind recunoașterea situațiilor analizate ca forme de violență, acest consens este adesea fragil și condiționat de vizibilitatea publică a abuzului, de existența unor amenințări explicite și de claritatea cadrului juridic.

Formele evidente de violență, precum distribuirea neconsensuală a imaginilor intime sau denigrarea publică, sunt recunoscute rapid și fără ambiguități. În schimb violența psihologică subtilă, exercitată prin mesaje repetitive, monitorizare și control, este mai frecvent minimizată sau reinterpretată ca problemă „privată”, mai ales în absența amenințărilor directe. Acest tip de ambiguitate reflectă limitele normelor sociale actuale privind recunoașterea violenței digitale ca amenințare reală la siguranța femeilor.

Un tipar transversal îl constituie persistența mecanismelor de culpabilizare a victimelor. În special în rândul femeilor de vârstă medie și al unor actori instituționali, responsabilitatea este redistribuită indirect către victimă prin referiri la alegerile relaționale, lipsa de prudență sau gestionarea insuficientă a riscurilor online. Femeile tinere tind să formuleze mai clar responsabilitatea agresorului și să respingă explicit culpabilizarea victimei, indicând o posibilă schimbare generațională în normele de gen.

Un alt rezultat important al cercetării este confirmarea percepției violenței digitale ca parte a unui continuum online-offline al violenței în bază de gen. Controlul digital, urmărirea online și denigrarea sunt înțelese ca extensii ale violenței psihologice și fizice exercitate anterior, menținând agresorul prezent în viața victimei chiar și după separare. În acest context, tehnologiile emergente amplifică sentimentul de insecuritate și pierdere a controlului, generând noi provocări normative și instituționale. Reacțiile martorilor sunt dominate de non-intervenție și prudență. Teama de expunere, riscul de a deveni ținte secundare și percepția violenței digitale ca problemă privată limitează intervenția publică. Prevenirea este conceptualizată predominant ca responsabilitate individuală, centrată pe educație și vigilență personală, în timp ce responsabilitatea comunitară și instituțională rămâne slab internalizată.

Sistemul de intervenție și protecția împotriva violenței digitale

Republica Moldova a făcut progrese importante prin ajustarea legislației și asumarea unor angajamente internaționale și europene. Analiza sistemului de intervenție relevă existența unui cadru normativ și instituțional aflat într-un proces de consolidare, dar încă fragmentat și insuficient adaptat specificului violenței digitale. Violența digitală este abordată preponderent ca mijloc de manifestare a formelor consacrate de violență (psihologică, sexuală, economică), ceea ce oferă o bază juridică pentru intervenție, dar generează ambiguități procedurale. Lipsa unor protocoale clare, a unor competențe bine delimitate și a unor instrumente tehnice adecvate limitează capacitatea instituțiilor de a interveni rapid și eficient.

Specialiștii intervievați au relatat bariere recurente precum: deficit de resurse umane instruite, dificultăți în colectarea și conservarea probelor digitale, proceduri greoaie și lipsa cooperării eficiente cu platformele online. Intervenția este adesea condiționată de existența unor amenințări explicite sau a unor dovezi solide, ceea ce lasă neacoperite formele subtile, dar persistente de violență digitală. Drept urmare, femeile afectate de violența digitală se orientează mai întâi către rețele informale de sprijin, iar adresarea către instituții este percepută ca dificilă, stigmatizantă și incertă privind rezultatele. Această ruptură între nevoile victimelor și răspunsurile instituționale contribuie la subraportarea și la perpetuarea violenței.

Prioritățile pentru combaterea violenței digitale în Republica Moldova

Analiza integrată a datelor cantitative și calitative indică necesitatea definirii unor priorități strategice clare pentru prevenirea și combaterea violenței digitale împotriva femeilor, care să reflecte specificul mediului digital, dinamica fenomenului și interdependența dintre violența online și cea offline. O primă prioritate este **consolidarea sprijinului pentru femeile afectate de violența digitală**, prin asigurarea accesului la servicii specializate, adaptate mediului online. Femeile afectate au nevoie nu doar de mecanisme juridice, ci și de suport psihologic, consiliere privind siguranța digitală și orientare practică pentru gestionarea probelor și a riscurilor. Datele arată că lipsa unui sprijin integrat contribuie la orientarea predominant defensivă a strategiilor de coping și la retragerea femeilor din spațiul digital.

O a doua prioritate vizează **îmbunătățirea capacității instituționale de recunoaștere și intervenție**, în special în cazurile de violență psihologică digitală, control coercitiv online și utilizare a tehnologiilor informaționale și de comunicații (TIC). Persistența unor criterii restrictive de intervenție, centrate pe amenințări explicite sau prejudicii „vizibile”, limitează protecția femeilor și permite escaladarea violenței. Este necesară o abordare care să integreze evaluarea riscului, perspectiva de gen și experiența subiectivă a victimei.

O a treia prioritate strategică este **armonizarea cadrului național de politici cu standardele europene** nu doar la nivel formal, dar și prin adaptarea efectivă a mecanismelor de prevenire, protecție și colectare a datelor. Procesul de integrare europeană oferă o oportunitate pentru dezvoltarea unui răspuns coerent la violența digitală, inclusiv prin alinierea la *Directiva UE 2024/1385* și la *Regulamentul (UE) 2022/2065 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 octombrie 2022 privind o piață unică pentru servicii digitale și de modificare a Directivei 2000/31/CE (Regulamentul privind serviciile digitale) (DSA)*.

În fine, o prioritate transversală o constituie **schimbarea normelor sociale care tolerează violența digitală**, inclusiv prin promovarea responsabilității colective și a implicării martorilor. Fără o transformare a normelor și atitudinilor sociale intervențiile instituționale riscă să rămână reactive și limitate în impact.

În ansamblu, studiul evidențiază că violența digitală împotriva femeilor în Republica Moldova este un fenomen sistemic, aflat la intersecția dintre inegalitățile de gen și transformările digitale. Răspunsul eficient la acest fenomen reclamă o schimbare de paradigmă — de la reacții fragmentate și responsabilizare individuală către o abordare integrată, centrată pe victimă, prevenire și responsabilitate instituțională și colectivă.

Recomandările generale

Rezultatele cercetării evidențiază necesitatea unei abordări sistemice și integrate a violenței digitale împotriva femeilor, care să depășească răspunsurile fragmentare și predominant reactive. Recomandările formulate sunt în corelație directă cu constatările empirice ale studiului și sunt structurate pe următoarele niveluri de intervenție:

- **legal și de politici publice;**
- **instituțional și procedural;**
- **instruire și dezvoltare de competențe;**
- **prevenire și schimbare a normelor sociale;**
- **colaborare și coordonare intersectorială.**

INTRODUCERE

Dezvoltarea accelerată a Internetului și a platformelor digitale favorizează apariția unor forme noi și tot mai agresive de violență împotriva femeilor. Anonimatul perceput în mediul online, libertatea de exprimare digitală și lipsa unor consecințe imediate contribuie la multiplicarea comportamentelor abuzive. Noile tehnologii creează contexte favorabile pentru perpetuarea violenței în bază de gen, adâncind și mai mult inegalitățile existente și împiedicând victimele să-și exercite pe deplin drepturile fundamentale.

Violența digitală împotriva femeilor este recunoscută pe plan internațional ca o extensie a violenței de gen în mediul digital. ONU și Consiliul Europei subliniază că abuzurile online nu sunt incidente izolate, ci fac parte dintr-un continuum al violenței pe care femeile îl pot suferi pe parcursul vieții¹. Cu alte cuvinte, hărțuirea, amenințările sau abuzurile care altădată aveau loc doar în spațiul fizic se manifestă acum și pe Internet. Grupul de experți al Consiliului Europei pentru acțiunea împotriva violenței față de femei și a violenței domestice (GREVIO) subliniază caracterul de gen al violenței digitale și legătura strânsă cu inegalitățile existente, evidențiind că atacurile virtuale adesea continuă (sau amplifică) abuzurile offline suferite de femei. În acest sens ONU subliniază că violarea drepturilor femeilor în spațiul digital reprezintă o nouă frontieră a luptei pentru egalitate, care necesită aceeași atenție ca și violența fizică sau psihologică offline.

Documentele internaționale accentuează că violența digitală în bază de gen este un fenomen dinamic, greu de surprins exhaustiv prin categorii stabile, deoarece depinde de evoluția platformelor, de arhitectura comunicării și de TIC. Raportul Institutului European pentru Egalitatea de Gen privind *Combaterea violenței cibernetice împotriva femeilor și fetelor*² arată că statele europene au fost nevoite să coreleze politicile egalității de gen cu politici digitale tocmai din cauza extinderii formelor de abuz în spațiul online și a dificultăților de măsurare și comparare a datelor. De asemenea, Consiliul Europei accentuează că sistemele de colectare a datelor adesea nu surprind complexitatea violenței facilitate de TIC, cadrele legal-normative sunt inconsistente, iar datele rămân fragmentare, ceea ce lasă decidenții fără instrumentele necesare pentru intervenții eficiente și evaluarea impactului politicilor.³

*Directiva (UE) 2024/1385 privind combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice*⁴ marchează o etapă importantă în recunoașterea anumitor conduite din mediul digital ca fapte ce necesită incriminare, prevenire și protecție, inclusiv prin instrumente de sprijin pentru victime și mecanisme de cooperare instituțională. Relevanța acestei directive pentru Republica Moldova este dublă:

---

1 <https://rm.coe.int/coe-book-en-study-on-the-digital-dimension-20240316-1-002-/1680af4f22>, Study on the digital dimension of violence against women in the Republic of Moldova, 2024, Consiliul Europei.

2 https://eige.europa.eu/sites/default/files/documents/combating_cyber_violence_against_women_and_girls.pdf, Combating Cyber Violence against Women and Girls, 2022, European Institute for Gender Equality.

3 <https://rm.coe.int/collecting-data-on-technology-facilitated-violence-against-women-chall/488029b1f9>, Consiliul Europei.

4 <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=celex%3A32024L1385>, EUR-Lex.

(1) standard de referință pentru convergență în procesul de aderare europeană; (2) reper metodologic pentru definirea fenomenului și pentru proiectarea sistemelor de date (date administrative, raportări instituționale, sondaje) capabile să surprindă particularitățile violenței digitale.

Republica Moldova trece printr-o transformare digitală rapidă. Accesul la Internet a devenit larg răspândit – dacă în 2015 doar aproximativ 50% din populație utiliza Internetul, în 2024 proporția utilizatorilor a depășit 80%. Tot mai mulți moldoveni, inclusiv femei și fete, folosesc zilnic rețele sociale și dispozitive conectate. De exemplu, 54% din populația adultă utiliza în septembrie 2025 Facebook în scop de informare, iar în rândul femeilor proporția era de 57%.⁵ Această tendință este confirmată și de datele Comisiei Europene⁶ și ale Băncii Mondiale,⁷ care evidențiază o creștere constantă a ponderii populației care utilizează Internetul în Republica Moldova. În acest ecosistem digital femeile participă în mod activ la comunicarea online, însă participarea lor este însoțită de costuri sociale specifice: intimidare, control, hărțuire, expunere non-consensuală a datelor/imaginilor, campanii de denigrare sau șantaj – forme care afectează nu doar bunăstarea psihologică, ci și reputația, relațiile și oportunitățile socioeconomice. Prejudecățile și stereotipurile de gen migrează din spațiul real în cel virtual, unde violența este amplificată, replicată și menținută în timp. Mai mult decât atât, se creează un continuum între online și offline, în care practici precum cyberstalking-ul, trolling-ul misogin sau abuzul sexual bazat pe imagini prelungesc și intensifică violența existentă.

În Republica Moldova violența digitală este recunoscută tot mai frecvent ca risc emergent în sfera violenței împotriva femeilor. *Programul național privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și violenței în familie pentru anii 2023-2027*⁸ admite existența fenomenului, dar relevă că lipsa datelor fiabile afectează capacitatea de ajustare a politicilor și de măsurare a intervențiilor.

Înțelegerea profundă a violenței digitale și dezvoltarea unui răspuns instituțional bazat pe dovezi reprezintă o componentă esențială a modernizării statului și a consolidării protecției drepturilor omului într-o societate digitalizată. În acest context importanța studierii violenței digitale față de femei este strategică și determinată de:

1. necesitatea măsurării fenomenului pentru a crea o bază solidă pentru dezvoltarea politicilor publice în acest domeniu;
2. identificarea unor limite ale cadrului legal care generează bariere de protecție și inechități în accesul la justiție și servicii;
3. armonizarea cadrului legal cu standardele europene.

---

5 <https://ipp.md/2025-09/prezentarea-rezultatelor-sondajului-barometrul-opinieii-publice-septembrie-2025/>, Barometrul Opiniei Publice, ediția septembrie 2025, IPP.

6 https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Key_figures_for_European_Neighbourhood_East_countries, datele Comisiei Europene.

7 <https://data.worldbank.org/indicator/IT.NET.USER.ZS?locations=MD>, datele Băncii Mondiale.

8 https://www.legis.md/cautare/getResults?doc_id=140367&lang=ro, Guvernul Republicii Moldova, Hotărârea nr. 332/2023.

Studiul național inițiat de Centrul Internațional „La Strada”, în parteneriat cu Fondul Națiunilor Unite pentru Populație (UNFPA) din Moldova și Agenția Națională de Prevenire și Combatere a Violenței împotriva Femeilor și a Violenței în Familie (ANPCV), își propune să analizeze fenomenul violenței digitale, normele sociale și atitudinea față de acesta, procedurile și capacitățile existente și să ajute la dezvoltarea unei politici bazate pe dovezi în domeniul prevenirii și combaterii violenței digitale.

I. CADRUL DE CERCETARE

1.1. Scopul și obiectivele cercetării

În contextul transformării digitale accelerate din Republica Moldova și al extinderii utilizării platformelor online în viața socială, profesională și personală, a apărut și ia amploare o nouă formă de violență – cea digitală, care este intrinsec legată de utilizarea TIC. Violența digitală împotriva femeilor reprezintă o formă insuficient documentată și cercetată a violenței bazate pe gen, care se manifestă prin utilizarea TIC și a mediului digital ca instrumente de control, intimidare, hărțuire, șantaj sau expunere abuzivă. Această nouă formă de violență afectează în mod disproporționat femeile și fetele, determinând consecințe grave asupra continuării educației și sănătății lor mintale, provocând excluziune socială, anxietate și incitare la autovătămare, iar în cazuri extreme, suicid.

Cadrul normativ și de politici publice din Republica Moldova recunoaște dimensiunea digitală a violenței,⁹ dar datele empirice privind amploarea, formele concrete de manifestare și impactul acestui fenomen rămân limitate. Lipsa unor date fiabile constituie o lacună serioasă pentru fundamentarea politicilor publice, ajustarea mecanismelor de intervenție și dezvoltarea unor servicii adecvate nevoilor femeilor afectate, așa cum se subliniază și în documentele strategice naționale în vigoare. În acest context, prezentul studiu are drept scop general consolidarea bazei de cunoaștere a fenomenului violenței digitale față de femei în Republica Moldova prin generarea de date empirice relevante, care să permită o înțelegere aprofundată a prevalenței, tiparelor de manifestare, impactului și răspunsurilor instituționale la acest fenomen.

Pentru realizarea acestui scop cercetarea și-a propus următoarele obiective specifice:

- explorarea și descrierea formelor de violență digitală exercitate asupra femeilor, cu accent pe manifestările care produc prejudicii semnificative de ordin psihologic, emoțional, fizic sau de reputație, inclusiv distribuirea neconsimțită a materialelor intime, hărțuirea online, amenințările, șantajul și urmărirea în spațiul digital;
- estimarea prevalenței violenței digitale împotriva femeilor la nivel național, prin colectarea și analiza datelor cantitative privind experiențele directe (în calitate de victime) și indirecte (în calitate de martori sau persoane ce cunosc pe cineva care a fost victimă) la astfel de comportamente în mediul online;
- analiza impactului violenței digitale asupra bunăstării emoționale, sănătății psihologice, vieții sociale și profesionale, precum și asupra participării acestora în spațiul digital;
- identificarea strategiilor de coping și a comportamentelor de căutare a ajutorului, adoptate de femeile afectate de violența digitală, inclusiv a mecanismelor informale și formale utilizate pentru a face față situațiilor de abuz, precum și a barierelor întâmpinate în accesarea serviciilor de sprijin;

---

⁹ https://www.legis.md/cautare/getResults?doc_id=150197&lang=ro, Parlamentul Republicii Moldova, Legea 252/2025.

- evaluarea nivelului de pregătire și a capacității instituționale a actorilor relevanți din domeniul protecției sociale, justiției, aplicării legii, educației și societății civile, de a recunoaște, preveni și răspunde eficient cazurilor de violență digitală față de femei;
- generarea de recomandări fundamentate empiric pentru îmbunătățirea cadrului de politici, a mecanismelor de prevenire și intervenție și a serviciilor de sprijin destinate femeilor afectate de violența digitală, în concordanță cu angajamentele internaționale și europene asumate de Republica Moldova.

Prin atingerea acestor obiective studiul a intenționat să contribuie la fundamentarea intervențiilor bazate pe dovezi, în vederea prevenirii și combaterii violenței digitale și a consolidării unui răspuns național centrat pe drepturile și nevoile femeilor afectate.

1.2. Violența digitală împotriva femeilor. Aspecte conceptuale

---

În ultimele decenii, odată cu dezvoltarea și extinderea TIC, spațiul digital a devenit un mediu semnificativ pentru reproducere, extindere și noi manifestări ale violenței în bază de gen. Aceste manifestări, favorizate de utilizarea tehnologiilor, includ o varietate de acțiuni cu impact dăunător, care pot avea loc în medii digitale cum sunt rețelele sociale, aplicațiile de mesagerie, platformele de partajare de conținut și alte servicii online. În acest mod noile tehnologii creează contexte favorabile pentru perpetuarea violenței împotriva femeilor, adâncind inegalitățile existente și împiedicând victimele să-și exercite pe deplin drepturile fundamentale.

Precizăm că în prezent în documente internaționale se utilizează diferiți termeni: „violență online”, „violență digitală”, „violență cibernetică” sau „violență facilitată de tehnologie.”

Termenul „violență digitală” este utilizat în documentele de politici publice pentru a descrie orice act de violență în bază de gen, facilitat, amplificat sau exercitat prin intermediul TIC și care are ca scop sau efect vătămarea fizică, psihologică, sexuală sau economică a unei femei.¹⁰ Această definiție reflectă câteva elemente conceptuale esențiale:

1. legătura cu violența în bază de gen, adică abuzuri direcționate în mod disproporționat către femei;
2. caracterul sistemic al violenței;
3. utilizarea TIC ca mediu sau instrument de către abuzatori.

Termenul „violență online” este sinonim cu „violență digitală” și este mai accesibil, dar poate fi uneori înțeles restrictiv, ca referindu-se doar la rețelele sociale sau spațiul online vizibil.

---

¹⁰ https://www.eviolenta.md/wp-content/uploads/2025/11/GLOSAR_TERMENI_VIOLENTA_DIGITALA_RO_2025_WEB.pdf, Glosar de termeni privind violența digitală împotriva femeilor și copiilor. Resursă pentru profesioniști. La Strada, 2025.

Termenul „violență cibernetică”, folosit uneori în documente europene, juridice sau de securitate, se referă în mod tradițional la forme de violență sau hărțuire care au loc în mediul online, prin mijloace electronice, fără implicarea directă a contactului fizic și, de regulă, este asociat cu noțiuni ca hărțuire cibernetică, urmărire online, publicare de conținut ofensator sau amenințări prin canale electronice.¹¹

Termenul „violența în bază de gen facilitată de tehnologie” este utilizat de organizațiile ONU pentru a desemna violența de gen comisă, facilitată sau agravată de utilizarea tehnologiei și include hărțuirea online, urmărirea digitală, distribuirea imaginilor intime neconsensuale, amenințările, deepfake-urile și alte forme emergente de abuz.

Dintre termenii analizați, cel de „violență digitală împotriva femeilor” este considerat accesibil și incluziv, fiind totodată cel mai ușor de utilizat în contexte educaționale și de prevenire.¹² Astfel, în cadrul prezentului studiu termenul „violență digitală” este preferat pentru că reflectă mai adecvat amploarea și complexitatea fenomenului. Preferința este determinată de faptul că violența digitală este conceptul structural de referință care:

1. include dimensiunea de gen în analiza fenomenului;
2. reflectă modul în care TIC transformă și amplifică inegalitățile și abuzurile existente în mediul offline;
3. oferă un cadru conceptual mai larg, capabil să integreze atât perspectiva sociologică, cât și implicațiile normative și de politici publice.¹³

Totodată subliniem că violența digitală include, dar nu se limitează la:

- i. hărțuire și abuz online;
- ii. distribuirea neconsensuală a imaginilor intime;
- iii. urmărire sau monitorizare digitală (cyberstalking);
- iv. amenințări, discurs de ură și defăimare online;
- v. manipulare și distribuire neconsensuală a datelor personale.¹⁴

Caracteristicile care diferențiază violența digitală de alte forme tradiționale de violență includ:

- i. anonimatul prestabilit al mediului digital care facilitează comportamente agresive cu risc redus de responsabilizare;
- ii. realizarea acțiunilor la distanță, fără contact fizic cu victima, fapt ce permite realizarea acestuia de oriunde;
- iii. caracterul automat care, datorită TIC, necesită mai puțin timp și efort;
- iv. accesibilitatea, care permite abuzatorilor să comită acte de violență cu eficiență crescută;
- v. impunitatea, pentru că abuzatorii pot să nu fie trași la răspundere sau adesea pot scăpa de pedeapsă;

11 https://eige.europa.eu/sites/default/files/documents/ti_pubpdf_mh0417543ron_pdfweb_20171026164004.pdf, Violența cibernetică împotriva femeilor și fetelor, European Institute for Gender Equality.

12 Glosar de termeni privind violența digitală împotriva femeilor și copiilor. Resursă pentru profesioniști. La Strada, 2025, p.4.

13 https://www.eviolenta.md/wp-content/uploads/2025/11/GLOSAR_TERMENI_VIOLENTA_DIGITALA_RO_2025_WEB.pdf, Glosar de termeni privind violența digitală împotriva femeilor și copiilor. Resursă pentru profesioniști. La Strada, 2025.

14 Ibidem.

vi. posibilitatea perpetuării și amplificării conținutului abuziv pe termen lung, fără control clar sau sancțiuni eficiente. Violența digitală se înscrie astfel într-un continuum al violenței în bază de gen, în care mediul digital nu este un spațiu separat, ci o extensie a relațiilor de putere existente în viața offline, interconectându-se cu experiențele cotidiene ale femeilor și influențând direct siguranța, demnitatea și implicarea lor socială.

Precizăm, de asemenea, că în cadrul cercetării următoarele noțiuni sunt înțelese astfel:

- *mediu digital/mediu online* – orice platformă sau canal electronic/rețea socială utilizată pentru crearea, stocarea și distribuirea de conținut digital (fotografii, videoclipuri, podcast-uri etc.);
- *Internet* – rețea informatică mondială între computere conectate la diferite rețele sociale, care permite interconectarea rețelelor locale și globale, facilitând schimbul de date și informații în diverse domenii;
- *rețele sociale* – platforme digitale formate din comunități de indivizi cu interese, activități sau relații comune, care permit contactul între persoane și funcționează ca un mijloc de comunicare și schimb de informații.

1.3. Metodologia de cercetare

Pentru atingerea scopului și a obiectivelor cercetării a fost aplicată o abordare metodologică complexă, orientată spre cunoașterea atât a prevalenței violenței digitale împotriva femeilor, cât și a percepțiilor, experiențelor și practicilor asociate acestui fenomen din perspectiva femeilor afectate și a actorilor instituționali relevanți (Figura 1). Această abordare a permis triangularea datelor prin combinarea mai multor surse și metode de cercetare, cu scopul de a reduce limitările inerente fiecărei metode utilizate și de a spori validitatea și robustețea rezultatelor obținute.

Figura 1. Metodologia de cercetare

1. Componenta cantitativă	2. Componenta calitativă	3. Triangularea rezultatelor
<p>Sondaj național reprezentativ (CAPI)</p> <p>1016 respondenți, +18 ani:</p> <ul style="list-style-type: none"> • 712 femei • 304 bărbați <p>Utilizatoare/utilizatori de internet</p>	<p>Interviuri individuale aprofundate</p> <ul style="list-style-type: none"> • femei afectate de violența digitală • femei din grupuri de risc <p>Interviuri semi-structurate</p> <ul style="list-style-type: none"> • instituții publice • OSC <p>Focus-grupuri bazate pe scenarii</p> <ul style="list-style-type: none"> • femei • specialiști 	<p>Validarea constatărilor</p> <p>Identificarea decalajelor între:</p> <ul style="list-style-type: none"> • experiențele femeilor • practicile insitituționale <p>Fundamentarea concluziilor și recomandărilor</p>

Cercetarea s-a bazat pe surse de date primare și secundare. Astfel, la etapa inițială, a fost realizată o analiză documentară, care a vizat termenii utilizați în documentele internaționale și naționale referitori la violența digitală, tipurile și formele de manifestare ale acesteia, precum și studiile și rapoartele relevante existente la nivel național și internațional. Analiza documentară a inclus documente de politici publice, rapoarte ale organizațiilor internaționale și ale societății civile, precum și instrumente conceptuale și terminologice utilizate pentru măsurarea fenomenului violenței digitale împotriva femeilor.

Componenta cantitativă a cercetării

Componenta cantitativă a avut drept scop estimarea prevalenței violenței digitale împotriva femeilor și analiza distribuției acestui fenomen în funcție de caracteristici sociodemografice relevante. Cercetarea cantitativă a fost realizată printr-un sondaj sociologic național, utilizând tehnica interviului față în față, asistat de un dispozitiv electronic (CAPI). Această metodă a permis colectarea standardizată a datelor și reducerea erorilor de introducere a informațiilor.

Populația țintă a inclus persoanele cu vârsta de 18 ani și peste, utilizatoare de Internet¹⁵ din Republica Moldova. Eșantionul a fost unul probabilistic, stratificat, reprezentativ la nivel național, numărând 1016 de respondenți (Tabelul 1) și asigurând o marjă de eroare acceptabilă pentru analizele statistice realizate ($\pm 3,1\%$).

Tabelul 1. Caracteristici sociodemografice de bază ale respondenților

		Număr	%
Total		1016	100%
Genul¹⁶	Masculin	304	45,3%
	Feminin	712	54,7%
Vârsta	18-29 ani	248	15,5%
	30-44 ani	302	27,6%
	45-59 ani	283	27,0%
	+60 ani	183	29,9%
Limba de comunicare	Română	766	76,0%
	Rusă sau alta	250	24,0%
Nivelul de studii	Scăzut	403	38,3%
	Mediu	306	31,6%
	Înalt	305	30,1%

¹⁵ Care utilizează Internetul cel puțin o dată pe lună.

¹⁶ Pentru a spori precizia estimărilor pentru respondenții de gen feminin, eșantionul a fost intenționat disproporționat în favoarea acestui grup. Ulterior proporționalitatea în funcție de gen a fost restabilită prin ponderare.

		Număr	%
Ocupația	Angajat/ă	549	52,3%
	Student/ă	67	3,7%
	Neangajat/ă	243	19,7%
	Pensionar/persoană cu dizabilități	154	24,3%
Nivelul socioeconomic	Scăzut	321	33,1%
	Mediu	342	33,0%
	Înalt	353	33,9%
Mediul de reședință	Urban	482	42,4%
	Rural	534	57,6%

Instrumentul de colectare a datelor a fost un chestionar structurat, elaborat în limbile română și rusă, adaptat specificului fenomenului violenței digitale. Chestionarul a inclus întrebări referitoare la:

1. utilizarea Internetului și a platformelor digitale;
2. recunoașterea și experiența diferitelor forme de violență digitală;
3. experiențele în calitate de victimă și martor, precum și percepțiile asupra siguranței în mediul online;
4. reacțiile, strategiile de coping și disponibilitatea de raportare a cazurilor de violență.

Colectarea datelor cantitative a fost realizată de compania C.B.S. Research în perioada 4-27 octombrie 2025. Analiza datelor cantitative a inclus frecvențe, analize comparative și corelații statistice, fiind realizată cu ajutorul programului statistic SPSS.

Componenta calitativă a cercetării

Componenta calitativă a cercetării a avut drept scop aprofundarea înțelegerii experiențelor femeilor afectate de violența digitală, cunoașterea normelor și atitudinilor față de violență digitală, a sistemului de intervenție și protecție. Această componentă a permis explorarea dimensiunilor subiective, relaționale și instituționale ale violenței digitale, care nu pot fi surprinse exhaustiv prin metode cantitative.

Cercetarea calitativă a inclus mai multe metode de colectare a datelor, utilizate complementar, pentru a surprinde diversitatea perspectivelor și a experiențelor relevante:

- 7 interviuri individuale aprofundate cu femei afectate de violența digitală, care au acceptat explorarea detaliată a formelor de violență experimentate, a impactului asupra vieții personale, sociale și profesionale, precum și a strategiilor de coping;
- 7 interviuri individuale aprofundate cu femei din grupuri de risc, care au vizat identificarea vulnerabilităților specifice, a percepțiilor privind siguranța în me-

diul digital și a factorilor de risc și de protecție asociați utilizării tehnologiilor digitale (Anexa 1);

- 10 interviuri individuale semi-structurate cu reprezentanți ai instituțiilor și organizațiilor implicate în prevenirea și combaterea violenței digitale, inclusiv din cadrul Ministerului Afacerilor Interne (MAI), Procuraturii Generale (PG), Ministerului Dezvoltării Economice și Digitalizării (MDED), Ministerului Muncii și Protecției Sociale (MMPS), Ministerului Justiției (MJ), precum și din rândul organizațiilor societății civile (OSC) și al prestatorilor de servicii specializate. Aceste interviuri au permis analiza practicilor instituționale, a cadrului de intervenție existent, a dificultăților întâmpinate în gestionarea cazurilor de violență digitală și a necesităților de consolidare a capacităților (Anexa 2);
- 4 discuții focus grup, desfășurate sub formă de mini-grupuri și utilizând 4 scenarii (vignette-based),¹⁷ care au permis explorarea diferitelor dimensiuni ale violenței digitale într-un cadru sigur, adaptat specificului fiecărei categorii de participanți; în acest scop, au fost realizate: a) 2 focus grupuri cu femei, la care au participat în total 12 persoane; b) 2 focus grupuri cu specialiști, la care au participat 20 de persoane (Anexa 3).

Focus grupurile cu femei au avut drept obiectiv explorarea normelor sociale, a percepțiilor și a reacțiilor față de situații de violență digitală în baza celor 4 scenarii. Această abordare a facilitat exprimarea opiniilor privind limitele dintre comportamentele acceptabile și cele abuzive în mediul digital, percepțiile asupra riscurilor, mecanismele informale de protecție și barierele în raportarea cazurilor, reducând totodată riscul de re-traumatizare a participantelor.

Focus grupurile cu specialiști au urmărit explorarea modului în care violența digitală este înțeleasă și conceptualizată din perspectivă profesională, precum și a reprezentărilor specialiștilor privind actorii implicați în episoadele de violență digitală (victime, agresori, martori, instituții responsabile). Discuțiile au vizat în special identificarea tipologiilor de cazuri recunoscute de specialiști, delimitarea responsabilităților instituționale, percepțiile asupra gravității diferitelor forme de violență digitală, precum și viziunile acestora asupra cauzelor fenomenului, a lacunelor existente în intervenție și a nevoilor de consolidare a capacităților profesionale și interinstituționale.

Femeile participante la componenta calitativă au fost selectate prin eșantionare intenționată, cu sprijinul OSC, pentru a asigura un acces etic și sigur la femei afectate de violența digitală și la cele din grupuri de risc. Selecția a urmărit diversitatea experiențelor, în funcție de criterii precum vârsta, mediul de reședință, statutul socioeconomic și nivelul de expunere la mediul digital.

Instrumentele calitative au fost elaborate în baza obiectivelor cercetării și au inclus teme precum: tipurile și dinamica violenței digitale, impactul asupra victimelor, reacțiile individuale și instituționale, barierele în accesarea serviciilor de sprijin,

---

¹⁷ Focus grupul (FG) bazat pe scenarii (vignette-based) este o metodă care permite analiza normelor sociale. În cadrul prezentei cercetări, această metodă a permis să înțelegem ce femeile și specialiștii recunosc ca violență digitală și ce nu, să cunoaștem gradul de acceptabilitate socială a violenței digitale și să interpretăm reacțiile la situațiile de violență; <https://onlinelibrary.wiley.com/doi/abs/10.1111/j.1745-493X.2011.03232.x>, The vignette in a scenario-based role-playing experiment, M. Rungtusanatham, Cynthia Wallin, Stephanie Eckerd, 2021.

colaborarea interinstituțională și recomandările pentru îmbunătățirea răspunsului național.

Colectarea datelor calitative a fost realizată de compania Sociopolis Consultancy în perioada 5-25 noiembrie 2025. Analiza datelor calitative a fost efectuată prin analiză tematică, rezultatele fiind ulterior integrate cu datele cantitative în procesul de interpretare și formulare a concluziilor.

1.4. Considerații etice

Cercetarea violenței digitale împotriva femeilor implică o serie de riscuri etice specifice, determinate atât de natura sensibilă a subiectului, cât și de potențialele consecințe emoționale, sociale și de securitate pentru participante. În acest context, prezentul studiu a fost conceput și implementat cu respectarea strictă a principiilor etice ale cercetării sociologice și ale cercetării în domeniul violenței în bază de gen, în conformitate cu standardele internaționale relevante.¹⁸

Abordarea etică a cercetării a avut drept principiu central protecția drepturilor, siguranței și demnității participantelor, prioritară în raport cu orice obiectiv de colectare a datelor. Participarea la studiu a fost strict voluntară, bazată pe obținerea consimțământului informat al tuturor persoanelor intervievate. Înainte de includerea în cercetare participanților li s-au oferit informații clare și accesibile privind scopul și obiectivele studiului, modul de participare și tipurile de întrebări abordate, dreptul de a refuza răspunsul la orice întrebare sau de a se retrage din cercetare în orice moment, fără consecințe, măsurile de confidențialitate, protecție și utilizare a datelor. Consimțământul a fost obținut în format verbal, iar limbajul utilizat a fost ajustat nivelului de înțelegere al participanților.

Un principiu esențial al cercetării a fost asigurarea confidențialității absolute a identității participanților. Datele colectate nu conțin informații care să permită identificarea directă sau indirectă a persoanelor intervievate. În procesul de transcriere, analiză și raportare numele reale și orice detalii identificabile au fost eliminate și codificate; citatele utilizate în raport sunt anonimizate și formulate astfel încât să nu permită recunoașterea persoanelor sau a contextelor specifice. Datele au fost stocate în formate securizate, cu acces limitat exclusiv membrilor autorizați ai echipei de cercetare.

Componenta calitativă a studiului a fost realizată utilizând o abordare centrată pe femeile afectate de violența digitală și sensibilă la traumă. Aceasta a presupus: evitarea întrebărilor intruzive sau a presiunii pentru divulgarea experiențelor personale; utilizarea tehnicilor de discuție bazate pe scenarii în cadrul focus grupurilor pentru a reduce riscul re-traumatizării; adaptarea ritmului și profunzimii interviurilor la nivelul de confort al participantelor; instruirea cercetătorilor și moderatorilor în recunoașterea semnelor de disconfort emoțional și în gestionarea situațiilor sensibile.

18 https://moldova.unwomen.org/sites/default/files/2023-06/Safe-consultations-with-survivors-of-violence-against-women-and-girls-en_ro_.pdf, Ghidul Consultări sigure cu supraviețuitoarele violenței față de femei și fete, UN Women Moldova, 2022.

De asemenea, echipa de cercetare a respectat protocoale interne de siguranță, menite să protejeze atât participanții, cât și cercetătorii implicați în colectarea și analiza datelor. Participantele au fost informate despre serviciile disponibile de asistență, inclusiv liniile de suport, serviciile psihologice și juridice specializate. Această practică a avut rolul de a asigura că participarea la studiu nu generează vulnerabilități suplimentare și că cercetarea contribuie, indirect, la facilitarea accesului la sprijin. În toate etapele cercetării a fost respectat principiul conform căruia valoarea științifică a datelor nu poate prevala asupra siguranței și bunăstării participantelor. Deciziile metodologice au fost evaluate constant din perspectiva riscurilor etice, iar colectarea datelor a fost ajustată ori de câte ori s-a considerat necesar pentru a reduce potențialele efecte negative.

1.5. Limitele cercetării

În realizarea prezentului studiu privind violența digitală împotriva femeilor în Republica Moldova există o serie de limite metodologice și contextuale. Explicarea acestora este necesară pentru o interpretare corectă a rezultatelor și pentru delimitarea ariei de generalizare a concluziilor formulate.

- **Limite legate de natura fenomenului studiat.** Violența digitală reprezintă un fenomen dinamic, latent și frecvent subraportat, caracterizat prin manifestări care pot fi dificil de recunoscut, delimitat sau verbalizat de către persoanele afectate. Normele sociale, stigmatizarea victimelor, interiorizarea vinei și normalizarea anumitor comportamente abuzive în mediul online pot conduce la: (i) subestimarea prevalenței reale a violenței digitale; (ii) dificultăți în autoidentificarea experiențelor ca forme de violență; (iii) reținere în raportarea experiențelor personale, inclusiv în cadrul cercetării. Aceste caracteristici structurale ale fenomenului influențează inevitabil datele colectate, în special cele bazate pe auto-raportare.
- **Limite ale componentei cantitative.** Componenta cantitativă a cercetării se bazează pe declarațiile respondenților, ceea ce implică riscuri specifice cercetărilor de tip sondaj, precum: (i) erori de amintire, în special în raportarea unor experiențe anterioare; (ii) tendințe de răspuns social dezirabil, care pot conduce la minimalizarea sau omiterea experiențelor percepute ca sensibile; (iii) diferențe de interpretare a întrebărilor, determinate de nivelul de alfabetizare digitală sau de gradul de familiaritate cu terminologia utilizată. Nu în ultimul rând, cercetarea a vizat persoanele adulte utilizatoare de Internet, cel puțin o dată pe lună, ceea ce exclude din analiză persoanele care nu utilizează mediul digital sau o fac foarte rar, limitând generalizarea rezultatelor la această categorie.
- **Limite ale componentei calitative.** Componenta calitativă oferă profunzime și contextualizare, însă are, prin natura sa, un caracter statistic non-reprezentativ. Din considerente etice și de siguranță cercetarea nu a urmărit colectarea factual exhaustivă a detaliilor privind cazurile individuale, ceea ce limitează analiza unor dimensiuni specifice ale abuzului digital.
- **Limite legate de contextul instituțional și juridic.** Analiza capacității instituționale de răspuns se bazează pe perspectivele specialiștilor intervievați

și pe practicile raportate de aceștia. Aceste date reflectă percepții profesionale situate într-un anumit context instituțional și temporal și pot să nu surprindă integral variațiile existente la nivel național sau local. Totodată, cadrul normativ și de politici privind violența digitală este într-un proces de dezvoltare și adaptare, iar rezultatele studiului reflectă situația existentă la momentul colectării datelor. Modificările ulterioare ale legislației sau ale mecanismelor instituționale pot influența relevanța unor constatări în timp.

- **Limite legate de evoluția rapidă a mediului digital.** Mediul digital este caracterizat de o evoluție rapidă a tehnologiilor, platformelor și practicilor de utilizare, ceea ce face ca unele forme emergente de violență digitală să fie insuficient cunoscute sau conceptualizate. În acest sens studiul surprinde fenomenul într-un anumit moment temporal, fără a putea anticipa pe deplin transformările viitoare ale violenței facilitate de tehnologie. Recunoașterea acestor limite nu diminuează relevanța rezultatelor studiului, ci oferă un cadru de interpretare responsabil și realist. Prin utilizarea unei metodologii mixte și prin integrarea datelor cantitative și calitative, cercetarea a tins să ofere o imagine coerentă și fundamentată empiric asupra violenței digitale împotriva femeilor din Republica Moldova, constituind o bază solidă pentru dezvoltarea ulterioară a politicilor publice, a mecanismelor de intervenție și a cercetărilor viitoare în acest domeniu.

II. PERCEPȚIA, PREVALENȚA ȘI IMPACTUL VIOLENȚEI DIGITALE

12,0% dintre persoanele adulte, utilizatoare a mediului digital din Republica Moldova, sunt victime ale cel puțin unei forme de violență digitală.

25,4% sunt martori ai unor situații de violență digitală.

2.1. Utilizarea Internetului și a platformelor digitale

Participanții la cercetare utilizează Internetul frecvent și constant: 78,5% de câteva ori pe zi, iar 14,9% o dată pe zi. Acest nivel ridicat de conectare indică o bază socială profund ancorată în mediul digital și justifică abordarea violenței digitale ca fenomen cu relevanță imediată, integrat în viața cotidiană, dar nu ca un risc marginal sau ocazional. Această constatare este susținută și de analiza calitativă. În interviurile individuale aprofundate, mediul online este descris frecvent ca o prezență constantă și firească, integrată în rutina zilnică, nu ca un spațiu separat de viața offline. Pentru multe participante mediul digital este perceput ca indispensabil, utilizat aproape reflexiv pentru a răspunde nevoilor cotidiene: **„Internetul online este cred că pentru toată lumea un aspect foarte important în viața lor, pentru că este utilizat în fiecare zi, la orice secundă”** (IIA_S_3).

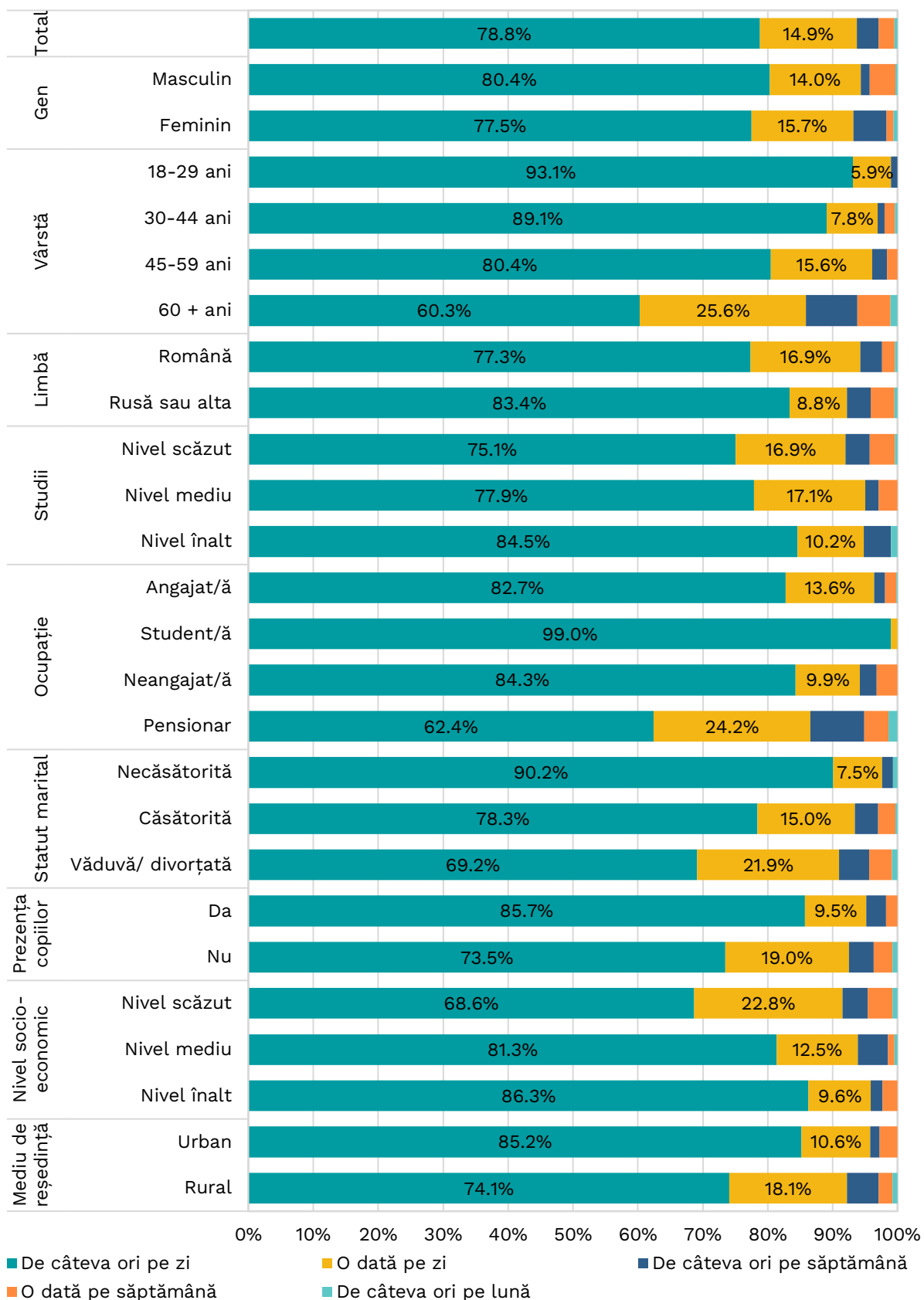
Mediul digital apare astfel nu doar ca sursă de informație, ci ca extensie a memoriei și a organizării personale, un spațiu în care se concentrează comunicarea, accesul la informație și coordonarea activităților zilnice. În același timp, utilizarea acestuia este adesea delimitată clar de sfera muncii, mai ales în rândul persoanelor care au avut experiențe de muncă preponderent offline. Această distincție indică faptul că pentru multe femei mediul online rămâne mai degrabă un spațiu personal, nu unul instituțional sau profesional.

Există însă diferențieri sociodemografice clare în ceea ce privește intensitatea utilizării. În rândul persoanelor cu vârsta de 18-29 ani, utilizarea de câteva ori pe zi ajunge la 93,1%, după care se observă o temperare progresivă spre grupele de vârstă mai înaintate. La persoanele cu vârsta de peste 60 ani intensitatea utilizării scade vizibil până la 60,3%, fiind însoțită de un segment consistent care utilizează Internetul o dată pe zi, 25,6%. Interviurile individuale aprofundate sugerează că această diferențiere nu este legată exclusiv de competențe digitale, ci și de rolurile sociale și prioritățile cotidiene.

Pentru fetele și femeile tinere utilizarea mediului online este strâns legată de studii, informare și comunicare, fiind percepută ca indispensabilă: **„Îl folosesc în scop educațional și pentru comunicare și recreere... În scop profesional nu”** (IIA_S_3). În schimb pentru femeile cu copii mici, în special din mediul rural, utilizarea este

mai redusă, fiind determinată de responsabilităților de îngrijire a copiilor și cele casnice: „**Nu prea este timp de Internet acum... Mai mult folosim pentru teme cu fata mai mare**” (IIA_S_1). Aceste relatări arată că frecvența ridicată a conectării nu implică automat o utilizare intensivă sau diversificată, ci poate reflecta o utilizare selectivă și pragmatică, adaptată contextului de viață.

Figura 2. Frecvența de utilizare a Internetului, %

Există unele particularități în dependență de caracteristicile sociodemografice privind utilizarea *de câteva ori pe zi* (Figura 2). Diferențele de gen sunt reduse (80,4% dintre bărbați și 77,5% dintre femei), se evidențiază însă diferențe structurale importante în funcție de mediul de reședință, studii, nivel socioeconomic, domeniu ocupațional și statut marital.

În mediul urban utilizarea *de câteva ori pe zi* ajunge la 85,2%, față de 71,1% în mediul rural. Intensitatea utilizării crește în funcție de nivelul de educație – de la 75,1% cu nivel de studii scăzut la 77,9% cu nivel mediu și 84,5% cu nivel înalt. La fel, intensitatea utilizării crește, pe nivel socioeconomic, de la 68,6% în grupurile cu nivel scăzut la 86,3% în cele cu nivel înalt. Diferențierile ocupaționale sunt cele mai pronunțate: studenții sunt aproape integral conectați zilnic (99,0%), neangajații raportează o utilizare intensă (84,3%), angajații mențin niveluri ridicate (82,7%), în timp ce pensionarii se poziționează pe ultimul loc (62,4%). Persoanele celibatate au cel mai înalt nivel de utilizare (90,2%), fiind urmate de femeile căsătorite (78,3%) și cele divorțate sau văduve (69,2%). Un element relevant pentru interpretare este faptul că persoanele căsătorite și cu copii raportează mai frecvent o utilizare intensivă (85,7%) decât cele fără copii (73,5%), sugerând că nevoia de conectare este adesea funcțională, legată de organizarea vieții familiale și educaționale.

În ceea ce privește platformele utilizate, datele cantitative indică o structură clar ierarhizată a consumului digital. Rețelele de socializare și aplicațiile de mesagerie reprezintă nucleul utilizării zilnice (Figura 3). Facebook se află în vârful ierarhiei (52,9% utilizare *de câteva ori pe zi* și 22,2% *o dată pe zi*), urmat de WhatsApp/Viber (47,0% și 17,1%) și YouTube (45,9% și 19,9%). Interviuurile individuale aprofundate au confirmat centralitatea acestor platforme, descrise ca principalele canale de comunicare și informare.

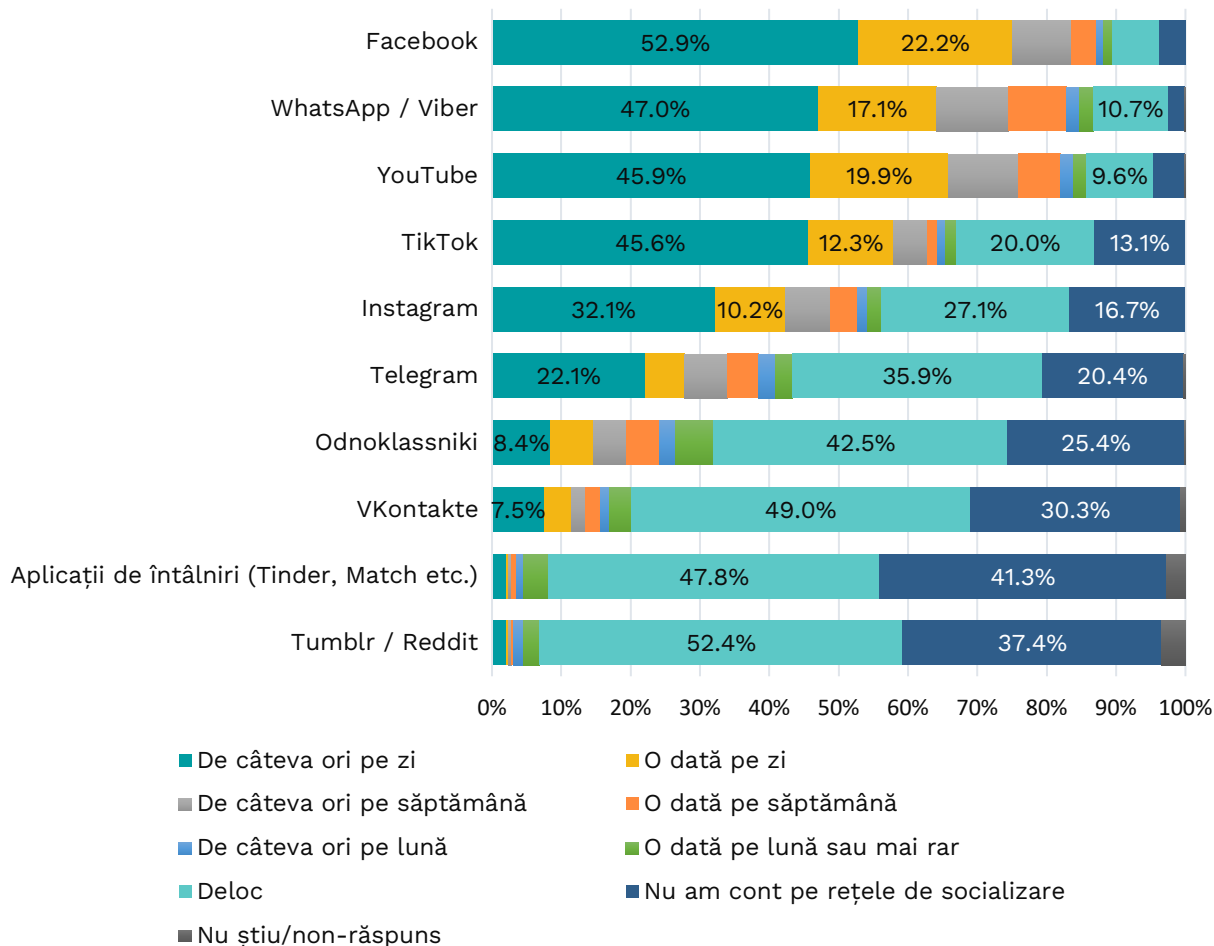
Un al doilea nivel al utilizării este ocupat de platformele de divertisment și socializare vizuală (TikTok, Instagram). Totuși interviurile relevă că pentru unele femei din mediul rural aceste platforme devin și spații de muncă și autonomie economică: **„Folosesc TikTok-ul pentru reclame, pentru lucru... pentru vânzarea pomușoarelor”** (IIA_S_5). Această relatare arată cum mediul online funcționează ca alternativă la piețele tradiționale, dar și cum expunerea publică crește odată cu utilizarea profesională a platformelor, uneori fără mecanisme clare de protecție.

Celelalte platforme (Telegram, Odnoklassniki, VKontakte, aplicații de întâlniri) rămân periferice, cu ponderi ridicate de neutilizare sau lipsă de cont. Această concentrare a utilizării indică faptul că interacțiunile digitale cotidiene, și implicit expunerea la riscuri, sunt localizate preponderent în jurul unui număr limitat de platforme dominante.

Accesul la Internet este aproape integral mobil. Telefonul mobil reprezintă principalul dispozitiv de conectare pentru 95,4% dintre respondenți, iar toate celelalte opțiuni rămân marginale: desktop - 1,7%, laptop - 1,5%, tabletă - 0,6%, consolă/televizor - 0,6%. Practic, conectarea este personală, permanentă și centrată pe aplicații, nu pe utilizare de birou (Anexa 4, Tabelul 13).

Și locul utilizării confirmă o rutină stabilă, casnică. Internetul este folosit cel mai des acasă (87,3%), iar la serviciu (10,0%) apare ca a doua locație relevantă. Restul spațiilor se caracterizează prin utilizare redusă, aproape inexistentă: acasă la prieteni/rude - 0,7%, la școală - 0,2%, la bibliotecă - 0,1%, internet cafe/club - 0,1%. Deci, Internetul nu e trăit în spațiul public (cafenele, rețele WiFi), ci este o extensie a spațiului privat (Anexa 4, Tabelul 14).

Figura 3. Frecvența de utilizare a platformelor/rețelelor de socializare, %

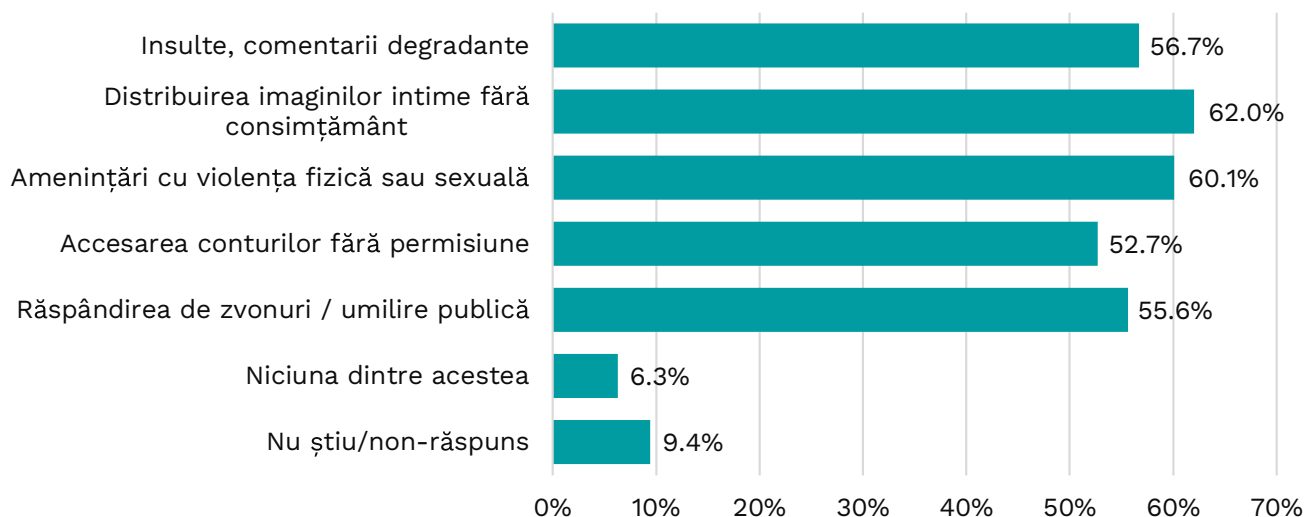
Datele colectate în cadrul interviurilor individuale aprofundate relevă că pentru anumite grupuri, în special femeile cu dizabilități, mediul online capătă un rol structural, devenind principalul canal de comunicare și participare socială, compensând limitările mobilității și accesului la spațiul public fizic: „**Nu prea reușesc să ies să comunic... și atunci noi facem întâlniri online, pe Facebook**” (IIA_R_5). Astfel, pentru acest grup de persoane Internetul și platformele de socializare nu sunt doar resurse, ci condiții de autonomie personală și socială, care facilitează incluziunea și reduc izolarea.

Astfel, datele cercetării arată că utilizarea Internetului și a platformelor de socializare este larg răspândită, intensă și profund integrată în viața cotidiană a populației din Republica Moldova. Caracterul cotidian, familiar și aparent sigur al utilizării contribuie la expunerea extinsă și, adesea, la recunoașterea tardivă a riscurilor și abuzurilor din spațiul digital.

2.2. Înțelegerea fenomenului și percepția riscurilor

Datele cantitative conturează un climat social marcat de recunoaștere relativ înaltă a formelor de violență digitală, dar și de încredere scăzută în protecție, ceea ce structurează anticipativ atât percepția riscurilor, cât și modalitățile de reacție. Recunoașterea formelor de violență digitală este concentrată pe manifestări „dure” și ușor de identificat ca abuz. În top se află distribuția imaginilor intime fără consimțământ (62,0%) și amenințările cu violență fizică sau sexuală (60,1%), urmate de insulte și comentarii degradante (56,7%), răspândire de zvonuri/umilire publică (55,6%) și accesarea conturilor fără permisiune (52,7%). Numărul celor care nu au identificat niciuna dintre situații ca violență digitală este redus (6,3%), precum și al celor care au recunoscut că nu știu sau nu au răspuns (9,4%), ceea ce indică o bază de înțelegere relativ înaltă a fenomenului (Figura 4).

Figura 4. Recunoașterea formelor de violență digitală, %

Pentru femeile afectate de violența digitală intervievate abuzul online este definit prin situații concrete, trăite sau observate, care au produs frică, rușine, pierdere de control sau retragere din spațiul digital. Înțelegerea violenței digitale în discursul lor nu pornește de la concept, ci de la efect – ceea ce s-a întâmplat și „ce a rămas” după.

Femeile din grupurile de risc au descris fenomenul ca un set de acțiuni intenționate de agresiune, șantaj sau umilire, realizate prin mesaje, imagini sau utilizarea datelor personale. La nivel comunitar cele mai frecvente forme menționate de aceste femei în studiul calitativ au fost:

- șantajul și amenințarea cu imagini intime, această formă s-a menționat constant în discurs, femeile cunosc astfel de cazuri: **„Când te șantajează cineva. Când suntem șantajați cu unele poze sau cu unele informații sau pate să ia fața din poza ta și să o pună la altă poză”** (IIA_R_3),
- mesaje ofensatoare, instigare la ură și hărțuire verbală, violența verbală este percepută ca o formă frecventă și vizibilă de agresiune online: **„Mai multă incitarea asta la violență, la ură, mesaje care atacă persoana”** (IIA_R_5);

„Scriu, jignesc, dar nu fac nimic. Scrisul ăsta e cel mai des” (IIA_R_6);

- utilizarea frauduloasă a datelor personale, femeile s-au referit la situații de folosire neautorizată a datelor: **„Poți fi furată de date cu caracter personal”** (IIA_R_7);
- escrocherii online, femeile au semnalat și cazuri de înșelătorie și pierderi financiare: **„Pot să-ți fure și bani”** (IIA_R_1).

Pentru femeile cu dizabilități violența digitală este trăită ca o continuare și amplificare a excluderii sociale deja existente. Acestea au descris mediul digital nu ca un spațiu de protecție sau emancipare, ci ca unul în care stigmatizarea și bullying-ul se dublează: **„Persoanele cu dizabilități se simt marginalizate de societate și bullying-ul se dublează dacă intră și online”** (IIA_R_5).

Datele calitative colectate indică astfel o înțelegere pragmatică și de experiență a violenței digitale, centrată pe efecte și consecințe, nu pe definiții formale.

2.3. Prevalența și formele violenței digitale

Pentru a estima prevalența violenței digitale trebuie înțelese două aspecte importante: (i) care sunt formele cele mai frecvente de violență în mediul online (Figura 5) și (ii) ce forme au fost efectiv raportate ca experiențe directe sau indirecte în ultimele 12 luni (Figura 6). Această diferențiere e importantă, fiindcă violența digitală funcționează adesea ca un fenomen vizibil social înainte de a fi declarat ca experiență personală (din motive de stigmatizare, rușine, frică sau normalizare).

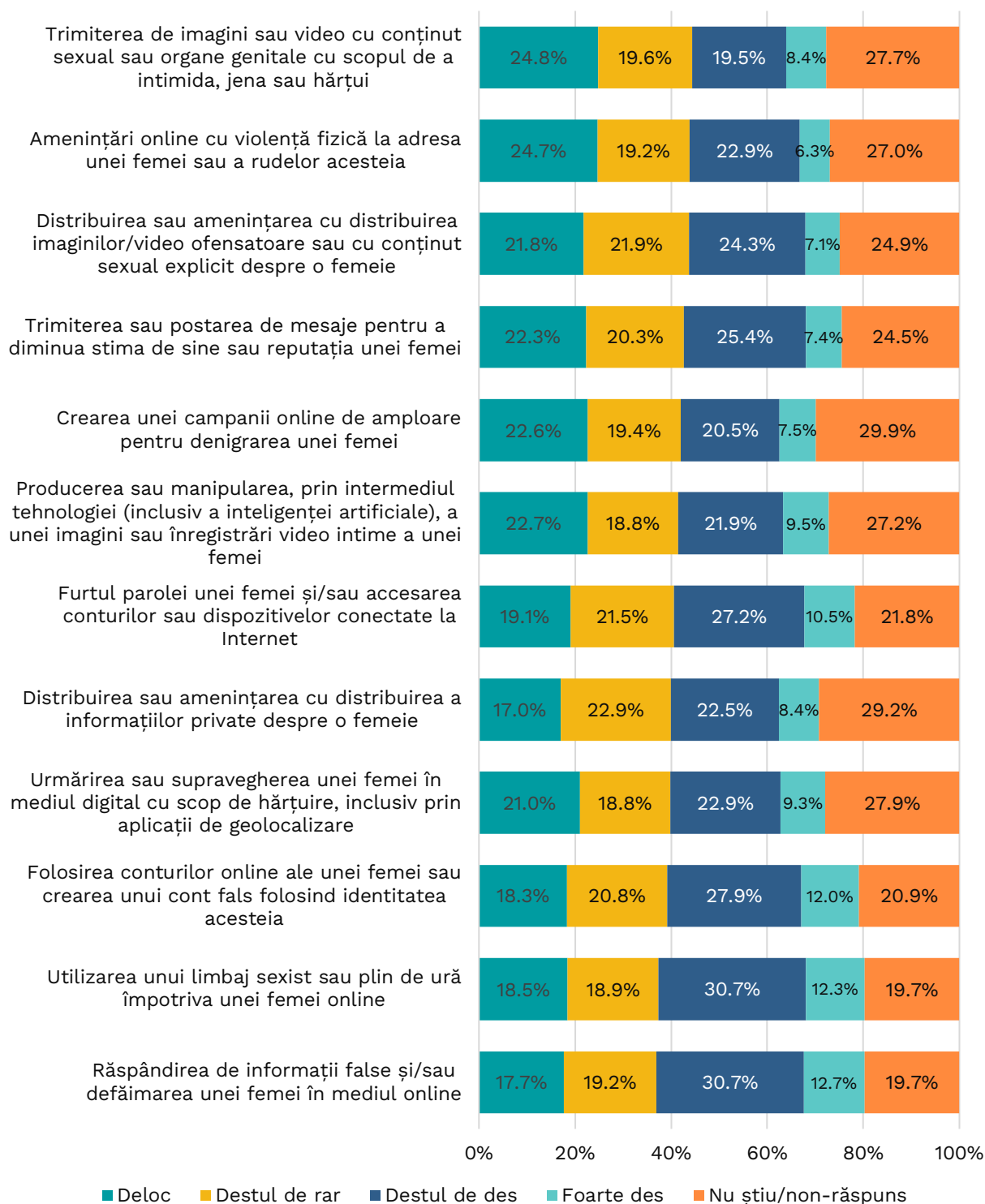
Datele cercetării arată că violența digitală nu se reduce la episoade rare, ci include un spectru de comportamente cu grade diferite de intensitate (Figura 5). Pe de o parte, există forme mai „clasice” (hărțuire, intimidare, umilire publică, distribuire neconsimțită), iar pe de altă parte, forme care exprimă controlul prin tehnologie (spargerea conturilor, supraveghere/urmărire, manipulări digitale). În acest sens violența digitală este frecvent un mijloc de menținere a puterii și controlului, nu doar un schimb de replici ostile (persecutare prin mesaje, utilizarea instrumentelor digitale pentru intimidare).

Violența digitală este un fenomen dinamic, dependent de dezvoltarea TIC. Un exemplu clar în acest sens este aplicarea formelor de supraveghere/urmărire digitală, inclusiv instalarea unor aplicații de geo localizare fără permisiune – forme care relevă trecerea de la agresiune simbolică (comentarii/insulte) la amenințare asupra autonomiei și a siguranței cotidiene.

Prevalența violenței digitale raportată trebuie percepută și prin aspectele ce țin de:

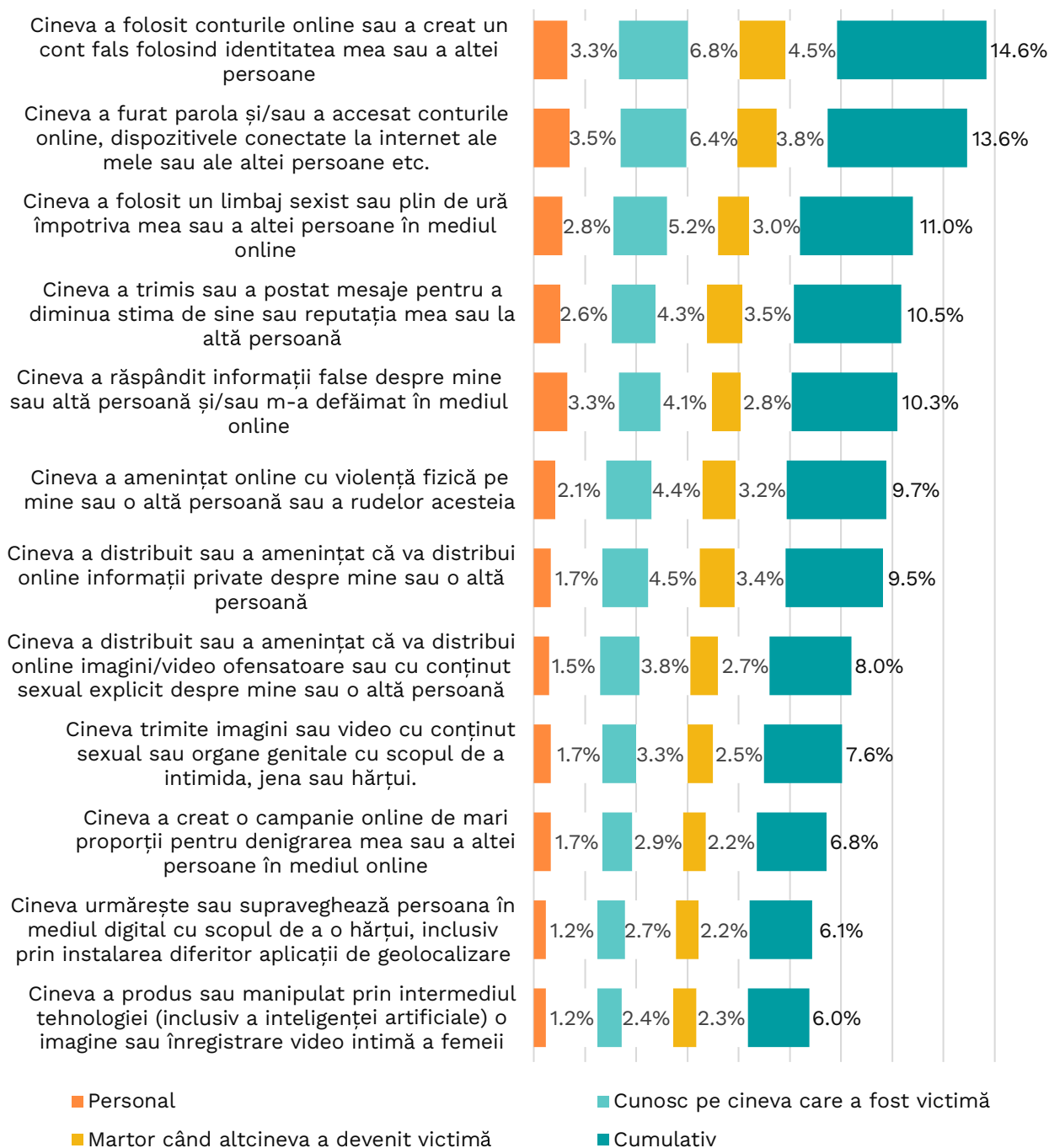
- normalizare socială – formele frecvente pot deveni parte ale experiențelor online și pot fi mai puțin raportate pentru că *„așa e internetul”*;
- vizibilitate socială – prevalența cumulativă (datele raportate de victime și cele raportate de martori) arată o expunere care depășește auto-raportarea strict personală, sugerând că fenomenul este mai prezent social decât arată doar declarația: *„am fost victimă”*.

Figura 5. Aprecierea gradului de expunere a femeilor la diferite forme de violență digitală, %

Pentru toate formele analizate ponderea cumulativă a expunerii (*personal am fost victimă, cunosc pe cineva care a fost victimă și am fost martor*) se situează între 6,0% și 14,6% (Figura 6). Un element constant este faptul că expunerea indirectă (*în calitate de martor sau cunoaștere a unei victime*) depășește expunerea directă (*în calitate de victimă*), ceea ce indică o prezență socială mai largă a fenomenului decât sugerează răspunsul „am fost victimă.”

Figura 6. Prevalența formelor de violență digitală directe și indirecte, în ultimele 12 luni, %

Această diferență este relevantă din punct de vedere sociologic pentru că violența digitală apare ca un fenomen observat, discutat și recunoscut în mediul social, chiar dacă nu este întotdeauna asumat ca experiență personală. Acest fapt sugerează existența unor mecanisme de subraportare și, totodată, un nivel ridicat de expunere în rețelele sociale apropiate.

Cele mai răspândite forme de violență digitală sunt cele care vizează controlul identității și al accesului digital. În vârful ierarhiei se află folosirea identității/crearea unui cont fals (14,6% cumulativ) și furtul parolei/accesarea conturilor sau dispozitivelor (13,6% cumulativ). Formele date presupun o intruziune directă în spațiul personal digital, cu potențial de extindere rapidă spre alte tipuri de abuz

(defăimare, șantaj, supraveghere). Acest fapt semnaleză o mutare a violenței din zona discursivă în zona controlului tehnologic, unde raportarea și probarea sunt mai dificile, iar victima pierde controlul asupra propriei identități digitale. În aceeași logică se situează și urmărirea/supravegherea digitală (6,1% cumulativ), care, deși apare mai jos ca prevalență, reprezintă o formă cu grad ridicat de intruziune și cu impact sever.

Un al doilea bloc major al violenței digitale îl constituie formele de agresiune a reputației și verbală, care apar ca fiind larg răspândite și relativ frecvente. În această categorie se înscriu: limbajul sexist/discursul de ură (11,0% cumulativ), mesajele de diminuare a reputației (10,5% cumulativ), defăimarea prin informații false (10,3% cumulativ) și campaniile de denigrare coordonate (6,8% cumulativ). Aceste forme sunt caracterizate printr-un grad ridicat de vizibilitate publică și repetitivitate și pot avea efecte semnificative asupra reputației, relațiilor sociale și statutului profesional. Faptul că aceste forme apar constant în topul prevalenței sugerează că violența digitală este adesea integrată în dinamica interacțiunilor online, mai degrabă decât manifestată prin episoade izolate.

Formele cu componentă sexuală sau de intimidare explicită apar ceva mai jos în ierarhia prevalenței, dar rămân suficient de frecvente pentru a nu fi tratate ca excepții. În această categorie se regăsesc amenințări cu violență fizică (9,7% cumulativ), distribuirea sau amenințarea cu distribuirea informațiilor private (9,5% cumulativ), imaginile video ofensatoare sau cu conținut sexual explicit (8,0% cumulativ), trimiterea de imagini/video cu conținut sexual (7,6% cumulativ). Aceste forme implică un nivel mai ridicat de stigmatizare și intimidare, iar frecvența lor relativ mai redusă comparativ cu agresiunile privind reputația poate reflecta atât un caracter mai selectiv al abuzului, cât și o reticență mai mare de auto-raportare, dat fiind caracterul sensibil al experiențelor cu caracter sexual.

La baza ierarhiei prevalenței se află formele emergente, dar semnificative de violență digitală asociate cu tehnologiile avansate. Manipularea imaginilor sau înregistrărilor intime prin tehnologii, inclusiv prin intermediul inteligenței artificiale este raportată la un nivel cumulativ de 6,0%. Deși mai puțin răspândită decât alte forme, această practică este relevantă deoarece combină inovația tehnologică cu vulnerabilități existente legate de controlul imaginii și al intimității.

În ansamblu datele de prevalență arată că violența digitală este structurată în jurul a trei nuclee principale: (1) controlul identității și accesului digital, (2) agresiunea privind reputația și verbală, (3) forme cu caracter sexual și de intimidare directă, la care se adaugă (4) un set emergent de practici tehnologice avansate prin utilizarea inteligenței artificiale. Această structură confirmă că violența digitală nu este un fenomen marginal sau omogen, ci unul diferențiat, în care sunt prezente diverse forme. De asemenea că acest fenomen nu este unul static, ci unul aflat în expansiune tipologică, care tinde să se diversifice pe măsură ce tehnologiile devin mai accesibile.

2.4. Profilul victimelor și al martorilor violenței digitale

Violența digitală nu este distribuită aleatoriu în populație, ci urmează linii clare de stratificare socială, corelate cu genul, vârsta, mediul de reședință și integrarea digitală.

La nivel agregat, 12,0% dintre respondenți au declarat că au fost victime ale cel puțin unei forme de violență digitală, în timp ce 25,4% au afirmat că au fost martori ai unor astfel de situații (Figura 7). Raportul de peste 1:2 între victime și martori indică o vizibilitate socială ridicată a fenomenului și sugerează că violența digitală este observată frecvent în proximitatea socială, chiar dacă nu este întotdeauna asumată ca experiență personală. Această diferență constantă între „a fi victimă” și „a fi martor” consolidează ideea că prevalența auto-raportată subestimează dimensiunea reală a fenomenului și că expunerea indirectă este o componentă centrală a experienței sociale a violenței digitale.

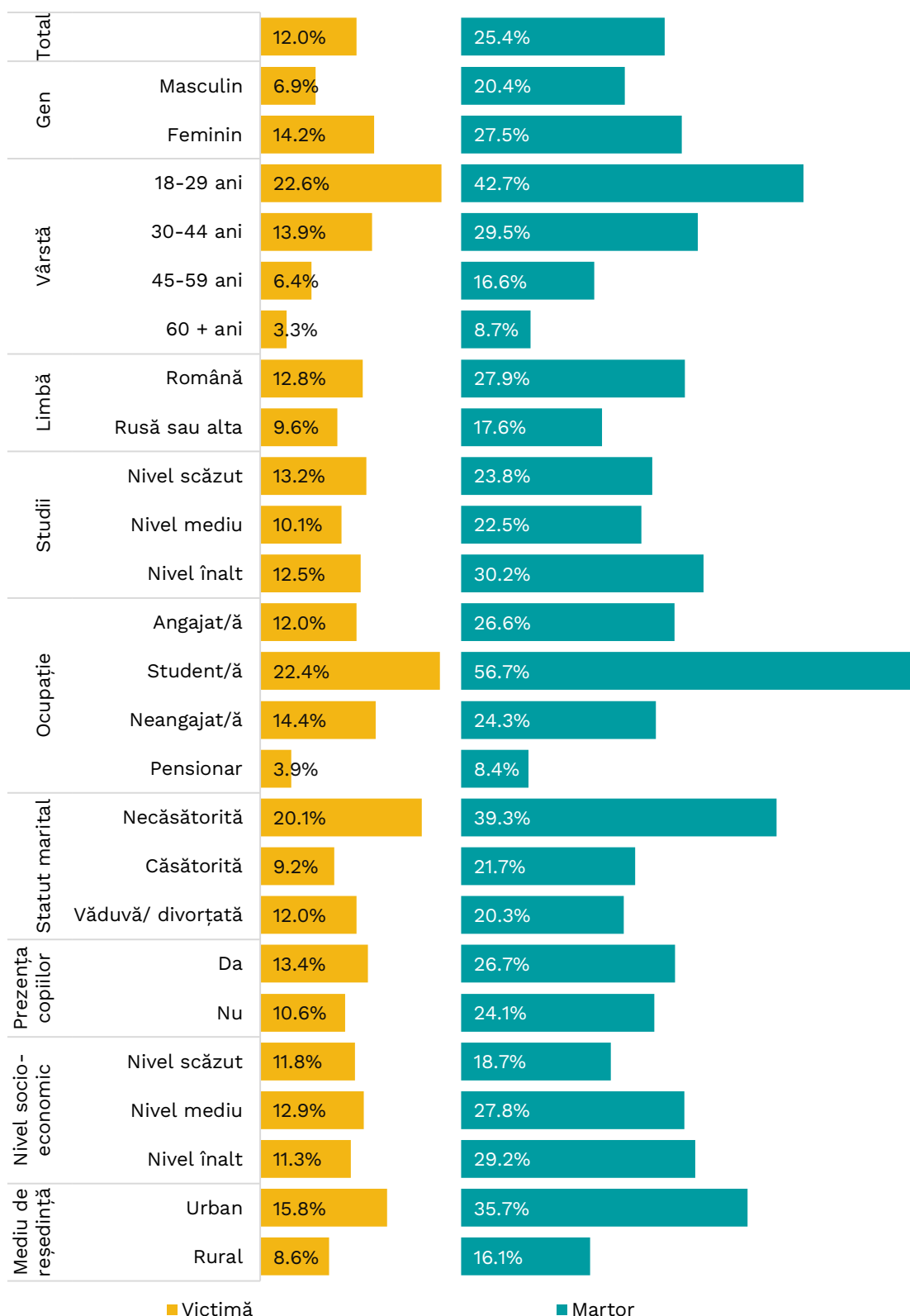
Diferențele de gen sunt consistente și indică o expunere mai mare a femeilor. Proporția femeilor care s-au declarat victime este de 14,2%, aproape dublă față de cea a bărbaților (6,9%). Această diferență se menține și la grupul de martori (27,5% femei versus 20,4% bărbați), sugerând nu doar o victimizare mai frecventă, ci și o vizibilitate mai mare a violenței digitale în rețelele sociale ale femeilor. Aceste date confirmă că, dincolo de riscurile generice ale mediului online, există o componentă de vulnerabilitate specifică de gen, care se manifestă atât prin experiență directă, cât și prin expunere indirectă.

Pe vârste, expunerea descrește aproape liniar odată cu înaintarea în vârstă. Segmentul 18-29 ani se detașează clar drept cel mai expus – 22,6% au declarat victimizare personală, iar 42,7% – calitatea de martori. Aceste valori permit identificarea acestui grup drept nucleul central al vulnerabilității, atât prin experiență directă, cât și prin expunere socială. Profilul dat a fost confirmat și de datele operaționale colectate în cadrul Serviciului Național Unic pentru Apeluri de Urgență (serviciul 112), conform cărora majoritatea victimelor sunt femei tinere – 16-30 ani, iar sursa agresiunii este o persoană cunoscută (partener/fost partener).¹⁹ La 30-44 ani, nivelurile rămân ridicate (13,9% victime și 29,5% martori), dar indică deja o temperare. Pe când la 45-59 ani incidența scade semnificativ (6,4% victime și 16,6% martori), iar la 60+ ajunge la niveluri minime (aproximativ 3% victime și 8,7% martori). Această distribuție confirmă că violența digitală este un risc profund generațional, asociat cu socializarea digitală timpurie, utilizarea intensivă a platformelor și participarea activă în rețele online extinse.

---

19 IIS_E_5.

Figura 7. Profilul sociodemografic al victimelor și martorilor, %

Diferențele urban/rural sunt pronunțate și indică o incidență net mai ridicată în mediul urban – 15,8% victime și 35,7% martori, comparativ cu respectiv 8,6% și 16,1% în mediul rural. Magnitudinea acestor diferențe sugerează un cumul de factori: utilizare mai intensă a Internetului, prezență mai activă pe platforme sociale și o probabilitate mai mare de a observa și recunoaște situații de violență digitală.

Din perspectiva limbii vorbite datele atestă că vorbitorii de română raportează mai frecvent expunerea la violența digitală (12,8% victime și 27,9% martori) decât vorbitorii de limbă rusă sau alte limbi (respectiv 9,6% și 17,6%). Aceste date indică mai degrabă efecte de structură (mediu de reședință, integrare digitală) decât diferențe strict lingvistice.

Educația diferențiază mai ales vizibilitatea fenomenului, nu neapărat victimizarea directă. Proporția martorilor crește odată cu nivelul de studii (până la 30,2% în rândul celor cu studii superioare), în timp ce victimizarea rămâne relativ apropiată între nivelurile de studii (10–13%). Această distribuție sugerează că educația sporește capacitatea de recunoaștere a violenței digitale mai mult decât expunerea propriu-zisă.

În dependență de criteriul ocupațional, studenții se detașează clar ca grup cu cea mai mare expunere (22,4% victime și 56,7% martori), reflectând combinația dintre vârsta tânără și utilizarea digitală intensă. Angajații se situează în jurul mediei generale, neangajații înregistrează o victimizare ușor mai ridicată, iar pensionarii se află la niveluri minime, în concordanță cu un profil de utilizare online redus.

Nivelul socioeconomic nu produce diferențe mari la victimizare (aproximativ 11–13%), dar influențează cel al martorilor, care crește de la 18,7% (nivel scăzut) la 29,2% (nivel înalt). Acest tipar confirmă din nou rolul integrării digitale și al rețelelor sociale mai extinse în expunerea la fenomen.

Statutul marital conturează un profil distinct de vulnerabilitate. Femeile necăsătorite sunt cele mai expuse (20,1% victime și 39,3% martori), urmate de cele văduve sau divorțate (12,0% și 20,3%). Femeile căsătorite prezintă niveluri semnificativ mai reduse (9,2% victime și 21,7% martori). Prezența copiilor diferențiază mai puțin expunerea. Persoanele cu copii raportează ușor mai multe situații de violență digitală (13,4% victime și 26,7% martori) decât cele fără copii (10,6% și 24,1%), sugerând un efect moderat, probabil legat de utilizare și rețele sociale mai active.

În cadrul cercetării calitative majoritatea participantelor consideră că femeile sunt mai vulnerabile decât bărbații în mediul online. Explicațiile date au fost formulate prin raportare la rolurile sociale și la poziția structurală a femeilor. Responsabilitățile casnice determină utilizarea Internetului ca principal canal de comunicare: **„Femeile sunt mai mult acasă, cu copiii, și stau mai mult online. Asta le expune”** (IIA_R_5).

Un alt element central identificat în cadrul interviurilor cu femeile este lipsa competențelor digitale și a informațiilor despre siguranța online, percepută ca factor de risc atât pentru femei, cât și pentru copii: **„Dacă femeile nu cunosc bine rețelele de socializare, nici copiii nu au protecție”** (IIA_R_6). În discursul unor participante s-a conturat și prezența unor stereotipuri de gen față de unele femei: **„Sunt femei mai naive, care primesc pe oricine și după asta stau cu frică”** (IIA_R_2), care se reflectă asupra experiențelor lor digitale.

Totuși, o parte dintre femei au respins ideea unui „**profil tipic**” al victimei și au subliniat caracterul imprezvizibil al violenței online: „**Orice femeie poate să cadă în așa situații. Nu contează vârsta, educația**” (IIA_R_3). Această perspectivă indică o înțelegere matură a riscului digital ca fiind difuz și transversal, nu limitat la anumite categorii sociale.

În ansamblu, profilul sociodemografic al victimelor arată că violența digitală afectează în mod disproporționat femeile tinere, studentele, femeile necăsătorite și cele din mediul urban. Această combinație reflectă o prezență online intensă, o integrare ridicată în rețele digitale și o probabilitate mai mare de a întâlni și recunoaște forme de violență digitală. Prin urmare, prevalența violenței în mediul online trebuie înțeleasă ca rezultatul interacțiunii dintre factorii sociali (norme, stereotipuri etc.) și modul în care sunt folosite tehnologiile și platformele digitale, nu ca o sumă de incidente izolate. Această concluzie oferă baza empirică pentru analiza spațiilor și platformelor unde violența se manifestă cel mai frecvent.

2.5. Spațiile și platformele unde se manifestă violența digitală

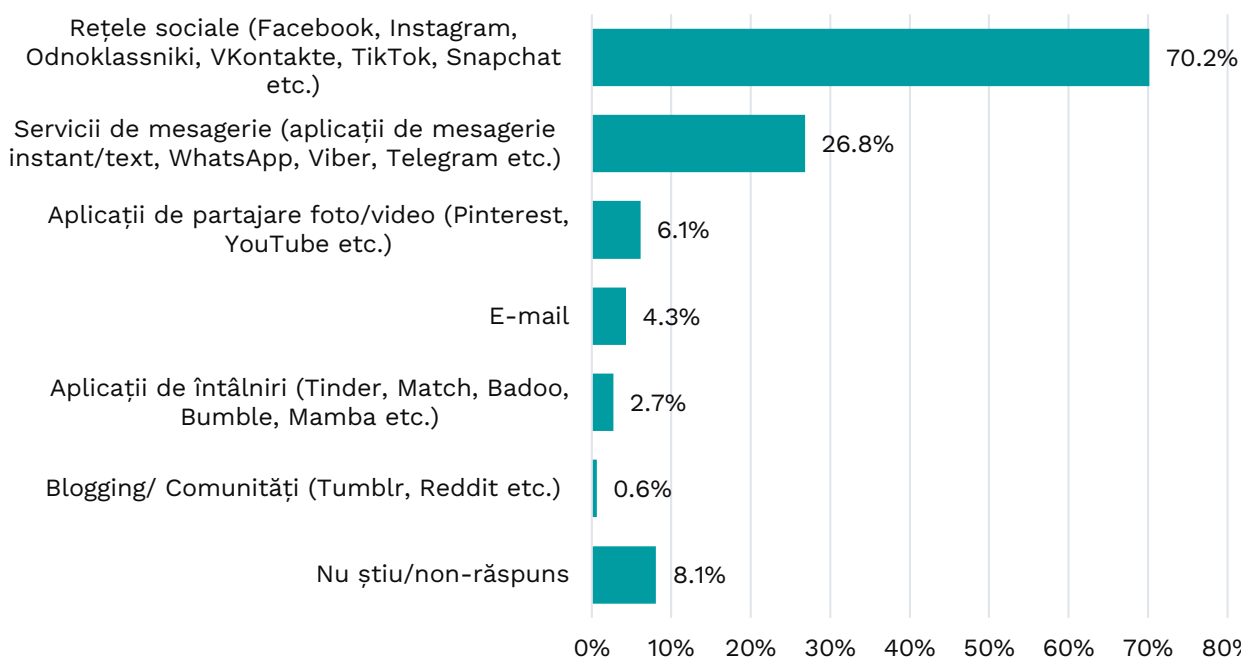
Analiza spațiilor în care se manifestă violența digitală arată că fenomenul este strâns legat de platformele de comunicare cotidiană, frecvent utilizate de femei. Violența digitală se produce, în principal, acolo unde interacțiunile sunt vizibile, recurente și integrate în viața de zi cu zi, ceea ce amplifică atât expunerea, cât și impactul social și emoțional al abuzului.

Datele cantitative indică rețelele de socializare drept principalul spațiu de manifestare a violenței digitale – 70,2% dintre respondenți au menționat aceste platforme ca loc al producerii abuzului (Figura 8). Totuși, aceste date trebuie interpretate în raport cu statutul persoanelor care au răspuns la întrebare, majoritatea având experiențe de martor și nu de victimă directă. În acest context este firesc ca rețelele sociale să fie indicate preponderent, ele reprezentând spații publice sau semi-publique în care comportamentele abuzive sunt mai ușor observabile. De asemenea, aceste date indică și faptul că actele de violență digitală devin mai accesibile percepției publice atunci când au loc în spații deschise. Totodată, rețelele sociale combină mai multe condiții de risc: posibilitatea comentariilor publice, distribuirea rapidă a conținutului, interacțiunea cu persoane cunoscute și necunoscute și dificultatea de a controla audiența. Din această perspectivă violența digitală nu apare ca un accident, ci ca un risc structural al participării active în aceste spații.

Relatările femeilor din interviurile individuale aprofundate confirmă această centralitate a rețelelor sociale, descrise frecvent ca locul unde abuzul începe, se acumulează și devine vizibil pentru alții: „**Totul a început pe Facebook. Acolo a pus pozele, acolo au început comentariile. După aia toată lumea din sat deja știa**” (IIA_S_5); „**Pe TikTok a fost cel mai greu, pentru că acolo vede multă lume, nu știi cine se uită și cine mai face screenshot**” (IIA_S_6).

S-au constatat câteva particularități de gen, vârstă, mediu de reședință, ocupație și nivel socioeconomic. Femeile au indicat mai des că în ultimele 12 luni, pe rețelele sociale au fost victimă sau martoră a violenței digitale îndreptate împotriva femeilor (75,8%), comparativ cu bărbații (61,0%). Această diferență sugerează o conștientizare mai redusă în rândul bărbaților a comportamentelor care constituie forme de violență digitală, precum și o recunoaștere mai scăzută a acestora ca problemă pe rețelele sociale. Vârsta amplifică aceste diferențe: la 18–29 ani rețelele sociale ating un maxim de 82,7% ca spațiu al violenței, confirmând faptul că pentru generațiile tinere violența digitală este integrată în ecosistemul lor principal de socializare. La peste 60 ani ponderea rețelelor sociale scade, iar rolul mesageriei crește, indicând o mutare a violenței spre spații mai private, dar nu mai puțin intruzive (Anexa 4, Tabelul 37). Această dinamică a fost surprinsă și în interviuri individuale, unde femeile mai tinere au relatat despre expunere publică, iar cele mai în vârstă despre mesaje directe, repetate: **„La mine nu era pe postări, era pe mesaje. Îmi scria mereu pe Viber, zi și noapte”** (IIA_R_4).

Figura 8. Platformele unde se manifestă violența digitală, %

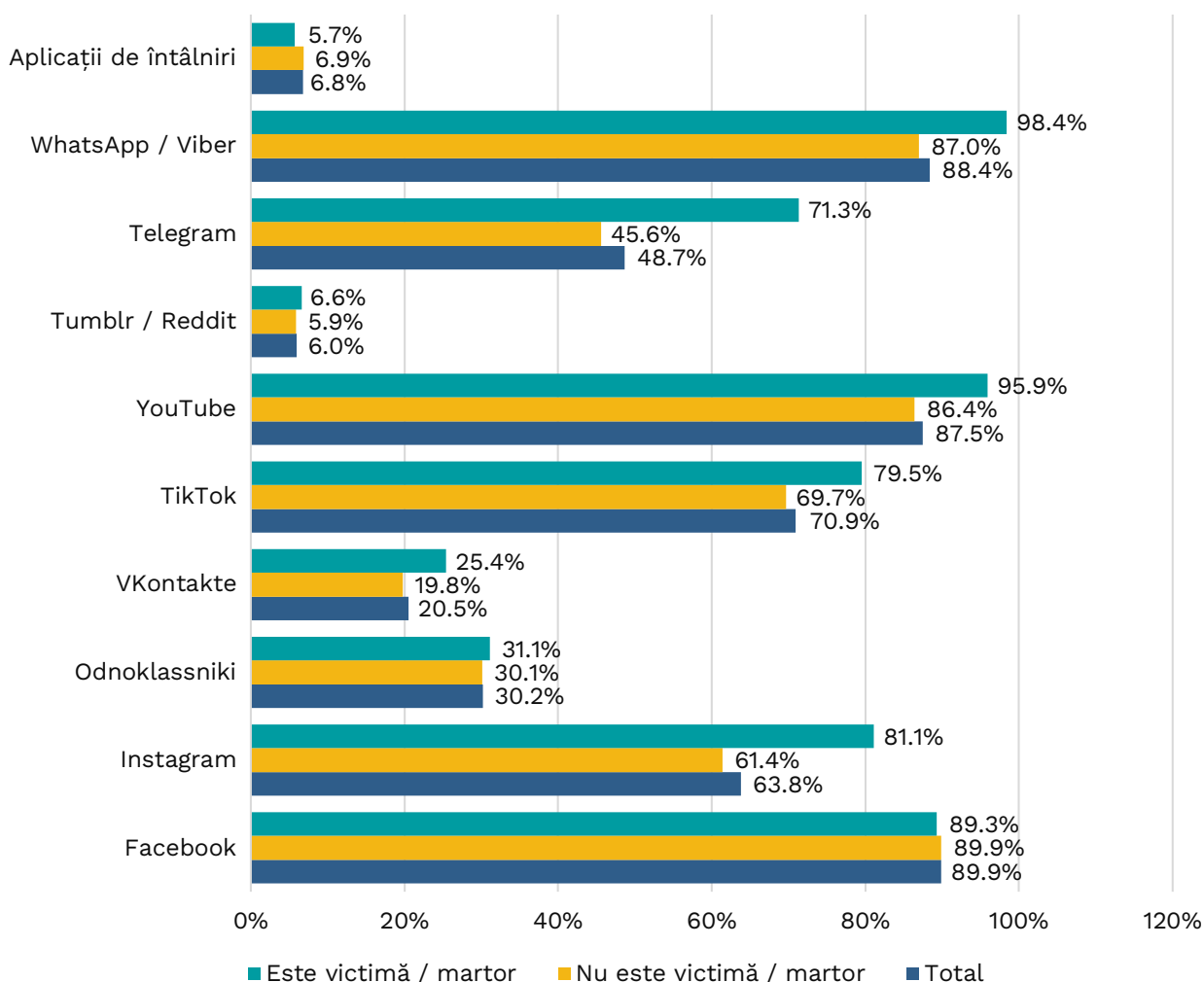

A doua categorie masivă de spații ale violenței digitale o constituie aplicațiile de mesagerie instant (WhatsApp, Viber, Telegram), indicate de 26,8% dintre respondenți. Deși mai puțin vizibilă public, violența prin mesagerie are un caracter mai intim și mai repetitiv, fiind adesea descrisă de femei ca formă de presiune constantă, control și amenințare. În interviurile individuale aprofundate, mesageria apare frecvent ca spațiu al hărțuirii continue, al șantajului emoțional și al amenințărilor: **„Nu posta nimic, dar îmi scria mereu. Dacă nu răspundeam, începea cu amenințări”** (IIA_S_6); **„Mesajele erau mai grele decât comentariile, pentru că veneau direct la mine, nu puteam scăpa de ele”** (IIA_S_2).

Alte spații digitale apar mult mai rar ca loc principal al violenței: aplicațiile de partajare foto/video (6,1%), e-mailul (4,3%) și aplicațiile de întâlniri (2,7%). Blogging-

ul și comunitățile online de tip forum (Tumblr, Reddit) sunt practic marginale (0,6%). Această distribuție confirmă că violența digitală în Republica Moldova este concentrată în platforme mainstream, utilizate zilnic de populația feminină. Interviuurile susțin această observație, femeile menționând rareori platforme specializate, ci aproape exclusiv rețelele sociale și mesageria.

Figura 9. Rata de utilizare a rețelelor sociale și statutul de victimă/martor a violenței digitale, %

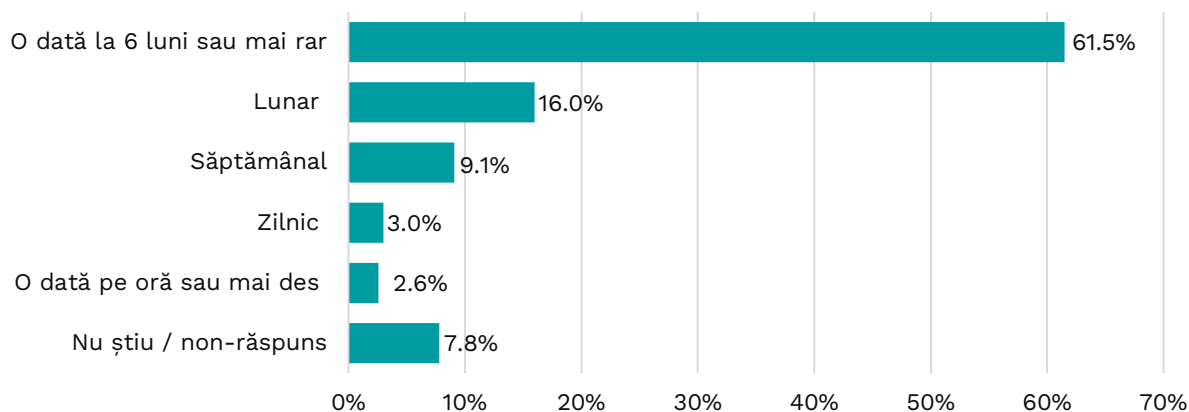

Un element analitic important îl constituie suprapunerea dintre rata de utilizare a platformelor și statutul de victimă sau martor al violenței digitale. Datele arată discrepanțe semnificative în cazul unor platforme: utilizarea Instagram este cu aproximativ +20% mai mare în rândul victimelor/martorilor comparativ cu cei neexpuși, TikTok și YouTube cu +10%, Telegram cu +25%, iar WhatsApp/Viber cu +11% (Figura 9). Aceste diferențe indică faptul că violența digitală nu se distribuie uniform pe platforme, ci tinde să se concentreze în acele spații care combină vizibilitate ridicată, interacțiune intensă și posibilitatea comunicării directe.

În ceea ce privește frecvența de manifestare, violența digitală este percepută ca fiind una periodică. Or, 61,5% dintre respondenți au indicat apariția acestor comportamente o dată la 6 luni sau mai rar. Totuși, un segment semnificativ au descris o frecvență mai ridicată: 16,0% – lunar și 9,1% – săptămânal. Deși formele

zilnice (3,0%) sau o dată pe oră sau mai des (2,6%) sunt rare, ele semnaleză existența unor cazuri de hărțuire persistentă, cu risc ridicat de escaladare (Figura 10). Interveniurile individuale aprofundate oferă consistență acestor cifre: „**Nu era o dată și gata. Era în fiecare săptămână, parcă nu se mai termina**” (IIA_S_1).

Figura 10. Frecvența de manifestare a actelor de violență digitală, %

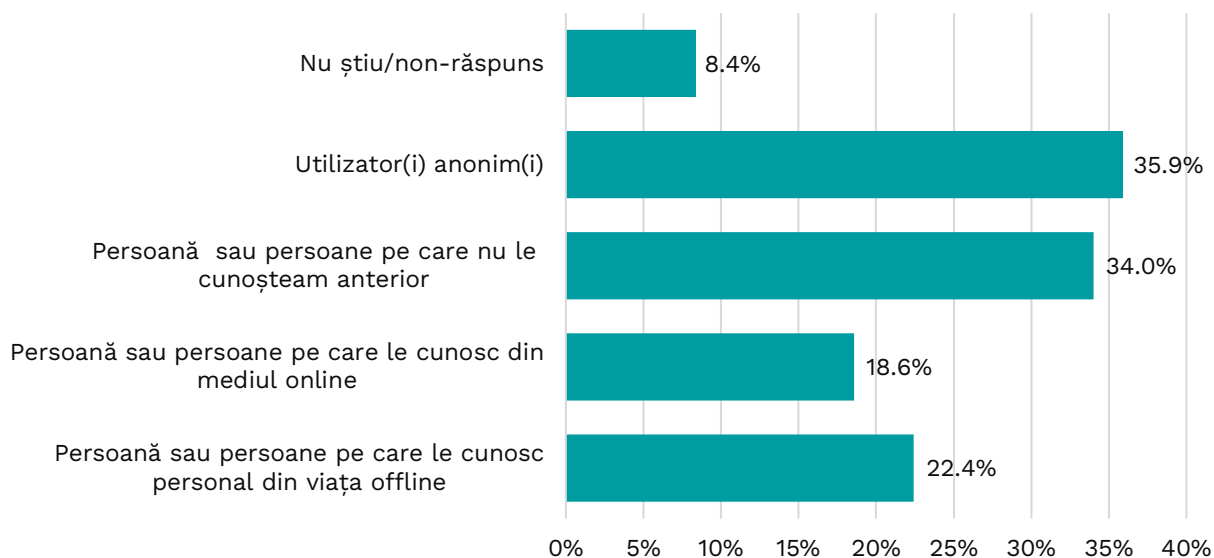
2.6. Tipurile de agresori

Analiza tipurilor de agresori²⁰ implicați în experiențele de violență digitală relevă caracterul **eterogen, cumulativ și relațional** al acestui fenomen. Din punct de vedere analitic se conturează două categorii principale ale agresiunii digitale. Prima categorie este constituită din agresori caracterizați prin **distanță socială și lipsă de identificabilitate** – utilizatori anonimi și persoane necunoscute anterior victimei. A doua categorie este reprezentată de agresori **relaționali** – persoane cunoscute victimei, fie exclusiv din mediul online, fie și offline. Coexistența acestor categorii denotă că violența digitală nu este un fenomen exclusiv exogen, produs de actori aleatorii, ci este frecvent **ancorată în relații sociale preexistente**, care pot fi reactivate, continuate sau intensificate prin intermediul tehnologiilor digitale.

În termeni de frecvență a mențiunilor categoria utilizatorilor **anonimi (35,9%)** este cea mai des indicată, urmată foarte îndeaproape de **persoanele necunoscute anterior (34,0%)** (Figura 11). Această distribuție sugerează un rol semnificativ al **anonimatului** în facilitarea comportamentelor violente. Anonimatul funcționează ca un mecanism de reducere a constrângerilor normative și a costurilor sociale ale agresiunii, permițând manifestarea unor comportamente care ar fi mai puțin probabile în contexte de interacțiune față în față. Această constatare este susținută constant de relatările femeilor intervievate, care au descris dificultatea de a identifica agresorul și sentimentul de neputință generat de lipsa unei fețe sau identități clare: „**Nu știam cine e. Profil fără poză, fără nume. Asta te sperie cel mai tare, că nu știi de unde vine**” (IIA_S_6); „**Când e anonim, parcă are mai mult curaj. Scria lucruri pe care sigur nu le-ar spune în față**” (IIA_S_3). Or, anonimatul nu este doar o caracteristică tehnică a platformelor, ci și o resursă simbolică de putere, care amplifică asimetria dintre agresor și victimă și face raportarea și sancționarea mai dificilă.

²⁰ Având în vedere că întrebarea a permis selectarea multiplă a opțiunilor de răspuns, datele nu descriu un profil exclusiv al agresorului, ci surprind configurații variabile de actori care pot fi implicați concomitent sau succesiv în producerea violenței digitale. Prin urmare, rezultatele trebuie interpretate ca indicând tipuri de agresori și contexte de manifestare a violenței, nu ca o tipologie rigidă sau exhaustivă.

Figura 11. Tipuri de agresori implicați în experiențele de violență digitală, %

O proporție substanțială a respondenților a indicat implicarea **persoanelor cunoscute** atât offline (22,4%), cât și în mediul online (18,6%). Prezența acestor agresori evidențiază dimensiunea **relațională și contextuală** a violenței digitale, în care agresiunea este exercitată de actori care dețin informații despre victimă, au acces la rețelele lor sociale și pot mobiliza resurse de control sau intimidare. Totodată această diferențiere arată că granița dintre online și offline este permeabilă, iar violența digitală poate reprezenta fie o escaladare a unor tensiuni existente, fie o continuare a controlului și conflictului din relații reale.

În interviurile individuale aprofundate, femeile au descris frecvent situații în care violența digitală a apărut în contexte relaționale deja marcate de dezechilibru de putere: „**Îl cunoșteam. După ce ne-am despărțit, a început pe Internet. Parcă nu se termina niciodată**” (IIA_S_4); „**Nu era un străin. Era cineva cu care vorbisem înainte, știa multe despre mine**” (IIA_S_1).

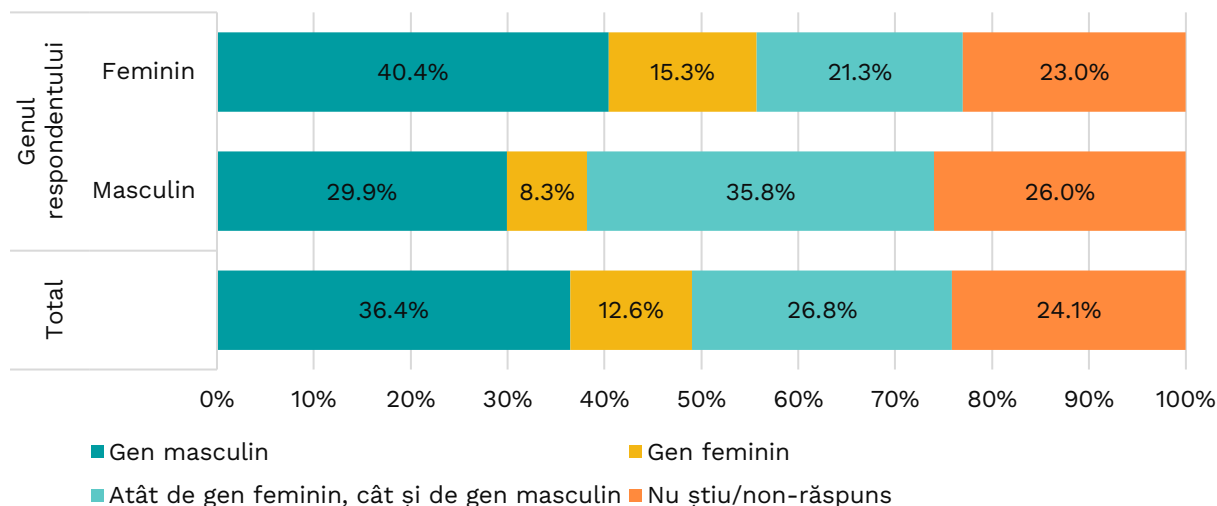
Aceste experiențe indică faptul că violența digitală trebuie înțeleasă ca **un fenomen complex**, în care anonimatul constituie un factor de facilitare, iar relațiile preexistente reprezintă cadre de escaladare și continuitate a abuzului. Abordarea respectivă are implicații directe pentru intervenție, sugerând necesitatea unor răspunsuri diferențiate care să abordeze atât dimensiunea tehnologică a anonimatului, cât și dinamica relațională a violenței în bază de gen în mediul digital.

Datele cantitative relevă diferențe clare de percepții între femei și bărbați cu privire la ceea ce este considerat violență digitală în cadrul relațiilor care sunt influențate de norme sociale și stereotipuri de gen. Femeile indică mai frecvent anonimatul (38,4%) și agresori cunoscuți offline (26,1%), în timp ce bărbații menționează mai des (27,0%) agresori cunoscuți doar online (Anexa 1, Tabelul 39). Această diferență sugerează că pentru femei violența digitală este trăită simultan din două perspective: cea impersonală, marcată de anonim și amenințare difuză, și cea personală, conectată cu relații reale, ceea ce amplifică percepția de risc și vulnerabilitate.

Interviurile confirmă această suprapunere a registrelor: „**Uneori nici nu știi ce e mai rău – când nu știi cine e sau când știi foarte bine cine e**” (IIA_R_2).

Per ansamblu, profilul de gen al agresorului de violența digitală este masculin – 36,4% dintre respondenți au indicat agresori de gen masculin, comparativ cu 12,6% agresori de gen feminin. Totodată, o pondere semnificativă (26,8%) consideră că agresorii pot fi atât femei, cât și bărbați, iar 24,1% nu pot aprecia (Figura 12).

Figura 12. Genul agresorului în mediul digital, %

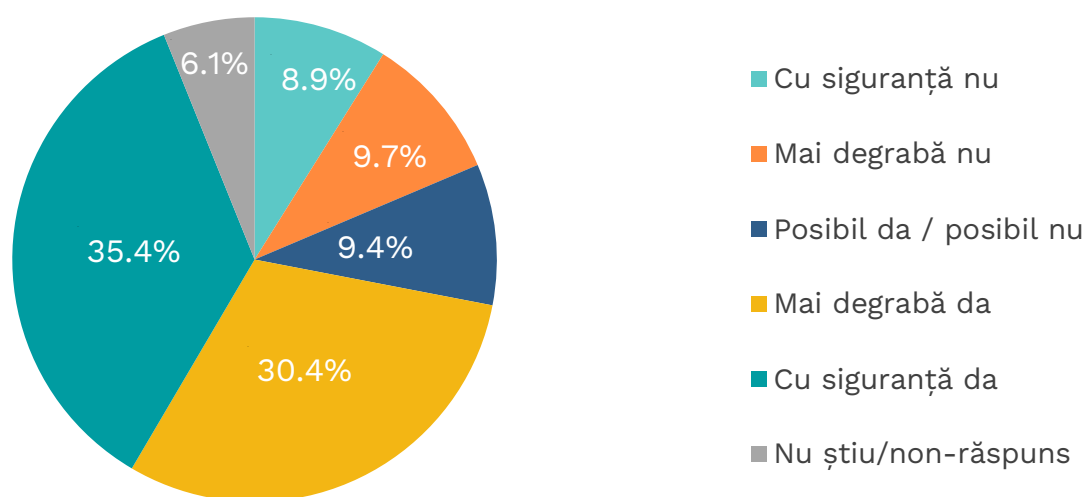
Diferențele între respondenți sunt relevante: femeile identifică mai clar un tipar de gen masculin (40,4%) și indică mai des și agresori de gen feminin (15,3%), în timp ce bărbații tind să atribuie violența mai frecvent unui profil mixt (35,8%). Această diferență sugerează că femeile percep violența digitală mai des ca fenomen structurat pe gen, în timp ce bărbații o interpretează mai degrabă ca un comportament generalizat, difuz. În cadrul cercetării calitative femeile intervievate au descris agresorii aproape exclusiv ca fiind bărbați, în special în cazurile de control, amenințare și hărțuire repetitivă: „**Era bărbat. Și mesajele erau exact despre control, despre ce am voie și ce nu**” (IIA_S_3).

Profilul agresorului conturat de datele cercetării indică o violență digitală situată între anonim și proximitate, între abuz impersonal și violență conectată cu relații reale. Anonimatul facilitează agresiunea prin reducerea costurilor sociale, în timp ce agresorii cunoscuți (online sau offline) aduc violența digitală într-un mediu profund relațional, cu potențial mai mare de escaladare și impact. Percepția dominantă este că agresorii sunt, mai frecvent, bărbați, însă existența unei zone de ambiguitate (profil mixt, variantele de răspuns: nu știu/non-răspuns) denotă că violența digitală este un fenomen complex, care nu poate fi redus la un singur tip de emițător.

2.7. Raportarea

La nivel declarativ datele cantitative indică o disponibilitate relativ ridicată de raportare a violenței digitale, dar această disponibilitate este marcată de nuanțe importante de ambivalență. Cumulat, 70,0% dintre respondenți afirmă că ar raporta un caz de violență digitală dacă ar deveni victime, însă distribuția internă arată că o parte semnificativă a acestui segment se situează mai degrabă în zona intenției condiționate (*mai degrabă da* – 34,6%) decât a deciziei ferme (*cu siguranță da* – 35,4%) (Figura 13). Această diferență este sociologic relevantă, întrucât indică faptul că raportarea este percepută ca dependentă de context, nu ca reflex automat. În plus, existența unui nucleu de indecizie – 9,4%, care oscilează între da și nu, și 6,1% care nu pot aprecia, sugerează un potențial ridicat de subraportare în situații concrete, mai ales atunci când apar bariere emoționale sau instituționale.

Figura 13. Disponibilitatea de raportare a cazurilor de violență digitală, %

Analiza pe segmente sociodemografice confirmă că disponibilitatea de raportare nu este uniform distribuită. Femeile sunt mai dispuse decât bărbații să raporteze, dar, paradoxal, ele sunt și mai critice față de eficiența protecției. Respondenții tineri (18–29 ani) se remarcă printr-o polarizare mai accentuată. Deși sunt cei mai expuși la violență digitală, ei au indicat mai frecvent respingerea raportării (*cu siguranță nu* – 18,8%). De asemenea, un grad mai redus de disponibilitate de a raporta și-au manifestat femeile care au fost victime sau martore la cazuri de violență digitală (respectiv 10,8% și 11,1%), precum și cele necăsătorite sau văduve/divorțate (respectiv 21,9% și 14,3%). Nu în ultimul rând evidențiem că disponibilitatea de raportare este cea mai redusă în rândul populației cu nivel socioeconomic redus (14,2%). Aceste date sugerează o tensiune între expunere ridicată și neîncredere în utilitatea raportării. (Anexa 4, Tabelul 17)

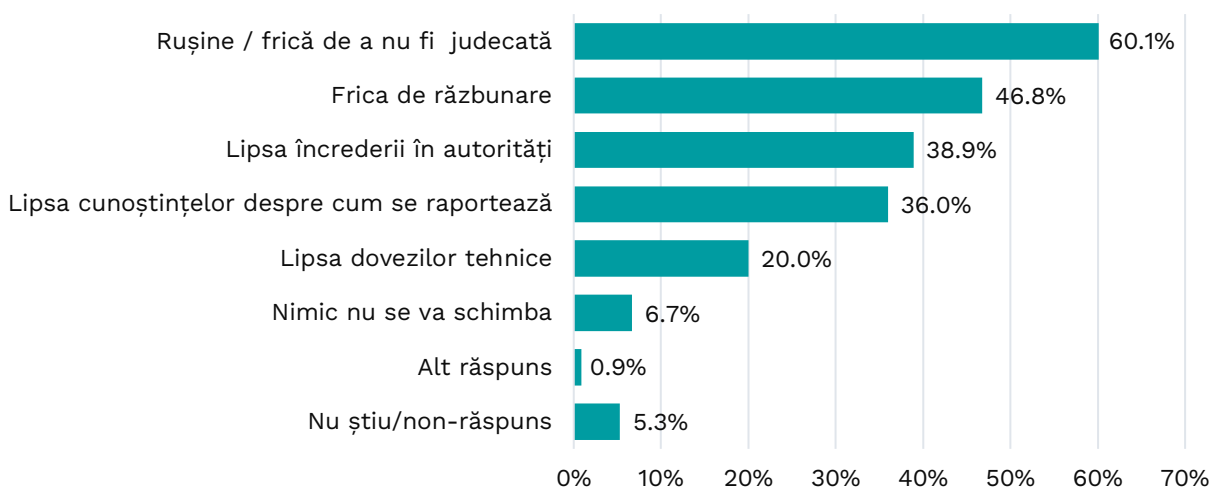
Datele calitative confirmă această ambivalență. Multe femei descriu raportarea nu ca pe un act de protecție, ci ca pe un proces riscant, incert și emoțional costisitor: „**Te gândești de zece ori înainte să mergi. Nu e că n-ai vrea să raportezi, dar te întrebi: Ce urmează după? Dacă se află? Dacă se întoarce împotriva mea?**” (IIA_S_6).

Subraportarea violenței digitale este explicată, în datele cantitative, printr-un complex de factori interdependenți, în care dimensiunea emoțională este dominantă (Figura 14). Principalul obstacol identificat este rușinea și frica de judecată (60,1%), ceea ce indică persistența unui climat social în care responsabilitatea este, implicit, deplasată asupra victimei. Raportarea devine astfel o formă de expunere publică secundară, nu o cale sigură de protecție.

Al doilea factor important este frica de răzbunare (46,8%). Această frică este deosebit de relevantă în contextul violenței digitale, unde agresorul poate rămâne anonim, poate reveni sub alte conturi sau poate escalada abuzul. Din această perspectivă violența nu este percepută ca un eveniment încheiat, ci ca un proces cu potențial de continuitate.

Dimensiunea instituțională completează tabloul – aproape patru din zece respondenți indică lipsa încrederii în autorități (38,9%), precum și lipsa cunoștințelor despre cum se raportează (36,0%). Aceste date sugerează că dincolo de barierele emoționale există și un deficit de claritate procedurală și de legitimitate instituțională.

Figura 14. Cauzele subraportării cazurilor de violență digitală, %

Interviurile individuale aprofundate cu femeile transformă aceste cifre în experiențe concrete. Multe au descris raportarea la instituții ca fiind descurajantă, birocratică sau chiar invalidantă: „**Ne-au spus că nu e ceva grav, că sunt doar mesaje. Dar pentru mine nu erau doar mesaje. Era frică, era control, era stres permanent**” (IIA_S_5). În cazurile mai complexe lipsa unui răspuns clar sau întârzierea soluționării amplifică sentimentul de neputință: „**Am avut dovezi, aveam mesaje, amenințări, tot. Și totuși cazul s-a închis fără răspuns. Asta te face să te întrebi: pentru ce să mai raportezi?**” (IIA_S_4).

S-au constatat și câteva particularități relevante pe categorii sociodemografice referitoare la cauzele subraportării.

- Femeile indică mai des lipsa încrederii (41,0% versus 36,2%) și frica de răzbunare

(49,5% versus 43,2%), iar bărbații lipsa cunoștințelor (38,1% versus 34,4%) și lipsa inacțiunii - nimic nu se va schimba (8,7% versus 5,2%).

- La femeile cu vârsta de 18–29 și 30–44 ani sunt mai accentuate motivele de neîncredere (45,4% și 46,3%), lipsa dovezilor tehnice (28,0% la 30–44 ani). Iar la femeile cu vârsta +60 ani este mai mare frica de răzbunare (57,1%) și lipsa cunoștințelor (42,9%).
- Femeile necăsătorite invocă mai des neîncrederea (46,5%) și lipsa dovezilor (29,0%), iar cele văduve/divorțate se disting printr-o frică de răzbunare foarte ridicată (59,0%) și cel mai redus nivel de rușine (47,4%).
- În mediul rural este mai prezentă rușinea (61,2% versus 58,0%) și mai ales frica de răzbunare (51,8% versus 37,8%), în timp ce în mediul urban se pune accent pe dovezi (24,8% versus 17,3%).

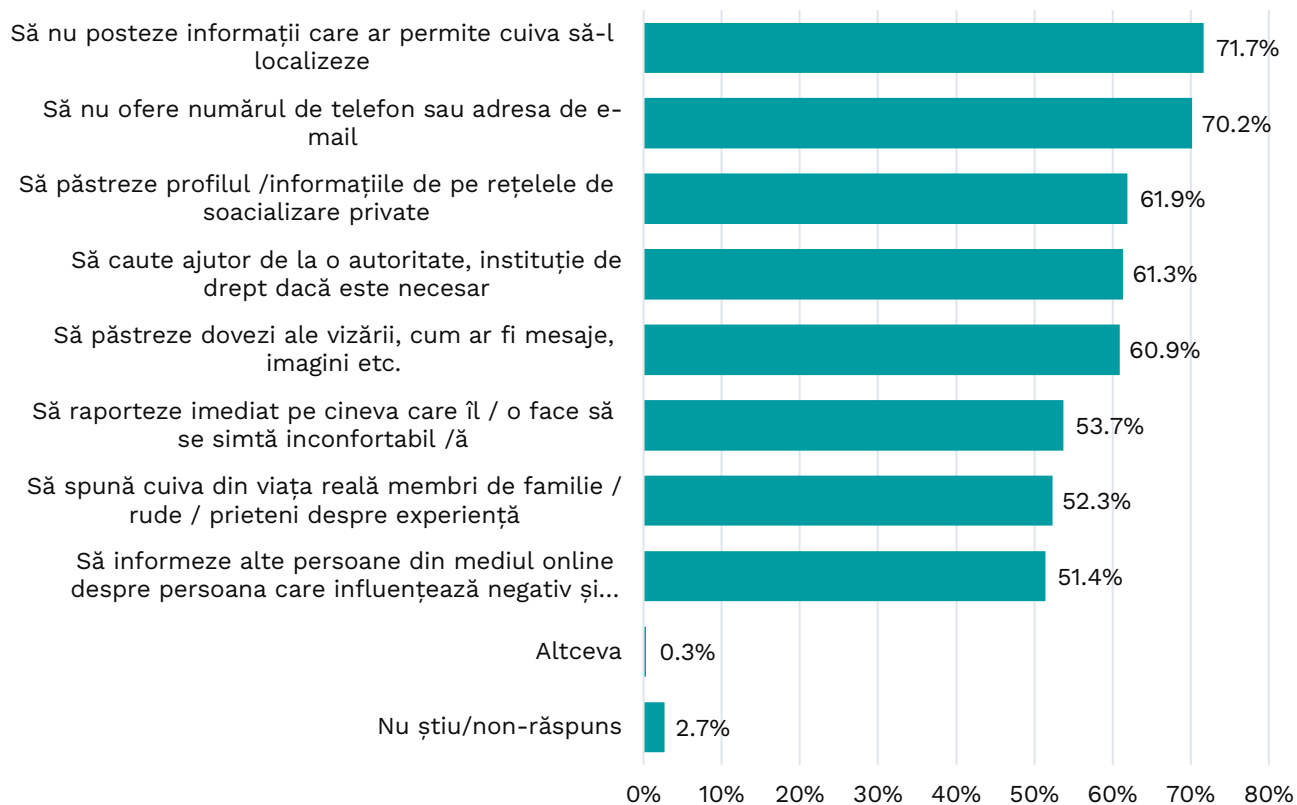
Datele cercetării, atât cantitative, cât și calitative, indică faptul că raportarea nu poate fi stimulată exclusiv prin informare, ci necesită un ecosistem de sprijin coerent, care să reducă riscurile percepute de victimă. În primul rând, sistemul de raportare trebuie să fie clar, previzibil și accesibil. Lipsa cunoștințelor despre proceduri (36,0%) arată că mecanismele existente nu sunt suficient de vizibile sau inteligibile pentru publicul larg. Raportarea trebuie să fie însoțită de explicații clare privind pașii, drepturile victimei și posibilele rezultate. În al doilea rând, este esențială dimensiunea de protecție împotriva constrângerilor din partea agresorilor. Frica de răzbunare apare constant în discursul femeilor, mai ales în cazurile de hărțuire repetitivă sau control digital: **„Dacă raportezi, trebuie să știi că cineva te protejează după. Altfel rămâi singură cu frica”** (IIA_R_2). În al treilea rând, suportul psihologic și consilierea specializată apar ca elemente-cheie. Pentru multe femei violența digitală are efecte emoționale severe, iar decizia de a raporta este legată direct de capacitatea de a face față stresului și anxietății: **„Eu n-aș fi mers mai departe dacă nu aveam cu cine vorbi. Psihologul m-a ajutat să înțeleg că nu e vina mea”** (IIA_S_7).

Un element transversal care reiese din analiza datelor este faptul că raportarea violenței digitale nu e percepută ca un simplu act administrativ, ci ca un proces social încărcat simbolic. Pentru multe femei a raporta înseamnă a-și asuma vizibil statutul de victimă, cu riscurile de stigmatizare și auto-culpabilizare care decurg din aceasta. În același timp, experiențele negative de raportare produc un efect de descurajare colectivă – femeile care au trecut prin astfel de situații devin mai sceptice față de utilitatea raportării, influențând și alte femei din rețelele lor sociale. În acest sens raportarea trebuie înțeleasă nu doar ca responsabilitate individuală, ci ca indicator al funcționării sistemului social de protecție. Nivelul de raportare reflectă nu doar curajul victimelor, ci și gradul de încredere într-un sistem care ar trebui să le susțină.

Acțiunile de protecție împotriva violenței digitale, în opinia participanților la sondaj, în primul rând trebuie orientate spre reducerea expunerii personale și protejarea datelor, indicând o interiorizare a ideii că siguranța online depinde, în mare măsură, de auto-protecție. Astfel, 71,7% dintre respondenți au indicat drept măsuri esențiale

evitarea publicării informațiilor care permit localizarea, iar 70,2% necomunicarea datelor de contact personale, precum numărul de telefon sau adresa de e-mail. Setarea profilurilor ca private (61,9%) apare, de asemenea, ca recomandare centrală (Figura 15).

Figura 15. Acțiunile de protecție împotriva violenței digitale, %

Această focalizare pe controlul vizibilității confirmă observațiile din interviuri, unde femeile descriu retragerea, auto-cenzura și restrângerea prezenței online ca strategii de adaptare necesare, nu ca alegeri libere. În același timp, aceste recomandări indică o responsabilizare disproporționată a victimelor, care ajung să perceapă prevenția ca principală formă de protecție disponibilă.

Opiniile respondenților evidențiază de asemenea capacitatea de reacție și probare. Astfel, 61,3% dintre respondenți consideră importantă adresarea către autorități sau instituții de drept, iar 60,9% păstrarea dovezilor violenței digitale. Acest rezultat este semnificativ deoarece arată că, la nivel declarativ, raportarea este recunoscută ca soluție legitimă, însă intră în tensiune cu datele privind comportamentele reale, unde adresarea efectivă către autorități rămâne foarte redusă. Această discrepanță sugerează că problema nu este lipsa de conștientizare, ci costurile percepute ale raportării – emoționale, procedurale și sociale, aspect confirmat de interviurile calitative. Recomandarea de a păstra dovezi apare astfel nu doar ca sfat tehnic, ci ca reacție la percepția că fără dovezi suficiente sprijinul instituțional este improbabil.

Nu în ultimul rând, datele cantitative arată o valorizare consistentă a sprijinului informal și comunitar. Astfel, 53,7% dintre respondenți recomandă raportarea imediată a persoanelor care te fac inconfortabil/ă în mediul digital, 52,3% discutarea

situației cu persoane din cercul apropiat și 51,4% informarea altor persoane din mediul online despre agresor. Aceste rezultate confirmă tendința femeilor de a căuta mai întâi validare și sprijin în rețelele personale, înainte de a apela la canale formale. Din perspectiva femeilor intervievate acest tip de sprijin este perceput ca mai sigur emoțional și mai puțin expus riscului de judecată sau minimalizare.

2.8. Impactul violenței digitale

Violența digitală produce rareori efecte materiale imediate, dar generează costuri emoționale și sociale persistente, care modelează comportamente, relații și percepția asupra siguranței personale. Participantele au descris violența online ca fiind preponderent psihologică, dar cu efecte profunde și de durată. Spre deosebire de violența fizică, care este văzută ca limitată în timp, violența din mediul online este descrisă ca persistentă și greu de depășit: **„Psihic e mai grav. Fizic trece, dar psihic poate rămâne pe viață. Și online e tot psihic”** (IIA_R_1). Această comparație apare spontan în discurs și indică faptul că femeile nu percep violența online ca fiind „mai ușoară” sau „mai puțin reală”, ci, dimpotrivă, ca o formă care poate avea un impact emoțional mai profund tocmai pentru că este continuă, publică și greu de controlat.

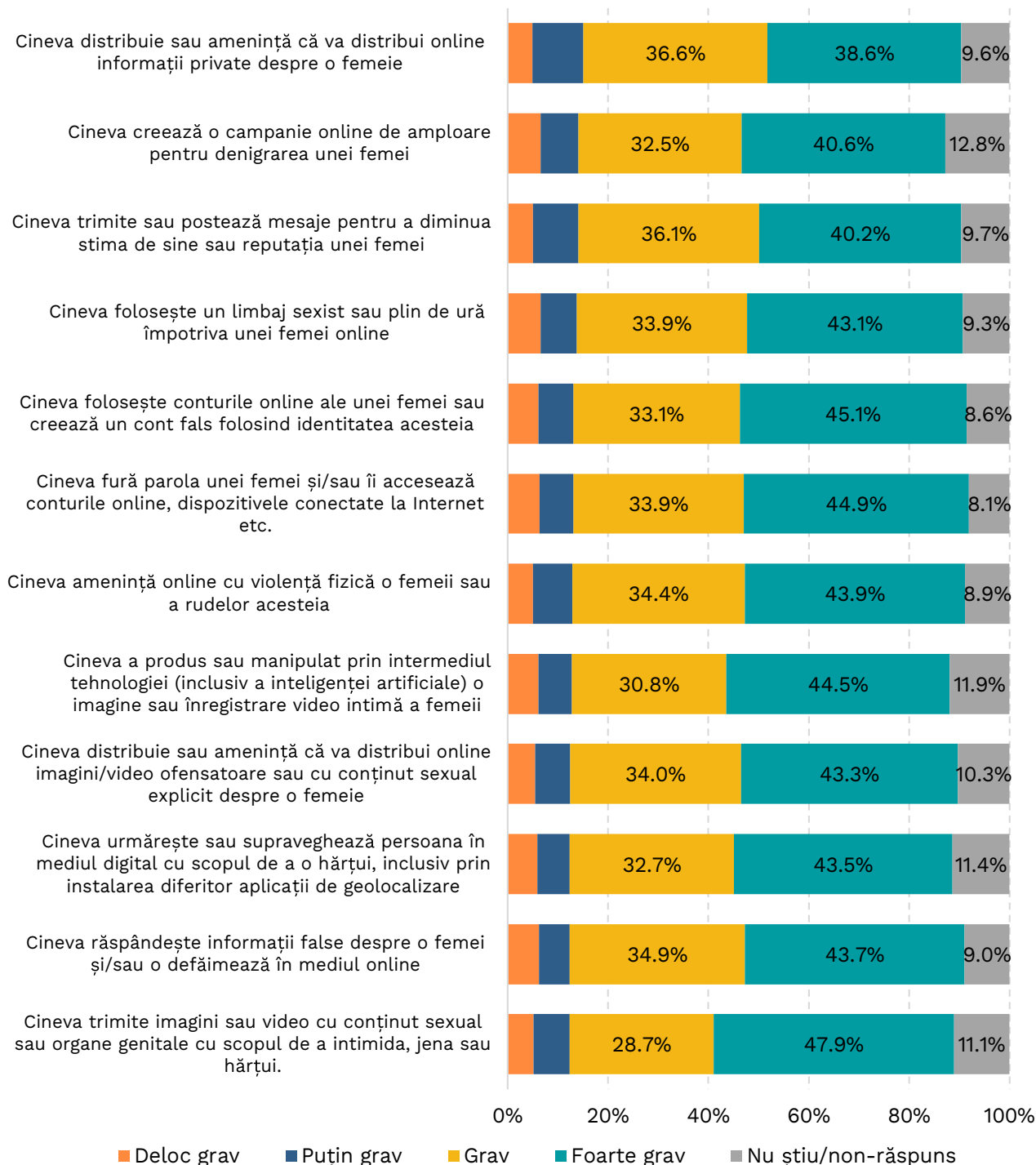
Indiferent de forma concretă violența digitală este asociată cu consecințe emoționale serioase asupra femeilor, iar impactul anticipat a fost descris de respondenți în general ca fiind *grav* sau *foarte grav* (Figura 16). Astfel, trimiterea de imagini sau video cu conținut sexual ori organe genitale, utilizate cu scopul de a intimida, jena sau hărțui, este percepută ca având cel mai sever impact, 47,9% dintre respondenți apreciind-o ca fiind *foarte gravă*. Prin comparație, distribuirea sau amenințarea cu distribuirea informațiilor private despre o femeie este percepută ca având un impact relativ mai redus, deși rămâne semnificativ, ceea ce sugerează o ierarhizare a formelor de abuz în funcție de intensitatea prejudiciului emoțional asociat.

De asemenea, percepția impactului materialelor produse sau manipulate prin intermediul tehnologiei, inclusiv al inteligenței artificiale, este considerată de 44,5% dintre respondenți ca fiind *foarte grav*. Această evaluare plasează astfel de practici la un nivel de severitate comparabil sau chiar superior campaniilor de denigrare online și distribuirii informațiilor private, indicând o creștere a conștientizării riscurilor emergente asociate manipulării digitale a identității și imaginii femeilor. Aceste percepții sugerează că participanții la cercetare percep aceste comportamente nu ca incident online, ci ca amenințare reală asupra integrității, intimității și siguranței personale.

Impactul general al violenței digitale se vede în primul rând ca o combinație de strategii de auto-protecție și costuri psiho-emoționale, mai degrabă decât ca efecte materiale directe. Cea mai frecventă reacție este una de blocare a canalelor de comunicare (41,1%), ceea ce confirmă că primul răspuns este reducerea imediată a expunerii și limitarea accesului agresorului. Tot în aceeași logică de auto-protecție intră crearea unui profil nou/privat (16,8%), raportarea comportamentului pe platformă (13,3%) și,

În cazuri mai puține, măsuri mai radicale precum schimbarea numărului de telefon (9,5%) sau chiar renunțarea la platforma respectivă online (6,0%) (Figura 17).

Figura 16. Aprecierea impactului diferitelor forme de violență digitală asupra femeilor,%

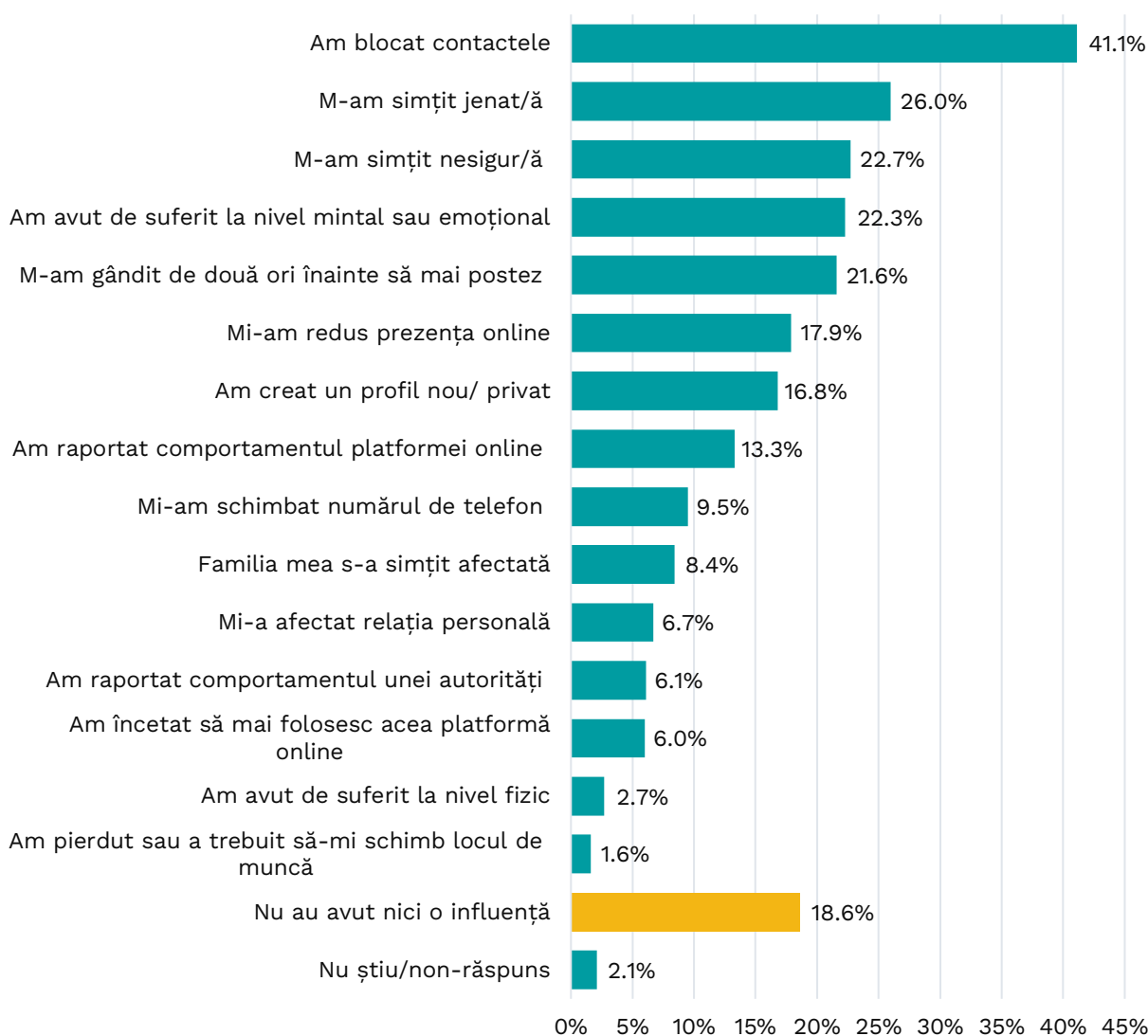

Impactul emoțional este componenta cea mai pronunțată a experienței violenței digitale. O proporție semnificativă a victimelor au raportat trăiri negative directe: 26,0% s-au simțit jignite, 22,7% au indicat un sentiment accentuat de nesiguranță, iar 22,3% au menționat suferință mintală sau emoțională (Figura 17). Aceste rezultate indică faptul că violența digitală nu este percepută ca un simplu incident de comunicare, ci ca o amenințare la adresa identității și siguranței personale.

În interviurile individuale aprofundate femeile au descris frecvent violența digitală ca o experiență care „se *infiltrază*” în viața cotidiană, producând anxietate constantă, hipervigilență și epuizare emoțională: „**Nu era doar când intram online. Mă gândeam tot timpul: O să mai scrie? O să mai apară ceva?**” (IIA_S_7).

Pentru unele femei, sentimentul de insecuritate este amplificat de caracterul imprevizibil al agresiunii – anonimatul agresorului, posibilitatea reapariției sub alte conturi, lipsa controlului asupra difuzării conținutului: „**Cel mai greu e că nu știi când se oprește. Chiar dacă blochezi, apare din nou**” (IIA_S_1). Această incertitudine explică de ce, chiar și în cazurile în care episoadele sunt percepute ca „rare”, impactul emoțional poate fi disproporționat și de durată.

Figura 17. Impactul violenței digitale asupra victimei, %

Un indicator esențial al impactului social este faptul că o parte dintre victime au relatat „*de frică nu mai știu în cine pot avea încredere*”. Această pierdere a încrederii nu se limitează la interacțiunile online, ci se extinde și asupra relațiilor sociale în general. Violența digitală produce astfel o eroziune a capitalului social, afectând capacitatea femeilor de a se simți în siguranță în relațiile lor. Relatări calitative surprind clar această dimensiune: „**După asta, parcă vezi pe toți altfel.**”

Te întrebi cine a fost, cine a spus, cine a distribuit?” (IIA_S_5). În unele cazuri, această neîncredere se extinde chiar asupra cercului apropiat, mai ales atunci când agresiunea are loc în comunități mici sau vine de la persoane cunoscute: **„Nu mai aveam curaj să vorbesc deschis nici cu oamenii apropiați. Mă gândeam că poate și ei judecă”** (IIA_S_4).

Un alt impact serios al violenței digitale este restrângerea participării sociale și digitale. Aproape una din cinci victime (17,9%) a indicat că și-a redus prezența online, confirmând existența unui mecanism de retragere și auto-limitare. De cele mai multe ori această reacție nu presupune abandonarea completă a spațiului digital, ci o participare mai precaută, mai puțin vizibilă și mai autocenzurată: **„Eu am avut Facebook până la un moment dat, când am născut fetița. Eu puneam des fotografiile ei pe Internet. Și îmi scriau bărbați chiar, îmi scriau care nu știam... și chiar mi s-a făcut frică și am șters în momentul acela. Am șters și poze de copil și tot. Și acum nu mai pun nicio fotografie”** (IIA_R_6); **„Îmi scria, l-am blocat, și-a făcut alt cont și tot îmi scria... Pe urmă a început să scrie comentarii sub poze și iarăși l-am blocat și până la urmă contul acela l-am șters”** (IIA_R_7). Există însă și situații, când femeile au abandonat totalmente mediul digital: **„...Eu nu mai am nimic, nici Facebook, doar Viber, WhatsApp”** (IIA_R_4).

Deși mai puțin frecvent raportat, impactul violenței digitale se extinde și asupra relațiilor apropiate. Astfel, 8,4% dintre victime au menționat că familia s-a simțit afectată, iar 6,7% au indicat deteriorarea relațiilor personale. Aceste efecte sugerează că violența digitală poate genera tensiuni, conflicte și stres secundar în cercul familial.

În interviurile individuale aprofundate, unele femei au descris dificultatea de a explica sau justifica experiența în fața familiei: **„Părinții nu înțelegeau de ce mă afectează așa tare. Pentru ei erau doar niște mesaje”** (IIA_R_1). Lipsa de înțelegere poate accentua sentimentul de izolare și poate reduce accesul la sprijin informal.

Deși violența digitală este adesea percepută ca fenomen personal, datele indică existența unui impact real asupra vieții profesionale a femeilor, chiar dacă acesta este raportat de un segment mai restrâns. La nivel cantitativ, 1,6% dintre victime au declarat că și-au pierdut locul de muncă sau au fost nevoite să îl schimbe ca urmare a violenței digitale. Deși procentul este redus, semnificația sociologică este ridicată pentru că acesta arată că violența digitală produce consecințe structurale, cu efecte directe asupra securității economice și statutului profesional.

Dincolo de pierderea efectivă a locului de muncă, impactul profesional se manifestă mai frecvent prin presiune psihologică, afectarea concentrării și deteriorarea reputației. În interviuri femeile au descris dificultăți de a-și menține performanța profesională atunci când violența digitală se suprapune peste activitatea de muncă sau devine cunoscută în mediul profesional: **„Mergeam la serviciu deja obosită psihic. Nu mai puteam lucra normal, mă gândeam doar dacă o să mai apară ceva”** (IIA_S_7).

În cazurile în care agresiunea a implicat distribuirea de informații sau imagini compromițătoare, femeile au relatat despre teama de stigmatizare educațională sau profesională și despre riscul ca violența digitală să fie interpretată ca o problemă de imagine personală, nu ca abuz: **„Mi-a fost frică să nu ajungă la colegi. În momentul ăla nu mai contează că ești victimă, lumea te judecă”** (IIA_S_4). Acest tip de impact indirect – autocenzură profesională, evitare a expunerii, retragere din interacțiuni – este dificil de cuantificat, dar apare constant în discursurile calitative.

Impactul economic al violenței digitale este mai puțin vizibil în datele cantitative, dar nu lipsește. Pe lângă pierderea locului de muncă – 1,6%, unele femei au menționat costuri asociate măsurilor de auto-protecție: schimbarea numărului de telefon – 9,5%, crearea unor conturi noi sau renunțarea la platforme – 6,0% (Figura 16). Aceste acțiuni implică costuri financiare, de timp și de efort. Intervipurile oferă exemple concrete ale acestor costuri invizibile: **„A trebuie să-mi schimb numărul, apoi toate contactele, toate aplicațiile. Nu pare mare lucru, dar e stres și bani”** (IIA_S_6).

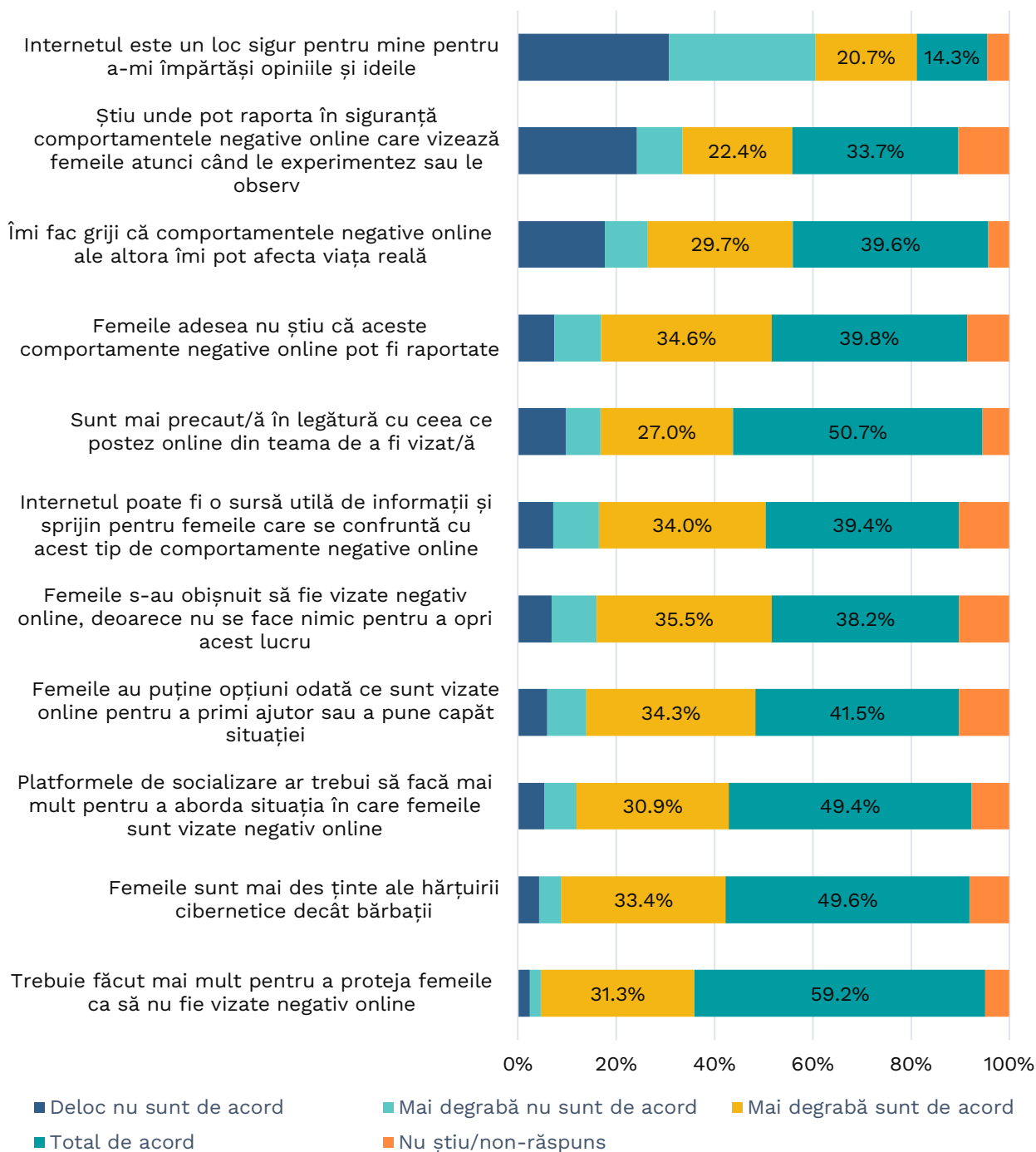
În cazul femeilor cu resurse economice limitate costurile pot deveni descurajante și pot accentua vulnerabilitatea. Mai mult, retragerea din spațiul online sau reducerea prezenței digitale poate avea consecințe economice indirecte, mai ales pentru femeile care folosesc Internetul pentru muncă, promovare sau vânzări.

Deși rare, efectele profunde ale violenței digitale nu pot fi ignorate. Ori, 2,7% dintre victime au menționat suferință la nivel fizic, ceea ce indică existența unor cazuri în care stresul emoțional se traduce în simptome somatice: insomnie, dureri, anxietate accentuată. Aceste situații confirmă faptul că violența digitală nu rămâne limitată la spațiul virtual, ci poate avea efecte asupra sănătății generale. Intervipurile descriu clar această transferare a impactului din online în offline: **„Am început să nu dorm noaptea. Mă durea capul, eram mereu tensionată”** (IIA_R_3).

Aprecierile și atitudinile față de violența digitală susțin opiniile exprimate față de impactul violenței digitale. Astfel, 50,7% dintre respondenți au afirmat că sunt mai precauți în legătură cu ceea ce postează online (*total de acord*), iar 30,8% *deloc nu sunt de acord* că Internetul este un spațiu sigur pentru exprimarea ideilor și opiniilor. În paralel, 73,7% consideră că femeile au ajuns să se obișnuiască cu violența online, deoarece nu se face nimic pentru a schimba acest lucru (35,5% – *mai degrabă de acord* și 38,2% – *total de acord*), ceea ce indică o normalizare a riscului și o adaptare pasivă la un mediu perceput ca ostil (Figura 18). Intervipurile cu femeile transformă aceste tendințe în experiențe concrete: **„Nu mai postez nimic personal. Mai bine tac decât să trec din nou prin asta”** (IIA_S_2). Această percepție denotă un mecanism de adaptare pasivă, în care violența este tolerată, iar strategiile de răspuns se mută de la confruntare la evitare. Drept urmare retragerea are implicații sociale semnificative, întrucât limitează libertatea de exprimare, vizibilitatea femeilor și participarea lor egală în spațiul public digital.

Deci, impactul emoțional și social al violenței digitale se manifestă printr-o combinație de insecuritate, stres, pierdere a încrederii și retragere socială. Deși consecințele economice și profesionale directe sunt raportate de un segment redus, efectele cumulative asupra stării emoționale, relațiilor sociale, participării digitale și sentimentului de siguranță sunt larg răspândite.

Figura 18. Aprecieri și poziții asupra fenomenului de violență digitală, %

2.9. Copingul

Cercetarea atestă că în absența unei percepții ferme de protecție instituțională, reacțiile femeilor la violența digitală sunt orientate predominant spre auto-gestionarea riscului. Copingul nu apare ca strategie de confruntare sau revendicare a drepturilor, ci ca un set de eforturi cognitive și comportamentale de reducere a expunerii, menite să restabilească un minim sentiment de control și siguranță.

Prima reacție a femeilor la violența digitală este una de limitare a contactului cu agresorul, nu de raportare sau căutare formală de sprijin. Cea mai frecventă acțiune este blocarea contactelor (41,1%). Acest comportament reflectă o strategie de coping reactivă și defensivă, centrată pe soluții imediate, percepute ca accesibile și controlabile. În interviuri femeile au descris aceste reacții ca fiind aproape automate, instinctive, declanșate de nevoia urgentă de a opri agresiunea: **„Primul lucru a fost să-l blochez. N-am stat pe gânduri. Era singurul lucru pe care puteam să-l fac pe loc”** (IIA_S_3). Însă blocarea nu este trăită ca soluție definitivă, ci mai degrabă ca pauză temporară de respirație, mai ales în cazurile în care agresorul revine sub alte conturi sau prin alte canale: **„Blocam unul, apărea altul. Atunci îți dai seama că nu mai e suficient”** (IIA_S_6).

Auto-restrângerea comportamentului online indică o strategie de coping prin evitare, în care protecția este obținută prin reducerea vizibilității și a expunerii. Această retragere nu este însă neutră din punct de vedere social. Ea implică costuri simbolice – restrângerea participării, a accesului la spații de socializare și a exprimării: **„Nu mai postam nimic. Simțeam că dacă tac, sunt mai în siguranță”** (IIA_S_2). Atitudinea mai precaută față de ceea ce postează online este frecventă și relevă o interiorizare a riscului, în care responsabilitatea pentru siguranță este mutată aproape integral asupra femeilor.

Dincolo de comportamentele observabile, copingul include și o dimensiune cognitivă importantă. Interviurile arată că multe femei încearcă să reinterpreteze experiența pentru a o face suportabilă: minimalizare („nu e chiar atât de grav”), normalizare („li se întâmplă multora”) sau deplasarea responsabilității („poate n-am fost suficient de atentă”). Aceste eforturi cognitive reduc temporar stresul, dar contribuie, pe termen lung, la normalizarea violenței digitale și la scăderea probabilității de raportare sau căutare de sprijin.

Raportarea către platforme (13,3%) sau către autorități (6,1%) apare ca reacție secundară, activată mai degrabă atunci când strategiile de evitare și control nu mai funcționează. Această poziționare în lanțul reacțiilor este sociologic semnificativă pentru că arată că raportarea nu este percepută ca primă linie de apărare, ci ca ultimă opțiune, asociată cu costuri emoționale și riscuri suplimentare. Interviurile confirmă această logică graduală: **„Am raportat abia după ce am văzut că nu se oprește. Până atunci am încercat singură să gestionez”** (IIA_S_5).

Totodată, evidențiem că unele femei percep raportarea pe platformele digitale ca fiind rapidă și accesibilă, cu un grad mai mare de control individual și fără interacțiune directă, ceea ce reduce teama de judecată socială: **„Am raportat pe Facebook, pentru că era simplu. La poliție nici nu m-am gândit”** (IIA_S_6). Totuși, atât datele cantitative, cât și interviurile subliniază caracterul limitat și temporar al acestei soluții. Raportarea, blocarea sau setările de confidențialitate sunt înțelese ca măsuri de reducere a expunerii, nu ca mecanisme de justiție sau responsabilizare a agresorului: **„Îl blochezi, îl raportezi, dar asta nu înseamnă că s-a rezolvat”** (IIA_S_2). În ansamblu, reacțiile femeilor la violența digitală sunt dominate de strategii defensive și individuale: blocare, retragere, auto-cenzură și reinterpretare cognitivă. Aceste forme de coping reflectă nu lipsa de inițiativă a femeilor, ci adaptarea rațională la un mediu perceput ca insuficient protector, în care confruntarea directă sau raportarea sunt asociate cu riscuri suplimentare.

După reacțiile imediate de auto-protecție o parte dintre femei activează strategii de coping orientate spre căutarea sprijinului. Datele indică însă că acest pas este selectiv, adesea tardiv și profund condiționat de încredere, accesibilitate și experiențe anterioare. Sprijinul nu este căutat automat, ci după o evaluare a riscurilor sociale și emoționale asociate dezvoltării.

Peste jumătate dintre respondenți consideră că în situații de violență digitală femeile ar trebui să spună cuiva din cercul apropiat – familie, rude sau prieteni (52,3%). Această opțiune reflectă o percepție a sprijinului ca relațional și emoțional, nu ca proces formal sau juridic. (Figura 15)

Interviurile individuale aprofundate relevă că familia este prima instituție la care cele mai multe femei afectate de violența digitală au căutat ajutor și sprijin. În special în rândul fetelor tinere, necăsătorite, părinții acționează activ pentru protejarea copilului, mobilizând resurse școlare și comunitare: **„Dacă nu aveam părinți, nu știu ce era să se întâmple. Dar cu sprijinul părinților am trecut peste”** (IIA_S_3). Mama adesea este percepută ca persoana care înțelege și oferă siguranță afectivă, chiar dacă nu dispune de resurse sau cunoștințe pentru a interveni în plan juridic sau tehnic: **„Când am aflat că el e mult mai în vârstă, atunci i-am spus mamei. Mama m-a înțeles și m-a susținut”** (IIA_S_6).

Este important de menționat că uneori, chiar și femeile căsătorite, cu copii, apelează la părinți în calitate de primă sursă de sprijin: **„Ajutorul părinților a contat foarte mult. M-au ajutat fizic, emoțional, psihic. Nu aveam nici putere să trec prin situație, eram și însărcinată”** (IIA_S_1). Astfel, dezvoltarea către persoane apropiate este adesea primul pas de *„ieșire din izolare.”* Sprijinul primit este descris preponderent ca emoțional și de validare, mai rar ca sprijin instrumental sau de protecție efectivă.

Însă acest ajutor nu este posibil întotdeauna, fiind uneori afectat de norme tradiționale sau de relațiile formate de-a lungul anilor între părinți și copii: **„Mama, tata pot fi apropiați uneori, dar dacă nu, atunci sunt necesare 2-3 persoane de încredere...”** (IIA_S_7).

Unele femei au descris izolarea în raport cu familia extinsă, mai ales în contexte de

violență severă sau risc crescut. Această izolare denotă nu doar absența sprijinului, ci și interiorizarea responsabilității, femeile alegând să nu implice familia pentru a evita judecata, rușinea sau conflictele. În lipsa unui sprijin familial perceput ca eficient, femeile tind să se bazeze pe prieteni, aceștia fiind evaluați ca mai competenți și care e mai puțin probabil să-i judece: **„Au fost oameni alături care mă sunau de două-trei ori pe zi: Tu ești bine? Unde ești?”** (IIA_S_7); **„Am spus unei prietene. Aveam nevoie să aud că nu sunt nebună, că ce mi se întâmplă e real”** (IIA_S_2). Asemenea situații reflectă o tranziție a încrederii dinspre familia tradițională către rețelele informale. Astfel, datele calitative indică faptul că familia joacă un rol ambivalent în experiențele femeilor afectate de violență digitală – constituie prima sursă de sprijin emoțional, dar oferă sprijin limitat, adesea pasiv, rar instrumental. În cazuri punctuale familia acționează ca factor de protecție activ, mai ales în raport cu minorele, însă în ansamblu sprijinul familial este insuficient pentru a răspunde complexității violenței digitale, ceea ce determină femeile să caute sprijin extern.

Adresarea către instituțiile formale de sprijin în cazurile de violență digitală apare ca un comportament marginal și preponderent reactiv, nu ca o opțiune firească de prim răspuns. Acest pas se conturează ca un proces selectiv, etapizat și profund condiționat de încredere, de evaluarea costurilor emoționale și de anticiparea utilității concrete a intervenției. Atât datele cantitative, cât și cele calitative demonstrează că sprijinul formal este accesat rar și, în majoritatea cazurilor, reactiv, după epuizarea strategiilor individuale de coping.

În interviurile cu femeile poliția este evocată rar ca opțiune de sprijin. Teama de revictimizare prin expunere și interogare repetată face ca adresarea către poliție să fie percepută ca un risc suplimentar, nu ca protecție. Mai multe femei au descris contactul cu poliția ca fiind dificil de inițiat fără sprijin extern din partea OSC sau a prietenilor: **„Singură nu aș fi mers. Nici nu știam unde, nici ce să spun. Parcă trebuia să știu dinainte totul”** (IIA_S_7). Lipsa unor explicații clare privind pașii următori sau cerințele pentru probare sunt resimțite ca descurajante.

Această incertitudine este însoțită și de anticiparea unei reacții sceptice, care minimalizează situațiile de violență digitală: **„Am avut impresia că trebuie să explic de ce m-a afectat. Ca și cum trebuia să demonstrez că e grav”** (IIA_S_6). Astfel de experiențe conduc adesea la abandonarea strategiilor active și la consolidarea evitării instituționale. Poliția apare mai degrabă ca instituție simbolică a sancțiunii, nu ca spațiu de protecție imediată sau de sprijin emoțional, ceea ce limitează drastic probabilitatea adresării directe.

Sistemul de justiție este și mai puțin prezent în traseele reale de coping ale femeilor afectate. În datele calitative instanțele de judecată sunt percepute ca îndepărtate și greu accesibile, dependente de un volum mare de dovezi tehnice și asociate cu durată mare, efort emoțional și incertitudine a rezultatului: **„Acolo deja trebuie să ai dovezi, acte, să știi ce faci. Dacă nu, te pierzi”** (IIA_S_7).

Pentru multe femei, justiția este văzută ca un spațiu în care responsabilitatea probei este transferată aproape integral pe victimă, iar lipsa sprijinului juridic specializat amplifică sentimentul de neputință. În acest context evitarea interacțiunii cu justiția nu reflectă pasivitate, ci o evaluare rațională a raportului cost–beneficiu, în care riscul de epuizare emoțională și lipsa de control asupra procesului depășesc beneficiile anticipate.

Spre deosebire de instituțiile statului, OSC specializate în acordarea protecției și asistenței femeilor, apar în interviuri ca repere centrale de încredere și siguranță. Serviciile specializate oferite de Centrul Internațional „La Strada” au fost menționate ca un reper important și de încredere, mai ales pentru femeile care au avut experiențe negative cu instituțiile sau care se tem de stigmatizare. Femeile au descris aceste servicii ca spații de validare și non-judecată, în care experiența este recunoscută fără a fi pusă sub semnul îndoielii: **„La organizație m-am simțit în siguranță. Acolo nu m-a judecat nimeni”** (IIA_S_1). Totodată, OSC sunt percepute ca surse de informații clare și adaptate, care reduc confuzia și anxietatea asociate procedurilor formale. Un rol esențial este cel de intermediere, prin care presiunea interacțiunii directe cu instituțiile este diminuată: **„Nu aveam putere să vorbesc cu toți. M-a ajutat că cineva a făcut pașii pentru mine”** (IIA_S_7).

Această formă de delegare nu indică retragere, ci o strategie adaptativă de conservare a resurselor emoționale, frecvent întâlnită în situații de stres ridicat. Experiențele pozitive cu OSC pot funcționa ca factori catalizatori pentru activarea ulterioară a strategiilor formale (raportare, plângeri), acolo unde acestea sunt considerate fezabile: **„Când te duci la Centrul „La Strada”, ai susținerea asta, sunt oameni cu un temperament potrivit domeniului. La stat nu simți asta”** (IIA_S_6).

Evaluarea experienței de sprijin este profund polarizată. Atunci când interacțiunea oferă empatie, validare și claritate procedurală, femeile descriu sprijinul ca factor de stabilizare și de recâștigare a controlului: **„Când cineva ți-a spus clar că nu e vina ta, parcă ți se ridică o greutate”** (IIA_S_4). În schimb experiențele percepute ca formale, grăbite sau sceptice amplifică neputința și consolidează evitarea: **„Am plecat mai confuză decât am venit. Parcă trebuia eu să demonstrez că merit ajutor”** (IIA_S_1).

Per ansamblu, adresarea pentru sprijin în contextul violenței digitale nu este un act singular, ci un proces relațional și stratificat, în care femeile testează diferite canale în funcție de nivelul de risc, de resursele disponibile și de experiențele anterioare. Calitatea sprijinului primit devine astfel un determinant central al tranziției de la coping pasiv (evitare, retragere) la coping activ și reziliență.

Experiențele pozitive de sprijin, deși minoritare și prezente, în special în asistența oferită de OSC, conturează câteva bune practici recurente, relevante pentru dezvoltarea serviciilor viitoare.

- Ascultarea activă, fără întreruperi, judecăți sau relativizări. Femeile apreciază spațiile în care pot relata experiența integral, fără a fi nevoite să se apere sau

să se justifice: „**Pentru prima dată am putut să spun tot cap-coadă, fără să mă oprească cineva cu întrebări de genul: De ce n-ai făcut altfel?**” (IIA_S_5).

- Acompanierea, nu doar informarea. Sprijinul este perceput ca semnificativ atunci când include ajutor concret în navigarea procedurilor – redactarea unei sesizări, explicarea termenilor sau simpla prezență în interacțiunea cu instituțiile.
- Lipsa presiunii temporale. Femeile descriu pozitiv situațiile în care li s-a permis să amâne decizii, să revină ulterior sau să schimbe strategia, fără a fi învinuite pentru ezitare.

Datele cantitative și calitative converg spre aceeași concluzie – interacțiunea cu instituțiile de stat este percepută ca una dificilă, imprevizibilă și adesea descurajantă. Această percepție nu este rezultatul unui incident izolat, ci se construiește cumulativ, prin experiențe directe, relatări ale altor femei și anticipări negative legate de modul în care instituțiile reacționează la violența care nu lasă urme fizice vizibile.

Pe lângă unele experiențe pozitive de sprijin, femeile afectate de violența digitală au evidențiat și provocări cu care s-au confruntat. Una dintre provocările cele mai frecvent menționate este minimalizarea experienței, în special în situațiile în care violența digitală nu implică amenințări explicite cu violență fizică sau sexuală. Interviuurile arată că femeile simt adesea că trebuie să își „justifice” suferința și să demonstreze gravitatea impactului emoțional sau social: „**Am avut impresia că trebuie să explic de ce m-a afectat. Ca și cum asta trebuia justificat**” (IIA_S_7). Această minimalizare este cu atât mai problematică cu cât datele cantitative arată că impactul violenței digitale este recunoscut la nivel social ca fiind sever, însă această recunoaștere nu se traduce automat în practici instituționale sensibile la dimensiunea psiho-emoțională a fenomenului.

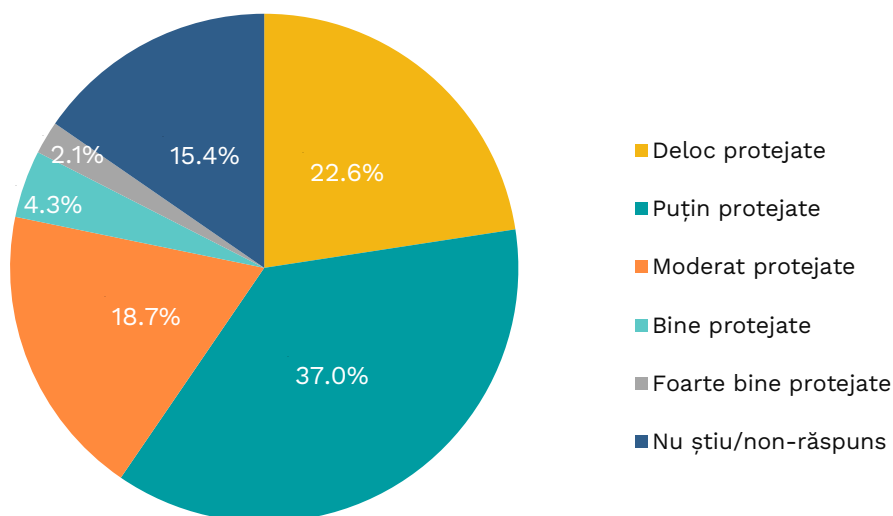
O a doua provocare serioasă este transferul responsabilității către victimă, care apare sub forma întrebărilor sau sugestiilor implicite de tipul „**De ce nu ați blocat?**”, „**De ce ați răspuns?**”, „**De ce ați continuat comunicarea?**” Acest tip de reacție este resimțit de femei ca o formă de culpabilizare secundară, care schimbă atenția de la comportamentul agresorului către comportamentele victimei. În termeni de coping, acest mecanism slăbește încrederea în instituții și descurajează asumarea unui rol activ în raportare.

O a treia categorie de dificultăți, frecvent evocată în interviuri, este lipsa de claritate procedurală și fragmentarea responsabilităților instituționale. Femeile descriu confuzie legată de întrebări fundamentale: unde trebuie să se adreseze, ce instituție este competentă, ce dovezi sunt necesare și care sunt pașii următori. Această lipsă de claritate procedurală amplifică anxietatea și sentimentul de nepregătire pentru interacțiunea instituțională, mai ales în contextul unei vulnerabilități emoționale deja ridicate.

Aceste experiențe concrete nu rămân fără consecințe asupra comportamentelor ulterioare. Pentru multe femei ele confirmă anticipările negative legate de instituții și consolidează evitarea acestora pe viitor: „**După ce am fost o dată și nu m-au luat în serios, nici nu m-am mai gândit să revin**” (IIA_S_6). Astfel, interacțiunea instituțională problematică nu doar că nu oferă protecție, dar devine un factor suplimentar de descurajare, contribuind la subraportare și la orientarea femeilor spre strategii individuale sau informale de coping.

Cele evidențiate în interviuri explică de ce percepția generală asupra protecției oferite femeilor în fața violenței digitale este predominant negativă. Pentru că 37,2% dintre respondenți consideră că femeile sunt puțin și 22,6% deloc protejate, iar evaluările pozitive sunt marginale (Figura 19). Datele cercetării atestă unele particularități de gen în aprecierea gradului de protecție al femeilor împotriva violenței digitale. Femeile sunt mai critice și raportează niveluri mai ridicate de vulnerabilitate percepută – 25,8% consideră că nu sunt deloc și 41,9% puțin protejate decât bărbații – 18,4% deloc și 30,6% puțin (Anexa 4, Tabelul 16). Interviurile relevă că această apreciere nu reflectă doar experiențe individuale, ci și ale altor femei, ceea ce contribuie la un climat general de neîncredere: „**Am auzit de la altele că nu s-a rezolvat nimic. Asta te face să te gândești de două ori**” (IIA_S_3).

Figura 19. Aprecierea gradului de protecție a femeilor împotriva violenței digitale, %

Datele cercetării au permis identificarea a 3 tipuri dominante de coping,²¹ care nu sunt mutual exclusive, ci pot coexista sau succeda în timp.

- **Copingul activ. Nu mai mult 45-50% dintre victime utilizează cel puțin o strategie de coping** – blocarea, raportarea pe platformă, colectarea dovezilor, adresarea către OSC sau instituții, schimbarea setărilor de securitate. Acest tip apare mai frecvent în rândul femeilor care beneficiază de sprijin informat sau care au acces la resurse (educație digitală, suport organizațional).

²¹ Ponderea tipurilor de coping NU poate fi calculată direct, ci doar a fost estimată analitic, prin gruparea reacțiilor și comportamentelor raportate. Aceasta înseamnă că procentele NU vor însuma 100% și că ele indică prezența strategiilor, nu tipologii exclusive de persoane.

- **Copingul pasiv/evitant** este cel mai răspândit la nivel social, manifestându-se prin retragere, auto-cenzură și evitare instituțională, fiind prezent explicit la aproape 18% dintre victime și latent la 30-50% din populația feminină activă online. Deși adesea etichetat negativ, acest tip de coping reprezintă o strategie rațională de conservare a resurselor emoționale, într-un context perceput ca nesigur.
- **Copingul orientat spre reziliență**²² – femeile reușesc să integreze experiența violenței digitale într-un proces de reconstrucție personală și recâștigare a controlului. Ceea ce presupune combinarea sprijinului emoțional, informării și redefinirii relației cu tehnologia: *„Nu mai sunt la fel ca înainte, dar acum știu cum să mă protejiez și nu mă mai simt vinovată”* (IIA_S_1).

Copingul femeilor afectate de violența digitală reflectă nu doar resursele și strategiile individuale, ci și calitatea răspunsului social și instituțional. Dominanța strategiilor defensive și evitante indică un context în care protecția este percepută ca insuficientă, iar confruntarea ca riscantă. În acest sens copingul devine un indicator indirect al limitelor sistemului de protecție și al necesității unor intervenții integrate, care să reducă presiunea adaptării individuale și să restabilească încrederea în mecanismele colective de sprijin.

---

²² Nu a putut fi cuantificat pe baza datelor cantitative și este documentat exclusiv prin analiza calitativă, unde apare ca proces de transformare și recâștigare a controlului.

III. NORMELE SOCIALE ȘI ATITUDINILE FAȚĂ DE VIOLENȚA DIGITALĂ

„E greu să mergi la poliție când e vorba de așa ceva, e multă rușine”.

„Poate aș scrie un mesaj în privat, dar nu m-aș implica public”.

„Dacă toți tac, agresorul câștigă”.

„Educația despre violența digitală e foarte importantă”.

În cadrul cercetării, în ședințe focus grup cu femeile și specialiștii au fost elaborate și ulterior discutate 4 scenarii cu diferite forme de violență digitală. Discuțiile focus grup bazate pe scenarii au permis o înțelegere a normelor sociale și a atitudinilor față de violența digitală în rândul femeilor și specialiștilor. Or, analiza scenariilor evidențiază modul în care diferite forme de violență digitală sunt recunoscute, interpretate și gestionate social și instituțional, precum și tensiunile dintre experiența percepută a victimei și cadrele formale de intervenție.

3.1. Percepții și reacții privind distribuirea neconsensuală a imaginilor intime în cadrul relațiilor

Scenariul 1 abordează o formă de violență digitală care combină mai multe dimensiuni ale abuzului – sexual, psihologic și coercitiv – manifestate prin distribuirea neconsensuală a imaginilor intime, șantaj și control post-separare (Boxa 1).

Boxa 1. Distribuirea neconsensuală a imaginilor intime în cadrul relațiilor (scenariul 1)

Olga (27 ani) a trăit o căsnicie violentă. După ce s-a separat, a făcut cunoștință cu Sergiu. Treptat acesta a devenit toxic pentru că o verifica la fiecare pas. Olga a bănuț că ceva nu este în regulă, îl vedea agresiv.

Olga i-a spus că se separă. După plecarea lui Sergiu, ea a identificat pe rețele de socializare postate imagini video cu un raport sexual, între ea și Sergiu. Raportul sexual a fost unul benevol, săvârșit în timpul concubinajului. Însă Olga nu cunoștea că unele rapoarte sexuale au fost înregistrate pe ascuns.

În paralel, Olga primea mesaje de la Sergiu: „Tu decizi când mă opresc”, „Ce ai decis? Mă bucuri azi? Sau eu continui?” De asemenea Olga a primit acasă cadouri, cutii frumos împachetate, iar înăuntru mesaje de amenințare.

Olga a perceput intenția lui Sergiu de a reveni în cuplu, în schimbul că el nu va mai posta imaginile intime. Însă ea a refuzat de fiecare dată orice compromis. Distribuția de poze și imagini video către rude și șefii ei a constituit următorul

pas întreprins de Sergiu.

Conducerea Olgăi, primind mesajele și imaginile video, a insistat ca tânăra să se concedieze de bună voie.

Înțelegerea și interpretarea formei de violență digitală

Atât femeile, cât și specialiștii au recunoscut aproape unanim situația descrisă ca fiind o formă de violență. În rândul femeilor, în special participante mai tinere (18-25 ani), recunoașterea violenței a fost fermă și directă, fiind asociată în mod explicit cu lipsa consimțământului și cu caracterul abuziv al distribuției imaginilor intime. Participantele au subliniat că înregistrarea fără știrea victimei și utilizarea ulterioară a materialelor ca instrument de șantaj reprezintă o încălcare gravă a limitelor personale și a drepturilor fundamentale: **„Este clar o formă de abuz, din moment ce a făcut video-urile fără acordul ei și le-a pus online”** (FG_1_F).

În grupul femeilor cu vârsta de 26-50 ani, deși situația a fost de asemenea calificată ca violență, au apărut mai frecvent nuanțe explicative legate de contextul relațional și de dificultatea anticipării riscului atunci când agresorul este partener intim. Unele participante au accentuat caracterul imprevizibil al violenței în relații de încredere: **„Când omul e apropiat, nu te gândești că poate face așa ceva... e greu de prevenit”** (FG_2_F).

În rândul specialiștilor interpretarea situației ca violență a fost unanimă, însă formulată într-un limbaj ancorat în criterii juridice și procedurale. Atât specialiștii din echipa multidisciplinară comunitară, cât și cei din cadrul serviciilor specializate au identificat distribuția neconsensuală a imaginilor intime ca o formă de violență și șantaj, fiind accentuat rolul acesteia în continuarea controlului coercitiv după separare: **„Aici vedem foarte clar manipulare și șantaj, este violență, chiar dacă se întâmplă online”** (FG_1_S). Totodată specialiștii au subliniat că gravitatea situației este adesea evaluată prin prisma posibilității de a demonstra fapta: **„Pentru intervenție contează mult dacă sunt probe clare și dacă se poate demonstra lipsa consimțământului”** (FG_2_S).

Percepția responsabilității

Analiza discuțiilor din acest scenariu a relevat diferențe importante între grupuri în modul de atribuire a responsabilității. Femeile participante au identificat agresorul ca responsabil principal, însă mai ales în grupul de femei cu vârsta între 26-50 de ani, au apărut reflecții care transferă indirect o parte din responsabilitate asupra victimei, prin referiri la alegerea partenerului sau la semnele de avertizare care *„ar fi putut fi observate.”* Aceste formulări nu au avut forma unei învinuiri directe, ci mai degrabă a unor strategii de explicare și prevenție, indicând interiorizarea normelor sociale care plasează asupra femeilor sarcina de a anticipa și gestiona riscurile relaționale: **„Poate trebuia să vadă din timp ce fel de om este... Nu toți sunt așa, dar trebuie să fii atentă”** (FG_2_F). În grupul femeilor de 18-25 de ani

responsabilitatea a fost formulată mai tranșant și mai puțin condiționat, accentul fiind pus exclusiv pe acțiunile agresorului și pe lipsa consimțământului: **„Nu ea e vinovată, ea e victima. El a făcut asta fără acordul ei”** (FG_1_F).

În cazul specialiștilor responsabilitatea a fost atribuită clar agresorului, însă discursul profesional a introdus o condiționalitate instituțională: femeia devine, implicit, responsabilă de activarea mecanismelor de protecție prin colectarea probelor și sesizarea autorităților. Această abordare, deși nu culpabilizează explicit victima, transferă asupra ei povara dovedirii violenței: **„Este clar cine e agresorul, dar fără dovezi e foarte greu să mergem mai departe”** (FG_1_S).

Au existat totuși unele diferențe între specialiștii echipei multidisciplinare comunitare și cei din serviciile specializate. Primii au pus mai mult accent pe constrângerile procedurale, iar cei din serviciile specializate au evidențiat mai frecvent impactul psihologic și necesitatea sprijinului imediat, chiar și în lipsa unei plângeri formale.

Percepția instituțiilor de intervenție și a serviciilor sociale

---

În ceea ce privește reacțiile și soluțiile identificate femeile au menționat prioritar sprijinul informal și emoțional. În ambele grupuri de femei prima reacție stabilită a fost necesitatea de a se adresa către persoane de încredere – familie, prieteni apropiați – și abia ulterior către instituții: **„Primul lucru ar fi să spună părinților, pentru că ai nevoie de sprijin emoțional”** (FG_1_F). Adresarea către poliție a fost recunoscută ca necesară, dar percepută ca dificilă și însoțită de rușine, frică sau nesiguranță privind eficiența intervenției: **„E greu să mergi la poliție când e vorba de așa ceva, e multă rușine”** (FG_2_F).

Specialiștii au indicat rute de adresare formale – poliție, raportarea conținutului pe platformele digitale, servicii specializate – și au subliniat importanța documentării cazului. Totodată specialiștii din serviciile specializate au accentuat rolul consilierii psihologice ca intervenție de primă linie, înainte sau concomitent cu demersurile juridice: **„Chiar dacă nu merge imediat la poliție, femeia are nevoie de suport psihologic ca să poată face față situației”** (FG_2_S). Diferența de perspectivă evidențiază o ruptură între soluțiile percepute ca accesibile și sigure de către femei și cele promovate de cadrele instituționale, orientate spre procedură și formalizare.

Reacțiile în calitate de martori și modalitățile de prevenire

---

Discuțiile privind reacțiile în calitate de martor au relevat o tendință generalizată de non-intervenție sau intervenție limitată, atât din partea femeilor, cât și a specialiștilor. Femeile au indicat frica de expunere, lipsa de informații și sentimentul că astfel de situații țin de viața privată ca factori care descurajează implicarea în calitate de martori: **„Poate aș scrie un mesaj în privat, dar nu m-aș implica public”** (FG_1_F).

Prevenirea a fost conceptualizată preponderent la nivel individual, prin educație, vigilență și capacitatea de a recunoaște comportamentele abuzive în relațiile intime. În special în grupurile de femei prevenirea a fost asociată cu responsabilitatea personală de a „*alege mai atent*” partenerul: „**Trebuie să învățăm să citim mai bine oamenii, deși nu e totdeauna posibil**” (FG_2_F).

Specialiștii au menționat necesitatea informării publice și a consolidării mecanismelor de raportare, dar au recunoscut limitele prevenției în contexte de intimitate și tehnologii ușor accesibile: „**Când abuzul se întâmplă în relații intime, prevenirea este extrem de dificilă**” (FG_1_S). Astfel, prevenirea este percepută mai degrabă ca un proces de responsabilizare individuală și educație continuă, decât ca o intervenție comunitară structurată.

Așadar, analiza scenariului 1 evidențiază existența unui consens larg privind recunoașterea distribuției neconsensuale a imaginilor intime ca formă de violență, însă și persistența unor mecanisme subtile de culpabilizare a victimelor și a unei rupturi între soluțiile percepute ca accesibile de femei și răspunsurile instituționale disponibile.

3.2. Percepții și reacții privind violența psihologică în mediul online

Scenariul 2 abordează o formă de violență digitală caracterizată prin control psihologic, supraveghere și urmărire post-divorț, manifestate prin mesaje repetate, aparent non-amenințătoare, dar corelate cu acțiunile cotidiene ale victimei (Boxa 2).

Boxa 2. Violența psihologică în mediul online (scenariul 2)

Alina, 35 de ani, este o femeie de afaceri. A fost căsătorită cu Radu, timp de 10 ani. Relația lor a mers prost. Radu a fost agresiv psihologic, fizic și sexual cu Alina. Soții au divorțat. Radu a plecat din locuința comună, iar Alina și cei doi copii au rămas să locuiască în apartamentul comun.

Alina și Radu se întâlneau doar în cadrul procedurilor de desfacere a căsătoriei. De câteva ori Radu a venit la ușa Alinei și bătea agresiv în ușă. Alina nu a deschis, a sesizat poliția, dar la venirea poliției, Radu era deja plecat.

La prima vedere se pare că Alina a rezolvat problema. Dar totul doar a început.

Seară de seară Alina primea mesaje pe telefon cu referire la toate acțiunile sale. Seara când aprindea lumina la bucătărie, imediat primea mesaj „*Poftă bună!*” sau „*Înainte beai ceai împreună cu mine, acum cu cine?*” Sau mesaje cu conținut: „*Azi ai venit mai târziu decât de obicei, cu cine ai fost?*” „*Noapte bună!*” Mesajele alternau în dependență de acțiunile ei în casă. Dacă aprindea lumina în dormitor primea mesajul: „*Noapte bună puișor, azi cine doarme în patul nostru?*”

Alina spunea că niciodată nu l-a văzut în jurul casei, doar o dată a văzut mașina lui Radu prin apropierea blocului. Ea se simțea în pericol și în timpul vacanței copiilor a plecat cu ei în altă localitate. Dar mesajele au continuat: „*Ai grijă cum te parchezi, era să dai jos gardul vecinului*”. Ea a descris situația că atunci într-adevăr s-a parcat altfel decât de obicei, a ales alt loc și altă poziție a mașinii și un pic a lovit gardul vecinilor.

Alina s-a adresat poliției care a declarat: „*Mesajele nu au conținut de amenințare directă.*”

Alina nu poate controla situația și nici stopa mesajele. Radu schimbă cartelele SIM sau scrie mesaje web. Având o afacere, Alina nu poate schimba numărul de telefon pentru că este în legătura cu toți partenerii săi.

Înțelegerea și interpretarea formei de violență digitală: problemă online sau amenințare reală

În rândul femeilor participante situația descrisă în scenariu a fost interpretată predominant ca o amenințare reală, chiar dacă mesajele primite nu conțin formulări explicite de amenințare. Participantele au subliniat caracterul intruziv și înfricoșător al mesajelor, accentuând faptul că acestea indică o formă de urmărire și control permanent asupra vieții victimei. Femeile între 26-50 de ani au remarcat explicit că sincronizarea mesajelor cu acțiunile zilnice ale victimei amplifică sentimentul de insecuritate: „***La fiecare pas știe ce face, unde pleacă, când vine. Asta deja nu mai e doar online***” (FG_2_F). În grupul de femei tinere (18-25 ani) accentul a fost pus pe dimensiunea de urmărire și pe impactul emoțional al acestora, chiar în lipsa agresiunii directe: „***Chiar dacă nu o amenință direct, faptul că știe tot ce face, te face să te simți urmărită***” (FG_1_F).

În rândul specialiștilor situația a fost recunoscută ca fiind una care combină violența online cu cea offline. Atât specialiștii din echipa multidisciplinară, cât și cei din serviciile specializate au evidențiat caracterul sistematic al mesajelor și legătura acestora cu comportamente de urmărire: „***Aici se combină urmărirea cu violența psihologică, chiar dacă mesajele nu sunt amenințări directe***” (FG_2_S). Totuși, specialiștii din echipa multidisciplinară au subliniat că, din perspectivă instituțională, lipsa amenințărilor explicite complică semnificativ intervenția formală.

Percepția responsabilității și reacția instituțională

Discuțiile au scos în evidență o discrepanță importantă între percepția femeilor și răspunsul instituțional, în special în raport cu reacția poliției. Femeile au interpretat reacția autorităților, conform căreia mesajele „*nu constituie amenințări directe*”, ca fiind insuficientă și invalidantă pentru experiența de frică și nesiguranță trăită de victimă. În grupul de femei cu vârsta între 26-50 de ani această reacție a fost

asociată cu ideea de abandon instituțional: „**Dacă nu te-a amenințat clar, înseamnă că nimeni nu te ajută, chiar dacă ție ți-e frică**” (FG_2_F). Participantele mai tinere au exprimat de asemenea neîncredere în capacitatea instituțiilor de a recunoaște formele subtile de violență digitală: „**Trebuie să se întâmple ceva grav ca să fie luată în serios**” (FG_1_F).

În rândul specialiștilor reacția poliției a fost explicată prin constrângerile legale și procedurale existente. Specialiștii din echipa multidisciplinară au menționat că intervenția este limitată de aspecte juridice stricte: „**Din păcate, fără amenințare directă sau probatoriu clar, instituțiile au mâinile legate**” (FG_1_S). Totuși, specialiștii din serviciile specializate au pus un accent mai pronunțat pe necesitatea recunoașterii riscului și pe importanța intervenției timpurii, chiar și în lipsa unei plângeri penale formale.

Reacțiile, soluțiile și serviciile de suport necesare

În ceea ce privește soluțiile identificate, femeile participante au evidențiat dificultatea de a acționa într-un context în care violența este subtilă, continuă și greu de demonstrat. Schimbarea numărului de telefon, deși menționată ca opțiune teoretică, a fost percepută ca nerealistă, mai ales în cazul Alinei, care gestionează o afacere: „**Nu poți să-ți schimbi numărul când depinzi de el pentru lucru**” (FG_2_F). Femeile au menționat de asemenea nevoia de sprijin emoțional și psihologic ca primă linie de intervenție, înaintea oricăror demersuri formale.

Specialiștii au indicat rute instituționale de adresare – poliție, servicii sociale, raportarea mesajelor, însă au recunoscut limitele acestora în absența unor mecanisme legale adaptate violenței digitale. Specialiștii din serviciile specializate au subliniat importanța consilierii pentru a ajuta femeia să înțeleagă dinamica abuzului: „**Este important ca femeia să înțeleagă că aceasta este o formă de violență psihologică, nu doar niște mesaje**” (FG_2_S).

Reacțiile în calitate de martori și modalitățile de prevenire

---

Atât femeile, cât și specialiștii au descris reacțiile în calitate lor de martori ca fiind limitate, dominate de non-intervenție și prudență. Femeile au invocat teama de implicare și percepția că astfel de situații țin de problemele personale ale cuplului: „**Mulți ar spune că e treaba lor, nu te bagi în viața altora**” (FG_2_F).

Prevenirea a fost conceptualizată predominant în termeni de educație și conștientizare, mai ales în rândul fetelor și femeilor mai tinere, care au accentuat importanța informării despre violența digitală și limitele acesteia: „**Educația despre violența digitală e foarte importantă, mai ales pentru tineri**” (FG_1_F).

Specialiștii au susținut necesitatea unor campanii de informare adaptate noilor forme de violență digitală și au recunoscut dificultatea prevenirii într-un context în care tehnologia permite supravegherea constantă: „**Este greu de prevenit când cineva folosește tehnologia ca să controleze zilnic**” (FG_1_S).

Scenariul 2 evidențiază dificultatea recunoașterii și intervenției în cazurile de violență psihologică în mediul online, în special atunci când aceasta se manifestă fără amenințări explicite. Analiza scoate în evidență un decalaj semnificativ între percepția de insecuritate a femeilor și criteriile instituționale de intervenție, precum și riscul de normalizare a controlului digital.

3.3. Percepția gravității și a impactului producerii și manipulării imaginilor, înregistrărilor video prin intermediul tehnologiilor

Scenariul 3 a explorat o formă de violență digitală, caracterizată prin utilizarea tehnologiilor bazate pe inteligența artificială pentru crearea și distribuirea de conținut fals, denigrator și sexualizat (Boxa 3).

Boxa 3. Producerea și manipularea imaginilor și înregistrărilor video prin intermediul TIC (scenariul 3)

Galina, 44 ani, este o persoană publică, cu funcție de conducere. Ca orice persoana, Galina este activă pe rețele de socializare. În mediul online ea publica postări personale sau poze din arhiva personală. La fel, în mediul online apar poze cu participarea Galinei la diverse evenimente publice în domeniul ei de activitate.

Acum un an, pe Internet au început să apară diverse secvențe video create prin intermediul inteligenței artificiale. Mesajele aveau conținut amenințător. Inițial Galina credea că este o glumă și nu prea atrăgea atenția mesajelor postate și video-urilor ce apăreau. Era sigură că se vor încheia curând. Dar lucrurile au derulat în detrimentul ei.

Deoarece conținuturile video și audio erau create cu ajutorul inteligenței artificiale, Galina nu putea înțelege cine stă în spatele acestora și nici măcar dacă este femeie, bărbat sau copil. Mai mult, mesajele cu conținut denigrator și necenzurat erau postate ca și cum formulate personal de Galina, dar și de la persoana a treia, adresate către Galina. Dacă inițial mesajele veneau Galinei în privat, ulterior au prins a apărea o multitudine de conturi pe rețele de socializare cu titluri denigratoare, folosind pozele reale ale Galinei preluate din spațiul online.

La fel, pe YouTube a fost creat un canal unde erau postate video-urile. Deși Galina încerca să blocheze conturile false, imediat apăreau altele. În paralel, au fost preluate pozele reale ale Galinei, inclusiv cele unde participa la evenimente publice și modificate. Dacă cineva din apropiații Galinei încercau să intervină cu comentarii în apărarea ei, și pozele acestora erau preluate și transformate.

Galina primea și poze cu locuri și evenimente unde se afla sau poze cu ea la serviciu, făcute pe ascuns. Ea permanent se simțea urmărită.

Tehnologia ca instrument de violență și pierderea controlului

---

În rândul femeilor participante, utilizarea inteligenței artificiale și a tehnologiilor deepfake a fost percepută ca extrem de periculoasă tocmai din cauza posibilității de a crea conținut fals, dar credibil. Atât participantele mai tinere, cât și cele mai în vârstă au subliniat sentimentul de pierdere totală a controlului asupra propriei imagini și identități. Femeile au accentuat că gravitatea situației nu rezidă doar în conținutul fals, ci și în imposibilitatea de a identifica agresorul: **„Cel mai grav e că nu știi cine e în spate și de unde vine totul”** (FG_2_F). În grupul de femei tinere tehnologia a fost asociată cu o formă de violență invizibilă, dar omniprezentă, care poate escalada rapid: **„Cu deepfake poți face orice, mâine poate apărea alt video și nu mai știi ce e real”** (FG_1_F).

Specialiștii au recunoscut caracterul extrem de problematic al utilizării inteligenței artificiale, evidențiind faptul că tehnologiile complică atât prevenirea, cât și sancționarea violenței. Specialiștii din echipa multidisciplinară au pus accent pe dificultatea identificării autorului și pe lipsa unor instrumente clare de intervenție: **„Când e vorba de inteligență artificială, e foarte greu să stabilești cine e autorul și ce lege aplici”** (FG_1_S). Spre deosebire de aceștia, specialiștii din serviciile specializate au insistat mai mult asupra impactului psihologic imediat asupra victimei, subliniind că incertitudinea și lipsa controlului amplifică trauma.

Gravitatea violenței și comparația cu alte forme de abuz digital

---

Participantele au evaluat această formă de violență ca fiind la fel de gravă sau chiar mai gravă decât alte tipuri de violență digitală datorită caracterului său public, repetitiv și dificil de stopat. În grupul de femei de 26-50 de ani gravitatea a fost asociată cu distrugerea reputației și cu expunerea publică: **„Îți distruge imaginea, mai ales când ești persoană publică, lumea nu mai face diferența”** (FG_2_F). Femeile mai tinere au pus accent pe caracterul ireversibil al distribuirii online: **„Odată ce a apărut online, nu mai poți șterge complet”** (FG_1_F).

Specialiștii au recunoscut gravitatea acestei forme de violență, însă au comparat-o cu alte tipuri de abuz din perspectiva consecințelor legale. Specialiștii din echipa multidisciplinară au menționat că, în practică, cazurile de deepfake sunt dificil de încadrat juridic și riscă să fie tratate ca situații marginale: **„Nu avem încă instrumente clare ca să încadrăm aceste cazuri”** (FG_1_S). Iar specialiștii din serviciile specializate au insistat asupra faptului că efectele psihologice sunt comparabile cu cele ale violenței sexuale și hărțuirii sistematice.

Impactul asupra victimei și extinderea violenței asupra apropiaților

---

Discuțiile au evidențiat consecințe multiple – emoționale, profesionale și sociale. Femeile au menționat anxietatea constantă, frica de expunere publică și izolarea socială drept consecințe directe. În grupul de femei tinere, s-a subliniat impactul asupra vieții profesionale și a relațiilor: **„Nu mai ai curaj să apari public sau să**

postezi ceva” (FG_1_F).

Un element distinct al acestui scenariu este extinderea violenței asupra apropiaților și susținătorilor victimei. Femeile au perceput acest aspect ca extrem de descurajant, întrucât reduce sprijinul social disponibil: **„Dacă știi că și cei care te apără pot deveni ținte, parcă rămâi singură”** (FG_2_F). Specialiștii au confirmat că această strategie este frecvent utilizată pentru a izola victima. Respectiv, s-a subliniat că extinderea violenței asupra rețelei de sprijin crește vulnerabilitatea victimei și riscul de re-traumatizare.

Reacțiile și rolul comunității online

În ceea ce privește reacțiile posibile, femeile au exprimat incertitudine și neîncredere în capacitatea instituțiilor de a gestiona astfel de cazuri. Raportarea către platformele digitale a fost menționată, dar percepută ca insuficientă în fața reapariției constante a conținutului: **„Blochezi un cont și apar altele imediat”** (FG_1_F).

Specialiștii au indicat necesitatea combinării mai multor rute de adresare – raportare pe platforme, sesizare a autorităților și sprijin psihologic, însă au recunoscut fragmentarea răspunsului instituțional. Totodată, specialiștii au evidențiat și lipsa unor proceduri clare pentru gestionarea violenței digitale prin TIC.

În ceea ce privește rolul comunității online, atât femeile, cât și specialiștii au respins ideea ignorării situației. Participantele au subliniat importanța raportării și a susținerii publice, chiar dacă aceasta implică riscuri: **„Dacă toți tac, agresorul câștigă”** (FG_1_F).

Scenariul 3 evidențiază modul în care tehnologiile amplifică formele existente de violență digitală, generând pierderea controlului asupra identității, mari dificultăți de intervenție și extinderea violenței asupra rețelelor de sprijin. Analiza relevă un decalaj între gravitatea percepută a situației și capacitatea actuală a sistemelor instituționale de a răspunde adecvat acestui tip de abuz.

3.4. Percepția barierelor și a rolului familiei, comunității, instituțiilor privind hărțuirea online, urmărirea și denigrarea sistemică

Scenariul 4 surprinde o formă complexă și cumulativă de violență digitală, integrată într-un istoric de violență severă în familie, care continuă și escaladează după separare. Hărțuirea online, urmărirea digitală, amenințările și distribuirea de informații denigratoare sunt utilizate ca mecanisme de control, intimidare și izolare socială, afectând nu doar victima, ci și copiii acesteia. (Boxa 4)

Boxa 4. Hărțuirea online, urmărirea și denigrarea sistemică (scenariul 4)

Sorina, 31 ani, a avut o căsnicie violentă. A divorțat. În urma căsătoriei a rămas în grija ei cu o fiică. Ulterior Sorina a plecat peste hotare și lucra la o pensiune. Acolo a făcut cunoștință cu Gabriel, care lucra la pensiunea vecină și care părea a fi de treabă. Toți o încurajau să creeze o relație cu el. În scurt timp au devenit cuplu. Au venit în Moldova să facă cunoștință cu părinții. Iar apoi familia s-a mutat în satul natal al Sorinei.

Ea nu prea știa nimic de el, nici de familia lui. Nu punea multe întrebări. El nu povestea. Dar în orice situație trebuia să facă așa cum zicea el. În familie au mai apărut alți 2 copii, plus o nouă sarcină.

Într-o zi Gabriel a venit acasă, a văzut cum Sorina făcea baie și i-a făcut o poză. *„Mi-a spus că dacă ne despărțim, el va face un cont pe Facebook și va posta acea poză. Asta mă ținea în relație”.*

Chiar dacă era gravidă, Gabriel a bătut-o. Apoi a plecat peste hotare. Însă acasă a instalat camere de supraveghere și permanent cerea socoteală pentru toate acțiunile – de ce ai comunicat cu vecina, de ce copilul este în drum, de ce este îmbrăcat așa etc. Nu îi permitea să vină cineva în oșpeție.

A amenințat-o că va deschide un balon de gaz și o va încuia în casă pe ea și fete. Sorinei îi era frică. Aici a fost punctul când ea a decis să se separe. El s-a înfuriat și a venit în țară, a stricat toate bunurile și a plecat.

Atunci Sorina a observat că pe Facebook au început să apară multiple conturi cu numele și prenumele ei real. Erau postate pozele ei obișnuite, din arhiva familiei, dar pe care ea nu dorea să le posteze. Pozele erau însoțite de comentarii: *„Am rămas singură cu 3 copii și caut bărbat pentru relații, sunați-mă oricând.”* Apoi erau postate datele ei de contact. Mesajele erau cu tentă că Sorina ar căuta parteneri sexuali și ar fi disponibilă pentru oricine: *„Caut bărbat, cine dorește poate să mă sune”.* Astfel de mesaje erau postate atât pe Facebook, printre prieteni, cât și în grupurile tematice din sat și raion.

Sorina afirmă că de la început, când apăreau postările, ea era afectată, plângea permanent, iar acum s-a adaptat și amenințările, denigrările fac parte din viața ei. Ea trăiește într-o lume unde este denigrată și fără o siguranță pentru ea și cei 4 copilași ai săi.

Continuitatea violenței online – offline și percepția riscului

Atât femeile participante, cât și specialiștii au perceput situația victimei din acest scenariu ca fiind o amenințare reală și gravă, care depășește clar sfera mediului online. Violența digitală a fost înțeleasă ca o extensie directă a violenței fizice și psihologice exercitate anterior de partener, fiind parte a unui continuum de control coercitiv.

În rândul femeilor de 26-50 de ani accentul a fost pus pe pericolul imediat pentru viață și pe prezența copiilor în contextul violenței: **„Aici nu mai vorbim doar de Internet, aici e pericol real pentru ea și copii”** (FG_2_F). Participantele mai tinere au evidențiat caracterul sistematic al urmăririi și denigrării, subliniind că violența online menține victima într-o stare permanentă de frică: **„Chiar dacă el nu e lângă ea, prin Internet tot timpul e prezent”** (FG_1_F).

Specialiștii au confirmat această interpretare. Ei au descris acest scenariu ca ilustrativ pentru situațiile în care violența digitală nu poate fi separată de cea offline: **„Este un caz clasic de violență continuă, care merge mână în mână online și offline”** (FG_2_S).

Denigrarea publică, expunerea și izolarea victimei

Un element central al scenariului este utilizarea platformelor online pentru denigrarea publică a victimei, prin crearea de conturi false, distribuirea fotografiilor reale și asocierea acestora cu mesaje sexualizate și cu datele sale de contact. Femeile participante au perceput această practică ca extrem de umilitoare și distructivă pentru reputația victimei, mai ales într-un context comunitar restrâns. Participantele mai tinere au accentuat caracterul invaziv al publicării datelor personale și riscul suplimentar de agresiune: **„Când îi pui numărul și scrii așa ceva, o expui la pericole și mai mari”** (FG_1_F). Iar femeile de 26-50 de ani au subliniat impactul social și stigmatizarea: **„În sat, după așa ceva, lumea te judecă, nu mai contează adevărul”** (FG_2_F).

Specialiștii au confirmat că denigrarea online este frecvent utilizată pentru a izola victima și a-i reduce rețelele de sprijin. Ei au evidențiat și faptul că stigmatizarea socială descurajează solicitarea de ajutor: **„După denigrare, femeia rămâne singură, se rușinează să mai ceară ajutor”** (FG_2_S).

Barierile în calea solicitării ajutorului

Discuțiile au evidențiat multiple bariere care împiedică victima să solicite ajutor. Femeile participante au menționat frica, dependența economică, responsabilitatea pentru copii și lipsa încrederii în instituții ca factori decisivi. Adaptarea victimei la violență a fost interpretată ca un mecanism de supraviețuire, nu ca acceptare: **„Când trăiești mult timp așa, ajungi să crezi că nu mai ai altă ieșire”** (FG_2_F). Femeile tinere au subliniat și presiunea socială de a **„păstra familia”**, chiar și în condiții de violență: **„Mulți încă spun că trebuie să rabzi pentru copii”** (FG_1_F).

Specialiștii din echipa multidisciplinară au recunoscut că intervenția este îngreunată de lipsa sesizărilor oficiale și de retragerea victimelor din proces: **„Multe femei renunță pe parcurs, din frică sau oboseală”** (FG_1_S). Specialiștii din serviciile specializate au pus accent pe necesitatea sprijinului continuu și pe abordarea integrată, care să țină cont de siguranța femeii și a copiilor.

Rolul familiei, al comunității și al instituțiilor

Femeile participante au exprimat așteptări mari față de rolul familiei și al comunității, însă au semnalat că, în practică, acestea pot deveni surse suplimentare de presiune și judecată. În grupul de femei cu vârsta de 26-50 de ani familia este văzută ambivalent – atât ca potențial sprijin, cât și ca factor de constrângere: **„Familia te poate ajuta, dar tot ea te poate obliga să taci”** (FG_2_F).

Poliția a fost percepută ca un actor necesar, dar insuficient, mai ales în lipsa unei intervenții rapide și coordonate. Participantele au menționat nevoia de protecție imediată pentru copii: **„Aici nu mai e vorba doar de ea, sunt în pericol și copiii”** (FG_1_F).

Specialiștii au subliniat importanța colaborării interinstituționale. S-a accentuat rolul echipelor multidisciplinare, dar și necesitatea serviciilor sociale specializate și a adăposturilor: **„Fără colaborare între poliție, asistență socială și organizații neguvernamentale, astfel de cazuri nu pot fi gestionate eficient”** (FG_2_S).

Scenariul 4 ilustrează o formă extremă a violenței digitale ca parte a violenței în familie, în care mediul online este utilizat pentru a menține controlul, a amplifica frica și a izola victima. Analiza evidențiază riscuri mari pentru siguranța femeii și a copiilor, multiple bariere în accesarea sprijinului și necesitatea unui răspuns integrat, care să trateze violența digitală și cea offline ca fenomene interconectate.

3.5. Diferențele de percepții a normelor sociale și a atitudinilor față de violența digitală

Analiza comparativă a celor 4 scenarii evidențiază atât elemente comune în modul de percepere și interpretare a violenței digitale, cât și diferențe semnificative determinate de tipul de violență și cadrul instituțional de intervenție. Scenariile au permis explorarea normelor sociale, a mecanismelor de responsabilizare și culpabilizare, precum și a limitelor răspunsului instituțional din perspectiva femeilor și a specialiștilor.

Recunoașterea violenței digitale: consens aparent, ambiguități persistente

---

În toate cele 4 scenarii, participanții au recunoscut situațiile descrise ca forme de violență. Totuși, gradul de consens și claritatea recunoașterii variază în funcție de tipul de violență digitală. Formele care implică expunere publică explicită (distribuirea imaginilor intime, denigrarea publică) au fost recunoscute rapid și fără mari ambiguități. În schimb violența digitală subtilă și persistentă (controlul și urmărirea psihologică) a generat mai multe ezitări, în special în absența amenințărilor directe.

Deepfake-ul și manipularea prin inteligența artificială a fost perceput ca extrem de grav, dar și ca dificil de conceptualizat tocmai din cauza caracterului său emergent și a lipsei de familiaritate cu acest tip de abuz. Atât femeile, cât și specialiștii au

exprimat incertitudine privind limitele legale și posibilitățile reale de intervenție. În ansamblu, analiza arată că recunoașterea violenței digitale este condiționată nu doar de severitatea obiectivă a faptei, ci și de vizibilitatea socială a abuzului, de existența unor repere legale clare și de cunoașterea acestora.

Responsabilitatea, culpabilizarea și normele de gen

Un tipar transversal identificat în toate scenariile este persistența unor mecanisme de redistribuire a responsabilității către victimă, mai ales în afirmațiile femeilor mai în vârstă, dar și în cazul membrilor echipei multidisciplinare. Culpabilizarea apare prin întrebări legate de alegerile relaționale ale femeii: „**De ce a acceptat?**”, „**De ce a rămas?**” (scenariile 1 și 4), iar responsabilitatea este transferată prin minimalizarea violenței: „**Nu sunt amenințări directe**” (scenariul 2). Culpabilizarea este mai puțin explicită în situațiile de deepfake (scenariul 3), dar apare sub forma sugestiei că expunerea publică sau activitatea online ar fi crescut riscul.

S-au constatat diferențe generaționale. Fetele și femeile tinere au formulat mai clar responsabilitatea agresorului și au respins mai ferm culpabilizarea victimei, iar femeile de 26-50 de ani au utilizat mai frecvent explicații normative, centrate pe prevenție individuală și prudență.

În rândul specialiștilor responsabilitatea agresorului este recunoscută explicit, însă accentul pe probatoriu, proceduri și criterii legale produce indirect o formă de responsabilizare a victimei pentru activarea mecanismelor de protecție. Această tensiune este mai vizibilă în discursurile membrilor echipei multidisciplinare decât în cele ale specialiștilor din servicii specializate, unde impactul psihologic și siguranța victimei sunt plasate mai frecvent în prim plan.

Violența digitală ca extensie a violenței offline

Un rezultat important al analizei este confirmarea faptului că violența digitală este percepută ca parte a unui continuum online-offline, nu ca un fenomen izolat. Acest aspect este deosebit de evident când controlul digital, urmărirea și denigrarea online sunt inseparabile de violența fizică și psihologică exercitată anterior (scenariile 2 și 4). În aceste scenarii femeile au descris violența digitală ca o prezență constantă a agresorului în viața victimei, chiar și în absența contactului fizic. Specialiștii au confirmat această interpretare, subliniind că intervențiile fragmentate (doar online sau doar offline) sunt insuficiente.

Situațiile de producere sau manipulare prin intermediul TIC (scenariul 3) extind această logică, demonstrând că tehnologiile emergente permit exercitarea violenței fără contact direct, amplificând sentimentul de insecuritate și dificultatea de a identifica un autor clar.

Reacțiile, adresarea și diferențele de opinii dintre femei și specialiști

---

În toate cele 4 scenarii femeile au indicat o preferință inițială pentru canale informale de sprijin (familie, prieteni), în timp ce adresarea către instituții este percepută ca dificilă, stigmatizantă sau ineficientă. Rușinea, frica, lipsa de încredere și responsabilitățile față de copii sunt bariere recurente.

Specialiștii au indicat predominant căi formale (poliție, servicii sociale, raportare pe platforme), însă au recunoscut limitele acestora, mai ales în cazurile de violență psihologică și TIC. Diferența dintre membrii echipei multidisciplinare și specialiștii din serviciile specializate constă în modul de abordare. Primii pun accentul pe constrângerile procedurale și legale, iar cei din urmă pe intervenția timpurie, consiliere și abordare centrată pe victimă. Această diferență reflectă un decalaj structural între nevoile imediate ale femeilor și capacitatea actuală a sistemului de a răspunde flexibil și integrat.

Reacțiile în calitate de martori și modalitățile de prevenire

---

Un tipar comun tuturor scenariilor analizate este non-intervenția martorilor, justificată prin teama de implicare, normalizarea abuzului și percepția violenței digitale ca problemă privată. Din perspectiva femeilor participante, reacțiile în calitate de martori sunt puternic influențate de frica de expunere publică, de riscul de a deveni la rândul lor ținte ale agresiunii și de lipsa încrederii că intervenția ar produce efecte reale.

S-au constatat diferențe generaționale – femeile mai tinere au exprimat mai frecvent disponibilitatea de a oferi forme limitate de sprijin online, precum raportarea conținutului sau transmiterea de mesaje de susținere în privat, în timp ce femeile mai în vârstă au manifestat o atitudine mai prudentă, evitând implicarea directă și expunerea publică. În ambele grupuri intervenția deschisă este percepută ca riscantă și insuficient protejată social sau instituțional.

Din perspectiva specialiștilor non-intervenția martorilor este interpretată nu doar ca rezultat al fricii individuale, ci și ca efect al absenței unor mecanisme clare și sigure de implicare. Specialiștii din cadrul echipelor multidisciplinare au subliniat că martorii nu știu cui și cum să se adreseze, iar lipsa unor proceduri standardizate de raportare sau intervenție reduce probabilitatea implicării: **„Oamenii nu intervin pentru că nu știu ce urmează după și dacă cineva îi va proteja”** (FG_1_S).

Specialiștii din serviciile specializate au pus accent pe rolul normelor sociale și al stigmatizării, subliniind că martorii evită implicarea pentru a nu fi asociați cu situații considerate **„rușinoase.”** Din această perspectivă non-intervenția este văzută ca parte a unei culturi mai largi de tolerare tacită a violenței în bază de gen, inclusiv în mediul online.

În ceea ce privește prevenirea, atât femeile, cât și specialiștii tind să o conceptualizeze predominant ca responsabilitate individuală, centrată pe educație, vigilență și capacitatea femeilor de a recunoaște și evita situațiile de risc. Această abordare este mai pronunțată în afirmațiile femeilor, dar apare și în formulările specialiștilor, în special a membrilor echipei multidisciplinare, unde prevenirea este asociată cu informarea și comportamentele prudente ale utilizatorilor.

Specialiștii din serviciile specializate au formulat mai frecvent o viziune extinsă asupra prevenirii, care include responsabilitatea comunitară și instituțională, campanii de conștientizare, educație digitală și implicarea platformelor online. Cu toate acestea, atare viziune rămâne slab reflectată în practicile curente și insuficient internalizată la nivel social. Ca rezultat asistăm la puține intervenții care în final determină izolarea victimelor.

Datele colectate în baza celor 4 scenarii ne permit să concluzionăm că violența digitală este recunoscută social, dar interpretată și gestionată într-un cadru normativ și instituțional fragmentat. Persistă mecanisme de culpabilizare a victimelor, decalaje între percepția de risc și criteriile de intervenție, precum și dificultăți serioase în abordarea formelor emergente de violență digitală. Aceste constatări subliniază necesitatea unei abordări integrate, care să trateze violența digitală ca parte a violenței în bază de gen, să reducă barierele de raportare și să consolideze cooperarea între instituții, comunități și platforme digitale.

IV. SISTEMUL DE INTERVENȚIE ȘI PROTECȚIA ÎMPOTRIVA VIOLENȚEI DIGITALE

„Violența digitală încă nu este parte, ca dimensiune distinctă, a politicilor, este ceva ce abia încercăm să dezvoltăm”.

„Trebuie să intervenim atât la nivel legal, cât și la nivel de proceduri care să asigure o intervenție cât mai rapidă și corectă”.

„Noi nu putem realiza măsuri speciale de investigație pe dosare mai puțin grave... Multe din infracțiunile de hărțuire online nu ating acest grad”.

„Specialiștii nu sunt pregătiți. Avem foarte puțini specialiști pregătiți și cei care sunt, sunt specializați doar pe minori”.

4.1. Angajamentele internaționale și europene împotriva violenței digitale care ghidează activitatea diferitelor instituții

Analiza angajamentelor instituționale privind prevenirea și combaterea violenței digitale împotriva femeilor arată că autoritățile din Republica Moldova își fundamentează acțiunile în principal pe instrumente internaționale generale privind violența împotriva femeilor, în lipsa unor documente dedicate explicit violenței digitale. *Convenția de la Istanbul* este menționată constant drept principalul cadru normativ de referință: **„Actualmente, direcția și ministerul se conduc de Convenția de la Istanbul, inclusiv de recomandările GREVIO, dar și de alte convenții relevante pe dimensiunea violenței împotriva femeilor”** (IIS_E_6). Această raportare la *Convenția de la Istanbul* reflectă asumarea unor obligații generale privind prevenirea, protecția victimelor și sancționarea faptelor de violență, însă aplicarea lor în cazul violenței digitale se realizează preponderent prin interpretare extensivă, nu prin mecanisme dedicate: **„Violența digitală încă nu este parte, ca dimensiune distinctă, a politicilor, este ceva ce abia încercăm să dezvoltăm”** (IIS_E_6).

Angajamente în raport cu Strategia UE pentru egalitatea de gen (2020–2025)

La nivel de cadru european, *Strategia UE pentru egalitatea de gen 2020–2025* poziționează prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor ca parte a obiectivelor pentru o „Uniune a Egalității”, cu accent pe prevenire, protecție și acțiuni coordonate.²³ Datele colectate de la reprezentanții diferitelor instituții cheie,

23 O Uniune a egalității: Strategia privind egalitatea de gen 2020–2025, Comisia Europeană, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TX-T/?uri=CELEX:52020DC0152>

prin interviurile individuale semi-structurate, sugerează că *Strategia UE pentru egalitatea de gen* este invocată ca document de orientare generală. Totuși, nivelul de integrare efectivă a acesteia în activitatea instituțională rămâne neuniform.

Un indicator important al acestei situații este gradul scăzut de familiaritate instituțională în anumite structuri cheie: **„Dacă e să fiu sinceră, eu nu cunosc strategia respectivă. Noi ne conducem mai mult de Programul național de prevenire și combatere a violenței împotriva femeilor și violenței în familie pentru anii 2023-2027 și de Convenția de la Istanbul”** (IIS_E_1). Această afirmație denotă că în practică instrumentele naționale și *Convenția de la Istanbul* rămân reperele dominante, iar strategia UE este percepută ca fundal politico-instituțional, nu ca sursă directă de inspirație și planificare.

Unii intervievați au semnalat un cadru mai larg de referințe europene, dar tot cu accent pe caracterul încă insuficient operaționalizat: **„S-au realizat modificări în Legea nr. 45, în baza unor angajamente de aderare la UE, dar instrucțiuni și mecanisme clare nu sunt”** (IIS_E_6). Aceste date calitative semnaleză o aliniere formală (prin modificări legislative) fără transformare echivalentă în capacități administrative (proceduri, instrumente interinstituționale, seturi minime de servicii, trasee de referire).

Angajamente în raport cu Convenția de la Istanbul

Convenția de la Istanbul impune statelor părți obligații privind politici coordonate, prevenire, protecție, urmărire penală, colectare de date și mecanisme instituționale de coordonare și cooperare, inclusiv abordare centrată pe victimă. Interviurile cu reprezentanții diferitelor instituții confirmă că, la nivel instituțional, *Convenția de la Istanbul* este percepută ca principalul cadru normativ internațional pentru violența împotriva femeilor, inclusiv atunci când discuția se extinde către mediul online.

Angajamentele în raport cu *Convenția de la Istanbul* depind și de mandatul fiecărei instituții. În cazul ANPCV, angajamentul este formulat atât ca mandat general, cât și ca orientare spre consolidarea instrumentelor: **„Misiunea noastră este prevenirea și combaterea oricărei forme de violență. Prin susținerea Legii nr. 252 prin care a fost impusă dimensiunea digitală, noi trebuie să intervenim atât la nivel legal, cât și de proceduri”** (IIS_E_1).

Totuși, o constatare transversală este că, în lipsa mecanismelor dedicate, violența digitală rămâne adesea tratată prin interpretare extensivă a normelor existente și prin încadrarea în infracțiuni conexe. Procuratura indică, de exemplu, utilitatea modificărilor legislative privind datele personale și încălcarea vieții private: **„În prezent această normă a fost modificată și a dat posibilitatea de a realiza investigații cu utilizarea unui instrumentar mai larg”** (IIS_E_7). Aceasta arată că răspunsul instituțional se consolidează mai întâi pe filiera penală, înainte de a exista o arhitectură completă de prevenire și protecție specifică violenței digitale.

Angajamente în raport cu Directiva UE 2024/1385 privind combaterea violenței împotriva femeilor

---

Directiva UE 2024/1385 stabilește un cadru comun la nivelul UE pentru prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice, incluzând componente relevante pentru mediul digital. Deși Republica Moldova nu este stat membru, procesul de aderare și armonizarea legislației amplifică presiunea de aliniere, iar interviurile cu reprezentanții diferitelor instituții relevă că *Directiva* este percepută în logica aderării și a Capitolului 23 (Justiție și drepturi fundamentale) ca un reper care urmează să producă efecte instituționale concrete.

Directiva UE 2024/1385 a fost menționată în interviuri ca un reper viitor, aflat în curs de elaborare sau transpunere, dar care, la momentul cercetării, nu produce încă efecte concrete asupra practicilor existente. Respectiv a fost menționat că dimensiunea drepturilor femeilor și combaterea violenței în familie sunt elemente structurale în negocieri. Această poziționare este importantă, deoarece arată că *Directiva* nu este percepută doar ca document UE, ci ca vehicul de standardizare a obligațiilor. În plan instituțional, aceasta semnaleză un angajament de aliniere anticipativă (preluare de standarde și pregătire pentru transpunere), chiar dacă, la momentul cercetării, mecanismele interne sunt încă în dezvoltare.

Interviurile cu reprezentanții instituțiilor din domeniul digitalizării și reglementării platformelor (MDED, ANRCETI) arată că angajamentele europene privind siguranța online se vor transpune practic prin necesitatea de armonizare cu DSA, care va constitui infrastructura normativă prin care se pot crea obligații pentru platforme și mecanisme de eliminare/gestionare a conținutului ilegal: „**Urmează să transpunem prevederile DSA care prevede obligații pentru platformele online ce vizează inclusiv contracararea fenomenului de violență**” (IIS_E_3).

La momentul cercetării însă a fost remarcată o lacună instituțională critică, care afectează direct capacitatea de răspuns la violența digitală: „**În prezent nu există o autoritate de reglementare și supraveghere a platformelor... Urmează să creăm această autoritate - Digital Services Coordinator**” (IIS_E_3).

Unii intervievați au conturat logica integrării europene ca presiune pentru instituții independente și coordonare, inclusiv în ecosistemul reglementării: „**Primul pas în integrare europeană trebuie să se bazeze pe constituirea unei autorități publice independente...**” (IIS_E_2). În termeni de angajamente aceasta denotă că sectorul comunicațiilor electronice își structurează reformele pe criterii de aliniere la arhitectura UE, rămâne însă întrebarea privind punerea în relație a acestei arhitecturi cu problematica violenței digitale împotriva femeilor. Or, în prezent violența digitală împotriva femeilor este încă tratată fragmentar între criminalitate informatică, drepturi fundamentale, egalitate de gen și reglementarea activității platformelor. Interviurile semi-structurate cu reprezentanții diferitelor instituții conturează un model de angajamente în trepte a autorităților din Republica Moldova.

- *Convenția de la Istanbul*²⁴ funcționează ca reper central și legitimant pentru politicile anti-violență, însă violența digitală este adesea integrată prin extensie și fără proceduri dedicate.
- *Strategia UE pentru egalitatea de gen*²⁵ este invocată mai puțin ca instrument practic și este puțin utilizată.
- *Directiva UE 2024/1385*²⁶ și agenda de aderare sunt percepute ca factori care vor determina clarificări de mandat, standarde și armonizare, în timp ce pe dimensiunea platformelor se conturează necesitatea consolidării cadrului legal după modelul DSA.²⁷

S-a constatat astfel prezența unor angajamente instituționale privind prevenirea și combaterea violenței digitale împotriva femeilor la standardele internaționale și europene, dar cu o operaționalizare limitată la nivel național. Interveniurile cu autoritățile indică o recunoaștere clară a fenomenului și a necesității de intervenție, însă și o etapă incipientă de dezvoltare a politicilor, marcată de lipsa unor responsabilități clare, mecanisme funcționale și instrumente dedicate.

4.2. Obiectivele prioritare ale instituțiilor privind violența digitală și protecția drepturilor femeilor în procesul de aderare la Uniunea Europeană

Analiza interviurilor cu autoritățile publice arată că violența digitală împotriva femeilor nu este în prezent formulată ca obiectiv prioritar distinct în procesul de aderare la UE, ci este subsumată unor domenii mai largi, precum protecția drepturilor omului, egalitatea de gen, combaterea violenței în familie sau siguranța în mediul online. Această poziționare influențează direct nivelul de vizibilitate, resursele alocate și gradul de dezvoltare a mecanismelor de intervenție.

Reprezentanta unei instituții cheie în procesul de negociere a Capitolului 23 a descris prioritățile de aderare într-un cadru general: „**Unul dintre acestea este protecția drepturilor femeilor, asigurarea egalității de gen, combaterea violenței domestice**” (IIS_E_10). Această formulare reflectă o abordare în care violența digitală este implicit inclusă, dar nu diferențiată conceptual sau operațional de alte forme de violență. Din perspectivă instituțională asemenea abordare a violenței digitale poate fi interpretată ca o recunoaștere a existenței fenomenului, dar care nu este încă suficient delimitată pentru a genera obiective dedicate, indicatori sau responsabilități clare în procesul de aderare.

Instituțiile responsabile de digitalizare și comunicații electronice (MDED, ANRCETI) formulează prioritățile în procesul de aderare la UE în termeni de securitate cibernetică, reglementare a pieței digitale și aliniere la actele europene relevante.

24 <https://rm.coe.int/168046253e>, Convenția Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice.

25 <https://eur-lex.europa.eu/RO/legal-content/summary/european-union-gender-equality-strategy.html>, EUR-Lex.

26 <https://eur-lex.europa.eu/eli/dir/2024/1385/oj/eng>, EUR-Lex.

27 <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/PDF/?uri=CELEX:32022R2065>.

Violența digitală împotriva femeilor apare în acest discurs ca o problemă conexasă, nu ca obiectiv principal. Reprezentanții acestor instituții au descris clar această orientare: **„Noi suntem focuși pe implementarea prevederilor Legii nr. 48 și pe transpunerea DSA”** (IIS_E_3). Deși DSA include obligații relevante pentru combaterea conținutului ilegal și abuziv, interviurile arată că prioritățile instituției sunt legate de arhitectura de reglementare, nu de protecția victimelor ca atare. ANRCETI, la rândul său, își plasează prioritățile în logica integrării europene și a consolidării autorităților independente: **„Primul pas în integrare europeană... trebuie să fie o autoritate publică independentă”** (IIS_E_2). Această abordare creează premise pentru intervenții viitoare, însă în prezent legătura directă cu violența digitală împotriva femeilor rămâne slab definită.

Din perspectiva instituțiilor din domeniul justiției și aplicării legii, obiectivele prioritare sunt formulate în limitele competențelor legale existente, fără o orientare strategică explicită către violența digitală împotriva femeilor. Interviurile indică o delimitare clară a responsabilităților și o abordare predominant reactivă. Această poziționare instituțională face ca obiectivele să fie concentrate pe: (1) aplicarea legislației penale existente; (2) gestionarea cazurilor raportate prin intermediul organelor de poliție; (3) prioritizarea infracțiunilor considerate grave. În consecință, violența digitală împotriva femeilor adulte, adesea încadrată ca infracțiune mai puțin gravă, nu beneficiază de aceeași prioritate ca alte tipuri de infracțiuni, aspect confirmat și de reprezentanții societății civile.

Această poziționare instituțională determină o abordare reactivă, în care prioritățile sunt stabilite în funcție de gravitatea juridică a infracțiunilor și de posibilitatea utilizării instrumentelor speciale de investigație. Din care perspectivă multe forme de violență digitală împotriva femeilor adulte rămân la periferia organelor de aplicare a legii, fiind considerate infracțiuni cu impact limitat sau dificil de probat.

Reprezentantul MAI a remarcat și o altă tensiune structurală în definirea priorităților: suprapunerea dintre violența digitală ca formă de violență de gen și criminalitatea informatică. Astfel, s-au semnalat dificultăți conceptuale și operaționale în această zonă. În mod special s-au subliniat confuziile generate de termenul „cibernetice”: **„Percepția noțiunii „cibernetice” poate duce pe niște căi greșite”** (IIS_E_5). În contextul aderării la UE, această ambiguitate afectează capacitatea de a formula priorități clare, iar violența digitală riscă să fie tratată exclusiv prin prisma criminalității informatice, pierzându-se dimensiunea de gen, de impact psihologic și social asupra victimelor.

Instituțiile cu rol de coordonare în domeniul prevenirii și combaterii violenței împotriva femeilor (ANPCV) își definesc obiectivele prioritare în termeni generali, axați pe consolidarea cadrului existent și pe implementarea politicilor deja aprobate. Violența digitală este abordată indirect, ca parte a violenței psihologice sau a altor forme de abuz: **„Programul național de prevenire și combatere a violenței împotriva femeilor și violenței în familie este politica de bază după care ne ghidăm. Pe dimensiunea violenței digitale nu avem încă o politică separată”** (IIS_E_1). În acest context obiectivele

instituționale se concentrează pe implementarea programului național existent, monitorizarea respectării angajamentelor internaționale și dezvoltarea graduală a mecanismelor de coordonare interinstituțională. Violența digitală apare astfel ca un subiect transversal, fără obiective dedicate, indicatori sau linii bugetare distincte.

În domeniul protecției sociale și al egalității de gen obiectivele instituțiilor publice sunt orientate preponderent spre reducerea violenței în familie, protecția victimelor vulnerabile și promovarea incluziunii sociale și economice a femeilor. Violența digitală este recunoscută ca fenomen asociat, dar nu ca obiectiv distinct. Reprezentanții MMPS au explicat această abordare astfel: **„Obiectivele noastre sunt legate de consolidarea sistemului de protecție socială și de sprijin pentru femeile afectate de violență. Violența digitală este inclusă aici, dar nu separat”** (IIS_E_6). Această integrare implicită limitează posibilitatea dezvoltării unor intervenții adaptate specificului mediului digital, precum măsuri rapide de protecție, ghiduri de siguranță digitală sau mecanisme de cooperare cu furnizorii de servicii online.

Un element recurent în interviuri este diferența de abordare între violența digitală împotriva copiilor și cea împotriva femeilor adulte. Obiectivele instituționale sunt mult mai clar formulate în cazul protecției copilului în mediul online. Reprezentanții instituțiilor publice recunosc această asimetrie: **„Pe dimensiunea copiilor lucrurile sunt mai bine structurate. Există mecanisme, instruirii, colaborări. În cazul femeilor încă suntem la început”** (IIS_E_6). Această diferență influențează direct prioritizarea resurselor și a intervențiilor, contribuind la vizibilitatea redusă a violenței digitale împotriva femeilor adulte în agenda instituțională.

Cele evidențiate ne permit să concluzionăm că obiectivele prioritare ale instituțiilor în procesul de aderare la UE reflectă o recunoaștere indirectă a violenței digitale împotriva femeilor, dar nu o asumare strategică explicită. Interviurile indică faptul că: (i) violența digitală este subsumată unor domenii mai largi (drepturi fundamentale, violență în familie, securitate cibernetică); (ii) prioritățile sunt formulate în funcție de mandate instituționale existente, nu de nevoile specifice ale victimelor; (iii) lipsa unei prioritizări explicite reduce vizibilitatea fenomenului în agenda de aderare și întârzie dezvoltarea unor mecanisme dedicate. Această situație creează un decalaj între așteptările asociate procesului de aderare la UE și capacitatea actuală a instituțiilor de a răspunde coerent și coordonat violenței digitale împotriva femeilor.

4.3. Reflectarea angajamentelor internaționale și europene împotriva violenței digitale în cadrul național normativ și de politici

---

În Republica Moldova recunoașterea și reglementarea violenței digitale împotriva femeilor reprezintă un proces relativ recent, aflat într-o etapă de consolidare normativă. Până în ultimii ani actele legislative au abordat fenomenul predominant prin prisma infracțiunilor informatice, a protecției datelor cu caracter personal sau a violenței în familie, fără a formula explicit violența comisă prin utilizarea TIC ca o formă distinctă de violență în bază de gen.

Interviurile cu reprezentanții instituțiilor publice indică un consens privind faptul

că în ultimii ani Republica Moldova a realizat progrese normative în integrarea dimensiunii digitale în cadrul legal privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor. Reprezentanții diferitelor instituții au descris acest demers ca pe un pas necesar, dar intermediar. Un exemplu central în acest sens este *Legea nr. 252/2025*,²⁸ prin care a fost introdusă explicit dimensiunea digitală a violenței în legislația relevantă.

Din perspectivă instituțională, această modificare este interpretată ca o aliniere formală la angajamentele internaționale, în special la *Convenția de la Istanbul* și la evoluțiile cadrului european. Totuși, s-au subliniat și unele limite ale actualei transpuneri: **„Trebuie să intervenim atât la nivel legal, cât și la nivel de proceduri care să asigure o intervenție cât mai rapidă și corectă”** (IIS_E_1).

Această observație reflectă o problemă structurală mai largă: deși normele au fost ajustate, mecanismele secundare (instrucțiuni, protocoale, trasee de referire, standarde de intervenție) nu au fost încă dezvoltate într-o manieră coerentă și uniformă la nivel instituțional.

La nivelul sistemului de justiție a fost evidențiat un aspect structural relevant pentru reflectarea angajamentelor în practică: anumite fapte de hărțuire/abuz online pot fi încadrate juridic. Totuși, investigația este limitată de clasificarea acestor infracțiuni ca mai puțin grave, ceea ce reduce instrumentele procesuale disponibile ale PG: **„Noi nu putem realiza măsuri speciale de investigație pe dosare mai puțin grave. Multe din infracțiuni de hărțuire nu ating acest grad”** (IIS_E_7).

*Legea nr. 48/2023 privind securitatea cibernetică*²⁹ este un instrument primar orientat spre securitatea rețelelor și sistemelor informatice și spre funcționarea sectoarelor critice, nu spre protecția victimelor violenței în bază de gen. Din perspectivă analitică relevanța acestei legi pentru violența digitală împotriva femeilor este indirectă prin: (i) consolidarea arhitecturii de securitate cibernetică (instituții, obligații, raportare de incidente); (ii) potențialul de cooperare cu furnizori/platforme în situații ce implică infrastructuri sau servicii digitale. Intervenițiile cu reprezentanții MDED și ANRCETI arată că aceste cadre sunt concepute preponderent pentru securitatea infrastructurilor, a rețelelor și a serviciilor digitale, nu pentru protecția victimelor violenței digitale în bază de gen.

MDED a subliniat explicit că mandatul instituțional este orientat spre alinierea la acquis-ul UE în materie de securitate și servicii digitale, pe instrumente în calitate de mecanisme de reglementare a platformelor, și nu pe politici de protecție a victimelor. Totodată, MDED recunoaște existența unei lacune instituționale serioase: **„În prezent... o autoritate de reglementare și supraveghere a platformelor... nu există”** (IIS_E_3). Această absență limitează capacitatea statului de a interveni sistematic în cazurile de violență digitală, în special în raport cu platformele online și furnizorii de servicii de găzduire.

28 https://www.legis.md/cautare/getResults?doc_id=150197&lang=ro, Parlamentul Republicii Moldova, Legea 252/2025.

29 https://www.legis.md/cautare/getResults?doc_id=136732&lang=ro, Parlamentul Republicii Moldova, Legea 48/2023.

ANRCETI la rândul său plasează reformele din domeniul comunicațiilor electronice în logica integrării europene și a consolidării autorităților independente. Deși această evoluție creează premise instituționale importante, legătura directă cu protecția drepturilor femeilor afectate de violență digitală rămâne în prezent slab articulată. Interviuurile arată că problema principală pentru victime nu este doar securitatea sistemelor, ci și intervenția rapidă asupra conținutului abuziv, identificarea agresorului și protecția efectivă. Prin urmare, reflectarea angajamentelor în legislația națională este vizibilă prin extinderea cadrului normativ, dar eficiența sa depinde critic de mecanismele de aplicare (proceduri, instrumente tehnice, competențe operaționale).

La nivel de politici publice angajamentele internaționale și europene sunt reflectate în principal prin documente strategice generale privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și egalitatea de gen. Interviuurile demonstrează că violența digitală este integrată implicit în aceste documente, fără a constitui un domeniu distinct de intervenție. Această abordare are consecințe directe asupra implementării angajamentelor asumate. În lipsa unor obiective și indicatori dedicați violenței digitale, instituțiile implementează politicile existente prin extinderea interpretativă a noțiunilor de violență psihologică, hărțuire sau încălcare a vieții private. Acest fapt favorizează variabilitatea răspunsurilor instituționale, în funcție de capacitatea și sensibilitatea actorilor implicați.

Această observație este susținută și de reprezentanții societății civile care interacționează cu sistemele publice. Aceștia au semnalat faptul că, deși fenomenul este descris în actele normative, rămâne neclară distribuția responsabilităților și capacitatea de intervenție asupra conținutului online: **„Există cadrul legal general, dar nu este clar cine și ce face atunci când vorbim despre violență digitală împotriva femeilor”** (IIS_E_4); **„Actualmente există ceva foarte vag... Conceptul e frumos să-l pui într-un titlu, dar ce se ascunde după asta?”** (IIS_E_9).

În ansamblu, reflectarea angajamentelor în strategiile, programele și actele normative naționale poate fi descrisă prin: (1) consolidare normativă în curs, accelerată de modificări legislative recente (inclusiv *Legea nr. 252/2025*), dar încă insuficient transpusă în proceduri și instrumente operaționale; (2) integrare predominant implicită a violenței digitale în politicile existente, fără obiective/indicatori suficient de specifici pentru mediul online; (3) deficit de capacități și mecanisme de intervenție, evidențiat în mod repetat în interviuri – lipsa clarității instituționale, bariere în investigare, diferențe de intervenție între cazuri cu minori și cazuri cu femei adulte. În acest context, angajamentele internaționale și europene funcționează mai degrabă ca repere de orientare decât ca instrumente operaționale complete, iar eficiența lor depinde de capacitatea instituțiilor de a transforma aceste angajamente în politici, practici și servicii adaptate specificului violenței digitale împotriva femeilor.

4.4. Practicile instituționale în prevenirea și combaterea violenței digitale

Linii de finanțare pentru prevenirea și combaterea violenței digitale

Interviurile individuale cu reprezentanții instituțiilor publice relevă faptul că la momentul cercetării nu existau linii de finanțare dedicate explicit prevenirii și combaterii violenței digitale împotriva femeilor sau finanțări tematice dedicate acestui tip de violență. Dimensiunea violenței digitale în Republica Moldova este abordată fragmentar, prin integrarea sa parțială în programe mai largi privind violența în bază de gen, violența în familie sau digitalizarea administrației publice, fără a beneficia de alocări bugetare distincte: **„Nu avem careva linii de finanțare sau programe dedicate specific dimensiunii violenței digitale. Finanțarea noastră este una generală, din bugetul de stat, pentru implementarea Programului național de prevenire și combatere a violenței împotriva femeilor și violenței în familie”** (IIS_E_1).

Reprezentanții diferitelor instituții au relatat că violența digitală nu constituie în prezent o categorie bugetară separată în cadrul politicilor de protecție socială sau de egalitate de gen, fiind subsumată unor obiective mai generale: **„Violența digitală încă nu este parte distinctă a politicilor sau a bugetelor. Ea apare tangențial, acolo unde vorbim de violență împotriva femeilor sau de protecția copilului, dar nu are o linie de finanțare separată”** (IIS_E_6).

Intervențiile pe această dimensiune sunt realizate preponderent prin finanțări alocate proceselor de reformă legislativă, instruire profesională și alinierii la standardele europene, fără a exista resurse bugetare distincte pentru violența digitală: **„Noi intervenim prin politici, prin modificări legislative, prin instruirii, dar nu avem un buget separat pentru violența cibernetică”** (IIS_E_10).

Singura direcție de finanțare menționată explicit în legătură cu infrastructura necesară abordării fenomenului este dezvoltarea sistemelor informaționale pentru colectarea și integrarea datelor privind violența în bază de gen, inclusiv violența digitală. Această finanțare este însă concepută ca parte a unui demers mai amplu de consolidare instituțională, nu ca răspuns specific la violența digitală: **„Avem planificate surse financiare din bugetul de stat pentru crearea sistemului informațional, care va include toate formele de violență. Violența digitală va fi monitorizată, dar nu există o finanțare separată”** (IIS_E_1).

La nivelul organelor de aplicare a legii și al procuraturii interviurile nu indică existența unor alocări bugetare specifice pentru investigarea violenței digitale împotriva femeilor, resursele fiind integrate în bugetele generale ale instituțiilor: **„Nu există o finanțare separată pentru acest tip de cazuri. Lucrăm cu resursele existente, în funcție de priorități și de gravitatea faptelor”** (IIS_E_7).

Organizațiile prestatoare de servicii pentru femeile afectate de violență, inclusiv violență digitală, au relatat că intervențiile în cazurile date sunt finanțate din surse externe (proiecte ale donatorilor internaționali). Practic, nu există programe dedicate exclusiv violenței digitale, componenta respectivă fiind integrată în programe generale de instruire și asistență juridică: „**Programe specifice pentru componenta digitală nu au fost, dar componenta dată a fost integrată în programul general de activitate**” (IIS_E_4).

Aceeași situație este reflectată și în cazul Centrului Internațional „La Strada”, unde gestionarea cazurilor de violență digitală se realizează în cadrul serviciilor noi create, finanțate prin proiecte externe. Astfel, în lipsa unor finanțări structurale, prestatorii de servicii sunt nevoiți să realizeze o gestionare selectivă a cazurilor, în funcție de mandatul organizațional și de resursele disponibile. Respectiv, Centrul de Drept al Femeilor tinde să intervină prioritar în cazurile în care violența digitală este asociată cu violența în familie, iar cazurile de violență digitală „pură” sunt redirecționate către Centrul Internațional „La Strada” tocmai pentru a utiliza rațional resursele limitate existente: „**Dacă este vorba de violență digitală pură, preferăm să orientăm persoana către „La Strada”, pentru că ei au un program dezvoltat pe această dimensiune**” (IIS_E_4).

Această abordare evidențiază faptul că finanțarea actuală nu susține o intervenție sistemică și coerentă, ci favorizează soluții fragmentate, dependente de proiecte și de capacitatea OSC de a integra violența digitală în cadrul existent de finanțare. În absența unor linii bugetare dedicate sustenabilitatea intervențiilor rămâne vulnerabilă, iar răspunsul instituțional este puternic dependent de inițiativa și expertiza actorilor societății civile.

Rolul instituțiilor în prevenirea și combaterea violenței digitale

---

Datele calitative arată că rolurile instituționale în prevenirea și combaterea violenței digitale împotriva femeilor sunt distribuite între mai mulți actori, în funcție de mandatul instituției. Astfel, violența digitală este abordată transversal, prin mandate sectoriale (justiție, ordine publică, digitalizare, reglementare, protecție socială).

MJ are rolul predominant normativ și strategic, axat pe elaborarea și armonizarea cadrului legislativ, inclusiv în contextul alinierii la acquis-ul comunitar. Respectiv, actualmente violența digitală este tratată ca parte a violenței împotriva femeilor sau a infracțiunilor comise în mediul online, fără dezvoltarea unor politici dedicate sau instrumente operaționale specifice.

MMPS coordonează politicile de prevenire și combatere a violenței împotriva femeilor și violenței în familie, având un rol central în arhitectura instituțională. Totuși, violența digitală nu este încă integrată sistematic în aceste politici. Respectiv, abordarea rămâne una generalistă, orientată spre violența în familie.

MDED este un actor cu rol indirect, axat pe politici de digitalizare, infrastructură IT și relația cu furnizorii de servicii digitale: **„Noi nu avem un rol direct pe violența cibernetică. Politicile noastre sunt pe digitalizare, economie, infrastructură”** (IIS_E_3).

MAI, prin structurile sale responsabile de prevenire a criminalității, înregistrează și investighează diverse forme de abuz prin intermediul TIC, care constituie manifestări de violență digitală împotriva femeilor: **„Noi intervenim atunci când există o sesizare și elemente de infracțiune sau contravenție”** (IIS_E_5). Reprezentanții acestei instituții au subliniat că în ultimii ani amploarea fenomenului violență digitală este în creștere, atât la nivelul adresărilor, cât și al complexității tacticilor utilizate de agresori. Intervenția MAI este însă condiționată de calificarea juridică a faptelor, iar multe forme de violență digitală împotriva femeilor rămân în afara pragului penal, ceea ce limitează posibilitatea de acțiune. S-a relatat că în cazul investigațiilor pe cazurile de încălcare a inviolabilității vieții personale, în dependență de circumstanțele faptei comise, organele de drept pot întreprinde mai multe măsuri de investigație, cum ar fi: (1) solicitarea informațiilor cu referire la registratorul de domenii; (2) solicitări către companiile de hosting; (3) în cazul în care sunt expuse metode de plată, acestea se analizează, iar ulterior se expediază solicitări către băncile emitente; (4) solicitări către platformele de socializare în vederea blocării conturilor abuzive și filtrare a mesajelor; (5) elaborarea comunicatelor de presă pentru sensibilizarea publicului despre consecințele legale și etice ale violenței digitale.

PG are un rol strict juridic, limitat la conducerea urmăririi penale în cazurile care întrunesc elementele constitutive ale unei infracțiuni grave. Reprezentanții instituției au subliniat lipsa unui mandat strategic sau de politici în domeniu. Această poziționare conduce la o intervenție fragmentată și dependentă de calificarea juridică a faptelor, multe cazuri de hărțuire online fiind încadrate ca infracțiuni ușoare sau contravenții – cele ce țin de femei, excepție fiind cele împotriva copiilor.

ANPCV are un rol de coordonare, monitorizare și suport metodologic în domeniul violenței. Agenția implementează Programul național și facilitează cooperarea interinstituțională. Violența digitală este abordată ca fenomen emergent, aflat în proces de integrare graduală în mecanismele existente.

ANRCETI este responsabilă de reglementarea furnizorilor de comunicații electronice și a infrastructurii digitale. Reprezentanții agenției au subliniat caracterul strict tehnic și regulator al mandatului: **„ANRCETI nu are competențe pe conținut sau pe violență. Noi reglementăm piața și infrastructura”** (IIS_E_2). Astfel, deși ANRCETI joacă un rol cheie în ecosistemul digital, instituția nu este implicată direct în prevenirea sau combaterea violenței digitale împotriva femeilor, iar colaborarea cu alte instituții pe acest subiect este limitată.

În arhitectura instituțională existentă, Centrul Internațional „La Strada” este perceput de actorii publici și de alți prestatori de servicii ca unicul și principalul actor specializat în gestionarea cazurilor de violență digitală împotriva femeilor, în special a cazurilor care nu sunt asociate direct cu violența în familie. Rolul organizației este unul operațional și de expertiză, axat pe suport direct pentru victime, informare și orientare către mecanismele disponibile. Potrivit reprezentanților altor instituții și OSC, Centrul Internațional „La Strada” asigură: (1) preluarea și gestionarea cazurilor de violență digitală; (2) asistență juridică și consiliere psihologică adaptată specificului violenței digitale; (3) suport pentru elaborarea planurilor de siguranță digitală; (4) expertiză tematică și consultanță pentru alți actori implicați.

Astfel, analiza rolurilor diferitelor instituții în prevenirea și combaterea violenței digitale relevă necesitatea consolidării acestora pentru că în prezent există o abordare predominant tehnică sau juridică, cu integrare limitată a perspectivei de gen. Această arhitectură instituțională contribuie la tratarea violenței digitale împotriva femeilor ca o problemă secundară, insuficient internalizată în politicile și practicile instituționale curente.

Coordonarea activității instituțiilor cu alte autorități în domeniul violenței digitale

---

Datele calitative indică faptul că mecanismele de coordonare interinstituțională existente nu sunt concepute specific pentru violența digitală împotriva femeilor, ci funcționează preponderent în cadrul mai larg al prevenirii și combaterii violenței în bază de gen și al violenței în familie. Violența digitală este, în acest sens, integrată indirect în structuri și platforme de coordonare deja existente, fără a beneficia de proceduri, protocoale sau fluxuri de cooperare dedicate.

La nivelul politicilor sociale și al prevenirii violenței ANPCV reprezintă principala instituție de coordonare interinstituțională. Instrumentul central menționat de intervievați este Consiliul Național Coordonator, care reunește reprezentanți ai ministerelor, agențiilor, autorităților de aplicare a legii și ai societății civile. Totuși, violența digitală a fost abordată în cadrul acestui mecanism doar tangențial, ca parte a discuțiilor privind modificările legislative recente sau ca formă emergentă de violență, fără a genera până în prezent decizii sau acțiuni coordonate dedicate. Coordonarea între MAI, PG și alte instituții de aplicare a legii este descrisă ca fiind funcțională, dar reactivă, activată preponderent în baza sesizărilor individuale și a necesităților de investigare: **„Când există sesizări, ele sunt transmise poliției, apoi procuraturii.”³⁰ Coordonarea este pe caz, nu pe politici**” (IIS_E_7). Această formă de coordonare punctuală nu permite dezvoltarea unor practici comune sau a unor protocoale standardizate pentru violența digitală, în special în cazurile care nu întrunesc criteriile de infracțiune gravă.

În cazul actorilor din domeniul digitalizării și al reglementării tehnice, precum MDED și ANRCETI, interviurile indică lipsa unor mecanisme instituționalizate de

---

30 Cazuri a copiilor.

coordonare cu actorii din domeniul prevenirii violenței împotriva femeilor: **„Nu avem o cooperare separată pe violența cibernetică. Mandatul nostru este tehnic”** (IIS_E_2). Această separare între politicile de digitalizare și cele de protecție a drepturilor femeilor limitează abordarea integrată a siguranței online și reduce capacitatea statului de a răspunde coerent fenomenului.

Societatea civilă este menționată constant ca actor cheie în coordonare, în special în ceea ce privește expertiza, modalitățile de advocacy și suportul direct acordat victimelor. Totuși, colaborarea cu organizațiile neguvernamentale rămâne mai degrabă consultativă decât operațională.

Astfel, datele cercetării atestă că coordonarea interinstituțională în domeniul violenței digitale împotriva femeilor se caracterizează prin: (1) existența unor platforme generale de coordonare, fără un specific pe dimensiunea digitală; (2) predominanța coordonării la nivel de politici și legislație, nu de intervenție practică; (3) cooperare reactivă, bazată pe cazuri individuale; (4) separare instituțională între domeniul digitalizării și cel al protecției drepturilor femeilor. În lipsa unor mecanisme dedicate de coordonare violența digitală rămâne o responsabilitate difuză, cu impact negativ asupra coerenței și eficienței intervențiilor instituționale.

Colaborarea și mecanismele de cooperare interinstituțională

Răspunsul instituțional la violența digitală împotriva femeilor se bazează pe forme de colaborare fragmentare, preponderent informale și reactive, în lipsa unor mecanisme dedicate de coordonare interinstituțională pentru acest tip de violență. Colaborarea este activată de regulă la nivel de caz sau în contexte punctuale (elaborare de politici, consultări), nu ca parte a unui sistem coerent și stabil de intervenție.

La nivel central (ministere, ANPCV, Ombudsman) colaborarea între instituții este descrisă ca fiind formal existentă, dar limitată în conținut atunci când vine vorba de violența digitală. Reprezentanții ministerelor și agențiilor au menționat participarea în grupuri de lucru, consultări și platforme generale de coordonare, în special în procesele de elaborare sau modificare a politicilor publice: **„Se constituie grupuri de lucru cu toate instituțiile relevante – MAI, MMPS, Procuratură, alte autorități”** (IIS_E_10). Totuși, aceste forme de colaborare sunt orientate preponderent spre politici și legislație, iar violența digitală este abordată doar tangențial, ca subcomponentă a violenței în familie sau a criminalității informatice. Nu sunt menționate proceduri comune sau fluxuri operaționale dedicate.

În cazul ANPCV colaborarea interinstituțională este realizată prin Consiliul Național Coordonator, care funcționează ca platformă de dialog între autorități și societatea civilă. Cu toate acestea, interviurile arată că violența digitală nu a generat până în prezent mecanisme sau decizii distincte în cadrul acestui format: **„Consiliul este platforma unde sunt toate autoritățile, dar violența digitală este discutată mai mult ca fenomen emergent”** (IIS_E_1).

Colaborarea cu Oficiul Avocatului Poporului nu este descrisă ca una structurată sau constantă pe dimensiunea violenței digitale, fiind menționată doar implicit, în contextul protecției generale a drepturilor omului.

Interviurile converg în a indica absența unor mecanisme interministeriale dedicate coordonării răspunsului la violența digitală împotriva femeilor. Deși există structuri generale de cooperare, ele nu sunt adaptate specificului acestui fenomen.³¹ Lipsă ce conduce la o distribuire difuză a responsabilităților, în care fiecare instituție acționează strict în limitele mandatului propriu, fără o viziune comună asupra intervenției.

Colaborarea cu poliția și procuratura este descrisă ca fiind funcțională, dar preponderent reactivă, activată în urma sesizărilor individuale. Reprezentanții OSC și ai instituțiilor publice subliniază că interacțiunea se realizează de la caz la caz, fără protocoale clare sau standarde unitare. În practică această colaborare este adesea mediată de OSC, care joacă un rol de interfață între victime și autorități. Atât Centrul Internațional „La Strada”, cât și Centrul de Drept al Femeilor au descris colaborări informale, bazate mai degrabă pe relații personale și experiență acumulată decât pe mecanisme instituționalizate.

Din perspectiva celor intervievați, în cooperarea interinstituțională funcționează: (1) colaborarea punctuală în cazurile grave, în special atunci când sunt implicate instituții centrale; (2) cooperarea informală între OSC și anumite instituții; (3) mecanismele dezvoltate pentru protecția copilului, care sunt adesea invocate ca bună practică. În schimb, nu funcționează sau funcționează insuficient: (1) coordonarea sistemică între instituții pe violența digitală împotriva femeilor; (2) cooperarea cu actorii din domeniul digitalizării și reglementării tehnice; (3) transferul de bune practici din domeniul protecției copilului împotriva abuzurilor digitale către cazurile care vizează femei adulte.

Drept urmare, în absența unor mecanisme clare de cooperare interinstituțională, răspunsul la violența digitală rămâne fragmentat, dependent de inițiativa individuală și de capacitatea OSC de a suplini lacunele instituționale.

4.5. Capacități și bariere în intervenția și protecția împotriva violenței digitale

Resursele umane și instruirea acestora

Resursele umane reprezintă una dintre cele mai vulnerabile componente ale sistemului de intervenție în cazurile de violență digitală împotriva femeilor. Deși există instituții și specialiști cu mandate relevante, nivelul de pregătire specifică

³¹ Mecanismul de cooperare intersectorială în cazurile de violență în familie. Instrucțiunea privind cooperarea intersectorială a fost aprobată la 25.05.2022, prin Ordinul comun a 5 instituții cu responsabilități în domeniul dat: MMPS, MAI, Ministerul Sănătății, MJ și Președintelui Consiliului Național pentru Asistență Juridică Garantată de Stat, care este organul de administrare a sistemului de acordare a asistenței juridice garantate de stat victimelor violenței în familie.

pentru recunoașterea, calificarea și gestionarea violenței digitale este descris ca fiind insuficient și neuniform. Reprezentanții instituțiilor publice și ai OSC au subliniat faptul că majoritatea specialiștilor nu sunt instruiți pe această formă de violență, iar intervențiile depind frecvent de inițiativa individuală și de experiența personală a unor actori cheie: **„Specialiștii nu sunt pregătiți. Avem foarte puțini specialiști și sunt anume cei de la crimele cibernetice, dar ei sunt specializați doar pe minori”** (IIS_E_9).

Deși există structuri specializate în criminalitate informatică, interviurile indică faptul că expertiza acestora este orientată preponderent către cazurile care implică minori, în timp ce cazurile de violență digitală asupra femeilor adulte sunt gestionate de ofițeri fără pregătire specifică în domeniu: **„În cazul persoanelor adulte, de multe ori se ocupă un inspector care nu are studiile și experiența necesară pentru astfel de cazuri”** (IIS_E_8).

În cadrul organelor de aplicare a legii, lipsa instruirii specifice se traduce prin dificultăți în calificarea juridică a faptelor și printr-o abordare adesea superficială a sesizărilor. Violența digitală este frecvent percepută ca o problemă „secundară” sau ca o extensie a conflictelor personale, ceea ce limitează promptitudinea și eficiența răspunsului: **„Poliția nu înțelege ce s-a întâmplat, chiar dacă femeia aduce probe reale”** (IIS_E_4).

În sectorul serviciilor sociale deficitul de resurse umane calificate este accentuat de fluctuația mare de personal și de supraîncărcarea specialiștilor existenți. Intervievații au menționat că lipsa instruirii pe violența digitală se suprapune peste dificultăți mai vechi legate de gestionarea cazurilor de violență în familie: **„Problema cea mai mare sunt oamenii: lipsa cadrelor, fluctuația și suprasolicitarea celor care rămân”** (FG_2_S).

În cadrul OSC care dispun de specialiști cu experiență practică relevantă (excepție Centrul Internațional „La Strada”), instruirea pe violența digitală a fost realizată preponderent prin integrarea temei în programe generale, nu prin formări dedicate: **„Componenta digitală a fost integrată în instruirile generale, nu am avut instruirii special create doar pentru violența digitală”** (IIS_E_4). Totodată, este relevant de subliniat că capacitatea OSC de a investi în instruire continuă este condiționată de finanțări externe și de proiecte pe termen limitat, ceea ce afectează sustenabilitatea dezvoltării competențelor.

În ansamblu, lipsa unei strategii coerente de dezvoltare a resurselor umane și de instruire specializată constituie o barieră majoră în intervenția eficientă împotriva violenței digitale. Absența unor programe de formare sistematică, adaptate rolurilor diferiților actori instituționali, contribuie la o abordare fragmentată și la perpetuarea practicilor inegale în gestionarea cazurilor.

Proceduri

Procedurile de intervenție în cazurile de violență digitală împotriva femeilor sunt insuficient dezvoltate, fragmentare și, în multe situații, inexistente ca instrumente distincte. În lipsa unor proceduri standardizate, instituțiile aplică mecanisme generale concepute pentru alte tipuri de infracțiuni sau pentru violența în familie, ceea ce limitează adecvarea răspunsului la specificul violenței digitale.

Procedurile aplicate în investigarea cazurilor de violență digitală împotriva femeilor adulte sunt descrise ca fiind similare celor utilizate pentru alte infracțiuni, fără adaptări la specificul probatoriului digital. Spre deosebire de cazurile care implică minori, unde există practici mai clare și intervenții mai rapide, în cazul femeilor adulte lipsesc instrumente procedurale specializate: **„În cazul copiilor există proceduri și practici mai clare. Pentru adulți lucrurile nu sunt la fel de bine reglementate”** (IIS_E_8); **„În cazul copiilor reacția este promptă. În cazul persoanelor adulte reacția este practic zero”** (IIS_E_9). Această asimetrie generează percepția unei ierarhizări a victimelor, în care violența digitală împotriva femeilor adulte este considerată mai puțin gravă sau mai dificil de gestionat.

Reprezentanții instituțiilor publice au relatat că nu există proceduri operaționale sau ghiduri metodologice dedicate violenței digitale, în special pentru cazurile care vizează femei adulte. Intervenția se bazează pe interpretarea individuală a legislației existente și pe experiența profesională a specialiștilor implicați: **„Noi nu avem niciun regulament-cadru care să explice polițistului cum să intervină pe cazuri de violență digitală”** (IIS_E_9).

În cadrul poliției lipsa procedurilor clare se reflectă în variații semnificative ale modului de recepționare și documentare a sesizărilor. Unele cazuri sunt înregistrate ca simple petiții sau sesizări administrative, fără inițierea promptă a urmăririi penale, chiar și atunci când sunt prezentate probe digitale relevante: **„Sesizarea este înregistrată, dar verificarea durează luni de zile și, între timp, conținutul continuă să fie distribuit”** (IIS_E_4). Această abordare procedurală lentă și neuniformă este percepută ca o formă de revictimizare, întrucât obiectivul de a înceta imediat abuzul și de a elimina conținutul nu este atins.

Interviurile indică faptul că procedurile de colectare, conservare și valorificare a probelor digitale sunt aplicate inconsistent. Victimele sunt adesea neinformate cu privire la importanța păstrării dovezilor, iar lipsa unor instrucțiuni clare din partea autorităților duce la pierderea probatoriului: **„Foarte des femeile șterg mesajele, pozele, fără să știe că acestea sunt probe esențiale”** (IIS_E_4).

În sectorul serviciilor sociale procedurile existente sunt concepute pentru gestionarea violenței în familie și nu includ instrumente specifice pentru evaluarea riscurilor digitale sau pentru elaborarea planurilor de siguranță online. Acest lucru limitează capacitatea serviciilor de a răspunde adecvat cazurilor în care violența digitală este forma principală sau predominantă de abuz.

Puține OSC au dezvoltat proceduri interne adaptate, în special pentru evaluarea riscurilor și pentru sprijinirea victimelor în documentarea cazurilor. Aceste proceduri nu sunt însă recunoscute sau preluate de alte instituții, rămânând dependente de capacitatea organizațională și de finanțările disponibile: **„Facem planuri de siguranță digitală, dar acestea nu sunt proceduri recunoscute oficial”** (IIS_E_8).

În ansamblu, datele demonstrează că absența unor proceduri standardizate și a unor protocoale interinstituționale constituie o barieră serioasă în intervenția eficientă. Lipsa clarității procedurale afectează nu doar eficiența activității instituțiilor, ci și încrederea victimelor în capacitatea statului de a le oferi protecție, contribuind la subraportarea cazurilor și la perpetuarea violenței în mediul digital.

Provocări

Există mai multe provocări structurale și operaționale care afectează capacitatea sistemului de a răspunde eficient cazurilor de violență digitală împotriva femeilor. Aceste provocări sunt transversale pentru diferite categorii de actori instituționali și reflectă atât limitele cadrului existent, cât și stadiul incipient de recunoaștere și instituționalizare a fenomenului.

Una dintre cele mai frecvent menționate provocări este lipsa unui răspuns prompt și eficient din partea autorităților, în special în ceea ce privește stoparea imediată a abuzului în mediul digital. Victimele se adresează instituțiilor cu așteptarea ca principalul prejudiciu – distribuirea sau menținerea conținutului abuziv – să fie oprit, însă acest obiectiv este rareori atins: **„Femeia pur și simplu vrea ca acest conținut să nu mai existe. Din toate cazurile pe care le avem, nu a fost niciunul în care poliția să ajute la ștergerea conținutului”** (IIS_E_4). Această discrepanță între nevoile victimelor și capacitatea de intervenție instituțională contribuie la neîncrederea în mecanismele formale de protecție și la descurajarea raportării.

O altă provocare importantă o constituie dificultățile legate de probatoriu. Interveniile relevă că victimele nu sunt informate suficient despre importanța păstrării dovezilor digitale, iar lipsa unor proceduri clare de colectare și conservare a probelor conduce frecvent la imposibilitatea documentării cazurilor: **„Foarte des persoanele șterg mesajele, pozele, fără să știe că acestea sunt probe”** (IIS_E_5). Această situație este agravată de lipsa capacității tehnice a autorităților de a identifica, urmări și documenta conținutul distribuit online, în special atunci când platformele sunt internaționale sau serverele se află în afara jurisdicției naționale.

O provocare suplimentară este lipsa clarității instituționale privind competențele. În cadrul interviurilor s-au semnalat confuzii persistente legate de cine este responsabil pentru monitorizarea conținutului online, pentru blocarea acestuia sau pentru intervenția rapidă în mediul digital: **„Nu este clar cine blochează conținutul, cine are competența”** (IIS_E_4). Această neclaritate conduce la pasarea responsabilității între instituții și la întâzieri semnificative în gestionarea cazurilor.

În același timp, interviurile scot la iveală și provocări legate de nivelul de alfabetizare digitală al victimelor, dar și al profesioniștilor. Termeni precum „violență digitală” și „violență cibernetică” nu sunt întotdeauna înțeleși, iar mesajele de informare sunt percepute ca fiind prea tehnice: **„Noi vorbim într-un limbaj pe care beneficiarii nu îl înțeleg”** (IIS_E_4).

În ansamblu, provocările identificate reflectă un decalaj structural între recunoașterea formală a fenomenului și capacitatea reală de intervenție, care afectează atât eficiența instituțională, cât și accesul efectiv al femeilor la protecție și justiție în mediul digital.

Bariere

Interviurile evidențiază existența unor bariere structurale multiple, care limitează eficiența intervenției și protecției în cazurile de violență digitală împotriva femeilor. Aceste bariere sunt interdependente și se manifestă simultan la nivel legislativ, instituțional, tehnologic și uman, contribuind la un răspuns fragmentat și adesea inadecvat la specificul fenomenului.

Deși cadrul normativ a cunoscut evoluții recente, inclusiv prin incriminarea anumitor forme de violență digitală, interviurile indică faptul că legislația existentă este percepută ca fiind dificil de aplicat în practică, în special în lipsa unor reglementări procedurale clare. Reprezentanții instituțiilor publice și ai OSC au semnalat: (1) formulări juridice generale, care lasă loc de interpretări divergente; (2) dificultăți de calificare juridică a faptelor; (3) lipsa unor prevederi clare privind intervenția rapidă pentru blocarea sau eliminarea conținutului online: **„Este clar descris ce este infracțiunea, dar nu este clar cine și cum intervine”** (IIS_E_4).

Barierele tehnologice au fost menționate constant de către diferiți intervievați. Acestea vizează atât capacitatea limitată a autorităților de a interveni în mediul digital, cât și dependența de platforme și furnizori aflați în afara jurisdicției naționale. Reprezentanții procuraturii, MAI și ai OSC au subliniat dificultățile legate de: (1) identificarea autorilor în mediul online; (2) localizarea și conservarea probelor digitale; (3) blocarea sau eliminarea rapidă a conținutului abuziv: **„Nu este în puterea noastră să blocăm conținutul care este pe platforme din afara țării”** (IIS_E_5).

Actorii din domeniul reglementării și digitalizării (ANRCETI, MDED) au indicat, la rândul lor, limitele mandatului instituțional, care nu include intervenția asupra conținutului online, ceea ce creează un vid funcțional în situațiile de violență digitală: **„Noi reglementăm infrastructura, nu conținutul”** (IIS_E_2). Această separare strictă între reglementarea tehnică și protecția victimelor reduce capacitatea statului de a răspunde coerent și integrat.

Lipsa resurselor umane specializate este una dintre cele mai frecvent invocate bariere. În același timp, fluctuația de personal și lipsa instruirii continue afectează coerența intervențiilor și acumularea de expertiză instituțională. În cadrul

interviurilor s-a subliniat: (1) insuficiența personalului instruit pe violența digitală: **„În cazul adulților, de multe ori se ocupă un inspector care investighează toate tipurile de infracțiuni”** (IIS_E_9); (2) absența procedurilor pentru cazurile care vizează femeile adulte; (3) supraîncărcarea personalului existent, în special în poliție și servicii sociale.

O barieră transversală, evidențiată de majoritatea respondenților, este lipsa unei coordonări clare între instituții, atât la nivel strategic, cât și operațional. Absența unui mecanism dedicat violenței digitale determină intervenții fragmentate, dependență de relații informale și implicare disproporționată a OSC în compensarea lacunelor instituționale. Această situație este percepută ca fiind una structurală, nu conjuncturală, și afectează sustenabilitatea răspunsului pe termen lung. Analiza capacităților și barierelor în intervenția împotriva violenței digitale relevă un decalaj semnificativ între recunoașterea formală a fenomenului și capacitatea efectivă de răspuns instituțional. Deși cadrul normativ a fost extins pentru a include anumite forme de violență digitală, implementarea acestuia este limitată de constrângeri structurale persistente.

La nivelul resurselor umane sistemul se confruntă cu un deficit de specialiști instruiți specific pentru violența digitală. Instruirea este fragmentară, nesistematică și dependentă de inițiative punctuale, ceea ce conduce la practici inegale și la intervenții adesea reactive. Această situație este agravată de fluctuația personalului și de supraîncărcarea actorilor din prima linie.

În absența unor proceduri standardizate, instituțiile aplică mecanisme generale, concepute pentru alte forme de violență sau infracționalitate, fără adaptare la specificul mediului digital. Lipsa ghidurilor operaționale și a protocoalelor interinstituționale afectează atât calitatea intervenției, cât și încrederea victimelor în mecanismele de protecție disponibile.

Provocările operaționale identificate – dificultăți în stoparea rapidă a abuzului, gestionarea probelor digitale, lipsa clarității privind competențele instituționale și diferențele de tratament între cazurile care implică minori și cele care vizează femeile adulte – reflectă un sistem insuficient adaptat naturii transfrontaliere și dinamice a violenței digitale. Aceste deficiențe sunt consolidate de bariere legislative, tehnologice și instituționale, inclusiv aplicabilitatea limitată a normelor legale, constrângerile tehnice în raport cu platformele online internaționale, lipsa specializării și coordonarea interinstituțională slabă. În acest context, răspunsul la violența digitală rămâne fragmentat și dependent, într-o măsură semnificativă, de capacitatea și expertiza OSC, în special, a Centrului Internațional „La Strada”, de a suplini unele lacune ale sistemului public.

Cele evidențiate indică necesitatea unei abordări sistemice, care să depășească integrarea formală a violenței digitale în cadrul legislativ și să vizeze consolidarea capacităților instituționale, clarificarea procedurilor și dezvoltarea unor mecanisme funcționale de cooperare, adaptate specificului acestui tip de violență.

V. PRIORITĂȚILE PENTRU COMBATEREA VIOLENȚEI DIGITALE ÎN REPUBLICA MOLDOVA

Clarificarea atribuțiilor și responsabilităților instituționale.

Consolidarea capacităților operaționale ale instituțiilor responsabile și dezvoltarea unei intervenții specializate, adaptate specificului mediului digital.

Reorientarea răspunsului instituțional către nevoile reale ale victimelor.

5.1. Sprijinul necesar pentru femeile afectate de violența digitală

Din perspectiva femeilor, sprijinul necesar în contextul violenței digitale nu este definit prioritar prin intervenții punitive, ci prin combinația dintre validare, orientare practică și protecție emoțională. Deși raportarea și sancționarea agresorului sunt recunoscute ca importante, ele apar rareori ca nevoi imediate. Mult mai frecvent femeile vorbesc despre nevoia de a fi ascultate, crezute și ghidate, într-un moment caracterizat de confuzie, rușine și teamă de escaladare.

Interviurile individuale aprofundate relevă că sprijinul perceput ca cel mai util este cel care reduce izolarea și neîncrederea în sine. Femeile descriu frecvent starea inițială ca fiind una ambivalentă: nu sunt sigure dacă ceea ce li se întâmplă este „suficient de grav”, dacă „merită” să ceară ajutor sau dacă nu cumva ele însele au greșit. În acest context simpla confirmare a faptului că experiența trăită constituie violență are un efect de stabilizare puternic: **„Eu nici nu eram sigură că e violență. Credeam că exagerez. Când mi s-a spus clar că nu e normal ce mi se întâmplă, atunci m-am liniștit puțin”** (IIA_S_3).

Nevoia de validare este în strânsă corelație cu dimensiunea invizibilă a violenței digitale, care nu lasă urme fizice. În lipsa unei recunoașteri externe femeile tind să interiorizeze responsabilitatea și să adopte strategii de tăcere sau evitare.

Un alt element central al sprijinului util este orientarea clară. În majoritatea cazurilor femeile nu solicită soluții imperative, ci explicații privind opțiunile disponibile, riscurile asociate fiecărei opțiuni și pașii concreți care pot fi urmați: **„Nu aveam nevoie să-mi spună: fă asta sau asta. Aveam nevoie să-mi explice ce pot face și ce se întâmplă mai departe”** (IIA_S_6). Această orientare este percepută ca sprijin atunci când este adaptată la ritmul femeii și nu exercită presiune pentru raportare imediată. Din această perspectivă sprijinul util este cel care restabilește sentimentul de control într-o situație percepută ca haotică și imprevizibilă.

Interviurile cu femeile afectate de violență și cele în situație de risc au evidențiat lipsuri structurale persistente.

- Absența unor servicii ușor accesibile, specializate exclusiv pe violența digitală, care să combine sprijinul psihologic, juridic și tehnic într-un singur punct de contact. Femeile descriu adesea trasee fragmentate, în care sunt trimise de la o instituție la alta, fără coordonare.
- Sprijinul psihologic accesibil. Pentru multe femei, impactul emoțional al violenței digitale persistă mult după încetarea agresiunii, însă accesul la consiliere rămâne limitat sau condiționat financiar: **„A trecut deja ceva timp, dar încă mă afectează. Nu știu unde să merg ca să vorbesc cu cineva despre asta”** (IIA_R_1).
- Lipsa informațiilor clare, centralizate, prezentate într-un limbaj accesibil, despre drepturi, proceduri și forme de protecție. Această lipsă alimentează dependența de surse informale și crește riscul de dezinformare sau renunțare timpurie la căutarea sprijinului.

Mesajele formulate de femei către autorități nu sunt articulate ca revendicări abstracte, ci ca așteptări foarte concrete, construite din experiențe trăite sau anticipate.

- În centrul acestora se află nevoia de recunoaștere a violenței digitale ca violență reală, cu efecte comparabile cu cele ale altor forme de abuz. Femeile solicită în primul rând să fie luate în serios, fără a fi obligate să demonstreze gravitatea suferinței sau să o compare cu violența fizică: **„Aș vrea să nu mai trebuiască să explic de ce m-a afectat. Dacă spun că m-a afectat, să fie suficient”** (IIA_S_7). Această cerință este strâns legată de experiențele de minimalizare și relativizare descrise în interviuri și confirmate indirect de datele cantitative privind nivelul scăzut de încredere în protecția oferită de stat. Femeile percep că violența digitală este tratată ca „mai puțin serioasă”, ceea ce le descurajează să se adreseze și le întărește tendința de a gestiona situațiile pe cont propriu.
- Un alt mesaj recurent vizează claritatea și predictibilitatea răspunsului instituțional. Femeile nu cer neapărat sancțiuni rapide sau rezultate garantate, ci vor să știe ce urmează după ce fac un pas spre raportare. Incertitudinea procedurală este percepută ca factor de stres puternic: **„Nu m-a speriat atât de mult ideea de a merge, cât faptul că nu știam ce urmează după”** (IIA_S_6). Această nevoie de claritate este consonantă cu datele cantitative care arată că peste 1/3 dintre respondenți indică lipsa cunoștințelor despre proceduri ca motiv de neraportare, iar aproape 1/4 invocă lipsa dovezilor. Mesajul femeilor este astfel unul pragmatic – fără explicații clare și standarde previzibile raportarea devine un risc suplimentar.
- Nu mai puțin important este tratamentul echitabil și non-culpabilizant. Femeile cer explicit ca interacțiunea cu autoritățile să nu includă întrebări sau atitudini care mută responsabilitatea asupra lor. Din perspectiva lor astfel de reacții nu sunt neutre, ci produc retraumatizare și închid accesul la sprijin: **„Când te întrebă de ce n-ai blocat, parcă îți spune că tot tu ai greșit”** (IIA_S_2).

Datele cantitative privind recomandările de protecție completează și nuanțează discursurile calitative ale femeilor, conturând o logică pragmatică a sprijinului necesar, centrată mai degrabă pe prevenție și controlul expunerii decât pe intervenții post-factum. Această orientare este relevantă pentru înțelegerea așteptărilor reale față de autorități și alți actori, dar și pentru limitările percepute ale sistemului de protecție.

Sprijinul necesar relevă 3 direcții complementare: (1) reducerea expunerii și creșterea controlului asupra informațiilor personale; (2) consolidarea capacității de reacție, prin dovezi și raportare atunci când acest lucru este fezabil; (3) activarea sprijinului informal și comunitar ca prim nivel de protecție și validare.

Pentru autorități aceste rezultate transmit un mesaj clar – femeile nu resping raportarea sau intervenția instituțională, dar o condiționează de existența unui sistem care să reducă riscurile suplimentare pentru victimă. În lipsa acestuia strategiile de auto-protecție și sprijin informal devin soluțiile dominante, chiar dacă ele implică restrângerea participării și a libertății de exprimare în spațiul digital.

Recomandările formulate de femei pot fi grupate în câteva direcții coerente, care corespund atât datelor calitative, cât și tendințelor identificate în studiul cantitativ.

1. Consolidarea capacității instituționale de recunoaștere a violenței digitale.

Femeile solicită instruire specializată pentru actorii de prim contact (poliție, asistență socială), astfel încât violența digitală să fie înțeleasă ca fenomen complex, nu redus la „*conflicte online*” sau „*probleme personale*”. Această recomandare este susținută de percepția larg răspândită că femeile sunt insuficient protejate în mediul online și de nivelul ridicat al subraportării.

2. Crearea unor trasee clare și simplificate de raportare. Din interviuri reiese nevoia unui parcurs ușor de înțeles, cu pași explițiți, informații centralizate și ghidaj procedural. Femeile nu solicită neapărat un „*ghișeu unic*” formal, dar cer coerență și continuitate între instituții: „**Să nu te trimită dintr-o parte în alta, fără să știe ce face celălalt**” (IIA_R_3).

3. Integrarea sprijinului psihologic în răspunsul instituțional. Recomandările femeilor depășesc sfera juridică și vizează includerea sprijinului emoțional ca parte legitimă a intervenției. Impactul emoțional persistent al violenței digitale justifică necesitatea unor servicii de consiliere accesibile, indiferent de decizia de a raporta formal.

4. Colaborare sistematică cu OSC. Experiențele pozitive cu Centrul Internațional „La Strada” determină femeile să recomande extinderea rolului acestora ca intermediari și furnizori de sprijin specializat. Din perspectiva lor OSC pot funcționa ca punte între victime și instituții, reducând frica de expunere și efortul emoțional al interacțiunii directe: „**Dacă n-ar fi fost „La Strada”, nu cred că aș fi ajuns**

vreodată la autorități” (IIA_S_1).

5. Mesaje publice și campanii care schimbă responsabilitatea de pe victimă.

Femeile subliniază importanța comunicării publice care să transmită clar că responsabilitatea violenței aparține agresorului și că raportarea este un drept, nu o obligație morală. Această recomandare se aliniază cu datele cantitative care indică rușinea și teama de judecată ca principale bariere ale raportării.

Astfel, sprijinul necesar, așa cum a fost formulat de femei, nu se reduce la intervenții punctuale, ci presupune un răspuns coerent, empatic și previzibil, care să reducă costurile emoționale ale raportării și să transforme instituțiile din spații percepute ca risc în spații reale de protecție. Mesajele și recomandările femeilor indică faptul că îmbunătățirea sprijinului nu ține exclusiv de resurse suplimentare, ci de modul în care este organizată și livrată interacțiunea cu victimele violenței digitale.

5.2. Prioritățile cheie pentru o strategie națională eficientă de prevenire și combatere a violenței digitale

Una dintre prioritățile cheie identificate constant de intervievați pentru o strategie națională mai eficientă de combatere a violenței digitale împotriva femeilor este **clarificarea atribuțiilor și responsabilităților instituționale**. Actuala arhitectură instituțională este caracterizată de fragmentare, delimitări rigide de mandat și absența unei autorități cu responsabilitate explicită pentru violența digitală. Atât reprezentanții instituțiilor publice, cât și prestatorii de servicii au semnalat o confuzie persistentă privind competențele în domeniul violenței digitale, în special în ceea ce privește monitorizarea mediului online, intervenția rapidă și blocarea conținutului abuziv. Violența digitală este situată la intersecția mai multor domenii – justiție, ordine publică, digitalizare, reglementare tehnică și protecția drepturilor femeilor, fără a fi asumată integral de niciunul dintre acestea.

Ministerele și agențiile centrale își definesc rolul preponderent la nivel de politici publice și cadru normativ, subliniind lipsa competențelor de implementare directă. În același timp instituțiile de aplicare a legii condiționează intervenția de existența elementelor constitutive ale unei infracțiuni, ceea ce limitează capacitatea de reacție în fazele incipiente ale abuzului. Actorii din domeniul digitalizării și al reglementării tehnice invocă un mandat strict tehnic, care exclude intervenția asupra conținutului online. Această distribuire sectorială a responsabilităților creează un vid funcțional, în care violența digitală este recunoscută formal, dar insuficient asumată operațional.

Interviurile arată că mecanismele existente de coordonare interinstituțională nu sunt adaptate specific violenței digitale. Platformele generale de cooperare, precum Consiliul Național Coordonator al ANPCV, oferă un cadru de dialog, însă nu generează proceduri, decizii sau fluxuri operaționale dedicate acestui tip de violență. În lipsa unui mecanism interministerial cu mandat clar coordonarea rămâne sporadică și dependentă de inițiative individuale.

Consecințele acestei ambiguități instituționale sunt resimțite direct la nivelul intervenției în cazuri concrete. Responsabilitatea este frecvent pasată între instituții, iar victimele sunt nevoite să navigheze un sistem complex, fără puncte clare de referință. În acest context OSC ajung să preia un rol disproporționat, nu doar de prestatori de servicii, ci și de mediatori între victime și autorități, compensând lipsa de claritate instituțională: „**Ajungem să explicăm noi autorităților cine ar trebui să intervină și cum**” (IIS_E_9).

Intervievații au subliniat necesitatea definirii atribuțiilor instituționale prin: (1) desemnarea clară a instituțiilor responsabile pentru fiecare etapă a intervenției (prevenire, sesizare, investigare, limitarea prejudiciului); (2) delimitarea competențelor între actorii din domeniul justiției, ordinii publice, digitalizării și protecției drepturilor femeilor; (3) instituirea unui mecanism național de coordonare cu mandat explicit pe violența digitală împotriva femeilor. Clarificarea arhitecturii instituționale este percepută ca o condiție prealabilă pentru eficientizarea celorlalte dimensiuni ale strategiei – dezvoltarea capacităților, îmbunătățirea procedurilor și orientarea răspunsului spre victimă. În lipsa acestei clarificări violența digitală riscă să rămână un fenomen gestionat fragmentar, la periferia mandatelor instituționale existente.

A doua prioritate cheie pentru o strategie națională eficientă de combatere a violenței digitale împotriva femeilor vizează **consolidarea capacităților operaționale ale instituțiilor responsabile și dezvoltarea unei intervenții specializate, adaptate specificului mediului digital**. Interviuurile indică în mod convergent că existența cadrului normativ, în absența unor capacități instituționale corespunzătoare, nu generează un răspuns eficient și coerent.

Unul dintre aspectele cel mai frecvent invocate este insuficiența resurselor umane specializate. Deși există structuri și specialiști în domeniul criminalității informatice, expertiza acestora este orientată preponderent către cazurile care implică minori, în timp ce violența digitală împotriva femeilor adulte este gestionată de personal fără pregătire specifică. Această lipsă de specializare afectează capacitatea de recunoaștere a fenomenului, de calificare juridică adecvată și de gestionare a probelor digitale.

Interviuurile subliniază că instruirea profesională în domeniul violenței digitale este fragmentară și lipsită de continuitate, fiind realizată în cele mai multe cazuri prin integrarea temei în instruirii generale sau prin inițiative punctuale, adesea facilitate de OSC. Lipsa unor programe de formare dedicată conduce la diferențe semnificative de practică între instituții și chiar între unități teritoriale ale aceleiași instituții.

Un alt element central al acestei priorități îl constituie absența procedurilor operaționale standardizate. Interviuurile relevă că autoritățile nu dispun de ghiduri clare privind documentarea, investigarea și gestionarea cazurilor de violență digitală împotriva femeilor. În lipsa unor proceduri adaptate mediului digital, intervenția se

bazează pe mecanisme generale, care nu răspund nevoilor specifice ale victimelor în special în ceea ce privește stoparea rapidă a prejudiciului.

Interviurile evidențiază și limitările capacităților tehnice ale autorităților, în special în ceea ce privește identificarea autorilor, conservarea probelor digitale și interacțiunea cu platformele online internaționale. Lipsa instrumentelor tehnice și a expertizei adecvate reduce eficiența urmăririi penale și contribuie la perpetuarea abuzului în mediul online.

În acest context, OSC, precum Centrul Internațional „La Strada” și Centrul de Drept al Femeilor, joacă un rol esențial în compensarea lacunelor instituționale, oferind asistență juridică, consiliere psihologică și planuri de siguranță digitală. Interviurile arată însă că această externalizare de facto a intervenției nu poate substitui o capacitate publică consolidată.

Mai mulți intervievați au subliniat necesitatea preluării și adaptării bunelor practici existente în domeniul protecției copilului, unde s-au dezvoltat structuri specializate, proceduri clare și s-a creat o cooperare internațională, pentru a extinde aceste capacități și la cazurile care vizează femeii adulte. Această comparație apare recurent în interviuri ca exemplu de intervenție funcțională, care ar putea fi replicată.

În ansamblu, consolidarea capacităților operaționale este percepută ca o condiție esențială pentru transformarea cadrului normativ într-un instrument efectiv de protecție. Fără investiții în resurse umane, instruire, proceduri și capacități tehnice, violența digitală riscă să rămână un domeniu în care responsabilitatea este formal recunoscută, dar intervenția rămâne limitată și ineficientă.

A treia prioritate cheie pentru o strategie națională eficientă de combatere a violenței digitale împotriva femeilor vizează **reorientarea răspunsului instituțional către nevoile reale ale victimelor**, concomitent cu consolidarea dimensiunii de prevenire. Interviurile denotă că în forma sa actuală răspunsul public este predominant juridic și reactiv, în timp ce experiența victimelor este marcată de urgența stopării prejudiciului, protecția imediată și reducerea impactului psihosocial al violenței.

S-a subliniat în cadrul interviurilor în mod constant că pentru femeile afectate de violență digitală prioritatea nu este neapărat sancționarea penală a agresorului, ci încetarea abuzului și eliminarea conținutului dăunător din mediul online. Această discrepanță între obiectivele sistemului de justiție și nevoile victimelor generează frustrare, neîncredere și, în multe cazuri, renunțarea la demersurile formale.

Interviurile evidențiază necesitatea dezvoltării unor mecanisme de intervenție rapidă, care să permită limitarea prejudiciului în timp real, inclusiv prin cooperarea cu platformele online și prin utilizarea instrumentelor disponibile la nivel internațional pentru raportarea și eliminarea conținutului abuziv, așa cum există în cazul copiilor. Absența unor astfel de mecanisme face ca intervenția instituțională să fie percepută ca tardivă și ineficientă.

Un element central al unui răspuns axat pe victimă este integrarea siguranței digitale în serviciile existente. OSC au dezvoltat practici precum planurile de siguranță digitală, orientarea privind conservarea probelor și consilierea adaptată mediului online, însă aceste instrumente nu sunt recunoscute sau preluate sistemic de instituțiile publice. Respectiv, există necesitatea extinderii acestor practici la nivel național prin integrarea lor în serviciile sociale, juridice și de asistență psihologică. În paralel, prevenirea trebuie conceptualizată ca o responsabilitate instituțională și socială, nu exclusiv individuală. Interviuurile dezvăluie un nivel scăzut de alfabetizare digitală în rândul populației, inclusiv în ceea ce privește recunoașterea violenței digitale, riscurile asociate distribuirii de conținut personal și importanța păstrării probelor: **„Oamenii nu înțeleg ce înseamnă violență digitală și ce consecințe are”** (IIS_E_8).

De asemenea, s-a semnalat că mesajele de informare existente sunt adesea formulate într-un limbaj tehnic, inaccesibil pentru publicul larg și nu țin cont de diversitatea grupurilor țintă. O strategie eficientă de prevenire ar trebui să includă: (1) campanii de informare adaptate diferitelor vârste și niveluri de competență digitală; (2) integrarea siguranței online în programele educaționale și de formare profesională; (3) implicarea comunităților locale și a societății civile în diseminarea mesajelor de prevenire.

Interviuurile evidențiază de asemenea importanța consolidării cooperării cu sectorul neguvernamental, recunoscut ca actor cheie în sprijinirea victimelor și în dezvoltarea de soluții inovatoare. Totuși, s-a subliniat că rolul OSC trebuie integrat într-un cadru instituțional clar, pentru a evita supraîncărcarea acestora și dependența excesivă de proiecte.

În ansamblu această prioritate reflectă necesitatea unei schimbări de paradigmă: de la un răspuns centrat exclusiv pe sancționare către un răspuns integrat, orientat spre victimă, prevenire și reducerea impactului violenței digitale. Fără această reorientare strategiile naționale riscă să rămână deconectate de realitățile trăite de femeile afectate și de dinamica rapidă a mediului online.

CONCLUZII

- Violența digitală împotriva femeilor în Republica Moldova trebuie înțeleasă ca un fenomen social integrat în practicile cotidiene de utilizare a mediului online. În viața de zi cu zi participanții la studiu sunt profund ancorati în spațiul digital, fapt ce determină expunerea la riscuri.
- În termeni de prevalență cercetarea indică faptul că 12,0% dintre persoanele cu vârsta de peste 18 ani, utilizatoare de Internet cel puțin o dată pe lună, au fost victime ale cel puțin unei forme de violență digitală, iar 25,4% au fost martori ai unor astfel de situații în ultimele 12 luni. Datele respective semnaleză o vizibilitate socială ridicată a fenomenului și sugerează că prevalența auto-raportată tinde să subestimeze dimensiunea reală a violenței digitale, întrucât expunerea indirectă depășește expunerea directă.
- Distribuția fenomenului este inegală și urmează linii clare de stratificare socială. Violența digitală afectează disproporționat femeile, iar vârsta funcționează ca un factor important de vulnerabilitate – segmentul de 18–29 ani se evidențiază drept nucleul expunerii atât prin experiență directă, cât și prin expunere indirectă. Din perspectiva profilului sociodemografic se conturează o vulnerabilitate mai pronunțată în rândul femeilor tinere, al studentelor, al femeilor necăsătorite și al celor din mediul urban, ceea ce reflectă interacțiunea dintre poziția socială și intensitatea participării digitale.
- Din punct de vedere tipologic, violența digitală apare ca un fenomen diferențiat, organizat în jurul unor nuclee recurente: (1) practici de control a identității și accesului digital; (2) agresiune reputațională și verbală; (3) forme sexualizate și de intimidare directă, (4) practici facilitate de tehnologiile avansate, precum utilizarea inteligenței artificiale.
- Spațiile de manifestare a violenței digitale confirmă caracterul structural al riscului: rețelele de socializare constituie principalul mediu al violenței digitale (70,2%), urmate de aplicațiile de mesagerie instant (26,8%). Rețelele sociale concentrează condiții cumulative de risc (vizibilitate, recurență, distribuție rapidă, combinarea interacțiunilor cu persoane cunoscute și necunoscute), iar analiza pe segmente arată că femeile indică mai frecvent aceste spații decât bărbații, cu un maxim în rândul persoanelor tinere. În același timp, la vârste mai înaintate crește rolul violenței în aplicațiile de mesagerie, unde violența este descrisă ca presiune repetitivă și intruzivă.
- Tipologia agresorilor relevă o structură duală a violenței digitale, situată între anonim și proximitate relațională. Pe de o parte, utilizatorii anonimi (35,9%) și persoanele necunoscute anterior (34,0%) indică rolul anonimului în reducerea constrângerilor normative și a costurilor sociale ale agresiunii. Pe de altă parte, agresorii cunoscuți (online și/sau offline) plasează violența digitală într-un cadru profund relațional, cu potențial de escaladare și impact sporit. Per ansamblu, genul agresorului este perceput preponderent ca masculin, iar femeile tind să interpreteze violența digitală mai clar ca fenomen structurat pe gen decât bărbații.

- Percepția socială asupra protecției conturează un climat de vulnerabilitate: 37,2% din respondenți consideră că femeile sunt puțin protejate, iar 22,6% deloc protejate, cu diferențe de gen care arată un nivel mai ridicat de critică și vulnerabilitate percepută în rândul femeilor. Acest climat are consecințe directe asupra strategiilor de reacție, întrucât reduce anticiparea eficacității intervenției și încurajează orientarea spre auto-protecție și evitarea expunerii publice.
- Raportarea ilustrează una dintre tensiunile centrale ale fenomenului. La nivel declarativ există o disponibilitate relativ înaltă de a raporta (70%), însă aceasta este puternic nuanțată de ambivalență și condiționări, iar în practică raportarea formală apare tardiv și rar. În lanțul reacțiilor raportarea este plasată frecvent ca opțiune secundară sau ultimă, după epuizarea strategiilor de control individual (blocare, retragere). Discrepanța dintre validarea normativă a raportării și comportamentele reale sugerează că barierele nu țin doar de informare, ci de costurile percepute (emoționale, procedurale, sociale) și de incertitudinea eficacității intervenției.
- Impactul violenței digitale este dominant psiho-emoțional și se traduce în stări de insecuritate, suferință emoțională, anxietate și hipervigilență, cu efecte de durată care trec din online în offline. Reacțiile imediate sunt în principal defensive: blocarea canalelor de comunicare este cea mai frecventă acțiune (41,1%), urmată de alte măsuri de reducere a expunerii. Această orientare indică faptul că violența digitală produce nu doar prejudicii individuale, ci și costuri sociale prin restrângerea participării și auto-cenzură, afectând libertatea de exprimare și prezența femeilor în spațiul public digital.
- Datele au permis distingerea a 3 tipuri dominante de coping: activ, pasiv/evitant, orientat spre reziliență, care coexistă și se succed în timp. Dominanța strategiilor defensive și evitante funcționează ca indicator indirect al limitelor răspunsului instituțional, deoarece protecția este percepută ca insuficientă, iar confruntarea ca riscantă.
- Analiza normelor sociale evidențiază un consens larg privind recunoașterea violenței digitale ca formă de abuz, dar și persistența unor ambiguități normative în interpretarea și gestionarea acesteia. Formele de violență care implică expunerea publică explicită (distribuirea imaginilor intime, denigrarea publică) sunt recunoscute rapid și fără rezerve ca violență, în timp ce violența digitală subtilă, repetitivă și lipsită de amenințări explicite (controlul psihologic, urmărirea online) este mai frecvent minimizată sau tratată ca problemă „*insuficient de gravă*” pentru intervenție formală.
- Atitudinile față de violența digitală sunt marcate de responsabilizare individuală și deplasarea vinei asupra victimelor, fapt constatat atât în discutarea scenariilor, cât și în interviurile individuale aprofundate. Prevenirea violenței este văzută prin comportamentele femeilor (prudență, limitarea expunerii online, controlul vizibilității), în timp ce responsabilitatea agresorilor și a platformelor este menționată marginal.

- Sistemului de intervenție relevă un răspuns încă **fragmentat** și insuficient adaptat specificului mediului digital: deficit de resurse umane instruite, proceduri standardizate limitate, dificultăți în gestionarea probelor digitale, stoparea rapidă a abuzului și cooperarea interinstituțională.
- Este necesară o abordare sistemică a violenței digitale, care să depășească integrarea formală a subiectului în politici și să opereze o schimbare de paradigmă – de la răspuns reactiv și predominant de sancționare către un răspuns integrat, orientat spre victimă, prevenire, reducerea impactului și clarificarea responsabilităților instituționale.

RECOMANDĂRI

Rezultatele cercetării evidențiază necesitatea unei abordări sistemice și integrate a violenței digitale împotriva femeilor, care să depășească răspunsurile fragmentare și predominant reactive. Recomandările de mai jos sunt formulate în corelație directă cu constatările empirice ale studiului și sunt structurate pe niveluri concrete de intervenție.

1. La nivel de cadru legal și politici publice

- **Alinierea progresivă a cadrului normativ național la standardele europene**, în special la prevederile *Directivei UE 2024/1385* privind combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice, cu accent pe incriminarea explicită a anumitor forme de violență digitală, protecția victimelor și cooperarea interinstituțională.
- **Clarificarea și consolidarea recunoașterii violenței digitale ca formă de violență în bază de gen**, inclusiv prin dezvoltarea unor definiții operaționale și proceduri distincte adaptate specificului mediului digital. Deși cadrul legal existent permite încadrarea anumitor conduite digitale în forme consacrate de violență (psihologică, sexuală), lipsa unor reglementări și mecanisme operaționale clare generează ambiguități în aplicare și limitează intervenția timpurie.
- **Integrarea siguranței digitale în politicile naționale privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor**, inclusiv prin includerea explicită a violenței digitale în strategiile sectoriale, planurile de acțiune și mecanismele de coordonare interinstituțională. Această integrare ar permite depășirea tratării fragmentare a fenomenului și ar consolida abordarea violenței digitale ca parte a continuumului online-offline.
- **Reorientarea politicilor publice de la un răspuns predominant de sancționare către un răspuns centrat pe victimă**, care să prioritizeze încetarea rapidă a abuzului, reducerea prejudiciului și protecția imediată, inclusiv prin mecanisme de cooperare cu platformele digitale pentru eliminarea conținutului abuziv.

2. La nivel instituțional și procedural

- **Dezvoltarea unor trasee clare, coerente și accesibile de raportare și intervenție**, care să reducă fragmentarea actuală a răspunsului instituțional. Femeile afectate au nevoie de informații centralizate, ghidare procedurală și continuitate în intervenția instituțiilor, pentru a evita re-traumatizarea și abandonul demersurilor formale.
- **Integrarea siguranței digitale în serviciile existente de protecție și asistență**, inclusiv prin recunoașterea și preluarea sistemică a practicilor dezvoltate de OSC (planuri de siguranță digitală, orientare privind conservarea probelor, consiliere adaptată mediului online).
- **Consolidarea capacității instituțiilor de prima linie** (poliție, asistență socială, servicii comunitare) de a recunoaște și gestiona violența digitală ca fenomen

complex, care depășește categoria „*conflictelor online*” și necesită evaluarea riscului, inclusiv în absența amenințărilor explicite.

- **Standardizarea procedurilor de documentare și gestionare a probelor digitale** prin ghiduri operaționale clare pentru instituții. Dificultatea colectării, păstrării și evaluării probelor digitale transferă în prezent o parte disproportționată a responsabilității asupra victimelor și constituie o barieră serioasă în accesarea protecției. Procedurile standardizate ar contribui la reducerea discrepanțelor de practică și la creșterea predictibilității intervenției.
- **Instituționalizarea colectării și utilizării datelor privind violența digitală** prin includerea unor indicatori specifici în sistemele administrative ale instituțiilor relevante. Lipsa datelor sistematice limitează capacitatea de monitorizare a fenomenului, de evaluare a politicilor și de ajustare a intervențiilor în funcție de evoluția practicilor abuzive în mediul digital.
- **Dezvoltarea unor mecanisme instituționale de coordonare rapidă între actori**, în special între poliție, asistența socială, serviciile specializate și OSC, pentru cazurile cu risc sporit. Lipsa unei coordonări funcționale conduce la intervenții fragmentate și la supraîncărcarea victimelor cu sarcini de navigare între instituții. Un mecanism de coordonare ar facilita intervenția integrată și ar reduce re-traumatizarea.

3. La nivel de instruire și dezvoltare de competențe

- **Implementarea programelor de formare specializată pentru profesioniștii implicați în prevenirea și combaterea violenței digitale**, cu accent pe dinamica controlului coercitiv online, violența psihologică subtilă și gestionarea probelor digitale.
- **Integrarea abordării centrate pe traumă și pe experiența victimei în programele de formare profesională** pentru a reduce riscul de invalidare și revictimizare instituțională. Instruirea ar trebui să includă componente privind impactul psiho-emoțional al violenței digitale, dinamica fricii și a rușinii, precum și modalități de comunicare empatică și non-culpabilizantă.

4. La nivel de prevenire și schimbare a normelor sociale

- **Reconceptualizarea prevenirii ca responsabilitate instituțională și comunitară**, nu exclusiv individuală. Datele indică o interiorizare a ideii că siguranța online depinde preponderent de auto-protecția femeilor, ceea ce conduce la responsabilizare disproportționată.
- **Integrarea educației despre violența digitală și relațiile sănătoase în programele educaționale formale și non-formale**, cu accent pe recunoașterea controlului coercitiv, consimțământul digital și responsabilitatea agresorilor. Femeile tinere au demonstrat o capacitate mai mare de a recunoaște violența digitală, ceea ce sugerează potențialul educației timpurii ca instrument de schimbare normativă pe termen lung.
- **Dezvoltarea campaniilor de informare și educație digitală adaptate diferitelor grupuri de vârstă și niveluri de competență**, care să contribuie la recunoașterea

formelor subtile și emergente de violență digitală, la reducerea stigmatizării și la încurajarea intervenției martorilor.

- **Promovarea implicării responsabile a martorilor și a comunităților online** prin clarificarea mecanismelor sigure de raportare și intervenție, astfel încât non-intervenția să nu mai funcționeze ca normă socială dominantă.
- **Promovarea modelelor pozitive de intervenție a martorilor**, adaptate mediului online, care să ofere exemple concrete de implicare sigură și responsabilă. Lipsa unor repere clare privind „cum să intervii” contribuie la non-intervenție și pasivitate. Vizibilizarea unor forme legitime și protejate de implicare poate contribui la redefinirea normelor de reacție socială.

5. La nivel de colaborare și coordonare intersectorială

- **Consolidarea cooperării dintre instituțiile publice, OSC și platformele digitale** pentru a asigura intervenții rapide, coerente și eficiente. Rolul OSC trebuie integrat într-un cadru instituțional clar, pentru a evita supraîncărcarea acestora și dependența excesivă de proiecte temporare.
- **Instituționalizarea unui mecanism național permanent de coordonare intersectorială privind violența digitală**, care să reunească reprezentanți ai ministerelor cheie, autorităților de reglementare, organelor de aplicare a legii, serviciilor sociale specializate și OSC. Acest mecanism ar trebui să aibă atribuții clare de armonizare a politicilor, schimb de informații, monitorizare a cazurilor complexe și formulare de răspunsuri coordonate, evitând fragmentarea actuală a intervențiilor.

BIBLIOGRAFIE

1. Barometrul Opiniei Publice, ediția septembrie 2025, IPP.
2. Combating Cyber Violence against Women and Girls, 2022, European Institute for Gender Equality
3. Convenția Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice (Convenția de la Istanbul).
4. Directiva UE 2024/1385 privind combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice.
5. Ghidul Consultări sigure cu supraviețuitoarele violenței față de femei și fete, UN Women Moldova, 2022
6. Glosar de termeni privind violența digitală împotriva femeilor și copiilor. Resursă pentru profesioniști. La Strada, 2025.
7. Guvernul Republicii Moldova, Hotărârea nr. 332/2023.
8. Key figures for European Neighbourhood East countries.
9. Mecanismul de cooperare intersectorială în cazurile de violență în familie. Ordinul comun a 5 instituții cu responsabilități în domeniul violenței, din 25.05.2022.
10. Parlamentul Republicii Moldova, Legea 252/2025.
11. Parlamentul Republicii Moldova, Legea 48/2023.
12. Regulamentul (UE) 2022/2065 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 octombrie 2022 privind o piață unică pentru servicii digitale și de modificare a Directivei 2000/31/CE (Regulamentul privind serviciile digitale).
13. Strategia UE pentru egalitatea de gen 2020–2025.
14. Study on the digital dimension of violence against women in the Republic of Moldova, European Council, 2024.
15. The vignette in a scenario-based role-playing experiment, M. Rungtusanatham, Cynthia Wallin, Stephanie Eckerd, 2021.
16. Violența cibernetică împotriva femeilor și fetelor, European Institute for Gender Equality.

ANEXE

Anexa 1. Date despre femeile afectate de violența digitală și cele din grupurile de risc cu care s-au realizat interviuri individuale aprofundate

Nr.	Codul	Vârsta	Studiile	Situația maritală	Numărul de copii	Mediul de reședință	Alte caracteristici
1.	IIA_S_1	31	Profesionale	Concubinaj	4 copii	Rural	
2.	IIA_S_2	32	Superioare	Căsătorită	1 copil	Urban	
3.	IIA_S_3	18	Colegiu	Celibatară	-	Urban	
4.	IIA_S_4	18	Liceale	Celibatară	-	Rural	Supraviețuitoare a violenței digitale
5.	IIA_S_5	48	Medii	Căsătorită	3 copii	Rural	Supraviețuitoare a violenței digitale și altor forme de violență la locul de muncă
6.	IIA_S_6	21	Colegiu	Celibatară	-	Rural	Supraviețuitoare a violenței digitale
7.	IIA_S_7	30	Superioare	Divorțată	1 copil	Urban	Supraviețuitoare a violenței în familie și a violenței digitale
8.	IIA_R_1	21	Medii speciale	Căsătorită	1 copil	Rural	Supraviețuitoare a violenței în familie
9.	IIA_R_2	21	Medii	Căsătorită	1 copil	Rural	Supraviețuitoare a violenței în familie
10.	IIA_R_3	24	Profesionale	Celibatară	1 copil cu dizabilități	Rural	Mamă singură
11.	IIA_R_4	42	Superioare	Divorțată	1 copil	Urban	Femeie revenită din migrație
12.	IIA_R_5	46	Superioare	Căsătorită	-	Urban	Femeie cu dizabilități
13.	IIA_R_6	34	Profesionale	Divorțată	1 copil	Urban	
14.	IIA_R_7	22	Colegiu	Necăsătorită	-	Rural	

Anexa 2. Date despre specialiștii cu care s-au realizat interviuri individuale semi-structurate

Nr.	Codul	Genul	Experiența profesională, ani	Instituția
1.	IIS_E_1	F	5 ani	Agencia Națională pentru Prevenirea și Combaterea Violenței împotriva Femeilor și Violenței în Familie
2.	IIS_E_2	M	11 ani	Agencia națională pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației
3.	IIS_E_3	M	8 ani	Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării
4.	IIS_E_4	F	15 ani	Centrul de Drept al Femeilor
5.	IIS_E_5	M	25 ani	Ministerul Afacerilor Interne
6.	IIS_E_6	F	5 ani	Ministerul Muncii și Protecției Sociale
7.	IIS_E_7	M	25 ani	Procuratura Generală
8.	IIS_E_8	F	10 ani	Centrul Internațional „La Strada”
9.	IIS_E_9	F	10 ani	Centrul Internațional „La Strada”
10.	IIS_E_10	F	15 ani	Ministerul Justiției

Anexa 3. Date despre persoanele participante la discuțiile de grup ale scenariilor

FEMEI		
Codul discuției de grup	Categoria de participante	Numărul de participante
FG_1_F	Femei tinere, 18-25 ani	8 femei
FG_2_F	Femei, 26-50 de ani	4 femei
Total 2 FG	Femei	12 femei
SPECIALIȘTI		
Codul discuției de grup	Categoria de participanți	Numărul de participanți
FG_1_S	Membri ai unei echipe multidisciplinare din mediul rural	10 specialiști
FG_2_S	Specialiști din serviciile specializate pentru femeile supraviețuitoare ale violenței în familie și a femeilor în situație de risc	10 specialiști
Total 2 FG	Specialiști	20 specialiști

Anexa 4. Dezagregarea datelor cantitative

Tabelul 1. Structura eșantionului

		Număr (neponderat)	% (ponderat)
Total		1016	100,0%
Genul respondentului*	Masculin	304	45,3%
	Feminin	712	54,7%
Vârsta respondentului	18-29 ani	248	15,5%
	30-44 ani	302	27,6%
	45-59 ani	283	27,0%
	60 + ani	183	29,9%
Victimă/Martor a agresiunii pe online	Victimă	122	12,0%
	Martor	258	25,4%
	Nu	711	70,0%
Limba de comunicare	Română	766	76,0%
	Rusă sau alta	250	24,0%
Nivel de studii	Nivel scăzut	403	38,3%
	Nivel mediu	306	31,6%
	Nivel înalt	305	30,1%
Ocupația respondentului	Angajat/ă	549	52,3%
	Student/ă	67	3,7%
	Neangajat/ă	243	19,7%
	Pensionar/persoană cu dizabilități	154	24,3%
Statutul marital	Necăsătorită	224	17,2%
	Căsătorită	632	65,1%
	Văduvă/divorțată	158	17,7%
Prezența copiilor	Da	506	43,1%
	Nu	510	56,9%
Nivelul socioeconomic	Nivel scăzut	321	33,1%
	Nivel mediu	342	33,0%
	Nivel înalt	353	33,9%
Mediu de reședință	Urban	482	42,4%
	Rural	534	57,6%

* Eșantionul a fost intenționat supradimensionat în favoarea femeilor. Ulterior, pentru analiză, s-a recurs la ponderarea datelor pentru a reda proporționalitatea naturală în funcție de gen.

Tabelul 2. Cât de des utilizați Internetul?

		De câteva ori pe zi	O dată pe zi	De câteva ori pe săptămână	O dată pe săptămână	De câteva ori pe lună
Total		78,8%	14,9%	3,4%	2,4%	0,5%
Genul respondentului	Masculin	80,4%	14,0%	1,4%	4,0%	0,3%
	Feminin	77,5%	15,7%	5,1%	1,1%	0,6%
Vârsta respondentului	18-29 ani	93,1%	5,9%	1,0%	0,0%	0,0%
	30-44 ani	89,1%	7,8%	1,1%	1,6%	0,4%
	45-59 ani	80,4%	15,6%	2,3%	1,6%	0,0%
	60 + ani	60,3%	25,6%	7,9%	5,1%	1,1%
Victimă/Martor a agresiunii pe online	Victimă	88,8%	9,8%	1,4%	0,0%	0,0%
	Martor	87,3%	11,1%	1,6%	0,0%	0,0%
	Nu	76,2%	16,0%	4,1%	3,1%	0,6%
Limba de comunicare	Română	77,3%	16,9%	3,3%	2,0%	0,4%
	Rusă sau alta	83,4%	8,8%	3,7%	3,6%	0,5%
Nivel de studii	Nivel scăzut	75,1%	16,9%	3,7%	3,9%	0,4%
	Nivel mediu	77,9%	17,1%	2,1%	2,9%	0,0%
	Nivel înalt	84,5%	10,2%	4,2%	0,0%	1,0%
Ocupația respondentului	Angajat/ă	82,7%	13,6%	1,7%	1,7%	0,2%
	Student/ă	99,0%	1,0%	0,0%	0,0%	0,0%
	Neangajat/ă	84,3%	9,9%	2,6%	3,2%	0,0%
	Pensionar/Personă cu dizabilități	62,4%	24,2%	8,3%	3,7%	1,4%
Statutul marital	Necăsătorită	90,2%	7,5%	1,7%	0,0%	0,7%
	Căsătorită	78,3%	15,0%	3,6%	2,7%	0,3%
	Văduvă/Divorțată	69,2%	21,9%	4,6%	3,5%	0,9%
Prezența copiilor	Da	85,7%	9,5%	3,0%	1,8%	0,0%
	Nu	73,5%	19,0%	3,8%	2,9%	0,8%
Nivelul socioeconomic	Nivel scăzut	68,6%	22,8%	3,9%	3,8%	0,8%
	Nivel mediu	81,3%	12,5%	4,6%	1,0%	0,5%
	Nivel înalt	86,3%	9,6%	1,8%	2,3%	0,0%
Mediu de reședință	Urban	85,2%	10,6%	1,4%	2,8%	0,0%

Tabelul 3. Cât de des utilizați Internetul pentru a accesa următoarele platforme/ rețele de socializare?

		Facebook								
		De câteva ori pe zi	O dată pe zi	De câteva ori pe săptămână	O dată pe săptămână	De câteva ori pe lună	O dată pe lună sau mai rar	Deloc	Nu am cont pe rețele de socializare	NȘ/NR ²²
Total		52,9%	22,2%	8,5%	3,6%	1,0%	1,3%	6,8%	3,8%	0,0%
Genul respondentului	Masculin	48,6%	22,0%	7,9%	4,0%	1,4%	1,4%	10,0%	4,7%	0,0%
	Feminin	56,4%	22,4%	8,9%	3,2%	0,7%	1,1%	4,2%	3,1%	0,0%
Vârsta respondentului	18-29 ani	45,1%	15,0%	11,5%	6,0%	1,5%	2,9%	12,6%	5,3%	0,0%
	30-44 ani	69,7%	17,6%	5,2%	0,8%	0,7%	0,8%	4,1%	1,1%	0,0%
	45-59 ani	51,8%	24,4%	7,4%	4,2%	2,2%	0,6%	6,9%	2,5%	0,0%
	60 + ani	42,4%	28,2%	10,8%	4,2%	0,0%	1,5%	6,2%	6,8%	0,0%
Victimă/Martor a agresiunii pe online	Victimă	54,2%	22,6%	3,2%	5,8%	0,5%	2,4%	5,3%	6,1%	0,0%
	Martor	55,7%	17,2%	8,2%	3,2%	1,1%	3,3%	6,1%	5,2%	0,0%
	Nu	51,5%	23,6%	8,7%	3,5%	1,0%	0,8%	7,3%	3,6%	0,0%
Limba de comunicare	Română	55,8%	23,1%	8,7%	2,9%	0,8%	1,0%	5,4%	2,2%	0,0%
	Rusă sau alta	43,6%	19,2%	7,6%	5,7%	1,6%	2,0%	11,2%	9,0%	0,0%
Nivel de studii	Nivel scăzut	51,4%	22,4%	9,5%	2,6%	1,0%	1,6%	7,2%	4,5%	0,0%
	Nivel mediu	53,1%	26,2%	6,8%	3,1%	1,2%	0,6%	5,7%	3,3%	0,0%
	Nivel înalt	54,5%	17,9%	8,6%	5,3%	0,8%	1,6%	7,6%	3,6%	0,0%
Ocupația respondentului	Angajat/ă	58,0%	21,8%	5,8%	3,7%	1,0%	0,8%	6,3%	2,6%	0,0%
	Student/ă	25,1%	21,6%	20,1%	8,4%	2,7%	5,1%	10,7%	6,2%	0,0%
	Neangajat/ă	59,1%	15,6%	9,9%	3,3%	2,0%	0,8%	7,2%	2,3%	0,0%
	Pensionar/Personă cu dizabilități	40,5%	28,9%	11,3%	2,9%	0,0%	1,8%	7,2%	7,5%	0,0%
Statutul marital	Necăsătorită	41,6%	16,2%	10,1%	5,9%	2,1%	3,9%	14,2%	5,9%	0,0%
	Căsătorită	58,0%	22,6%	8,3%	2,9%	0,5%	0,9%	3,7%	3,2%	0,0%
	Văduvă/Divorțată	44,6%	26,8%	7,7%	3,7%	1,9%	0,0%	11,1%	4,1%	0,0%
Prezența copiilor	Da	57,8%	20,9%	7,6%	3,0%	1,6%	0,6%	5,2%	3,4%	0,0%
	Nu	49,1%	23,2%	9,1%	4,0%	0,6%	1,8%	8,1%	4,2%	0,0%
Nivelul socioeconomic	Nivel scăzut	44,4%	29,3%	7,7%	5,3%	1,2%	1,4%	6,3%	4,3%	0,0%
	Nivel mediu	56,5%	17,9%	10,4%	2,6%	0,2%	1,1%	6,6%	4,8%	0,0%
	Nivel înalt	57,6%	19,5%	7,3%	2,7%	1,7%	1,3%	7,5%	2,4%	0,0%
	Urban	53,7%	18,5%	7,2%	2,9%	1,0%	2,2%	8,7%	5,9%	0,0%
	Rural	52,3%	24,9%	9,4%	4,1%	1,0%	0,6%	5,4%	2,3%	0,0%

Tabelul 4. Cât de des utilizați Internetul pentru a accesa următoarele platforme/rețele de socializare?

		Instagram					Deloc	Nu am cont pe rețele de socializare	NȘ/NR	
		De câteva ori pe zi	O dată pe zi	De câteva ori pe săptămână	O dată pe săptămână	De câteva ori pe lună				O dată pe lună sau mai rar
Total		32,1%	10,2%	6,4%	4,0%	1,4%	2,0%	27,1%	16,7%	0,0%
Genul respondentului	Masculin	29,9%	11,7%	4,4%	5,9%	1,2%	1,9%	26,3%	18,8%	0,0%
	Feminin	34,0%	9,0%	8,1%	2,5%	1,5%	2,1%	27,7%	15,0%	0,0%
Vârsta respondentului	18-29 ani	70,1%	13,0%	4,7%	1,9%	0,6%	0,0%	6,8%	2,9%	0,0%
	30-44 ani	43,4%	11,8%	8,2%	4,6%	1,1%	2,5%	20,1%	8,2%	0,0%
	45-59 ani	19,9%	12,3%	7,6%	6,8%	1,8%	3,4%	24,2%	24,0%	0,0%
	60 + ani	13,0%	5,5%	4,4%	2,2%	1,7%	1,4%	46,7%	25,2%	0,0%
Victimă/Martor al agresiunii pe online	Victimă	44,2%	19,8%	2,6%	7,2%	2,3%	2,2%	12,7%	8,9%	0,0%
	Martor	44,7%	10,9%	6,7%	4,5%	1,2%	2,7%	13,6%	15,5%	0,0%
	Nu	28,5%	9,6%	6,4%	3,7%	1,4%	1,9%	31,1%	17,5%	0,0%
Limba de comunicare	Română	30,7%	9,4%	6,8%	3,8%	1,6%	1,4%	30,9%	15,3%	0,0%
	Rusă sau alta	36,6%	12,7%	5,1%	4,7%	0,8%	4,0%	15,1%	21,2%	0,0%
Nivel de studii	Nivel scăzut	33,7%	7,6%	4,9%	3,9%	1,2%	2,0%	29,8%	16,9%	0,0%
	Nivel mediu	25,2%	12,8%	8,8%	3,9%	2,3%	3,4%	26,4%	17,2%	0,0%
	Nivel înalt	37,3%	10,9%	5,5%	4,4%	0,6%	0,6%	24,5%	16,2%	0,0%
Ocupația respondentului	Angajat/ă	36,3%	11,9%	8,5%	3,7%	1,0%	2,4%	21,1%	15,2%	0,0%
	Student/ă	72,1%	12,6%	3,4%	5,0%	1,0%	0,0%	4,9%	1,0%	0,0%
	Neangajat/ă	38,4%	11,3%	4,2%	4,6%	2,3%	2,9%	25,7%	10,6%	0,0%
	Pensionar/Persoană cu dizabilități	12,0%	5,6%	4,1%	4,1%	1,6%	0,9%	44,8%	26,9%	0,0%
Statutul marital	Necăsătorită	58,6%	13,0%	3,6%	3,2%	0,2%	1,1%	10,1%	10,2%	0,0%
	Căsătorită	29,2%	9,4%	6,6%	4,4%	1,6%	1,7%	28,9%	18,1%	0,0%
	Văduvă/Divorțată	16,9%	10,5%	8,2%	3,4%	1,7%	4,3%	37,1%	18,0%	0,0%
Prezenta copiilor	Da	38,7%	11,3%	6,9%	3,8%	1,4%	2,2%	22,5%	13,2%	0,0%
	Nu	27,1%	9,4%	6,0%	4,2%	1,4%	1,9%	30,6%	19,4%	0,0%
Nivelul socioeconomic	Nivel scăzut	20,1%	12,1%	9,8%	3,2%	2,1%	1,3%	28,7%	22,7%	0,0%
	Nivel mediu	35,7%	9,8%	3,5%	4,8%	1,5%	1,4%	28,9%	14,5%	0,0%
	Nivel înalt	40,4%	8,7%	5,8%	4,2%	0,6%	3,4%	23,8%	13,1%	0,0%
Mediu de reședință	Urban	37,9%	12,9%	4,5%	5,0%	1,6%	2,7%	18,4%	17,1%	0,0%
	Rural	27,9%	8,3%	7,8%	3,4%	1,2%	1,5%	33,5%	16,4%	0,0%

Tabelul 5. Cât de des utilizați Internetul pentru a accesa următoarele platforme/rețele de socializare?

		Odnoklassniki								
		De câteva ori pe zi	O dată pe zi	De câteva ori pe săptămână	O dată pe lună	De câteva ori pe lună	O dată pe lună sau mai rar	Deloc	Nu am cont pe rețele de socializare	NȘ/NR
Total		8,4%	6,2%	4,8%	4,7%	2,3%	5,5%	42,5%	25,4%	0,2%
Genul respondentului	Masculin	10,0%	6,5%	2,8%	5,3%	1,6%	6,2%	41,0%	26,4%	0,3%
	Feminin	7,2%	5,9%	6,5%	4,2%	3,0%	4,8%	43,6%	24,6%	0,1%
Vârsta respondentului	18-29 ani	6,5%	0,7%	1,8%	5,0%	1,3%	7,5%	48,7%	28,3%	0,0%
	30-44 ani	9,7%	3,2%	4,1%	3,8%	3,1%	6,1%	44,2%	25,5%	0,3%
	45-59 ani	9,1%	7,1%	4,8%	6,2%	2,9%	5,1%	36,7%	27,7%	0,5%
	60 + ani	7,7%	11,0%	7,0%	4,0%	1,7%	4,1%	42,8%	21,7%	0,0%
Victimă/Martor al agresiunii pe online	Victimă	8,6%	5,2%	2,7%	6,3%	1,1%	8,9%	38,4%	27,9%	0,9%
	Martor	7,5%	3,0%	5,0%	4,5%	1,8%	9,0%	32,7%	36,4%	0,0%
	Nu	8,5%	7,0%	4,7%	4,5%	2,5%	4,2%	45,9%	22,6%	0,2%
Limba de comunicare	Română	6,5%	6,1%	4,9%	4,2%	2,2%	5,0%	48,7%	22,1%	0,3%
	Rusă sau alta	14,7%	6,4%	4,3%	6,3%	2,9%	6,8%	22,7%	35,8%	0,0%
Nivel de studii	Nivel scăzut	9,9%	7,2%	4,2%	4,4%	2,6%	5,8%	43,6%	21,7%	0,6%
	Nivel mediu	10,1%	6,6%	7,4%	5,7%	3,3%	5,8%	40,1%	21,0%	0,0%
	Nivel înalt	4,9%	4,5%	2,8%	4,1%	1,1%	4,6%	43,0%	34,9%	0,0%
Ocupația respondentului	Angajat/ă	9,3%	5,4%	4,6%	5,2%	2,9%	4,5%	39,6%	28,4%	0,1%
	Student/ă	2,1%	0,0%	0,0%	2,6%	0,0%	14,3%	57,4%	23,6%	0,0%
	Neangajat/ă	11,0%	4,3%	7,2%	8,0%	2,6%	6,5%	41,0%	19,3%	0,0%
	Pensionar/Personă cu dizabilități	5,7%	10,5%	4,0%	1,4%	1,3%	5,4%	47,5%	24,3%	0,0%
Statutul marital	Necăsătorită	9,7%	1,7%	0,7%	3,0%	1,6%	5,8%	46,8%	30,7%	0,0%
	Căsătorită	8,8%	6,6%	5,8%	5,4%	2,6%	4,7%	40,7%	25,1%	0,3%
	Văduvă/Divorțată	6,1%	9,0%	5,0%	3,6%	2,1%	8,0%	45,2%	20,9%	0,0%
Prezența copiilor	Da	8,0%	4,4%	5,5%	4,8%	2,7%	6,6%	42,7%	25,3%	0,0%
	Nu	8,8%	7,5%	4,2%	4,6%	2,1%	4,6%	42,3%	25,5%	0,4%
Nivelul socioeconomic	Nivel scăzut	9,8%	10,6%	6,0%	4,7%	2,8%	3,9%	36,1%	26,2%	0,0%
	Nivel mediu	9,1%	5,6%	3,9%	5,6%	2,3%	6,9%	41,9%	24,4%	0,2%
	Nivel înalt	6,4%	2,4%	4,4%	3,9%	1,9%	5,6%	49,2%	25,7%	0,4%
Mediu de reședință	Urban	5,1%	3,1%	2,4%	4,5%	1,9%	7,6%	36,7%	38,4%	0,2%
	Rural	10,9%	8,5%	6,5%	4,8%	2,7%	3,9%	46,7%	15,8%	0,2%

Tabelul 6. Cât de des utilizați Internetul pentru a accesa următoarele platforme/rețele de socializare?

		VKontakte					Deloc	Nu am cont pe rețele de socializare	NȘ/NR	
		De câteva ori pe zi	O dată pe zi	De câteva ori pe săptămână	O dată pe lună	De câteva ori pe lună				O dată pe lună sau mai rar
Total		7,5%	4,0%	1,9%	2,2%	1,3%	3,1%	49,0%	30,3%	0,7%
Genul respondentului	Masculin	8,4%	3,0%	1,7%	3,0%	0,9%	2,5%	48,1%	31,5%	0,8%
	Feminin	6,7%	4,8%	2,0%	1,5%	1,7%	3,6%	49,6%	29,3%	0,7%
Vârsta respondentului	18-29 ani	7,9%	3,6%	2,6%	3,8%	1,4%	5,8%	52,8%	22,2%	0,0%
	30-44 ani	6,4%	3,9%	2,0%	1,8%	1,2%	2,3%	50,2%	32,0%	0,3%
	45-59 ani	5,7%	3,7%	1,4%	1,7%	2,0%	3,0%	44,0%	37,3%	1,1%
	60 + ani	9,8%	4,5%	1,8%	2,2%	0,9%	2,6%	50,4%	26,7%	1,2%
Victimă/Martor al agresiunii pe online	Victimă	8,4%	5,4%	1,0%	4,2%	0,5%	4,8%	42,5%	32,3%	0,9%
	Martor	5,6%	5,2%	2,2%	1,6%	1,3%	4,6%	42,0%	36,5%	0,8%
	Nu	7,9%	3,5%	1,8%	2,3%	1,4%	2,8%	51,1%	28,6%	0,6%
Limba de comunicare	Română	5,1%	3,8%	1,3%	1,3%	0,9%	2,4%	57,5%	26,8%	1,0%
	Rusă sau alta	14,8%	4,6%	3,7%	5,2%	2,6%	5,5%	22,0%	41,5%	0,0%
Nivel de studii	Nivel scăzut	7,3%	4,8%	2,2%	1,3%	1,4%	3,2%	50,7%	28,0%	1,1%
	Nivel mediu	9,5%	3,4%	1,7%	4,0%	1,5%	2,6%	49,5%	27,8%	0,0%
	Nivel înalt	5,6%	3,7%	1,6%	1,5%	1,1%	3,6%	45,7%	36,2%	1,0%
Ocupația respondentului	Angajat/ă	8,1%	3,3%	1,6%	1,5%	1,5%	2,5%	46,5%	34,5%	0,5%
	Student/ă	5,8%	0,8%	2,3%	5,4%	1,9%	12,9%	49,2%	21,7%	0,0%
	Neangajat/ă	8,1%	5,0%	2,2%	3,1%	1,7%	2,9%	49,8%	25,6%	1,6%
	Pensionar/Personă cu dizabilități	6,0%	5,2%	2,2%	2,7%	0,6%	3,1%	53,6%	26,6%	0,0%
Statutul marital	Necăsătorită	8,6%	2,5%	3,1%	3,3%	1,5%	5,3%	43,5%	32,1%	0,0%
	Căsătorită	6,7%	4,2%	2,1%	2,4%	1,6%	2,0%	49,8%	30,3%	1,0%
	Văduvă/Divorțată	9,4%	4,5%	0,0%	0,4%	0,4%	5,1%	51,1%	28,6%	0,4%
Prezenta copiilor	Da	6,3%	3,7%	2,4%	1,6%	2,1%	3,2%	49,9%	30,7%	0,0%
	Nu	8,3%	4,2%	1,5%	2,7%	0,8%	3,0%	48,2%	30,1%	1,3%
Nivelul socioeconomic	Nivel scăzut	7,1%	4,0%	1,9%	3,5%	2,0%	1,4%	46,0%	34,0%	0,3%
	Nivel mediu	10,3%	3,3%	2,0%	1,3%	1,5%	3,5%	49,4%	27,5%	1,3%
	Nivel înalt	5,1%	4,6%	1,8%	1,9%	0,6%	4,4%	51,4%	29,6%	0,6%
Mediu de reședință	Urban	6,8%	3,7%	1,7%	2,3%	1,3%	5,2%	40,4%	38,5%	0,2%
	Rural	8,0%	4,2%	2,0%	2,2%	1,4%	1,6%	55,3%	24,3%	1,1%

Tabelul 7. Cât de des utilizați Internetul pentru a accesa următoarele platforme/rețele de socializare?

		TikTok						Deloc	Nu am cont pe rețele de socializare	NȘ/NR
		De câteva ori pe zi	O dată pe zi	De câteva ori pe săptămână	O dată pe lună	De câteva ori pe lună	O dată pe lună sau mai rar			
Total		45,6%	12,3%	4,8%	1,5%	1,2%	1,4%	20,0%	13,1%	0,0%
Genul respondentului	Masculin	50,2%	11,5%	4,3%	1,3%	1,0%	0,6%	19,0%	12,1%	0,0%
	Feminin	41,8%	13,0%	5,2%	1,7%	1,4%	2,1%	20,8%	13,9%	0,0%
Vârsta respondentului	18-29 ani	72,1%	9,1%	4,4%	0,3%	0,7%	0,3%	5,5%	7,5%	0,0%
	30-44 ani	55,7%	10,5%	2,3%	1,8%	0,6%	2,8%	15,4%	10,9%	0,0%
	45-59 ani	38,3%	13,5%	4,5%	2,4%	1,5%	1,8%	20,0%	18,0%	0,0%
	60 + ani	29,1%	14,7%	7,6%	1,2%	1,8%	0,4%	31,7%	13,6%	0,0%
Victimă/Martor al agresiunii pe online	Victimă	53,7%	13,6%	6,3%	1,8%	0,0%	1,4%	9,5%	13,6%	0,0%
	Martor	51,8%	9,9%	5,3%	1,7%	0,3%	1,3%	12,1%	17,7%	0,0%
	Nu	43,9%	12,8%	4,6%	1,5%	1,5%	1,4%	22,5%	11,9%	0,0%
Limba de comunicare	Română	44,2%	12,4%	4,9%	1,3%	0,9%	1,0%	24,4%	10,9%	0,0%
	Rusă sau alta	49,8%	12,0%	4,6%	2,2%	2,4%	2,8%	6,1%	20,2%	0,0%
Nivel de studii	Nivel scăzut	54,7%	12,5%	5,1%	0,7%	1,5%	0,2%	16,0%	9,3%	0,0%
	Nivel mediu	43,5%	11,3%	4,1%	2,6%	1,0%	1,1%	24,7%	11,6%	0,0%
	Nivel înalt	35,7%	13,3%	5,3%	1,5%	1,1%	3,3%	20,3%	19,5%	0,0%
Ocupația respondentului	Angajat/ă	46,4%	14,6%	3,4%	1,5%	1,5%	2,1%	16,6%	13,9%	0,0%
	Student/ă	70,4%	6,0%	2,8%	0,0%	0,0%	0,0%	11,3%	9,5%	0,0%
	Neangajat/ă	57,4%	10,0%	3,9%	2,1%	0,6%	1,0%	15,7%	9,3%	0,0%
	Pensionar/Personă cu dizabilități	29,7%	10,4%	8,9%	1,5%	1,4%	0,5%	32,5%	15,2%	0,0%
Statutul marital	Necăsătorită	64,0%	13,0%	2,1%	1,2%	0,0%	0,0%	8,0%	11,8%	0,0%
	Căsătorită	43,9%	10,5%	4,8%	1,5%	1,4%	1,1%	22,7%	14,1%	0,0%
	Văduvă/Divorțată	34,3%	18,1%	7,4%	2,0%	1,9%	3,9%	21,8%	10,5%	0,0%
Prezenta copiilor	Da	50,9%	10,2%	5,3%	0,9%	1,7%	2,4%	16,2%	12,5%	0,0%
	Nu	41,6%	14,0%	4,5%	2,0%	0,8%	0,7%	22,9%	13,6%	0,0%
Nivelul socioeconomic	Nivel scăzut	44,2%	15,9%	4,6%	1,9%	1,9%	1,1%	16,6%	13,9%	0,0%
	Nivel mediu	44,9%	11,2%	3,6%	0,7%	0,9%	0,8%	24,1%	13,8%	0,0%
	Nivel înalt	47,6%	10,0%	6,2%	2,1%	0,9%	2,3%	19,3%	11,7%	0,0%
Mediu de reședință	Urban	47,0%	12,3%	4,5%	1,1%	0,8%	2,2%	12,5%	19,6%	0,0%
	Rural	44,6%	12,4%	5,0%	1,8%	1,5%	0,8%	25,5%	8,3%	0,0%

Tabelul 8. Cât de des utilizați Internetul pentru a accesa următoarele platforme/rețele de socializare?

		YouTube									
		De câteva ori pe zi	O dată pe zi	De câteva ori pe săptămână	O dată pe săptămână	De câteva ori pe lună	O dată pe lună sau mai rar	Deloc	Nu am cont pe rețele de socializare	NȘ/NR	
Total		45,9%	19,9%	10,0%	6,2%	1,8%	1,9%	9,6%	4,6%	0,1%	
Genul respondentului	Masculin	50,6%	18,9%	8,4%	7,1%	2,5%	0,2%	8,9%	3,3%	0,0%	
	Feminin	41,9%	20,7%	11,4%	5,4%	1,3%	3,3%	10,2%	5,7%	0,1%	
Vârsta respondentului	18-29 ani	65,5%	18,1%	8,4%	3,7%	1,0%	1,0%	1,4%	0,8%	0,0%	
	30-44 ani	61,4%	16,0%	6,3%	3,6%	1,8%	1,2%	8,5%	1,3%	0,0%	
	45-59 ani	39,4%	22,6%	12,2%	9,5%	1,2%	1,3%	5,4%	8,2%	0,2%	
	60 + ani	27,1%	21,9%	12,4%	6,9%	2,9%	3,5%	18,8%	6,5%	0,0%	
Victimă/Martor al agresiunii pe online	Victimă	59,6%	16,7%	11,2%	3,5%	0,4%	3,0%	2,2%	3,4%	0,0%	
	Martor	58,4%	16,3%	10,8%	5,3%	1,2%	1,2%	3,0%	3,8%	0,0%	
	Nu	42,0%	20,8%	10,0%	6,6%	2,1%	1,9%	11,6%	5,0%	0,1%	
Limba de comunicare	Română	44,0%	20,7%	10,7%	5,6%	1,5%	2,0%	11,2%	4,2%	0,0%	
	Rusă sau alta	51,6%	17,1%	7,9%	8,1%	2,8%	1,4%	4,6%	6,1%	0,3%	
Nivel de studii	Nivel scăzut	43,6%	18,2%	8,9%	8,4%	2,9%	1,0%	10,6%	6,4%	0,0%	
	Nivel mediu	44,1%	19,4%	8,2%	6,1%	2,1%	1,7%	12,9%	5,3%	0,2%	
	Nivel înalt	50,1%	22,7%	13,5%	3,5%	0,2%	3,2%	5,0%	1,8%	0,0%	
Ocupația respondentului	Angajat/ă	48,8%	22,0%	9,3%	5,9%	2,1%	2,2%	6,1%	3,4%	0,1%	
	Student/ă	66,6%	17,2%	6,9%	5,6%	2,5%	0,0%	1,1%	0,0%	0,0%	
	Neangajat/ă	55,2%	14,9%	11,5%	5,4%	2,0%	1,0%	6,3%	3,7%	0,0%	
	Pensionar/Personă cu dizabilități	28,2%	19,7%	11,0%	7,6%	1,1%	2,3%	21,2%	8,9%	0,0%	
Statutul marital	Necăsătorită	60,2%	16,8%	6,6%	5,9%	2,4%	1,9%	2,5%	3,7%	0,0%	
	Căsătorită	44,7%	20,4%	12,1%	5,8%	2,1%	0,5%	9,7%	4,7%	0,0%	
	Văduvă/Divorțată	36,5%	21,1%	5,3%	7,4%	0,4%	6,9%	16,5%	5,6%	0,4%	
Prezenta copiilor	Da	53,6%	18,3%	10,6%	3,6%	2,1%	1,1%	7,1%	3,7%	0,0%	
	Nu	40,0%	21,1%	9,6%	8,2%	1,6%	2,4%	11,6%	5,4%	0,1%	
Nivelul socioeconomic	Nivel scăzut	36,8%	22,9%	6,2%	10,3%	2,5%	2,4%	11,5%	7,4%	0,0%	
	Nivel mediu	46,4%	17,7%	14,3%	3,7%	2,0%	1,9%	10,0%	3,7%	0,2%	
	Nivel înalt	54,1%	19,1%	9,6%	4,6%	1,1%	1,3%	7,4%	2,9%	0,0%	
Mediu de reședință	Urban	52,7%	18,7%	9,0%	4,8%	1,9%	1,6%	6,8%	4,3%	0,1%	
	Rural	40,8%	20,8%	10,8%	7,2%	1,8%	2,1%	11,7%	4,9%	0,0%	

Tabelul 9. Cât de des utilizați Internetul pentru a accesa următoarele platforme/ rețele de socializare?

		Tumblr / Reddit								
		De câteva ori pe zi	O dată pe zi	De câteva ori pe săptămână	O dată pe lună	De câteva ori pe lună	O dată pe lună sau mai rar	Deloc	Nu am cont pe rețele de socializare	NȘ/NR
Total		2,0%	0,4%	0,4%	0,3%	1,5%	2,3%	52,4%	37,4%	3,4%
Genul respondentului	Masculin	3,1%	0,4%	0,7%	0,2%	0,8%	2,3%	50,9%	38,3%	3,2%
	Feminin	1,1%	0,3%	0,2%	0,5%	2,0%	2,3%	53,5%	36,6%	3,5%
Vârsta respondentului	18-29 ani	1,9%	0,9%	1,2%	0,5%	4,8%	2,6%	51,1%	35,3%	1,7%
	30-44 ani	3,3%	0,8%	0,7%	0,0%	1,7%	1,3%	52,0%	38,3%	1,9%
	45-59 ani	0,8%	0,0%	0,0%	0,2%	1,0%	3,5%	47,7%	41,6%	5,2%
	60 + ani	2,1%	0,0%	0,0%	0,6%	0,0%	2,0%	57,5%	33,7%	4,0%
Victimă/Martor al agresiunii pe online	Victimă	1,0%	1,2%	0,0%	0,0%	1,7%	2,4%	47,8%	42,8%	3,1%
	Martor	1,8%	0,4%	0,8%	0,0%	4,1%	0,8%	42,8%	45,0%	4,3%
	Nu	2,2%	0,2%	0,3%	0,4%	0,7%	2,7%	55,0%	35,3%	3,1%
Limba de comunicare	Română	1,3%	0,3%	0,3%	0,2%	1,6%	1,1%	60,2%	30,8%	4,1%
	Rusă sau alta	4,2%	0,7%	0,6%	0,8%	1,0%	6,2%	27,5%	58,0%	1,0%
Nivel de studii	Nivel scăzut	3,4%	0,3%	0,3%	0,2%	2,8%	2,5%	53,4%	33,2%	3,9%
	Nivel mediu	1,1%	0,3%	0,4%	0,7%	1,3%	3,0%	55,4%	34,7%	3,0%
	Nivel înalt	1,2%	0,5%	0,5%	0,2%	0,0%	1,4%	47,9%	45,3%	3,1%
Ocupația respondentului	Angajat/ă	2,4%	0,7%	0,5%	0,3%	0,6%	1,4%	49,0%	42,3%	2,9%
	Student/ă	6,9%	0,0%	3,1%	0,0%	7,6%	6,9%	45,1%	29,4%	1,0%
	Neangajat/ă	1,9%	0,0%	0,0%	0,0%	4,5%	3,9%	53,6%	32,8%	3,4%
	Pensionar/Personă cu dizabilități	0,6%	0,0%	0,0%	0,8%	0,0%	2,5%	60,5%	31,4%	4,3%
Statutul marital	Necăsătorită	2,5%	1,1%	1,1%	0,5%	1,7%	3,2%	46,5%	40,6%	2,7%
	Căsătorită	2,3%	0,1%	0,3%	0,4%	1,6%	1,3%	52,4%	37,6%	4,0%
	Văduvă/Divorțată	0,8%	0,5%	0,0%	0,0%	0,6%	5,1%	58,2%	33,0%	1,8%
Prezenta copiilor	Da	3,5%	0,2%	0,3%	0,0%	3,0%	1,8%	51,5%	38,5%	1,2%
	Nu	0,9%	0,4%	0,5%	0,6%	0,3%	2,7%	53,0%	36,5%	5,0%
Nivelul socioeconomic	Nivel scăzut	1,7%	0,5%	0,2%	0,4%	1,1%	2,7%	51,7%	39,9%	1,8%
	Nivel mediu	3,1%	0,2%	0,7%	0,4%	0,5%	1,5%	55,4%	33,5%	4,7%
	Nivel înalt	1,3%	0,3%	0,3%	0,2%	2,8%	2,8%	50,0%	38,7%	3,5%
Mediu de reședință	Urban	1,2%	0,4%	0,5%	0,3%	0,6%	2,9%	41,0%	50,7%	2,3%
	Rural	2,6%	0,3%	0,3%	0,3%	2,1%	1,9%	60,7%	27,5%	4,2%

Tabelul 10. Cât de des utilizați Internetul pentru a accesa următoarele platforme/rețele de socializare?

		Telegram									
		De câteva ori pe zi	O dată pe zi	De câteva ori pe săptămână	O dată pe lună	De câteva ori pe lună	O dată pe lună sau mai rar	Deloc	Nu am cont pe rețele de socializare	NȘ/NR	
Total		22,1%	5,7%	6,1%	4,5%	2,4%	2,5%	35,9%	20,4%	0,3%	
Genul respondentului	Masculin	27,2%	3,9%	6,9%	4,6%	2,2%	1,7%	32,2%	21,4%	0,0%	
	Feminin	17,9%	7,1%	5,5%	4,4%	2,5%	3,3%	39,0%	19,6%	0,6%	
Vârsta respondentului	18-29 ani	59,4%	10,8%	4,4%	3,0%	3,6%	1,4%	10,5%	6,8%	0,0%	
	30-44 ani	28,5%	6,3%	11,1%	5,3%	2,1%	4,0%	28,9%	13,9%	0,0%	
	45-59 ani	11,1%	4,6%	5,8%	5,7%	3,1%	3,7%	38,5%	27,0%	0,7%	
	60 + ani	6,7%	3,4%	2,7%	3,5%	1,5%	0,7%	53,4%	27,7%	0,5%	
Victimă/Martor al agresiunii pe online	Victimă	44,1%	7,2%	3,5%	6,4%	2,8%	4,3%	19,2%	12,5%	0,0%	
	Martor	38,5%	8,2%	9,4%	3,3%	3,6%	5,6%	14,0%	16,8%	0,6%	
	Nu	17,4%	4,9%	5,3%	4,5%	2,1%	1,7%	42,0%	21,7%	0,3%	
Limba de comunicare	Română	18,3%	4,9%	5,9%	4,2%	2,2%	2,2%	41,9%	20,1%	0,3%	
	Rusă sau alta	34,0%	8,0%	6,9%	5,4%	3,1%	3,8%	17,1%	21,6%	0,3%	
Nivel de studii	Nivel scăzut	23,0%	4,0%	4,3%	4,5%	3,3%	4,8%	35,8%	19,7%	0,5%	
	Nivel mediu	15,7%	5,3%	4,4%	3,9%	2,3%	1,7%	43,2%	23,2%	0,4%	
	Nivel înalt	27,8%	8,1%	10,4%	4,7%	1,4%	0,6%	28,4%	18,6%	0,0%	
Ocupația respondentului	Angajat/ă	26,3%	6,6%	7,9%	4,6%	2,6%	2,7%	29,6%	19,2%	0,3%	
	Student/ă	70,5%	12,0%	3,7%	3,2%	1,7%	2,0%	3,7%	3,1%	0,0%	
	Neangajat/ă	22,4%	4,9%	7,3%	6,0%	2,7%	3,0%	35,5%	17,5%	0,7%	
	Pensionar/Persoană cu dizabilități	5,3%	3,5%	1,8%	2,7%	1,8%	2,0%	55,3%	27,8%	0,0%	
Statutul marital	Necăsătorită	49,5%	7,2%	5,2%	4,3%	3,0%	2,7%	14,8%	12,9%	0,4%	
	Căsătorită	17,0%	5,3%	6,2%	4,9%	2,3%	2,5%	38,5%	22,8%	0,4%	
	Văduvă/Divorțată	14,2%	5,4%	6,7%	3,3%	2,1%	2,6%	47,4%	18,3%	0,0%	
Prezenta copiilor	Da	26,5%	7,3%	6,6%	4,7%	3,0%	3,9%	29,2%	18,8%	0,0%	
	Nu	18,7%	4,4%	5,8%	4,4%	1,9%	1,5%	41,0%	21,7%	0,6%	
Nivelul socioeconomic	Nivel scăzut	16,0%	4,5%	6,4%	4,2%	2,4%	1,3%	41,5%	23,2%	0,5%	
	Nivel mediu	24,9%	6,3%	4,9%	4,1%	3,1%	1,6%	38,2%	16,6%	0,4%	
	Nivel înalt	25,3%	6,2%	7,1%	5,2%	1,7%	4,8%	28,3%	21,4%	0,0%	
Mediu de reședință	Urban	32,7%	8,1%	7,3%	4,7%	2,1%	2,9%	20,8%	21,3%	0,0%	
	Rural	14,2%	3,8%	5,3%	4,4%	2,6%	2,3%	47,1%	19,8%	0,6%	

Tabelul 11. Cât de des utilizați Internetul pentru a accesa următoarele platforme/rețele de socializare?

		WhatsApp / Viber								
		De câteva ori pe zi	O dată pe zi	De câteva ori pe săptămână	O dată pe lună	De câteva ori pe lună	O dată pe lună sau mai rar	Deloc	Nu am cont pe rețele de socializare	NȘ/NR
Total		47,0%	17,1%	10,3%	8,4%	1,9%	2,0%	10,7%	2,4%	0,1%
Genul respondentului	Masculin	44,2%	15,6%	8,8%	12,0%	3,2%	2,0%	10,8%	3,4%	0,0%
	Feminin	49,4%	18,3%	11,6%	5,4%	0,8%	2,0%	10,6%	1,6%	0,2%
Vârsta respondentului	18-29 ani	58,0%	13,4%	6,9%	5,6%	2,7%	1,0%	10,5%	1,8%	0,0%
	30-44 ani	57,9%	12,4%	11,2%	8,5%	1,0%	3,2%	4,3%	1,4%	0,0%
	45-59 ani	41,0%	12,1%	13,9%	11,7%	2,5%	2,2%	11,8%	4,7%	0,0%
	60 + ani	36,7%	27,9%	8,1%	6,8%	1,7%	1,1%	15,7%	1,5%	0,5%
Victimă/Martor al agresiunii pe online	Victimă	55,1%	18,5%	11,8%	6,5%	2,9%	4,2%	1,0%	0,0%	0,0%
	Martor	52,2%	16,4%	12,3%	6,2%	2,5%	3,6%	5,8%	1,1%	0,0%
	Nu	45,4%	17,1%	9,8%	9,2%	1,6%	1,6%	12,4%	2,8%	0,2%
Limba de comunicare	Română	41,5%	18,1%	12,0%	9,1%	1,9%	1,9%	12,8%	2,7%	0,0%
	Rusă sau alta	64,6%	13,9%	5,0%	6,1%	1,9%	2,3%	4,2%	1,5%	0,6%
Nivel de studii	Nivel scăzut	45,8%	12,8%	11,2%	6,2%	2,5%	2,7%	14,3%	4,5%	0,0%
	Nivel mediu	40,3%	19,0%	10,5%	12,7%	1,6%	2,7%	11,2%	1,5%	0,4%
	Nivel înalt	55,2%	20,7%	9,1%	6,8%	1,5%	0,4%	5,7%	0,7%	0,0%
Ocupația respondentului	Angajat/ă	52,5%	14,3%	10,7%	8,8%	2,2%	1,0%	8,1%	2,4%	0,0%
	Student/ă	61,6%	13,1%	3,2%	7,4%	1,0%	2,0%	9,6%	2,1%	0,0%
	Neangajat/ă	49,0%	11,7%	8,0%	8,0%	2,5%	6,4%	11,9%	2,6%	0,0%
	Pensionar/Personă cu dizabilități	31,3%	28,5%	12,1%	8,1%	0,9%	0,6%	15,7%	2,3%	0,6%
Statutul marital	Necăsătorită	56,4%	12,3%	7,3%	5,1%	2,2%	2,2%	10,0%	4,5%	0,0%
	Căsătorită	46,7%	16,5%	10,8%	9,8%	1,8%	2,1%	9,8%	2,4%	0,2%
	Văduvă/Divorțată	39,4%	23,5%	11,7%	6,5%	2,0%	1,5%	14,9%	0,4%	0,0%
Prezența copiilor	Da	55,2%	13,8%	10,9%	7,6%	1,0%	2,0%	7,5%	2,1%	0,0%
	Nu	40,8%	19,7%	9,9%	9,0%	2,6%	2,0%	13,2%	2,6%	0,2%
Nivelul socioeconomic	Nivel scăzut	42,6%	18,1%	10,5%	10,6%	1,4%	2,0%	11,6%	2,9%	0,4%
	Nivel mediu	47,1%	19,2%	10,0%	7,3%	2,6%	0,9%	10,5%	2,5%	0,0%
	Nivel înalt	51,3%	14,1%	10,6%	7,3%	1,7%	3,0%	10,1%	1,8%	0,0%
Mediu de reședință	Urban	55,2%	17,0%	10,1%	6,3%	2,0%	1,0%	6,0%	2,3%	0,0%
	Rural	41,0%	17,2%	10,5%	10,0%	1,8%	2,7%	14,2%	2,4%	0,2%

Tabelul 12. Cât de des utilizați Internetul pentru a accesa următoarele platforme/rețele de socializare?

		Aplicații de întâlniri (Tinder, Match, Badoo, Bumble, Mamba etc.)						Deloc	Nu am cont pe rețele de socializare	NȘ/NR
		De câteva ori pe zi	O dată pe zi	De câteva ori pe săptămână	O dată pe lună	De câteva ori pe lună	O dată pe lună sau mai rar			
Total		2,0%	0,4%	0,3%	0,8%	1,1%	3,5%	47,8%	41,3%	2,8%
Genul respondentului	Masculin	3,1%	0,9%	0,5%	0,9%	1,2%	3,0%	46,1%	42,0%	2,4%
	Feminin	1,1%	0,0%	0,1%	0,7%	1,1%	3,9%	49,2%	40,7%	3,2%
Vârsta respondentului	18-29 ani	2,6%	0,0%	0,7%	0,4%	2,6%	3,6%	50,9%	39,1%	0,0%
	30-44 ani	4,0%	0,0%	0,5%	1,2%	1,7%	3,1%	44,9%	42,9%	1,5%
	45-59 ani	0,4%	0,5%	0,0%	1,4%	1,0%	4,7%	42,9%	45,7%	3,5%
	60 + ani	1,3%	0,9%	0,0%	0,0%	0,0%	2,8%	53,3%	36,9%	4,8%
Victimă/Martor al agresiunii pe online	Victimă	0,9%	0,0%	0,0%	0,9%	0,5%	1,7%	43,0%	51,0%	2,1%
	Martor	0,4%	0,7%	0,9%	2,2%	0,5%	3,8%	41,3%	48,8%	1,4%
	Nu	2,4%	0,3%	0,1%	0,4%	1,3%	3,6%	49,5%	39,1%	3,1%
Limba de comunicare	Română	2,0%	0,3%	0,3%	0,8%	1,0%	2,2%	54,9%	35,1%	3,4%
	Rusă sau alta	2,1%	0,6%	0,1%	0,7%	1,7%	7,6%	25,2%	61,0%	1,0%
Nivel de studii	Nivel scăzut	3,6%	0,7%	0,1%	1,1%	0,5%	3,7%	51,0%	36,6%	2,8%
	Nivel mediu	1,2%	0,0%	0,3%	0,6%	1,0%	4,9%	48,5%	40,0%	3,5%
	Nivel înalt	0,9%	0,5%	0,5%	0,6%	2,1%	1,8%	42,9%	48,6%	2,1%
Ocupația respondentului	Angajat/ă	2,9%	0,3%	0,4%	1,4%	1,0%	2,3%	43,5%	45,7%	2,4%
	Student/ă	0,0%	0,0%	0,8%	0,8%	2,7%	4,9%	52,1%	38,6%	0,0%
	Neangajat/ă	2,4%	0,0%	0,0%	0,0%	2,6%	7,0%	48,7%	37,0%	2,3%
	Pensionar/Personă cu dizabilități	0,0%	1,1%	0,0%	0,0%	0,0%	3,0%	56,5%	35,4%	4,1%
Statutul marital	Necăsătorită	3,7%	0,0%	0,6%	0,4%	1,9%	3,6%	43,9%	44,3%	1,5%
	Căsătorită	2,0%	0,6%	0,0%	1,0%	1,1%	2,9%	47,2%	41,2%	3,9%
	Văduvă/Divorțată	0,4%	0,0%	0,8%	0,4%	0,6%	5,5%	54,0%	38,1%	0,0%
Prezenta copiilor	Da	2,7%	0,6%	0,1%	0,5%	2,2%	3,6%	46,4%	42,2%	1,7%
	Nu	1,5%	0,3%	0,4%	1,0%	0,3%	3,4%	48,8%	40,6%	3,6%
Nivelul socioeconomic	Nivel scăzut	1,0%	0,8%	0,0%	0,0%	0,9%	3,0%	46,3%	46,3%	1,6%
	Nivel mediu	4,2%	0,0%	0,7%	1,2%	0,8%	2,0%	50,7%	36,8%	3,6%
	Nivel înalt	0,8%	0,4%	0,1%	1,2%	1,7%	5,4%	46,5%	40,8%	3,1%
Mediu de reședință	Urban	1,4%	0,3%	0,4%	1,1%	0,7%	3,2%	37,8%	53,5%	1,7%
	Rural	2,5%	0,4%	0,1%	0,5%	1,5%	3,7%	55,2%	32,3%	3,7%

Tabelul 13. Care dintre următoarele dispozitive utilizați cel mai des pentru a vă conecta la Internet?

		Telefon mobil	Tabletă	Laptop	Calculator desktop	Consolă de jocuri/ televizor	Altceva	NȘ/NR
Total		95,4%	0,6%	1,5%	1,7%	0,6%	0,0%	0,1%
Genul respondentului	Masculin	94,2%	0,5%	2,2%	2,1%	0,7%	0,0%	0,3%
	Feminin	96,5%	0,6%	1,0%	1,4%	0,5%	0,0%	0,0%
Vârsta respondentului	18-29 ani	95,0%	0,5%	1,7%	2,4%	0,5%	0,0%	0,0%
	30-44 ani	98,2%	0,0%	1,2%	0,0%	0,0%	0,0%	0,5%
	45-59 ani	93,6%	0,6%	3,0%	1,5%	1,3%	0,0%	0,0%
	60 + ani	94,7%	1,1%	0,4%	3,3%	0,5%	0,0%	0,0%
Victimă/Martor al agresiunii pe online	Victimă	96,4%	0,0%	2,7%	0,9%	0,0%	0,0%	0,0%
	Martor	94,0%	0,0%	1,5%	3,4%	0,4%	0,0%	0,7%
	Nu	95,8%	0,7%	1,4%	1,4%	0,6%	0,0%	0,0%
Limba de comunicare	Română	95,9%	0,5%	1,3%	1,6%	0,6%	0,0%	0,2%
	Rusă sau alta	94,0%	0,9%	2,2%	2,3%	0,6%	0,0%	0,0%
Nivel de studii	Nivel scăzut	98,5%	0,2%	0,2%	0,8%	0,3%	0,0%	0,0%
	Nivel mediu	93,0%	1,3%	2,6%	1,9%	1,1%	0,0%	0,0%
	Nivel înalt	94,0%	0,2%	2,1%	2,8%	0,4%	0,0%	0,5%
Ocupația respondentului	Angajat/ă	96,2%	0,3%	1,1%	1,5%	0,6%	0,0%	0,3%
	Student/ă	89,5%	0,0%	4,8%	3,6%	2,1%	0,0%	0,0%
	Neangajat/ă	96,5%	1,0%	1,6%	0,5%	0,4%	0,0%	0,0%
	Pensionar/Personă cu dizabilități	93,6%	1,0%	1,9%	2,9%	0,6%	0,0%	0,0%
Statutul marital	Necăsătorită	95,0%	0,6%	2,0%	2,0%	0,4%	0,0%	0,0%
	Căsătorită	95,3%	0,7%	1,3%	1,7%	0,6%	0,0%	0,2%
	Văduvă/Divorțată	96,1%	0,0%	1,8%	1,7%	0,4%	0,0%	0,0%
Prezenta copiilor	Da	95,4%	0,3%	1,6%	2,1%	0,6%	0,0%	0,0%
	Nu	95,5%	0,8%	1,5%	1,5%	0,6%	0,0%	0,2%
Nivelul socioeconomic	Nivel scăzut	94,5%	0,3%	1,5%	2,6%	1,2%	0,0%	0,0%
	Nivel mediu	95,3%	1,0%	2,1%	1,1%	0,6%	0,0%	0,0%
	Nivel înalt	96,5%	0,4%	1,1%	1,6%	0,0%	0,0%	0,4%
Mediu de reședință	Urban	94,3%	0,3%	2,8%	2,1%	0,2%	0,0%	0,3%
	Rural	96,2%	0,8%	0,6%	1,5%	0,9%	0,0%	0,0%

Tabelul 14. Unde utilizați cel mai des Internetul?

		Acasă	La domiciliul unui prieten sau membru al familiei	La școală	La serviciu	La bibliotecă	Internet Cafe/ Club sau altă locație similară cu dispozitive/ calculatoare disponibile	Rețea WiFi publică (de exemplu, cafenele, mall-uri, restaurante etc.)	Alta	NȘ/NR
Total		87,3%	0,7%	0,2%	10,0%	0,1%	0,1%	0,0%	1,6%	0,1%
Genul respondentului	Masculin	85,2%	1,4%	0,3%	11,3%	0,0%	0,0%	0,0%	1,6%	0,2%
	Feminin	88,9%	0,0%	0,1%	8,9%	0,1%	0,2%	0,1%	1,6%	0,0%
Vârsta respondentului	18-29 ani	84,9%	0,4%	1,2%	10,7%	0,0%	0,0%	0,2%	2,1%	0,5%
	30-44 ani	84,5%	0,0%	0,0%	13,0%	0,3%	0,0%	0,0%	2,2%	0,0%
	45-59 ani	83,3%	1,3%	0,0%	12,8%	0,0%	0,4%	0,0%	2,1%	0,0%
	60 + ani	94,5%	0,9%	0,0%	4,2%	0,0%	0,0%	0,0%	0,5%	0,0%
Victimă/Martor al agresiunii online	Victimă	83,5%	2,0%	0,0%	12,6%	0,0%	0,0%	0,0%	1,9%	0,0%
	Martor	83,1%	0,3%	0,4%	15,0%	0,0%	0,0%	0,2%	0,7%	0,4%
	Nu	88,8%	0,6%	0,1%	8,4%	0,1%	0,1%	0,0%	1,8%	0,0%
Limba de comunicare	Română	89,3%	0,6%	0,2%	9,2%	0,1%	0,0%	0,0%	0,4%	0,1%
	Rusă sau alta	80,7%	0,8%	0,0%	12,5%	0,0%	0,5%	0,2%	5,4%	0,0%
Nivel de studii	Nivel scăzut	90,6%	1,3%	0,5%	6,2%	0,0%	0,0%	0,1%	1,3%	0,0%
	Nivel mediu	93,2%	0,5%	0,0%	5,6%	0,0%	0,0%	0,0%	0,7%	0,0%
	Nivel înalt	76,7%	0,0%	0,0%	19,4%	0,2%	0,4%	0,0%	3,1%	0,3%
Ocupația respondentului	Angajat/ă	78,5%	0,4%	0,0%	17,9%	0,1%	0,2%	0,0%	2,9%	0,0%
	Student/ă	87,9%	0,5%	4,8%	2,1%	0,0%	0,0%	1,0%	1,5%	2,1%
	Neangajat/ă	96,3%	2,3%	0,0%	1,1%	0,0%	0,0%	0,0%	0,3%	0,0%
	Pensionar/Dizabilitate	98,5%	0,0%	0,0%	1,5%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%
Statutul marital	Necăsătorită	82,4%	1,5%	1,0%	10,9%	0,0%	0,0%	0,2%	3,4%	0,4%
	Căsătorită	87,8%	0,6%	0,0%	9,8%	0,1%	0,2%	0,0%	1,4%	0,0%
	Văduvă/Divorțată	90,5%	0,0%	0,0%	8,8%	0,0%	0,0%	0,0%	0,7%	0,0%
Prezența copiilor	Da	87,2%	0,1%	0,3%	10,8%	0,2%	0,0%	0,0%	1,4%	0,0%
	Nu	87,3%	1,1%	0,1%	9,3%	0,0%	0,2%	0,1%	1,8%	0,1%
Nivelul socioeconomic	Nivel scăzut	90,4%	0,8%	0,0%	7,6%	0,0%	0,0%	0,0%	1,2%	0,0%
	Nivel mediu	89,1%	0,6%	0,2%	8,5%	0,0%	0,0%	0,0%	1,3%	0,2%
	Nivel înalt	82,4%	0,6%	0,3%	13,6%	0,2%	0,3%	0,1%	2,4%	0,0%
Mediu de reședință	Urban	81,2%	0,8%	0,4%	14,2%	0,2%	0,3%	0,1%	2,7%	0,2%
	Rural	91,7%	0,6%	0,0%	6,8%	0,0%	0,0%	0,0%	0,9%	0,0%

Tabelul 15. Care dintre următoarele forme considerați că reprezintă violență digitală (violenței online) asupra femeilor?

		Insulte, comentarii degradante	Distribuirea imaginilor intime fără consimțământ	Amenințări cu violență fizică sau sexuală	Accesarea conturilor fără permisiune	Răspândirea de zvonuri/umilire publică	Alta	Niciuna dintre acestea	NS/NR
Total		56,7%	62,0%	60,1%	52,7%	55,6%	0,0%	6,3%	9,4%
Genul respondentului	Masculin	50,2%	55,9%	53,5%	51,0%	54,4%	0,0%	9,1%	8,6%
	Feminin	61,6%	66,7%	65,1%	54,0%	56,5%	0,0%	4,1%	10,0%
Vârsta respondentului	18-29 ani	56,2%	63,1%	59,0%	60,0%	52,6%	0,0%	1,8%	6,1%
	30-44 ani	69,1%	75,6%	71,0%	68,9%	66,0%	0,0%	3,5%	5,0%
	45-59 ani	48,0%	53,3%	48,8%	43,8%	50,1%	0,0%	10,7%	10,1%
	60 + ani	54,0%	57,8%	61,1%	43,7%	53,2%	0,0%	7,0%	13,9%
Victimă/Martor al agresiunii online	Victimă	57,3%	66,7%	51,6%	60,8%	66,8%	0,0%	6,0%	3,2%
	Martor	62,1%	66,7%	54,5%	55,4%	58,3%	0,0%	1,7%	3,7%
	Nu	55,9%	61,7%	62,4%	52,1%	55,0%	0,0%	7,3%	11,2%
Limba de comunicare	Română	55,9%	60,2%	58,8%	49,1%	54,6%	0,0%	5,8%	10,7%
	Rusă sau alta	60,0%	69,9%	65,7%	67,7%	59,9%	0,0%	8,3%	3,8%
Nivel de studii	Nivel scăzut	54,2%	60,6%	54,4%	51,6%	52,0%	0,0%	6,8%	11,7%
	Nivel mediu	49,0%	51,4%	59,8%	49,4%	54,1%	0,0%	7,0%	12,5%
	Nivel înalt	69,1%	77,5%	68,5%	58,0%	63,1%	0,0%	4,6%	2,3%
Ocupația respondentului	Angajat/ă	60,2%	66,2%	67,7%	59,5%	59,5%	0,0%	5,2%	5,4%
	Student/ă	67,4%	61,6%	63,1%	50,2%	44,8%	0,0%	0,0%	3,4%
	Neangajat/ă	57,0%	63,2%	53,3%	59,2%	54,9%	0,0%	9,4%	8,2%
	Pensionar/Dizabilitate	49,8%	54,6%	52,8%	36,8%	51,2%	0,0%	6,4%	16,9%
Statutul marital	Necăsătorită	58,6%	66,4%	61,0%	59,9%	57,7%	0,0%	7,0%	3,0%
	Căsătorită	57,4%	63,6%	63,0%	53,1%	56,4%	0,0%	5,0%	9,7%
	Văduvă/Divorțată	53,1%	52,9%	49,2%	46,0%	51,8%	0,0%	10,0%	13,5%
Prezența copiilor	Da	58,3%	65,3%	62,7%	55,0%	56,1%	0,0%	6,8%	7,0%
	Nu	55,5%	59,7%	58,2%	51,0%	55,2%	0,0%	5,9%	11,2%
Nivelul socioeconomic	Nivel scăzut	55,4%	58,7%	49,9%	49,9%	46,4%	0,0%	11,1%	13,9%
	Nivel mediu	60,5%	61,4%	66,8%	53,4%	64,9%	0,0%	4,6%	5,2%
	Nivel înalt	53,7%	66,2%	63,1%	54,9%	54,6%	0,0%	3,2%	9,5%
Mediu de reședință	Urban	56,8%	62,0%	59,4%	54,4%	55,1%	0,0%	6,9%	6,4%
	Rural	56,6%	62,1%	60,5%	51,8%	55,9%	0,0%	5,9%	11,1%

Tabelul 16. În opinia dvs., cât de protejate sunt femeile din Republica Moldova împotriva violenței digitale (violetenței online)?

		Deloc protejate	Puțin protejate	Moderat protejate	Bine protejate	Foarte bine protejate	NȘ/NR
Total		22,6%	37,0%	18,7%	4,3%	2,1%	15,4%
Genul respondentului	Masculin	18,4%	30,6%	22,1%	5,2%	3,3%	20,4%
	Feminin	25,8%	41,9%	16,0%	3,6%	1,1%	11,6%
Vârsta respondentului	18-29 ani	24,7%	34,6%	24,4%	8,7%	0,8%	6,9%
	30-44 ani	23,7%	43,1%	16,0%	4,3%	1,8%	11,0%
	45-59 ani	19,9%	32,9%	19,6%	5,4%	2,4%	19,7%
	60 + ani	22,8%	36,7%	17,3%	1,3%	2,5%	19,4%
Victimă/Martor al agresiunii online	Victimă	26,8%	33,4%	19,1%	12,2%	0,0%	8,6%
	Martor	31,0%	38,8%	17,1%	3,2%	3,1%	6,8%
	Nu	20,5%	36,7%	18,9%	4,0%	1,9%	18,0%
Limba de comunicare	Română	22,2%	36,9%	20,0%	4,5%	2,5%	13,8%
	Rusă sau alta	24,2%	37,5%	12,8%	3,5%	0,0%	22,0%
Nivel de studii	Nivel scăzut	23,4%	37,9%	16,4%	3,3%	1,1%	17,9%
	Nivel mediu	20,1%	38,0%	18,7%	5,1%	1,5%	16,7%
	Nivel înalt	24,5%	34,9%	21,3%	4,8%	4,2%	10,3%
Ocupația respondentului	Angajat/ă	23,7%	37,6%	22,6%	5,5%	4,0%	6,5%
	Student/ă	10,0%	34,9%	32,7%	11,5%	0,0%	10,9%
	Neangajat/ă	16,8%	35,2%	15,4%	4,1%	0,6%	27,9%
	Pensionar/Dizabilitate	26,8%	38,1%	13,1%	1,6%	0,0%	20,4%
Statutul marital	Necăsătorită	18,6%	39,2%	24,9%	6,0%	2,8%	8,5%
	Căsătorită	23,2%	38,8%	17,9%	5,1%	2,5%	12,5%
	Văduvă/Divorțată	24,0%	29,5%	15,7%	0,0%	0,0%	30,9%
Prezența copiilor	Da	21,6%	40,1%	20,0%	5,3%	2,9%	10,1%
	Nu	23,3%	34,8%	17,7%	3,6%	1,4%	19,2%
Nivelul socioeconomic	Nivel scăzut	23,4%	36,0%	14,0%	2,9%	1,0%	22,7%
	Nivel mediu	24,4%	32,7%	22,3%	4,4%	2,2%	14,1%
	Nivel înalt	19,8%	42,9%	19,4%	5,5%	3,0%	9,4%
Mediu de reședință	Urban	17,8%	39,0%	24,2%	3,3%	2,2%	13,5%
	Rural	25,2%	35,9%	15,6%	4,8%	2,0%	16,5%

Tabelul 17. Dacă ați fi victimă a violenței digitale (violenței online), cât de probabil ar fi să raportați cazul autorităților (poliție, platforma pentru egalitate si gen, ONG sau Telefonul de încredere pentru femei și fete)?

		Cu siguranță nu	Mai degrabă nu	Posibil da/posibil nu	Mai degrabă da	Cu siguranță da	NȘ/NR
Total		8,9%	9,7%	9,4%	30,4%	35,4%	6,1%
Genul respondentului	Masculin	12,2%	9,1%	8,1%	33,6%	31,5%	5,5%
	Feminin	6,4%	10,2%	10,3%	28,1%	38,3%	6,6%
Vârsta respondentului	18-29 ani	18,8%	12,4%	16,1%	23,0%	27,6%	2,1%
	30-44 ani	10,2%	6,8%	11,2%	23,8%	42,9%	5,1%
	45-59 ani	6,2%	10,7%	7,2%	36,9%	29,2%	9,8%
	60 + ani	5,5%	10,0%	6,5%	34,0%	38,2%	5,9%
Victimă/Martor al agresiunii online	Victimă	10,8%	6,1%	8,8%	31,5%	36,9%	6,1%
	Martor	11,1%	6,0%	16,5%	21,2%	44,8%	0,4%
	Nu	8,2%	10,8%	7,4%	32,9%	33,3%	7,4%
Limba de comunicare	Română	8,7%	7,7%	9,0%	28,7%	40,5%	5,4%
	Rusă sau alta	9,8%	18,4%	10,9%	37,6%	14,0%	9,3%
Nivel de studii	Nivel scăzut	8,6%	10,7%	6,6%	32,7%	38,4%	3,0%
	Nivel mediu	10,5%	7,7%	8,9%	34,0%	32,9%	6,0%
	Nivel înalt	7,6%	9,9%	14,2%	23,2%	34,3%	10,9%
Ocupația respondentului	Angajat/ă	10,4%	9,7%	9,9%	31,8%	32,1%	6,1%
	Student/ă	5,8%	26,9%	10,0%	18,0%	39,3%	0,0%
	Neangajat/ă	9,8%	5,2%	11,8%	26,5%	36,8%	9,9%
	Pensionar/Dizabilitate	6,2%	11,6%	6,6%	31,7%	40,1%	3,9%
Statutul marital	Necăsătorită	21,9%	10,0%	14,9%	24,2%	26,4%	2,6%
	Căsătorită	4,3%	10,9%	8,6%	29,3%	40,1%	6,8%
	Văduvă/Divorțată	14,3%	5,7%	7,7%	38,6%	26,9%	6,8%
Prezența copiilor	Da	6,2%	10,0%	10,6%	27,6%	40,3%	5,2%
	Nu	10,9%	9,5%	8,5%	32,5%	31,9%	6,8%
Nivelul socioeconomic	Nivel scăzut	14,2%	8,9%	7,0%	34,4%	29,0%	6,4%
	Nivel mediu	7,6%	8,4%	9,8%	26,4%	44,6%	3,3%
	Nivel înalt	5,1%	12,1%	11,3%	31,0%	31,6%	9,0%
Mediu de reședință	Urban	10,5%	11,3%	12,5%	28,8%	31,6%	5,3%
	Rural	8,0%	8,8%	7,6%	31,4%	37,5%	6,6%

Tabelul 18. Care considerați că sunt principalele motive pentru care femeile nu raportează violența digitală (violența online)?

		Lipsa încrederii în autorități	Rușine/frică de a nu fi judecată	Lipsa dovezilor tehnice	Frica de răzbunare	Lipsa cunoștințelor despre cum se raportează	Nimic nu se va schimba	Alt răspuns	NȘ/NR
Total		38,9%	60,1%	20,0%	46,8%	36,0%	6,7%	0,9%	5,3%
Genul respondentului	Masculin	36,2%	60,3%	19,6%	43,2%	38,1%	8,7%	1,5%	6,4%
	Feminin	41,0%	59,9%	20,2%	49,5%	34,4%	5,2%	0,4%	4,5%
Vârsta respondentului	18-29 ani	45,4%	64,3%	20,0%	43,3%	31,9%	5,5%	0,0%	4,0%
	30-44 ani	46,3%	63,7%	28,0%	46,5%	33,6%	8,8%	0,3%	4,4%
	45-59 ani	33,6%	51,6%	10,3%	36,2%	32,2%	7,4%	0,6%	8,5%
	60 + ani	34,4%	62,0%	21,3%	57,1%	42,9%	4,9%	2,0%	4,2%
Victimă/Martor al agresiunii online	Victimă	33,9%	56,9%	14,3%	39,8%	33,4%	11,2%	0,0%	6,9%
	Martor	39,4%	57,1%	23,6%	47,3%	28,7%	4,3%	0,4%	2,0%
	Nu	39,2%	62,0%	19,8%	47,2%	38,3%	7,0%	1,1%	5,8%
Limba de comunicare	Română	37,4%	58,6%	18,7%	45,8%	35,1%	7,3%	1,1%	5,9%
	Rusă sau alta	45,3%	66,2%	25,1%	50,9%	39,8%	4,3%	0,0%	2,8%
Nivel de studii	Nivel scăzut	35,2%	62,7%	18,0%	51,7%	36,4%	6,3%	0,4%	7,8%
	Nivel mediu	36,6%	58,9%	26,3%	39,2%	37,4%	9,5%	0,0%	4,3%
	Nivel înalt	46,7%	58,0%	15,5%	48,9%	34,0%	3,9%	2,6%	3,0%
Ocupația respondentului	Angajat/ă	44,7%	63,0%	16,4%	37,7%	38,5%	7,4%	0,0%	6,6%
	Student/ă	45,6%	60,9%	41,0%	61,7%	29,4%	2,8%	0,0%	0,0%
	Neangajat/ă	36,3%	55,2%	19,8%	49,1%	26,1%	9,3%	1,1%	2,7%
	Pensionar/Dizabilitate	30,6%	58,2%	24,2%	59,7%	40,6%	3,7%	2,4%	5,9%
Statutul marital	Necăsătorită	46,5%	55,9%	29,0%	44,4%	32,8%	8,4%	0,0%	5,5%
	Căsătorită	39,4%	64,9%	16,1%	43,8%	38,7%	6,7%	1,3%	4,1%
	Văduvă/Divorțată	31,6%	47,4%	25,8%	59,0%	29,6%	5,4%	0,0%	8,7%
Prezența copiilor	Da	40,9%	62,3%	17,4%	42,8%	33,3%	7,1%	2,1%	5,2%
	Nu	37,5%	58,4%	21,8%	49,7%	38,0%	6,4%	0,0%	5,4%
Nivelul socioeconomic	Nivel scăzut	40,1%	55,5%	16,4%	48,9%	29,4%	8,0%	0,5%	8,5%
	Nivel mediu	40,9%	62,9%	21,3%	48,6%	42,2%	5,1%	1,8%	3,1%
	Nivel înalt	35,5%	61,5%	22,1%	42,6%	35,9%	7,1%	0,2%	4,6%
Mediu de reședință	Urban	40,5%	58,0%	24,8%	37,8%	35,2%	5,1%	1,8%	4,6%
	Rural	38,0%	61,2%	17,3%	51,8%	36,5%	7,6%	0,4%	5,8%

Tabelul 19. Cum credeți, cât de des femeile sunt expuse următoarelor comportamente în mediul online?

		Cineva distribuie sau amenință că va distribui online informații private despre o femeie					Cineva distribuie sau amenință că va distribui online imagini/video ofensatoare sau cu conținut sexual explicit despre o femeie				
		Deloc	Destul de rar	Destul de des	Foarte des	NȘ/NR	Deloc	Destul de rar	Destul de des	Foarte des	NȘ/NR
Total		17,0%	22,9%	22,5%	8,4%	29,2%	21,8%	21,9%	24,3%	7,1%	24,9%
Genul respondentului	Masculin	20,4%	24,7%	17,4%	6,6%	30,9%	25,7%	23,3%	19,1%	6,6%	25,2%
	Feminin	14,2%	21,4%	26,7%	9,8%	27,8%	18,7%	20,6%	28,6%	7,5%	24,6%
Vârsta respondentului	18-29 ani	8,9%	25,8%	42,5%	11,1%	11,6%	11,0%	30,5%	35,7%	13,8%	9,0%
	30-44 ani	13,4%	22,5%	26,7%	11,2%	26,2%	19,0%	26,7%	22,3%	9,6%	22,4%
	45-59 ani	19,2%	23,0%	13,4%	5,5%	38,9%	23,9%	21,7%	15,5%	3,6%	35,3%
	60 + ani	22,5%	21,6%	16,4%	7,0%	32,5%	28,2%	13,1%	28,1%	4,5%	26,1%
Victimă/Martor al agresiunii online	Victimă	13,3%	18,0%	42,2%	16,3%	10,2%	15,3%	22,4%	39,0%	14,3%	9,1%
	Martor	10,9%	25,2%	36,3%	14,5%	13,1%	11,8%	31,5%	33,0%	10,6%	13,1%
	Nu	18,5%	22,5%	18,4%	6,4%	34,2%	24,3%	19,2%	21,9%	5,9%	28,8%
Limba de comunicare	Română	15,4%	23,8%	24,3%	9,0%	27,5%	19,6%	23,7%	26,1%	6,7%	23,8%
	Rusă sau alta	22,0%	20,0%	16,9%	6,2%	34,8%	28,8%	16,1%	18,6%	8,3%	28,3%
Nivel de studii	Nivel scăzut	16,1%	21,4%	24,6%	8,8%	29,2%	23,8%	20,9%	24,7%	8,7%	22,0%
	Nivel mediu	20,7%	20,4%	19,9%	7,2%	31,8%	23,9%	20,6%	21,1%	4,9%	29,5%
	Nivel înalt	14,3%	26,9%	22,8%	9,1%	26,9%	17,4%	24,2%	26,9%	7,5%	24,0%
Ocupația respondentului	Angajat/ă	20,0%	22,8%	23,5%	7,3%	26,5%	26,1%	27,7%	17,5%	7,4%	21,3%
	Student/ă	2,2%	28,0%	47,9%	10,1%	11,8%	6,1%	26,1%	45,4%	15,3%	7,1%
	Neangajat/ă	11,7%	21,2%	20,8%	13,0%	33,3%	13,5%	18,1%	27,4%	9,4%	31,6%
	Pensionar/Dizabilitate	17,4%	22,9%	17,9%	6,9%	35,0%	22,2%	12,0%	32,7%	3,4%	29,7%
Statutul marital	Necăsătorită	8,0%	22,9%	35,6%	8,7%	24,7%	13,9%	22,6%	35,5%	10,2%	17,8%
	Căsătorită	19,9%	23,3%	19,8%	8,3%	28,8%	24,3%	23,3%	20,6%	6,8%	24,9%
	Văduvă/Divorțată	15,3%	21,6%	19,4%	8,5%	35,2%	20,6%	15,9%	26,6%	5,4%	31,5%
Prezenta copiilor	Da	16,2%	23,6%	23,8%	9,4%	27,0%	20,4%	27,5%	19,8%	9,5%	22,8%
	Nu	17,6%	22,4%	21,5%	7,6%	30,9%	22,9%	17,6%	27,7%	5,3%	26,5%
Nivelul socioeconomic	Nivel scăzut	21,4%	15,4%	20,9%	5,8%	36,6%	27,0%	16,5%	19,4%	6,6%	30,4%
	Nivel mediu	16,9%	27,8%	20,6%	9,9%	24,8%	22,3%	24,1%	26,2%	7,2%	20,2%
	Nivel înalt	12,9%	25,4%	25,8%	9,5%	26,4%	16,3%	24,9%	27,2%	7,5%	24,1%
Medii de reședință	Urban	15,1%	26,0%	24,6%	8,3%	26,0%	17,6%	24,1%	24,9%	8,3%	25,0%
	Rural	18,4%	20,6%	20,9%	8,4%	31,6%	24,9%	20,2%	23,8%	6,3%	24,8%

Tabelul 20. Cum credeți, cât de des femeile sunt expuse următoarelor comportamente în mediul online?

		Cineva amenință online cu violență fizică o femeie sau rudele acesteia					Cineva trimite sau postează mesaje pentru a diminua stima de sine sau reputația unei femei				
		Deloc	Destul de rar	Destul de des	Foarte des	NȘ/NR	Deloc	Destul de rar	Destul de des	Foarte des	NȘ/NR
Total		24,7%	19,2%	22,9%	6,3%	27,0%	22,3%	20,3%	25,4%	7,4%	24,5%
Genul responden- tului	Masculin	29,0%	18,7%	18,4%	4,1%	29,8%	28,1%	18,6%	20,1%	6,5%	26,7%
	Feminin	21,1%	19,6%	26,6%	8,1%	24,6%	17,6%	21,8%	29,9%	8,2%	22,7%
Vârsta responden- tului	18-29 ani	14,6%	35,6%	30,1%	9,9%	9,8%	9,6%	30,2%	40,0%	11,4%	8,7%
	30-44 ani	23,3%	15,3%	24,8%	9,4%	27,2%	22,7%	18,8%	26,1%	10,2%	22,2%
	45-59 ani	28,9%	20,1%	14,9%	2,7%	33,4%	26,5%	21,9%	20,4%	4,8%	26,4%
	60 + ani	27,3%	13,5%	24,5%	4,8%	29,9%	24,8%	15,1%	21,8%	5,1%	33,1%
Victimă/Martor al agresiunii online	Victimă	19,1%	16,9%	35,9%	13,3%	14,9%	10,4%	20,1%	42,3%	15,3%	11,9%
	Martor	14,2%	26,8%	34,8%	10,7%	13,4%	8,6%	27,1%	37,8%	12,3%	14,2%
	Nu	27,2%	17,2%	19,4%	5,0%	31,1%	26,1%	18,4%	21,8%	6,0%	27,7%
Limba de comuni- care	Română	21,8%	20,5%	26,0%	6,9%	24,9%	20,2%	22,3%	27,7%	7,9%	21,9%
	Rusă sau alta	33,9%	15,1%	13,0%	4,5%	33,5%	29,0%	14,1%	18,2%	5,9%	32,8%
Nivel de studii	Nivel scăzut	24,3%	17,5%	23,3%	8,4%	26,6%	21,5%	18,5%	26,8%	9,3%	23,9%
	Nivel mediu	28,3%	17,3%	18,7%	5,7%	29,9%	28,0%	18,6%	24,1%	5,0%	24,3%
	Nivel înalt	21,4%	23,2%	26,4%	4,4%	24,5%	17,6%	24,2%	24,9%	7,5%	25,7%
Ocupația respon- dentului	Angajat/ă	28,2%	21,8%	19,5%	5,8%	24,8%	26,0%	20,2%	25,3%	8,2%	20,3%
	Student/ă	7,1%	41,7%	36,5%	10,1%	4,6%	7,9%	28,7%	45,4%	12,4%	5,5%
	Neangajat/ă	20,6%	17,1%	21,7%	10,0%	30,6%	17,6%	24,2%	22,4%	7,2%	28,5%
	Pensionar/Dizabilitate	23,5%	12,3%	28,4%	3,8%	32,0%	20,8%	15,9%	24,6%	5,1%	33,6%
Statutul marital	Necăsătorită	15,3%	24,7%	27,3%	9,4%	23,3%	13,4%	20,2%	37,2%	10,0%	19,2%
	Căsătorită	27,6%	18,0%	21,6%	5,9%	27,0%	25,0%	21,5%	22,5%	6,8%	24,3%
	Văduvă/Divorțată	23,2%	18,7%	22,8%	5,0%	30,3%	21,5%	16,2%	24,7%	7,3%	30,3%
Prezența copiilor	Da	23,9%	20,7%	21,3%	7,4%	26,7%	20,5%	21,2%	23,2%	9,4%	25,7%
	Nu	25,3%	18,1%	24,1%	5,4%	27,2%	23,7%	19,6%	27,1%	5,9%	23,6%
Nivelul socioeco- nomic	Nivel scăzut	29,2%	10,0%	24,0%	4,1%	32,7%	26,2%	11,3%	26,2%	7,6%	28,7%
	Nivel mediu	24,9%	21,5%	22,2%	8,2%	23,3%	20,7%	24,3%	27,0%	6,2%	21,8%
	Nivel înalt	20,1%	26,0%	22,5%	6,5%	24,9%	20,2%	25,3%	23,1%	8,3%	23,0%
Mediu de reședință	Urban	21,3%	25,3%	21,1%	5,4%	26,8%	18,7%	23,0%	25,4%	6,6%	26,3%
	Rural	27,1%	14,7%	24,1%	7,0%	27,0%	25,0%	18,4%	25,5%	8,0%	23,2%

Tabelul 21. Cum credeți, cât de des femeile sunt expuse următoarelor comportamente în mediul online?

		Cineva trimite imagini sau video cu conținut sexual sau organe genitale cu scopul de a intimida, jena sau hărțui					Cineva fură parola unei femei și/sau îi accesează conturile online, dispozitivele conectate la Internet etc				
		Deloc	Destul de rar	Destul de des	Foarte des	NȘ/NR	Deloc	Destul de rar	Destul de des	Foarte des	NȘ/NR
Total		24,8%	19,6%	19,5%	8,4%	27,7%	19,1%	21,5%	27,2%	10,5%	21,8%
Genul respondentului	Masculin	28,5%	17,9%	16,4%	7,0%	30,3%	23,7%	18,5%	22,8%	8,4%	26,7%
	Feminin	21,7%	21,1%	22,0%	9,6%	25,6%	15,2%	24,0%	30,8%	12,2%	17,8%
Vârsta respondentului	18-29 ani	17,2%	26,4%	33,3%	12,7%	10,5%	10,5%	29,3%	43,8%	9,1%	7,3%
	30-44 ani	26,8%	15,6%	20,9%	10,1%	26,5%	17,4%	19,3%	27,4%	14,5%	21,5%
	45-59 ani	27,3%	22,1%	11,0%	5,4%	34,2%	21,5%	25,0%	20,7%	9,7%	23,1%
	60 + ani	24,5%	17,6%	18,6%	7,4%	31,9%	22,8%	16,3%	24,2%	8,1%	28,6%
Victimă/Martor al agresiunii online	Victimă	21,0%	14,3%	35,2%	17,9%	11,5%	9,8%	29,9%	36,5%	15,8%	8,0%
	Martor	18,0%	21,5%	29,4%	15,5%	15,7%	9,7%	27,0%	37,2%	17,0%	9,1%
	Nu	26,3%	19,6%	16,3%	6,2%	31,6%	21,6%	20,1%	23,9%	8,6%	25,8%
Limba de comunicare	Română	22,1%	22,0%	21,4%	9,3%	25,1%	17,0%	22,9%	28,8%	11,5%	19,9%
	Rusă sau alta	33,2%	12,1%	13,3%	5,5%	35,9%	25,5%	17,1%	22,2%	7,3%	27,9%
Nivel de studii	Nivel scăzut	22,3%	17,3%	22,1%	10,4%	27,9%	19,3%	17,2%	31,3%	12,4%	19,8%
	Nivel mediu	29,0%	19,0%	16,3%	6,5%	29,1%	21,5%	22,5%	21,9%	12,0%	22,1%
	Nivel înalt	23,6%	23,0%	19,2%	8,0%	26,2%	16,3%	25,8%	27,3%	6,4%	24,2%
Ocupația respondentului	Angajat/ă	29,2%	18,9%	18,5%	7,6%	25,8%	21,8%	23,4%	25,3%	10,2%	19,3%
	Student/ă	10,3%	37,5%	32,6%	13,6%	6,1%	7,5%	43,7%	34,4%	8,0%	6,4%
	Neangajat/ă	20,8%	19,8%	17,3%	11,3%	30,8%	16,3%	17,2%	30,2%	13,7%	22,6%
	Pensionar/Dizabilitate	21,0%	18,0%	20,7%	7,1%	33,1%	17,5%	17,7%	27,0%	8,6%	29,2%
Statutul marital	Necăsătorită	17,9%	21,5%	29,0%	12,0%	19,6%	9,0%	25,5%	34,5%	13,8%	17,2%
	Căsătorită	27,4%	20,2%	16,4%	7,7%	28,3%	21,9%	22,1%	24,6%	10,4%	21,0%
	Văduvă/Divorțată	21,9%	15,9%	21,1%	7,7%	33,4%	18,1%	15,4%	30,0%	7,5%	29,1%
Prezența copiilor	Da	23,2%	21,8%	18,5%	8,3%	28,2%	19,0%	22,0%	27,4%	10,3%	21,4%
	Nu	25,9%	18,0%	20,3%	8,5%	27,4%	19,1%	21,1%	27,0%	10,6%	22,2%
Nivelul socioeconomic	Nivel scăzut	28,4%	9,6%	21,7%	6,1%	34,2%	23,3%	15,7%	26,5%	11,1%	23,4%
	Nivel mediu	25,8%	23,9%	18,5%	9,6%	22,3%	20,5%	24,4%	26,6%	8,6%	19,8%
	Nivel înalt	20,2%	25,3%	18,3%	9,5%	26,7%	13,5%	24,3%	28,4%	11,7%	22,2%
Mediu de reședință	Urban	24,5%	20,8%	19,1%	8,8%	26,8%	15,8%	24,9%	27,4%	7,7%	24,2%
	Rural	24,9%	18,8%	19,8%	8,1%	28,4%	21,5%	19,0%	27,0%	12,5%	20,1%

Tabelul 22. Cum credeți, cât de des femeile sunt expuse următoarelor comportamente în mediul online?

		Cineva folosește conturile online ale unei femei sau creează un cont fals folosind identitatea acesteia					Cineva folosește un limbaj sexist sau plin de ură împotriva unei femei online				
		Deloc	Destul de rar	Destul de des	Foarte des	NȘ/NR	Deloc	Destul de rar	Destul de des	Foarte des	NȘ/NR
Total		18,3%	20,8%	27,9%	12,0%	20,9%	18,5%	18,9%	30,7%	12,3%	19,7%
Genul respondentului	Masculin	22,8%	18,7%	24,4%	10,2%	23,9%	20,5%	17,6%	28,9%	8,9%	24,1%
	Feminin	14,6%	22,5%	30,9%	13,5%	18,5%	16,8%	19,9%	32,1%	15,2%	16,0%
Vârsta respondentului	18-29 ani	10,1%	26,2%	45,6%	15,7%	2,4%	11,7%	20,7%	46,0%	18,9%	2,7%
	30-44 ani	16,7%	18,9%	29,8%	15,9%	18,6%	17,6%	13,5%	36,4%	15,7%	16,8%
	45-59 ani	19,9%	23,9%	22,8%	9,2%	24,2%	21,1%	22,7%	25,1%	8,3%	22,8%
	60 + ani	22,7%	16,9%	21,6%	9,1%	29,7%	20,4%	19,5%	22,3%	9,4%	28,4%
Victimă/Martor al agresiunii online	Victimă	13,0%	22,1%	37,2%	23,2%	4,4%	18,9%	8,5%	37,8%	29,9%	4,9%
	Martor	6,4%	23,8%	39,3%	22,1%	8,3%	9,8%	15,0%	45,2%	22,0%	8,0%
	Nu	21,4%	20,0%	24,7%	8,9%	25,1%	20,2%	20,3%	26,9%	9,2%	23,4%
Limba de comunicare	Română	16,4%	23,0%	29,0%	12,7%	19,0%	16,4%	19,9%	33,6%	13,3%	16,6%
	Rusă sau alta	24,5%	13,6%	24,6%	10,1%	27,1%	24,9%	15,5%	21,3%	9,0%	29,3%
Nivel de studii	Nivel scăzut	19,2%	15,4%	29,7%	15,5%	20,3%	18,3%	14,1%	37,0%	14,7%	15,9%
	Nivel mediu	20,4%	22,3%	21,5%	12,0%	23,8%	22,0%	19,7%	24,4%	9,9%	24,0%
	Nivel înalt	15,2%	25,9%	32,2%	7,8%	18,9%	15,1%	23,9%	28,9%	12,0%	20,1%
Ocupația respondentului	Angajat/ă	20,4%	21,9%	25,5%	12,1%	20,2%	20,7%	20,3%	31,4%	10,6%	17,1%
	Student/ă	8,3%	31,1%	42,1%	15,7%	2,9%	7,1%	29,8%	35,6%	26,6%	0,8%
	Neangajat/ă	13,4%	20,6%	33,8%	16,4%	15,9%	15,8%	14,4%	31,1%	17,8%	20,9%
	Pensionar/Dizabilitate	19,7%	17,3%	25,5%	8,1%	29,4%	17,9%	18,2%	27,3%	9,6%	27,1%
Statutul marital	Necăsătorită	10,4%	22,7%	35,9%	16,1%	14,9%	9,4%	16,7%	39,2%	18,2%	16,6%
	Căsătorită	21,3%	20,9%	25,8%	11,7%	20,2%	21,6%	21,2%	28,0%	10,6%	18,6%
	Văduvă/Divorțată	15,1%	18,6%	27,9%	9,3%	29,2%	15,9%	12,8%	31,9%	13,2%	26,3%
Prezenta copiilor	Da	17,3%	20,5%	29,9%	12,0%	20,4%	18,9%	18,6%	32,8%	13,2%	16,4%
	Nu	19,1%	21,0%	26,5%	12,1%	21,3%	18,1%	19,1%	29,0%	11,6%	22,2%
Nivelul socioeconomic	Nivel scăzut	22,5%	13,3%	26,2%	11,4%	26,7%	23,0%	13,0%	29,8%	8,3%	25,9%
	Nivel mediu	17,7%	26,8%	24,5%	12,0%	19,0%	17,9%	20,7%	33,7%	13,1%	14,5%
	Nivel înalt	14,9%	22,3%	32,9%	12,7%	17,1%	14,6%	22,9%	28,5%	15,4%	18,7%
Mediu de reședință	Urban	14,7%	24,7%	29,1%	10,7%	20,8%	15,1%	20,0%	30,4%	13,1%	21,4%
	Rural	21,0%	17,9%	27,0%	13,0%	21,0%	21,0%	18,1%	30,8%	11,7%	18,4%

Tabelul 23. Cum credeți, cât de des femeile sunt expuse următoarelor comportamente în mediul online?

		Cineva răspândește informații false despre o femei și/sau o defăimează în mediul online					Cineva creează o campanie online de amploare pentru denigrarea unei femei				
		Deloc	Destul de rar	Destul de des	Foarte des	NȘ/NR	Deloc	Destul de rar	Destul de des	Foarte des	NȘ/NR
Total		17,7%	19,2%	30,7%	12,7%	19,7%	22,6%	19,4%	20,5%	7,5%	29,9%
Genul respondentului	Masculin	20,8%	19,1%	26,1%	11,2%	22,7%	25,2%	17,0%	18,8%	5,8%	33,2%
	Feminin	15,1%	19,2%	34,5%	14,0%	17,3%	20,5%	21,5%	22,0%	8,9%	27,1%
Vârsta respondentului	18-29 ani	12,5%	18,2%	44,8%	19,8%	4,7%	22,8%	26,0%	29,6%	9,3%	12,3%
	30-44 ani	15,2%	14,7%	38,5%	14,4%	17,3%	20,8%	19,1%	22,4%	8,3%	29,4%
	45-59 ani	20,4%	21,2%	24,6%	10,3%	23,6%	24,4%	19,4%	13,8%	7,0%	35,4%
	60 + ani	20,2%	22,0%	21,7%	9,7%	26,4%	22,7%	16,3%	20,2%	6,2%	34,5%
Victimă/Martor al agresiunii online	Victimă	16,2%	15,0%	39,7%	22,7%	6,5%	24,5%	20,8%	28,5%	12,8%	13,4%
	Martor	9,5%	18,2%	45,0%	21,6%	5,7%	15,8%	20,0%	35,3%	9,5%	19,4%
	Nu	19,4%	19,6%	27,1%	10,1%	23,9%	24,1%	19,4%	16,8%	6,7%	33,1%
Limba de comunicare	Română	15,7%	19,8%	33,1%	13,9%	17,6%	19,8%	21,1%	22,8%	8,2%	28,1%
	Rusă sau alta	24,1%	17,2%	23,0%	9,1%	26,7%	31,6%	14,2%	13,3%	5,3%	35,7%
Nivel de studii	Nivel scăzut	17,9%	14,0%	37,5%	12,5%	18,1%	23,1%	14,5%	24,5%	9,9%	28,0%
	Nivel mediu	20,3%	19,7%	24,8%	13,2%	22,0%	22,7%	20,7%	16,3%	6,9%	33,5%
	Nivel înalt	14,8%	25,0%	28,0%	12,6%	19,6%	22,3%	24,3%	19,7%	5,1%	28,7%
Ocupația respondentului	Angajat/ă	20,5%	20,1%	29,9%	12,3%	17,2%	27,7%	20,3%	18,3%	5,2%	28,6%
	Student/ă	8,4%	27,9%	41,6%	20,3%	1,9%	12,1%	44,6%	26,6%	11,2%	5,5%
	Neangajat/ă	12,6%	15,4%	34,3%	15,8%	22,0%	16,9%	17,2%	21,1%	13,8%	30,9%
	Pensionar/Dizabilitate	17,4%	19,1%	27,1%	10,0%	26,4%	18,5%	15,8%	23,1%	6,6%	36,0%
Statutul marital	Necăsătorită	10,0%	17,3%	37,8%	19,9%	15,0%	19,1%	24,5%	26,2%	10,4%	19,8%
	Căsătorită	19,7%	21,2%	29,7%	11,0%	18,4%	23,7%	19,9%	19,4%	6,3%	30,7%
	Văduvă/Divorțată	17,9%	13,6%	27,2%	12,3%	29,0%	22,1%	13,0%	19,3%	9,1%	36,5%
Prezenta copiilor	Da	17,2%	19,5%	32,5%	13,0%	17,9%	22,5%	19,9%	20,2%	7,8%	29,6%
	Nu	18,0%	18,9%	29,3%	12,6%	21,1%	22,8%	19,1%	20,8%	7,2%	30,1%
Nivelul socioeconomic	Nivel scăzut	22,5%	10,8%	29,7%	10,2%	26,8%	25,1%	13,6%	19,4%	6,8%	35,1%
	Nivel mediu	17,9%	23,6%	31,2%	13,0%	14,3%	24,6%	21,7%	19,8%	6,7%	27,2%
	Nivel înalt	12,7%	23,0%	31,2%	14,9%	18,2%	18,3%	23,0%	22,3%	8,9%	27,4%
Mediu de reședință	Urban	15,7%	21,4%	30,6%	12,2%	20,1%	22,6%	21,2%	19,1%	6,0%	31,1%
	Rural	19,1%	17,5%	30,8%	13,1%	19,5%	22,7%	18,1%	21,6%	8,6%	29,0%

Tabelul 24. Cum credeți, cât de des femeile sunt expuse următoarelor comportamente în mediul online?

		Cineva a produs sau manipulat prin intermediul tehnologiei (inclusiv a inteligenței artificiale) o imagine sau înregistrare video intimă a unei femei					Cineva urmărește sau supraveghează persoana în mediul digital cu scopul de a o hărțui, inclusiv prin instalarea diferitor aplicații de ge-localizare				
		Deloc	Destul de rar	Destul de des	Foarte des	NȘ/NR	Deloc	Destul de rar	Destul de des	Foarte des	NȘ/NR
Total		22,7%	18,8%	21,9%	9,5%	27,2%	21,0%	18,8%	22,9%	9,3%	27,9%
Genul responden- tului	Masculin	26,7%	15,4%	19,0%	8,2%	30,7%	23,6%	17,7%	19,7%	9,0%	30,0%
	Feminin	19,3%	21,6%	24,3%	10,6%	24,2%	18,9%	19,7%	25,4%	9,6%	26,2%
Vârsta responden- tului	18-29 ani	16,8%	26,4%	35,2%	14,6%	7,0%	13,5%	22,7%	33,7%	16,7%	13,3%
	30-44 ani	22,4%	16,1%	20,9%	13,1%	27,4%	20,8%	15,6%	29,0%	10,9%	23,6%
	45-59 ani	25,9%	18,9%	17,6%	5,0%	32,5%	25,1%	18,4%	15,3%	7,4%	33,8%
	60 + ani	23,0%	17,2%	19,6%	7,6%	32,5%	21,5%	20,1%	18,5%	5,8%	34,2%
Victimă/Martor al agresiunii online	Victimă	19,7%	19,9%	30,9%	17,3%	12,1%	13,0%	22,3%	32,3%	15,3%	17,1%
	Martor	12,2%	24,0%	33,6%	13,1%	17,1%	10,8%	23,1%	34,2%	13,5%	18,4%
	Nu	25,0%	17,5%	18,5%	8,4%	30,6%	23,5%	17,7%	19,9%	8,3%	30,6%
Limba de comuni- care	Română	20,0%	20,6%	23,5%	10,0%	25,9%	18,7%	20,4%	24,3%	9,7%	26,8%
	Rusă sau alta	31,0%	13,2%	16,7%	8,0%	31,0%	28,4%	13,7%	18,4%	8,3%	31,3%
Nivel de studii	Nivel scăzut	20,4%	15,7%	25,4%	10,9%	27,6%	21,1%	14,5%	27,1%	10,9%	26,4%
	Nivel mediu	25,7%	16,9%	19,2%	8,1%	30,1%	25,0%	17,8%	17,0%	9,5%	30,7%
	Nivel înalt	22,6%	24,5%	19,9%	9,3%	23,8%	17,0%	25,1%	23,4%	7,2%	27,3%
Ocupația respon- dentului	Angajat/ă	27,7%	20,2%	19,7%	7,9%	24,6%	25,3%	20,0%	21,4%	9,2%	24,0%
	Student/ă	13,1%	28,2%	36,1%	19,2%	3,3%	11,3%	27,2%	37,7%	19,3%	4,6%
	Neangajat/ă	16,8%	17,5%	22,4%	13,8%	29,6%	15,7%	14,4%	25,7%	12,3%	31,9%
	Pensionar/Dizabilitate	18,4%	15,6%	23,1%	8,3%	34,5%	18,0%	18,9%	20,6%	5,5%	37,1%
Statutul marital	Necăsătorită	16,0%	18,3%	29,9%	15,5%	20,2%	13,7%	18,4%	32,1%	15,0%	20,8%
	Căsătorită	24,8%	20,5%	19,2%	8,0%	27,6%	23,8%	20,0%	20,5%	8,2%	27,5%
	Văduvă/Divorțată	21,6%	12,7%	24,0%	9,5%	32,2%	18,1%	15,2%	22,3%	8,2%	36,2%
Prezența copiilor	Da	23,3%	19,1%	21,0%	10,1%	26,5%	21,1%	17,3%	23,3%	9,9%	28,5%
	Nu	22,2%	18,6%	22,5%	9,0%	27,7%	21,0%	20,0%	22,5%	9,0%	27,5%
Nivelul socioeco- nomic	Nivel scăzut	26,3%	12,7%	21,2%	6,6%	33,2%	24,9%	12,3%	21,5%	7,8%	33,4%
	Nivel mediu	23,1%	22,8%	22,3%	9,2%	22,5%	21,0%	22,2%	24,8%	9,9%	22,1%
	Nivel înalt	18,7%	20,9%	22,0%	12,7%	25,8%	17,3%	21,9%	22,4%	10,3%	28,2%
Mediu de reședință	Urban	21,7%	20,9%	21,3%	9,5%	26,5%	18,3%	23,3%	22,0%	9,0%	27,3%
	Rural	23,4%	17,3%	22,3%	9,5%	27,6%	23,1%	15,5%	23,5%	9,6%	28,4%

Tabelul 25. În opinia dvs., cât de mult pot afecta negativ următoarele comportamente, atunci când sunt îndreptate împotriva femeilor în mediul online?

		Cineva distribuie sau amenință că va distribui online informații private despre o femeie					Cineva distribuie sau amenință că va distribui online imagini /video ofensatoare sau cu conținut sexual explicit despre o femeie				
		Deloc	Destul de puțin	Destul de mult	Foarte mult	NȘ/NR	Deloc	Destul de puțin	Destul de mult	Foarte mult	NȘ/NR
Total		4,9%	10,2%	36,6%	38,6%	9,6%	5,5%	7,0%	34,0%	43,3%	10,3%
Genul respondentului	Masculin	6,3%	9,1%	38,5%	33,3%	12,9%	7,0%	7,8%	37,6%	36,0%	11,6%
	Feminin	3,8%	11,1%	35,1%	43,1%	6,9%	4,2%	6,2%	31,0%	49,4%	9,2%
Vârsta respondentului	18-29 ani	2,1%	10,7%	41,1%	43,7%	2,4%	2,5%	5,5%	39,6%	50,1%	2,3%
	30-44 ani	4,1%	7,1%	41,9%	42,4%	4,4%	2,9%	5,8%	39,6%	45,7%	6,0%
	45-59 ani	6,6%	13,8%	33,7%	34,0%	11,9%	7,4%	8,0%	31,2%	39,2%	14,2%
	60 + ani	5,7%	9,6%	32,0%	36,8%	15,9%	7,6%	7,9%	28,4%	41,2%	14,9%
Victimă/Martor al agresiunii online	Victimă	4,3%	8,2%	33,8%	49,6%	4,2%	4,2%	3,5%	33,1%	54,0%	5,2%
	Martor	2,6%	11,5%	36,0%	46,8%	3,1%	2,9%	7,4%	33,7%	51,9%	4,1%
	Nu	5,4%	10,0%	36,7%	36,5%	11,4%	6,0%	6,8%	33,8%	41,0%	12,3%
Limba de comunicare	Română	6,0%	9,8%	37,7%	38,9%	7,6%	6,3%	7,7%	33,6%	42,8%	9,6%
	Rusă sau alta	1,5%	11,6%	33,2%	37,9%	15,8%	2,9%	4,5%	35,0%	45,1%	12,6%
Nivel de studii	Nivel scăzut	6,2%	8,7%	39,4%	36,8%	8,9%	6,5%	5,0%	37,3%	41,8%	9,3%
	Nivel mediu	4,9%	10,2%	36,1%	38,7%	10,1%	5,7%	7,3%	31,3%	43,3%	12,4%
	Nivel înalt	3,4%	12,2%	33,9%	40,8%	9,7%	3,9%	9,1%	32,8%	45,1%	9,0%
Ocupația respondentului	Angajat/ă	4,6%	11,0%	40,7%	36,2%	7,6%	4,7%	6,8%	38,9%	40,3%	9,3%
	Student/ă	2,7%	4,5%	38,7%	54,1%	0,0%	2,7%	3,0%	25,3%	69,0%	0,0%
	Neangajat/ă	5,7%	9,8%	32,7%	40,0%	11,8%	4,9%	8,1%	32,1%	44,1%	10,8%
	Pensionar/Dizabilitate	5,5%	9,9%	30,8%	40,5%	13,3%	8,2%	7,1%	26,2%	45,2%	13,3%
Statutul marital	Necăsătorită	3,2%	10,3%	33,4%	44,9%	8,2%	4,9%	4,4%	33,9%	50,5%	6,3%
	Căsătorită	5,7%	10,7%	36,5%	36,5%	10,5%	5,9%	7,5%	33,0%	42,2%	11,3%
	Văduvă/Divorțată	3,9%	8,3%	39,9%	40,2%	7,8%	4,4%	7,4%	37,5%	40,2%	10,5%
Prezenta copiilor	Da	3,8%	9,4%	39,4%	39,4%	8,0%	4,3%	6,6%	36,1%	43,7%	9,2%
	Nu	5,8%	10,8%	34,5%	38,0%	10,8%	6,3%	7,2%	32,3%	43,0%	11,1%
Nivelul socioeconomic	Nivel scăzut	7,6%	11,1%	32,7%	35,3%	13,2%	8,5%	4,7%	34,1%	37,0%	15,7%
	Nivel mediu	3,5%	12,9%	42,3%	36,5%	4,8%	4,0%	11,0%	36,6%	42,7%	5,8%
	Nivel înalt	3,7%	6,7%	35,0%	44,0%	10,7%	3,9%	5,3%	31,3%	50,1%	9,4%
Mediu de reședință	Urban	3,7%	9,0%	38,5%	40,2%	8,6%	3,8%	6,7%	36,8%	45,2%	7,5%
	Rural	5,9%	11,1%	35,2%	37,5%	10,3%	6,7%	7,1%	31,9%	41,9%	12,3%

Tabelul 26. În opinia dvs., cât de mult pot afecta negativ următoarele comportamente, atunci când sunt îndreptate împotriva femeilor în mediul online?

		Cineva amenință online cu violență fizică o femeie sau rudele acesteia					Cineva trimite sau postează mesaje pentru a diminua stima de sine sau reputația unei femei				
		Deloc	Destul de puțin	Destul de mult	Foarte mult	NȘ/NR	Deloc	Destul de puțin	Destul de mult	Foarte mult	NȘ/NR
Total		5,1%	7,8%	34,4%	43,9%	8,9%	5,1%	9,0%	36,1%	40,2%	9,7%
Genul respondentului	Masculin	6,4%	8,9%	34,9%	37,8%	12,0%	6,5%	10,7%	35,7%	34,5%	12,6%
	Feminin	4,0%	6,8%	33,9%	49,0%	6,2%	3,8%	7,5%	36,4%	44,9%	7,3%
Vârsta respondentului	18-29 ani	4,5%	8,4%	36,3%	47,0%	3,8%	1,9%	11,9%	37,7%	45,1%	3,5%
	30-44 ani	3,6%	7,8%	38,8%	46,6%	3,3%	3,4%	7,2%	38,9%	45,3%	5,3%
	45-59 ani	6,7%	6,4%	34,9%	40,4%	11,5%	7,5%	7,5%	35,4%	38,4%	11,2%
	60 + ani	5,3%	8,6%	28,8%	43,0%	14,2%	6,0%	10,4%	33,3%	34,7%	15,6%
Victimă/Martor al agresiunii online	Victimă	6,4%	9,0%	37,0%	44,5%	3,1%	4,2%	9,0%	34,8%	48,1%	3,9%
	Martor	4,3%	6,1%	34,4%	51,8%	3,3%	3,1%	10,3%	33,7%	50,8%	2,1%
	Nu	5,2%	7,9%	34,1%	42,2%	10,6%	5,4%	8,6%	36,6%	37,4%	12,0%
Limba de comunicare	Română	6,4%	7,9%	34,6%	43,2%	7,9%	6,0%	9,4%	36,5%	39,7%	8,5%
	Rusă sau alta	1,1%	7,3%	33,5%	46,2%	12,0%	2,1%	7,7%	34,9%	41,8%	13,5%
Nivel de studii	Nivel scăzut	7,6%	7,5%	32,5%	44,9%	7,5%	5,9%	6,7%	37,9%	40,4%	9,3%
	Nivel mediu	4,7%	5,9%	38,4%	42,0%	8,9%	5,5%	8,5%	36,1%	40,3%	9,6%
	Nivel înalt	2,4%	10,0%	32,7%	44,6%	10,3%	3,6%	12,4%	34,1%	39,8%	10,1%
Ocupația respondentului	Angajat/ă	5,0%	8,3%	40,2%	39,6%	7,0%	5,2%	8,2%	40,5%	38,7%	7,4%
	Student/ă	3,5%	5,8%	30,2%	59,5%	1,0%	3,5%	5,1%	36,2%	53,7%	1,6%
	Neangajat/ă	5,8%	6,0%	31,0%	46,9%	10,2%	4,9%	10,5%	30,4%	43,5%	10,7%
	Pensionar/Dizabilitate	5,1%	7,9%	25,6%	48,3%	13,2%	5,1%	10,1%	31,3%	38,4%	15,1%
Statutul marital	Necăsătorită	3,6%	10,1%	30,1%	48,3%	8,0%	1,8%	11,6%	33,4%	44,6%	8,6%
	Căsătorită	5,9%	7,9%	34,2%	43,1%	8,8%	6,1%	8,6%	36,2%	39,5%	9,5%
	Văduvă/Divorțată	3,6%	5,0%	38,9%	42,5%	10,0%	4,3%	7,7%	38,2%	38,3%	11,5%
Prezenta copiilor	Da	4,6%	6,8%	36,4%	44,0%	8,2%	4,7%	7,4%	36,7%	42,3%	8,8%
	Nu	5,5%	8,5%	32,8%	43,9%	9,4%	5,3%	10,1%	35,6%	38,6%	10,4%
Nivelul socioeconomic	Nivel scăzut	7,2%	4,8%	35,1%	40,9%	12,1%	8,5%	4,5%	37,8%	35,2%	14,0%
	Nivel mediu	5,4%	10,8%	34,6%	43,2%	6,0%	3,7%	13,2%	37,8%	39,1%	6,3%
	Nivel înalt	2,8%	7,7%	33,4%	47,5%	8,5%	3,0%	9,2%	32,8%	46,2%	8,8%
Mediu de reședință	Urban	4,1%	8,7%	36,8%	43,5%	7,0%	3,8%	10,3%	38,0%	41,1%	6,8%
	Rural	5,8%	7,1%	32,6%	44,3%	10,3%	6,0%	8,0%	34,7%	39,5%	11,8%

Tabelul 27. În opinia dvs., cât de mult pot afecta negativ următoarele comportamente, atunci când sunt îndreptate împotriva femeilor în mediul online?

		Cineva trimite imagini sau video cu conținut sexual sau organe genitale cu scopul de a intimida, jena sau hărțui					Cineva fură parola unei femei și/sau îi accesează conturile online, dispozitivele conectate la Internet etc				
		Deloc	Destul de puțin	Destul de mult	Foarte mult	NȘ/NR	Deloc	Destul de puțin	Destul de mult	Foarte mult	NȘ/NR
Total		5,2%	7,2%	28,7%	47,9%	11,1%	6,4%	6,7%	33,9%	44,9%	8,1%
Genul respondentului	Masculin	6,4%	8,3%	29,0%	42,2%	14,1%	7,7%	7,2%	35,6%	38,6%	10,8%
	Feminin	4,1%	6,2%	28,4%	52,6%	8,7%	5,3%	6,2%	32,5%	50,1%	5,9%
Vârsta respondentului	18-29 ani	2,8%	10,1%	31,1%	53,5%	2,6%	3,1%	12,6%	31,7%	51,2%	1,4%
	30-44 ani	3,4%	4,4%	35,6%	48,9%	7,7%	3,8%	6,0%	37,4%	49,1%	3,8%
	45-59 ani	8,6%	7,9%	29,1%	42,7%	11,6%	7,9%	7,6%	33,1%	40,8%	10,6%
	60 + ani	4,9%	7,5%	20,6%	48,7%	18,4%	9,1%	3,5%	32,5%	41,4%	13,4%
Victimă/Martor al agresiunii online	Victimă	7,4%	2,7%	28,5%	57,5%	3,9%	6,6%	7,4%	27,8%	54,6%	3,6%
	Martor	4,1%	9,2%	27,8%	54,9%	4,1%	4,9%	9,8%	32,1%	52,1%	1,1%
	Nu	5,3%	6,9%	28,6%	46,1%	13,1%	6,6%	5,9%	34,6%	42,8%	10,0%
Limba de comunicare	Română	6,5%	7,3%	29,1%	47,6%	9,6%	7,5%	7,1%	33,4%	44,9%	7,1%
	Rusă sau alta	0,8%	6,8%	27,4%	48,9%	16,1%	2,7%	5,3%	35,4%	45,0%	11,5%
Nivel de studii	Nivel scăzut	6,6%	4,1%	30,0%	48,5%	10,8%	6,4%	5,2%	33,7%	47,7%	7,1%
	Nivel mediu	5,0%	7,8%	26,5%	49,2%	11,5%	5,7%	7,2%	34,2%	44,8%	8,0%
	Nivel înalt	3,5%	10,4%	29,4%	45,6%	11,0%	7,2%	8,1%	34,0%	41,4%	9,3%
Ocupația respondentului	Angajat/ă	5,2%	7,0%	34,8%	44,8%	8,2%	5,8%	7,3%	38,7%	41,9%	6,3%
	Student/ă	2,7%	4,3%	25,1%	65,8%	2,0%	2,7%	6,6%	26,7%	62,0%	2,1%
	Neangajat/ă	6,3%	7,5%	25,3%	47,7%	13,2%	5,8%	9,2%	29,2%	46,5%	9,4%
	Pensionar/Dizabilitate	4,5%	7,9%	18,6%	51,7%	17,3%	8,9%	3,4%	28,3%	47,3%	12,1%
Statutul marital	Necăsătorită	3,8%	8,1%	27,3%	50,6%	10,2%	3,2%	11,3%	27,4%	50,6%	7,6%
	Căsătorită	5,6%	7,2%	27,9%	48,2%	11,2%	7,9%	6,4%	34,4%	43,6%	7,8%
	Văduvă/Divorțată	5,1%	6,0%	32,8%	44,2%	11,9%	4,0%	3,5%	38,2%	44,2%	10,1%
Prezența copiilor	Da	4,0%	5,5%	32,4%	48,0%	10,1%	5,6%	7,3%	34,4%	46,3%	6,5%
	Nu	6,0%	8,4%	25,8%	47,8%	11,9%	7,0%	6,3%	33,5%	43,9%	9,4%
Nivelul socioeconomic	Nivel scăzut	7,4%	4,5%	29,1%	42,4%	16,5%	7,9%	4,3%	35,7%	40,3%	11,8%
	Nivel mediu	4,5%	8,6%	29,9%	50,8%	6,3%	8,1%	6,2%	35,7%	45,6%	4,5%
	Nivel înalt	3,6%	8,2%	27,1%	50,5%	10,6%	3,2%	9,5%	30,3%	48,8%	8,0%
Mediu de reședință	Urban	4,0%	7,7%	32,8%	46,3%	9,1%	4,3%	9,9%	33,6%	46,6%	5,7%
	Rural	6,0%	6,7%	25,6%	49,0%	12,6%	7,9%	4,3%	34,1%	43,7%	10,0%

Tabelul 28. În opinia dvs., cât de mult pot afecta negativ următoarele comportamente, atunci când sunt îndreptate împotriva femeilor în mediul online?

		Cineva folosește conturile online ale unei femei sau creează un cont fals folosind identitatea acesteia					Cineva folosește un limbaj sexist sau plin de ură împotriva unei femei online				
		Deloc	Destul de puțin	Destul de mult	Foarte mult	NȘ/NR	Deloc	Destul de puțin	Destul de mult	Foarte mult	NȘ/NR
Total		6,1%	7,0%	33,1%	45,1%	8,6%	6,6%	7,2%	33,9%	43,1%	9,3%
Genul respondentului	Masculin	7,9%	7,8%	34,8%	38,3%	11,1%	8,3%	9,3%	35,3%	35,5%	11,7%
	Feminin	4,6%	6,3%	31,8%	50,7%	6,6%	5,1%	5,5%	32,7%	49,4%	7,3%
Vârsta respondentului	18-29 ani	2,7%	9,5%	38,1%	47,8%	1,9%	3,7%	9,1%	38,8%	45,9%	2,6%
	30-44 ani	3,4%	6,7%	36,5%	48,1%	5,3%	5,1%	6,3%	36,9%	45,7%	6,0%
	45-59 ani	7,6%	8,0%	31,4%	43,8%	9,3%	7,5%	8,7%	30,6%	42,5%	10,7%
	60 + ani	9,1%	5,0%	29,0%	42,2%	14,7%	8,5%	5,7%	31,4%	39,9%	14,5%
Victimă/Martor al agresiunii online	Victimă	5,8%	5,7%	30,4%	55,5%	2,5%	5,7%	8,3%	31,3%	53,1%	1,6%
	Martor	4,7%	8,3%	30,3%	54,7%	1,9%	3,7%	12,0%	25,5%	56,2%	2,6%
	Nu	6,4%	6,7%	34,0%	42,1%	10,8%	7,2%	6,1%	35,8%	39,6%	11,3%
Limba de comunicare	Română	7,7%	6,7%	33,8%	44,7%	7,1%	7,9%	6,1%	34,6%	44,0%	7,4%
	Rusă sau alta	1,2%	7,8%	31,1%	46,4%	13,4%	2,4%	10,8%	31,4%	40,2%	15,1%
Nivel de studii	Nivel scăzut	5,9%	6,2%	34,0%	47,0%	7,0%	6,2%	6,3%	34,6%	44,3%	8,6%
	Nivel mediu	5,3%	6,6%	31,8%	46,6%	9,7%	5,6%	7,3%	35,4%	43,4%	8,2%
	Nivel înalt	7,4%	8,4%	33,6%	41,2%	9,4%	8,1%	8,3%	31,5%	41,2%	10,9%
Ocupația respondentului	Angajat/ă	5,6%	6,7%	38,5%	42,4%	6,8%	5,4%	8,9%	38,4%	39,4%	8,0%
	Student/ă	2,7%	9,7%	31,6%	51,5%	4,6%	4,8%	9,5%	27,3%	57,4%	1,0%
	Neangajat/ă	4,8%	9,3%	29,6%	47,7%	8,6%	7,0%	4,5%	33,3%	44,6%	10,6%
	Pensionar/Dizabilitate	8,9%	5,3%	24,5%	47,9%	13,5%	9,0%	5,7%	25,5%	47,4%	12,3%
Statutul marital	Necăsătorită	2,7%	9,6%	28,7%	48,3%	10,7%	5,0%	9,3%	29,6%	45,8%	10,2%
	Căsătorită	7,5%	6,4%	33,2%	44,4%	8,5%	7,8%	6,0%	34,9%	41,7%	9,7%
	Văduvă/Divorțată	4,5%	6,6%	37,1%	44,6%	7,2%	3,7%	9,8%	34,6%	45,2%	6,8%
Prezența copiilor	Da	4,9%	7,1%	35,9%	46,2%	5,9%	5,1%	5,9%	36,3%	44,5%	8,1%
	Nu	7,1%	6,9%	31,0%	44,3%	10,7%	7,6%	8,2%	32,0%	42,1%	10,1%
Nivelul socioeconomic	Nivel scăzut	7,9%	6,0%	34,5%	39,6%	12,0%	8,1%	7,3%	34,3%	36,9%	13,4%
	Nivel mediu	7,9%	6,1%	33,2%	47,2%	5,6%	8,0%	5,8%	35,7%	44,4%	6,2%
	Nivel înalt	2,7%	8,7%	31,7%	48,6%	8,3%	3,6%	8,6%	31,7%	47,9%	8,3%
Mediu de reședință	Urban	3,9%	9,0%	33,1%	46,0%	8,1%	4,7%	11,0%	34,1%	43,3%	6,9%
	Rural	7,8%	5,5%	33,1%	44,5%	9,1%	7,9%	4,4%	33,7%	42,9%	11,0%

Tabelul 29. În opinia dvs., cât de mult pot afecta negativ următoarele comportamente, atunci când sunt îndreptate împotriva femeilor în mediul online?

		Cineva răspândește informații false despre o femeie și/sau o defăimează în mediul online					Cineva creează o campanie online de amploare pentru denigrarea unei femei				
		Deloc	Destul de puțin	Destul de mult	Foarte mult	NȘ/NR	Deloc	Destul de puțin	Destul de mult	Foarte mult	NȘ/NR
Total		6,2%	6,2%	34,9%	43,7%	9,0%	6,6%	7,5%	32,5%	40,6%	12,8%
Genul respondentului	Masculin	7,8%	8,1%	34,1%	38,1%	11,9%	8,3%	10,2%	30,2%	34,9%	16,4%
	Feminin	4,9%	4,7%	35,6%	48,2%	6,5%	5,2%	5,3%	34,4%	45,3%	9,8%
Vârsta respondentului	18-29 ani	3,1%	10,2%	36,3%	47,2%	3,2%	3,8%	12,9%	33,0%	43,6%	6,7%
	30-44 ani	3,7%	3,4%	39,2%	48,0%	5,7%	4,5%	5,3%	36,2%	45,5%	8,5%
	45-59 ani	7,7%	8,0%	34,5%	39,7%	10,0%	8,8%	6,6%	30,7%	37,7%	16,2%
	60 + ani	8,9%	5,2%	30,6%	41,3%	14,0%	8,1%	7,6%	30,4%	37,2%	16,7%
Victimă/Martor al agresiunii online	Victimă	4,0%	5,2%	30,7%	54,0%	6,1%	3,6%	14,0%	26,7%	49,3%	6,3%
	Martor	3,0%	6,5%	31,4%	55,3%	3,8%	4,7%	9,2%	27,7%	52,4%	6,0%
	Nu	7,0%	6,2%	36,0%	40,5%	10,4%	7,1%	6,7%	33,8%	37,5%	14,9%
Limba de comunicare	Română	7,3%	6,4%	34,8%	43,8%	7,7%	7,9%	7,8%	33,3%	39,8%	11,2%
	Rusă sau alta	2,9%	5,6%	35,1%	43,2%	13,1%	2,7%	6,6%	29,8%	43,2%	17,7%
Nivel de studii	Nivel scăzut	5,7%	4,1%	34,8%	46,6%	8,8%	6,1%	7,1%	32,9%	41,3%	12,6%
	Nivel mediu	5,7%	7,7%	37,9%	40,8%	7,8%	5,2%	8,2%	34,2%	38,9%	13,4%
	Nivel înalt	7,5%	7,5%	32,2%	42,7%	10,1%	8,9%	7,4%	30,3%	41,3%	12,1%
Ocupația respondentului	Angajat/ă	5,5%	6,2%	38,8%	41,7%	7,8%	5,9%	8,5%	36,5%	37,8%	11,3%
	Student/ă	1,9%	8,9%	30,4%	58,8%	0,0%	1,9%	15,4%	25,9%	52,3%	4,7%
	Neangajat/ă	6,0%	6,8%	31,9%	44,9%	10,5%	7,5%	6,1%	27,8%	44,4%	14,1%
	Pensionar/Dizabilitate	8,7%	5,5%	29,6%	44,4%	11,8%	8,4%	5,4%	28,5%	41,5%	16,2%
Statutul marital	Necăsătorită	3,4%	8,5%	31,6%	46,7%	9,7%	4,1%	11,1%	28,1%	44,2%	12,5%
	Căsătorită	7,6%	5,5%	35,6%	42,1%	9,2%	8,1%	6,7%	32,3%	40,0%	12,9%
	Văduvă/Divorțată	4,1%	6,8%	35,8%	45,9%	7,5%	3,9%	7,2%	37,4%	39,2%	12,4%
Prezența copiilor	Da	5,1%	5,0%	36,9%	44,7%	8,3%	5,6%	7,2%	32,7%	42,9%	11,6%
	Nu	7,1%	7,2%	33,4%	42,9%	9,4%	7,4%	7,8%	32,3%	38,9%	13,6%
Nivelul socioeconomic	Nivel scăzut	8,1%	5,0%	35,5%	38,6%	12,7%	8,6%	6,0%	34,9%	35,1%	15,5%
	Nivel mediu	7,4%	5,4%	36,8%	44,2%	6,1%	7,2%	6,8%	35,0%	40,1%	10,9%
	Nivel înalt	3,2%	8,2%	32,4%	48,0%	8,1%	4,2%	9,8%	27,7%	46,5%	11,9%
Mediu de reședință	Urban	4,2%	8,7%	35,8%	45,3%	6,0%	4,6%	10,1%	33,2%	42,1%	10,0%
	Rural	7,7%	4,4%	34,2%	42,5%	11,1%	8,1%	5,7%	32,0%	39,5%	14,7%

Tabelul 30. În opinia dvs., cât de mult pot afecta negativ următoarele comportamente, atunci când sunt îndreptate împotriva femeilor în mediul online?

		Cineva a produs sau manipulat prin intermediul tehnologiei (inclusiv a inteligenței artificiale) o imagine sau înregistrare video intimă a unei femei					Cineva urmărește sau supraveghează persoana în mediul digital cu scopul de a o hărțui, inclusiv prin instalarea diferitelor aplicații de geolocalizare				
		Deloc	Destul de puțin	Destul de mult	Foarte mult	NȘ/NR	Deloc	Destul de puțin	Destul de mult	Foarte mult	NȘ/NR
Total		6,1%	6,7%	30,8%	44,5%	11,9%	5,9%	6,5%	32,7%	43,5%	11,4%
Genul respondentului	Masculin	7,4%	9,0%	29,9%	38,4%	15,3%	6,5%	8,0%	33,8%	37,4%	14,3%
	Feminin	5,1%	4,8%	31,5%	49,5%	9,1%	5,4%	5,3%	31,8%	48,6%	8,9%
Vârsta respondentului	18-29 ani	3,1%	9,1%	34,3%	49,7%	3,8%	1,7%	8,7%	34,7%	52,3%	2,7%
	30-44 ani	4,3%	4,7%	35,3%	48,9%	6,8%	3,0%	7,1%	33,8%	47,0%	9,1%
	45-59 ani	7,2%	9,6%	31,6%	38,3%	13,3%	7,6%	6,8%	29,3%	44,0%	12,3%
	60 + ani	8,4%	4,8%	24,0%	43,3%	19,6%	9,3%	4,7%	33,7%	35,2%	17,1%
Victimă/Martor al agresiunii online	Victimă	7,6%	7,6%	28,5%	49,8%	6,5%	4,0%	7,0%	31,5%	53,1%	4,4%
	Martor	4,0%	8,6%	27,0%	56,2%	4,2%	4,1%	11,5%	25,4%	55,4%	3,7%
	Nu	6,4%	6,1%	31,9%	41,6%	14,0%	6,3%	5,1%	34,7%	40,2%	13,7%
Limba de comunicare	Română	7,7%	7,1%	32,2%	42,3%	10,7%	7,4%	7,0%	32,8%	42,0%	10,8%
	Rusă sau alta	1,2%	5,6%	26,2%	51,4%	15,7%	1,2%	5,0%	32,3%	48,4%	13,1%
Nivel de studii	Nivel scăzut	6,3%	5,7%	31,6%	44,5%	12,0%	6,1%	5,7%	32,8%	44,4%	10,9%
	Nivel mediu	4,6%	8,0%	32,4%	43,3%	11,7%	4,7%	6,0%	34,6%	42,4%	12,3%
	Nivel înalt	7,5%	6,8%	28,3%	45,6%	11,8%	7,1%	8,1%	30,8%	43,4%	10,7%
Ocupația respondentului	Angajat/ă	5,7%	7,4%	35,4%	42,2%	9,4%	4,9%	7,1%	35,7%	43,1%	9,2%
	Student/ă	3,7%	6,0%	27,9%	60,8%	1,6%	1,9%	8,8%	28,4%	60,9%	0,0%
	Neangajat/ă	5,2%	7,4%	30,4%	44,7%	12,3%	5,3%	7,2%	28,6%	45,7%	13,2%
	Pensionar/Dizabilitate	8,3%	5,0%	21,5%	46,5%	18,7%	9,3%	4,5%	30,2%	39,7%	16,3%
Statutul marital	Necăsătorită	3,3%	8,8%	25,9%	51,3%	10,7%	2,3%	8,7%	28,2%	51,1%	9,6%
	Căsătorită	7,4%	6,2%	31,7%	43,1%	11,7%	7,3%	5,7%	33,2%	42,3%	11,6%
	Văduvă/Divorțată	4,3%	6,9%	32,4%	42,4%	14,1%	4,6%	7,6%	35,5%	40,0%	12,3%
Prezența copiilor	Da	5,1%	5,3%	34,2%	45,5%	10,0%	4,8%	6,6%	32,0%	46,0%	10,5%
	Nu	6,9%	7,8%	28,2%	43,7%	13,4%	6,7%	6,5%	33,2%	41,6%	12,0%
Nivelul socioeconomic	Nivel scăzut	9,4%	4,8%	31,8%	38,0%	16,0%	8,7%	4,0%	34,3%	36,7%	16,4%
	Nivel mediu	6,5%	6,1%	32,3%	46,4%	8,7%	5,9%	7,7%	34,5%	44,7%	7,2%
	Nivel înalt	2,5%	9,2%	28,2%	48,9%	11,1%	3,2%	7,9%	29,3%	49,1%	10,5%
Mediu de reședință	Urban	4,1%	9,3%	31,7%	46,4%	8,6%	3,3%	9,2%	34,7%	45,2%	7,6%
	Rural	7,6%	4,9%	30,1%	43,0%	14,4%	7,9%	4,6%	31,2%	42,2%	14,1%

Tabelul 31. Spuneți-mi, vă rog, dacă în ultimele 12 luni dvs. personal ați fost victimă sau ați fost martor/ă la următoarele comportamente folosite în mediul online împotriva unei femei ?

		Cineva a distribuit sau a amenințat că va distribui online informații private despre mine sau o altă persoană					Cineva a distribuit sau a amenințat că va distribui online imagini/video ofensatoare sau cu conținut sexual explicit despre mine sau o altă persoană				
		Personal am fost victimă	Cunosc pe cineva care a fost victimă	Am fost martor când altcineva a devenit victimă	Nu am experimentat și nici nu am fost martor	NȘ/NR	Personal am fost victimă	Cunosc pe cineva care a fost victimă	Am fost martor când altcineva a devenit victimă	Nu am experimentat și nici nu am fost martor	NȘ/NR
Total		1,7%	4,5%	3,4%	85,3%	5,2%	1,5%	3,8%	2,7%	87,2%	4,8%
Genul respondentului	Masculin	1,3%	3,1%	3,0%	86,8%	5,8%	1,3%	2,8%	2,7%	88,6%	4,7%
	Feminin	1,9%	5,7%	3,8%	83,9%	4,7%	1,6%	4,6%	2,8%	86,0%	4,9%
Vârsta respondentului	18-29 ani	3,7%	7,4%	4,2%	83,9%	0,8%	3,3%	7,5%	4,5%	83,0%	1,7%
	30-44 ani	2,3%	7,4%	6,6%	79,1%	4,6%	2,7%	5,4%	4,9%	82,3%	4,6%
	45-59 ani	1,1%	4,4%	1,6%	86,9%	6,1%	0,8%	3,5%	1,2%	88,9%	5,5%
	60 + ani	0,5%	0,5%	1,7%	90,2%	7,2%	0,0%	0,5%	1,3%	92,2%	6,1%
Victimă/Martor al agresiunii online	Victimă	21,1%	22,2%	6,6%	46,5%	3,6%	18,9%	14,1%	5,3%	57,5%	4,3%
	Martor	1,7%	22,3%	16,9%	54,8%	4,4%	2,8%	18,6%	13,5%	60,3%	4,7%
	Nu	0,0%	0,0%	0,0%	94,4%	5,6%	0,0%	0,0%	0,0%	94,9%	5,1%
Limba de comunicare	Română	1,9%	4,7%	3,6%	85,0%	4,9%	1,5%	4,3%	2,9%	86,2%	5,1%
	Rusă sau alta	1,0%	4,0%	2,7%	86,2%	6,1%	1,3%	2,0%	2,3%	90,4%	4,1%
Nivel de studii	Nivel scăzut	1,9%	3,6%	2,3%	86,6%	5,6%	1,8%	2,7%	2,4%	87,3%	5,9%
	Nivel mediu	2,3%	3,1%	2,6%	88,1%	3,9%	1,5%	4,0%	1,4%	89,7%	3,4%
	Nivel înalt	0,8%	7,1%	5,3%	80,8%	6,0%	1,1%	5,0%	4,1%	84,8%	5,1%
Ocupația respondentului	Angajat/ă	2,2%	5,5%	3,6%	83,9%	4,8%	2,1%	4,5%	2,8%	86,3%	4,3%
	Student/ă	3,7%	11,2%	4,7%	80,5%	0,0%	1,0%	14,2%	6,9%	77,9%	0,0%
	Neangajat/ă	1,1%	5,6%	3,6%	83,6%	6,0%	1,7%	3,7%	2,7%	86,9%	5,0%
	Pensionar/Dizabilitate	0,6%	0,6%	2,1%	90,6%	6,1%	0,0%	0,6%	1,6%	91,2%	6,7%
Statutul marital	Necăsătorită	2,0%	8,0%	4,4%	79,4%	6,2%	2,8%	6,3%	4,4%	82,7%	3,8%
	Căsătorită	1,2%	3,7%	2,7%	87,5%	4,8%	1,2%	3,1%	1,7%	89,3%	4,7%
	Văduvă/Divorțată	3,0%	3,8%	5,0%	82,8%	5,5%	1,3%	3,4%	5,0%	84,0%	6,3%
Prezența copiilor	Da	2,2%	5,1%	3,4%	84,6%	4,7%	1,8%	4,6%	2,2%	86,6%	4,9%
	Nu	1,2%	4,1%	3,4%	85,7%	5,5%	1,3%	3,2%	3,2%	87,6%	4,8%
Nivelul socioeconomic	Nivel scăzut	1,3%	2,9%	2,6%	83,4%	9,8%	1,7%	2,1%	2,1%	85,4%	8,7%
	Nivel mediu	1,7%	5,3%	2,9%	87,8%	2,4%	1,3%	5,1%	3,0%	88,8%	1,8%
	Nivel înalt	2,0%	5,3%	4,7%	84,6%	3,4%	1,4%	4,1%	3,1%	87,4%	4,0%
Mediu de reședință	Urban	2,6%	7,9%	5,4%	78,4%	5,7%	2,1%	7,0%	4,1%	82,0%	4,8%
	Rural	0,9%	2,0%	1,9%	90,3%	4,8%	1,0%	1,4%	1,7%	91,0%	4,8%

Tabelul 32. Spuneți-mi, vă rog, dacă în ultimele 12 luni dvs. personal ați fost victimă sau ați fost martor/ă la următoarele comportamente folosite în mediul online împotriva unei femei?

		Cineva m-a amenințat online cu violență fizică pe mine, o altă persoană sau rudele acesteia					Cineva a trimis sau a postat mesaje pentru a diminua stima de sine sau reputația mea sau a altei persoane					
		Personal am fost victimă	Cunosc pe cineva care a fost victimă	Am fost martor când altcineva a devenit victimă	Nu am experimentat și nici nu am fost martor	NS/NR	Personal am fost victimă	Cunosc pe cineva care a fost victimă	Am fost martor când altcineva a devenit victimă	Nu am experimentat și nici nu am fost martor	NS/NR	
Total		2,1%	4,4%	3,2%	85,7%	4,6%	2,6%	4,3%	3,5%	84,6%	4,9%	
Genul respondentului	Masculin	1,2%	2,6%	2,2%	88,8%	5,2%	2,0%	2,5%	2,5%	87,5%	5,5%	
	Feminin	2,7%	5,8%	4,1%	83,2%	4,1%	3,2%	5,8%	4,4%	82,2%	4,5%	
Vârsta respondentului	18-29 ani	5,3%	10,1%	5,3%	78,7%	0,5%	5,4%	8,2%	6,8%	78,9%	0,8%	
	30-44 ani	2,7%	6,6%	5,2%	80,6%	4,9%	4,6%	7,5%	4,7%	77,9%	5,2%	
	45-59 ani	1,3%	3,5%	0,9%	89,4%	4,9%	1,4%	3,7%	1,2%	88,2%	5,5%	
	60 + ani	0,5%	0,0%	2,4%	90,9%	6,2%	0,5%	0,0%	2,8%	90,5%	6,2%	
Victimă/Martor al agresiunii online	Victimă	26,2%	18,1%	4,2%	49,8%	1,7%	33,7%	15,8%	5,9%	41,0%	3,6%	
	Martor	5,9%	21,5%	15,9%	53,4%	3,2%	5,1%	21,4%	17,4%	52,3%	3,8%	
	Nu	0,0%	0,0%	0,0%	94,8%	5,2%	0,0%	0,0%	0,0%	94,6%	5,4%	
Limba de comunicare	Română	2,4%	4,9%	3,3%	84,7%	4,8%	3,1%	4,9%	3,3%	83,7%	5,0%	
	Rusă sau alta	0,9%	2,8%	3,1%	89,1%	4,1%	1,3%	2,5%	4,2%	87,4%	4,6%	
Nivel de studii	Nivel scăzut	2,7%	5,2%	3,5%	83,7%	4,9%	3,6%	4,3%	3,0%	84,2%	5,0%	
	Nivel mediu	1,9%	3,9%	1,8%	89,0%	3,4%	2,1%	3,4%	2,0%	89,1%	3,4%	
	Nivel înalt	1,4%	3,8%	3,9%	85,3%	5,6%	2,1%	5,4%	5,4%	80,7%	6,5%	
Ocupația respondentului	Angajat/ă	2,4%	4,6%	2,8%	85,9%	4,3%	3,2%	5,4%	3,9%	82,7%	4,8%	
	Student/ă	3,7%	14,7%	8,5%	73,1%	0,0%	3,7%	12,6%	7,0%	76,7%	0,0%	
	Neangajat/ă	2,6%	7,2%	3,1%	82,4%	4,7%	3,5%	5,3%	2,9%	83,5%	4,7%	
	Pensionar/Dizabilitate	0,6%	0,0%	2,9%	90,4%	6,1%	0,6%	0,0%	2,2%	91,1%	6,1%	
Statutul marital	Necăsătorită	4,6%	7,1%	5,1%	79,7%	3,4%	4,0%	7,8%	6,6%	76,6%	5,0%	
	Căsătorită	1,7%	3,6%	2,2%	87,9%	4,5%	2,5%	3,5%	2,6%	87,0%	4,5%	
	Văduvă/Divorțată	0,8%	3,9%	5,2%	83,8%	6,3%	2,0%	3,8%	4,1%	83,7%	6,3%	
Prezența copiilor	Da	2,2%	5,4%	3,6%	85,2%	3,5%	3,6%	6,1%	3,8%	82,9%	3,6%	
	Nu	1,9%	3,5%	3,0%	86,1%	5,4%	1,9%	3,0%	3,3%	85,8%	5,9%	
Nivelul socioeconomic	Nivel scăzut	2,0%	1,6%	3,4%	85,8%	7,2%	3,0%	2,3%	3,4%	83,2%	8,1%	
	Nivel mediu	2,0%	5,0%	1,5%	88,5%	3,0%	2,4%	5,1%	3,0%	86,7%	2,9%	
	Nivel înalt	2,2%	6,4%	4,7%	83,0%	3,7%	2,5%	5,6%	4,1%	83,9%	3,8%	
Mediu de reședință	Urban	3,0%	6,8%	4,0%	81,3%	4,9%	3,2%	7,5%	5,7%	78,4%	5,2%	
	Rural	1,4%	2,5%	2,7%	89,0%	4,4%	2,2%	2,0%	1,9%	89,1%	4,7%	

Tabelul 33. Spuneți-mi, vă rog, dacă în ultimele 12 luni dvs. personal ați fost victimă sau ați fost martor/ă la următoarele comportamente folosite în mediul online împotriva unei femei?

		Cineva trimite imagini sau video cu conținut sexual sau organe genitale cu scopul de a intimida, jena sau hărțui					Cineva a furat parola și/sau a accesat conturile online, dispozitivele conectate la Internet ale mele sau ale altei persoane etc.					
		Personal am fost victimă	Cunosc pe cineva care a fost victimă	Am fost martor când altcineva a devenit victimă	Nu am experimentat și nici nu am fost martor	NȘ/NR	Personal am fost victimă	Cunosc pe cineva care a fost victimă	Am fost martor când altcineva a devenit victimă	Nu am experimentat și nici nu am fost martor	NȘ/NR	
Total		1,7%	3,3%	2,5%	86,6%	5,8%	3,5%	6,4%	3,8%	80,8%	5,6%	
Genul respondentului	Masculin	0,6%	2,8%	2,1%	87,8%	6,7%	2,8%	5,0%	2,1%	83,2%	6,9%	
	Feminin	2,6%	3,8%	2,9%	85,7%	5,0%	4,2%	7,5%	5,1%	78,7%	4,5%	
Vârsta respondentului	18-29 ani	4,7%	8,5%	3,7%	79,9%	3,1%	6,9%	16,6%	6,5%	68,8%	1,2%	
	30-44 ani	2,5%	3,4%	4,7%	83,2%	6,3%	5,5%	6,3%	5,2%	76,3%	6,6%	
	45-59 ani	1,1%	3,9%	0,5%	88,1%	6,3%	2,1%	6,3%	2,8%	82,4%	6,3%	
	60 + ani	0,0%	0,0%	1,8%	92,0%	6,2%	1,2%	1,1%	1,9%	89,6%	6,2%	
Victimă/Martor al agresiunii online	Victimă	21,8%	8,9%	4,4%	57,4%	7,4%	45,1%	10,3%	8,4%	31,1%	5,0%	
	Martor	4,4%	16,3%	12,6%	60,1%	6,7%	8,6%	31,4%	18,6%	36,0%	5,4%	
	Nu	0,0%	0,0%	0,0%	94,3%	5,7%	0,0%	0,0%	0,0%	94,2%	5,8%	
Limba de comunicare	Română	1,6%	3,3%	2,6%	86,6%	6,0%	3,1%	7,5%	3,9%	80,0%	5,5%	
	Rusă sau alta	2,1%	3,3%	2,4%	86,9%	5,3%	4,9%	2,9%	3,2%	83,2%	5,7%	
	Nivel scăzut	1,4%	3,1%	1,3%	87,9%	6,4%	3,8%	7,1%	3,0%	80,3%	5,8%	
Nivel de studii	Nivel mediu	1,7%	2,5%	1,9%	89,4%	4,4%	3,8%	6,0%	2,8%	83,8%	3,7%	
	Nivel înalt	2,1%	4,4%	4,4%	82,5%	6,5%	2,9%	5,9%	5,3%	78,4%	7,4%	
Ocupația respondentului	Angajat/ă	2,1%	4,6%	2,3%	85,3%	5,7%	4,3%	7,8%	3,6%	78,5%	5,8%	
	Student/ă	4,7%	9,4%	6,0%	77,8%	2,1%	4,0%	18,3%	7,0%	69,7%	1,0%	
	Neangajat/ă	2,2%	2,9%	2,3%	86,2%	6,4%	4,2%	6,6%	4,6%	79,1%	5,5%	
	Pensionar/Dizabilitate	0,0%	0,0%	2,2%	91,7%	6,1%	1,4%	1,0%	2,3%	89,2%	6,1%	
Statutul marital	Necăsătorită	2,0%	6,1%	4,4%	81,4%	6,2%	5,0%	7,1%	4,8%	77,3%	5,9%	
	Căsătorită	1,4%	2,7%	2,1%	88,3%	5,5%	3,2%	6,6%	3,1%	81,9%	5,2%	
	Văduvă/Divorțată	2,5%	2,6%	2,4%	85,9%	6,7%	3,4%	4,5%	5,2%	80,3%	6,7%	
Prezența copiilor	Da	2,5%	2,8%	2,4%	87,3%	4,9%	4,3%	9,3%	4,1%	78,3%	4,0%	
	Nu	1,1%	3,7%	2,6%	86,1%	6,4%	2,9%	4,2%	3,5%	82,6%	6,8%	
Nivelul socioeconomic	Nivel scăzut	1,4%	1,9%	2,1%	84,6%	10,0%	3,3%	4,3%	3,3%	80,0%	9,2%	
	Nivel mediu	1,7%	4,2%	2,4%	87,9%	3,8%	3,8%	6,4%	3,1%	83,7%	2,9%	
	Nivel înalt	2,0%	3,8%	3,1%	87,4%	3,7%	3,5%	8,3%	4,9%	78,6%	4,7%	
Mediu de reședință	Urban	2,9%	6,6%	4,1%	80,2%	6,1%	5,2%	9,7%	5,3%	73,7%	6,1%	
	Rural	0,8%	0,9%	1,4%	91,4%	5,6%	2,3%	3,9%	2,6%	85,9%	5,2%	

Tabelul 34. Spuneți-mi, vă rog, dacă în ultimele 12 luni dvs. personal ați fost victimă sau ați fost martor/ă la următoarele comportamente folosite în mediul online împotriva unei femei?

		Cineva a folosit conturile online sau a creat un cont fals folosind identitatea mea sau a altei persoane					Cineva a folosit un limbaj sexist sau plin de ură împotriva mea sau a altei persoane în mediul online				
		Personal am fost victimă	Cunosc pe cineva care a fost victimă	Am fost martor când altcineva a devenit victimă	Nu am experimentat și nici nu am fost martor	NS/NR	Personal am fost victimă	Cunosc pe cineva care a fost victimă	Am fost martor când altcineva a devenit victimă	Nu am experimentat și nici nu am fost martor	NS/NR
Total		3,3%	6,8%	4,5%	80,5%	4,9%	2,8%	5,2%	3,0%	84,3%	4,7%
Genul respondentului	Masculin	2,5%	5,7%	2,9%	83,5%	5,5%	1,2%	3,9%	2,1%	87,8%	5,0%
	Feminin	4,0%	7,8%	5,9%	77,9%	4,4%	4,2%	6,2%	3,8%	81,4%	4,4%
Vârsta respondentului	18-29 ani	6,4%	15,6%	6,7%	70,1%	1,2%	8,1%	12,1%	4,7%	74,2%	0,9%
	30-44 ani	5,3%	8,3%	7,4%	74,3%	4,8%	2,8%	7,3%	5,3%	80,7%	3,9%
	45-59 ani	2,2%	5,3%	2,6%	83,4%	6,5%	2,5%	4,2%	0,5%	86,9%	5,9%
	60 + ani	0,8%	2,3%	2,4%	88,9%	5,6%	0,4%	0,5%	2,4%	90,5%	6,2%
Victimă/Martor al agresiunii online	Victimă	41,9%	12,6%	10,0%	32,3%	3,1%	35,8%	14,1%	4,5%	45,6%	0,0%
	Martor	7,6%	33,7%	22,3%	33,0%	3,4%	8,3%	25,5%	15,1%	49,2%	1,9%
	Nu	0,0%	0,0%	0,0%	94,5%	5,5%	0,0%	0,0%	0,0%	94,4%	5,6%
Limba de comunicare	Română	3,1%	7,9%	5,0%	79,0%	5,1%	3,4%	5,7%	3,0%	83,2%	4,7%
	Rusă sau alta	3,9%	3,5%	3,1%	85,0%	4,5%	0,8%	3,4%	3,4%	87,8%	4,6%
Nivel de studii	Nivel scăzut	3,8%	6,9%	2,8%	81,2%	5,3%	3,1%	4,7%	2,9%	84,4%	4,8%
	Nivel mediu	3,8%	4,8%	3,1%	84,2%	4,1%	2,5%	2,9%	1,5%	89,0%	4,1%
	Nivel înalt	2,1%	8,9%	7,8%	75,9%	5,3%	2,7%	8,1%	4,4%	79,6%	5,2%
Ocupația respondentului	Angajat/ă	3,9%	8,4%	4,5%	78,7%	4,5%	3,3%	6,7%	2,5%	83,5%	4,0%
	Student/ă	6,2%	12,2%	10,4%	70,1%	1,0%	9,9%	13,4%	11,1%	65,6%	0,0%
	Neangajat/ă	3,5%	6,7%	4,6%	79,7%	5,5%	3,0%	5,2%	2,6%	83,4%	5,8%
	Pensionar/Dizabilitate	1,5%	2,5%	3,0%	87,0%	6,1%	0,4%	0,6%	3,0%	89,9%	6,1%
Statutul marital	Necăsătorită	5,3%	8,3%	7,8%	74,4%	4,2%	6,0%	7,3%	6,0%	77,1%	3,6%
	Căsătorită	2,6%	6,7%	3,6%	82,4%	4,6%	2,0%	4,7%	1,9%	86,7%	4,7%
	Văduvă/Divorțată	3,8%	5,7%	4,6%	79,2%	6,7%	2,8%	4,2%	4,3%	82,8%	5,9%
Prezența copiilor	Da	4,0%	7,7%	4,9%	79,7%	3,8%	3,2%	5,6%	2,3%	85,2%	3,6%
	Nu	2,8%	6,2%	4,2%	81,0%	5,8%	2,5%	4,8%	3,6%	83,6%	5,5%
Nivelul socioeconomic	Nivel scăzut	3,5%	5,0%	3,9%	79,0%	8,6%	3,3%	2,3%	2,2%	84,2%	8,0%
	Nivel mediu	2,9%	7,7%	4,1%	82,8%	2,5%	2,2%	6,7%	2,7%	85,6%	2,8%
	Nivel înalt	3,5%	7,7%	5,5%	79,6%	3,6%	2,9%	6,4%	4,2%	83,2%	3,3%
Mediu de reședință	Urban	4,2%	10,6%	6,9%	72,8%	5,5%	4,7%	9,2%	4,6%	76,9%	4,5%
	Rural	2,6%	4,0%	2,8%	86,1%	4,5%	1,4%	2,1%	1,9%	89,8%	4,8%

Tabelul 35. Spuneți-mi, vă rog; dacă în ultimele 12 luni dvs. personal ați fost victimă sau ați fost martor/ă la următoarele comportamente folosite în mediul online împotriva unei femei ?

		Cineva a răspândit informații false despre mine sau altă persoană și/sau m-a defăimat în mediul online					Cineva a creat o campanie online de mari proporții pentru denigrarea mea sau a altei persoane în mediul online				
		Personal am fost victimă	Cunosc pe cineva care a fost victimă	Am fost martor când altcineva a devenit victimă	Nu am experimentat și nici nu am fost martor	NS/NR	Personal am fost victimă	Cunosc pe cineva care a fost victimă	Am fost martor când altcineva a devenit victimă	Nu am experimentat și nici nu am fost martor	NS/NR
Total		3,3%	4,1%	2,8%	84,1%	5,6%	1,7%	2,9%	2,2%	87,3%	5,9%
Genul respondentului	Masculin	2,4%	2,9%	2,1%	86,0%	6,6%	1,8%	2,9%	1,3%	88,0%	6,0%
	Feminin	4,0%	5,2%	3,5%	82,6%	4,8%	1,6%	2,9%	2,8%	86,8%	5,9%
Vârsta respondentului	18-29 ani	10,4%	9,4%	4,4%	74,7%	1,2%	3,1%	7,2%	2,4%	84,5%	2,8%
	30-44 ani	3,2%	4,6%	4,6%	81,9%	5,6%	2,9%	4,2%	3,3%	84,0%	5,6%
	45-59 ani	2,4%	5,2%	1,2%	84,3%	6,9%	0,9%	2,3%	0,6%	88,9%	7,2%
	60 + ani	0,5%	0,0%	1,9%	90,9%	6,7%	0,5%	0,0%	2,4%	90,4%	6,7%
Victimă/Martor al agresiunii online	Victimă	41,9%	7,0%	2,9%	44,0%	4,4%	21,4%	6,4%	1,6%	64,7%	5,9%
	Martor	9,6%	20,5%	14,0%	51,8%	4,1%	3,6%	14,3%	10,6%	64,5%	6,9%
	Nu	0,0%	0,0%	0,0%	93,7%	6,3%	0,0%	0,0%	0,0%	94,1%	5,9%
Limba de comunicare	Română	3,7%	4,3%	3,0%	83,1%	5,8%	1,8%	3,6%	2,2%	86,5%	5,9%
	Rusă sau alta	1,9%	3,5%	2,3%	87,5%	4,9%	1,3%	0,7%	2,1%	89,8%	6,1%
Nivel de studii	Nivel scăzut	3,5%	3,5%	2,7%	85,0%	5,3%	2,3%	3,6%	1,6%	87,0%	5,5%
	Nivel mediu	3,2%	4,0%	1,6%	86,2%	4,9%	1,5%	1,7%	1,5%	90,0%	5,3%
	Nivel înalt	3,1%	5,1%	3,9%	81,1%	6,7%	1,1%	3,3%	3,2%	85,3%	7,2%
Ocupația respondentului	Angajat/ă	3,5%	5,8%	2,6%	82,7%	5,5%	2,0%	4,5%	1,7%	86,6%	5,3%
	Student/ă	12,8%	6,8%	4,1%	76,3%	0,0%	3,8%	3,9%	5,4%	84,8%	2,1%
	Neangajat/ă	3,8%	4,5%	3,3%	82,7%	5,9%	1,8%	2,1%	1,2%	87,2%	7,7%
	Pensionar/Dizabilitate	1,1%	0,0%	2,3%	89,9%	6,7%	0,6%	0,0%	3,0%	89,7%	6,7%
Statutul marital	Necăsătorită	8,2%	5,8%	3,8%	75,1%	7,1%	2,6%	3,3%	2,6%	85,1%	6,5%
	Căsătorită	2,3%	4,0%	2,2%	86,6%	5,0%	1,3%	2,6%	1,4%	88,7%	5,9%
	Văduvă/Divorțată	2,2%	2,8%	4,4%	84,2%	6,3%	2,1%	3,2%	4,4%	84,8%	5,5%
Prezența copiilor	Da	4,0%	5,2%	2,4%	84,7%	3,7%	1,9%	3,8%	1,5%	88,4%	4,4%
	Nu	2,7%	3,3%	3,2%	83,7%	7,1%	1,5%	2,2%	2,7%	86,5%	7,1%
Nivelul socioeconomic	Nivel scăzut	2,0%	2,8%	2,4%	82,8%	10,0%	2,5%	2,8%	1,8%	83,8%	9,1%
	Nivel mediu	3,2%	4,3%	2,7%	86,5%	3,3%	1,1%	3,3%	1,6%	89,4%	4,6%
	Nivel înalt	4,6%	5,3%	3,5%	83,1%	3,6%	1,4%	2,6%	3,0%	88,8%	4,2%
Mediu de reședință	Urban	5,1%	6,6%	4,0%	78,3%	6,0%	2,4%	4,7%	3,4%	83,3%	6,3%
	Rural	1,9%	2,3%	2,0%	88,5%	5,4%	1,2%	1,6%	1,3%	90,3%	5,7%

Tabelul 36. Spuneți-mi, vă rog, dacă în ultimele 12 luni dvs. personal ați fost victimă sau ați fost martor/ă la următoarele comportamente folosite în mediul online împotriva unei femei?

		Cineva a produs sau manipulat prin intermediul tehnologiei (inclusiv a inteligenței artificiale) o imagine sau înregistrare video intimă a femeii					Cineva urmărește sau supraveghează persoana în mediul digital cu scopul de a o hărțui, inclusiv prin instalarea diferitelor aplicații de geolocalizare				
		Personal am fost victimă	Cunosc pe cineva care a fost victimă	Am fost martor când altcineva a devenit victimă	Nu am experimentat și nici nu am fost martor	NS/NR	Personal am fost victimă	Cunosc pe cineva care a fost victimă	Am fost martor când altcineva a devenit victimă	Nu am experimentat și nici nu am fost martor	NS/NR
Total		1,2%	2,4%	2,3%	87,8%	6,2%	1,2%	2,7%	2,2%	87,9%	6,0%
Genul responden- tului	Masculin	1,0%	2,1%	1,7%	88,1%	7,2%	0,7%	2,2%	1,2%	89,8%	6,1%
	Feminin	1,5%	2,7%	2,9%	87,5%	5,4%	1,7%	3,1%	3,0%	86,2%	6,0%
Vârsta responden- tului	18-29 ani	3,8%	4,3%	2,6%	86,4%	2,9%	2,1%	5,6%	3,3%	87,1%	1,8%
	30-44 ani	1,8%	4,4%	3,5%	83,3%	7,0%	2,4%	3,7%	3,8%	83,5%	6,6%
	45-59 ani	0,6%	1,9%	1,1%	89,6%	6,7%	0,9%	3,0%	0,4%	88,0%	7,6%
	60 + ani	0,0%	0,0%	2,2%	91,0%	6,8%	0,0%	0,0%	1,7%	92,1%	6,2%
Victimă/Martor al agresiunii online	Victimă	15,8%	7,8%	3,1%	64,0%	9,2%	15,7%	9,9%	6,3%	59,3%	8,8%
	Martor	2,8%	11,9%	11,5%	66,8%	7,0%	2,7%	13,4%	10,7%	67,4%	5,9%
	Nu	0,0%	0,0%	0,0%	94,1%	5,9%	0,0%	0,0%	0,0%	93,8%	6,2%
Limba de comu- nicare	Română	1,4%	2,8%	2,4%	87,1%	6,3%	1,2%	3,4%	2,0%	87,3%	6,1%
	Rusă sau alta	0,7%	1,3%	2,1%	89,9%	5,9%	1,3%	0,7%	2,7%	89,6%	5,8%
	Nivel scăzut	1,0%	2,3%	0,9%	89,8%	6,0%	1,4%	2,3%	1,3%	89,2%	5,8%
Nivel de studii	Nivel mediu	2,3%	2,6%	1,9%	88,4%	4,8%	1,5%	2,7%	1,5%	89,6%	4,8%
	Nivel înalt	0,4%	2,4%	4,1%	84,9%	8,1%	0,8%	3,3%	3,5%	84,7%	7,7%
Ocupația respon- dentului	Angajat/ă	1,3%	3,5%	2,2%	86,9%	6,0%	1,4%	3,7%	2,1%	86,9%	5,9%
	Student/ă	3,8%	5,5%	6,1%	84,6%	0,0%	1,7%	11,1%	6,2%	80,0%	1,0%
	Neangajat/ă	2,1%	1,8%	0,9%	87,8%	7,4%	2,3%	1,9%	0,9%	87,5%	7,4%
	Pensionar/Dizabilitate	0,0%	0,0%	2,7%	90,5%	6,7%	0,0%	0,0%	2,1%	91,8%	6,1%
Statutul marital	Necăsătorită	1,5%	4,8%	3,7%	83,5%	6,6%	1,3%	4,5%	4,9%	82,2%	7,1%
	Căsătorită	1,2%	1,5%	1,7%	89,7%	6,0%	1,2%	2,3%	1,2%	89,8%	5,5%
	Văduvă/Divorțată	1,3%	3,2%	3,3%	85,4%	6,8%	1,3%	2,2%	2,9%	86,6%	6,9%
Prezența copiilor	Da	1,9%	2,5%	1,9%	89,0%	4,7%	1,5%	3,7%	1,5%	88,7%	4,7%
	Nu	0,7%	2,4%	2,7%	86,9%	7,3%	1,0%	2,0%	2,7%	87,2%	7,1%
Nivelul socioeco- nomic	Nivel scăzut	1,6%	2,1%	1,9%	84,8%	9,6%	1,1%	1,4%	2,1%	84,9%	10,4%
	Nivel mediu	0,5%	2,9%	2,5%	89,1%	5,0%	1,2%	3,1%	1,8%	90,5%	3,4%
	Nivel înalt	1,6%	2,2%	2,6%	89,5%	4,1%	1,4%	3,6%	2,5%	88,1%	4,3%
Mediu de reședință	Urban	1,8%	4,1%	4,2%	82,6%	7,2%	1,8%	5,0%	3,6%	82,8%	6,8%
	Rural	0,8%	1,2%	0,9%	91,7%	5,5%	0,8%	1,0%	1,1%	91,6%	5,5%

Tabelul 37. În ultimele 12 luni pe ce platforme online ați fost cel mai des victimă sau martor(ă) al unor astfel de comportamente îndreptate împotriva femeilor?

		Număr	Rețele sociale (Facebook, Instagram, Odnoklassniki, VKontakte, TikTok, Snapchat etc.)	Aplicații de partajare foto/ video (Pinterest, YouTube etc.)	Blogging/ Comunități (Tumblr, Reddit etc.)	Servicii de mesagerie (aplicații de mesagerie instant/text, WhatsApp, Viber, Telegram etc.)	Aplicații de întâlniri (Tinder, Match, Badoo, Bumble, Mamba etc.)	E-mail	Altul	NS/ NR
Total		305	70,2%	6,1%	0,6%	26,8%	2,7%	4,3%	0,0%	8,1%
Genul respondentului	Masculin	71	61,0%	11,5%	0,0%	29,8%	3,2%	7,3%	0,0%	9,3%
	Feminin	234	75,8%	2,8%	1,0%	25,0%	2,4%	2,5%	0,0%	7,4%
Vârsta respondentului	18-29 ani	120	82,7%	2,1%	1,1%	30,7%	2,4%	3,5%	0,0%	2,7%
	30-44 ani	110	62,1%	5,0%	0,0%	27,0%	2,2%	4,5%	0,0%	12,0%
	45-59 ani	55	75,8%	10,4%	1,7%	14,4%	5,9%	3,3%	0,0%	5,7%
	60 + ani	20	57,5%	12,8%	0,0%	35,5%	0,0%	7,4%	0,0%	12,6%
Victimă/Martor al agresiunii online	Victimă	122	72,0%	2,3%	0,5%	31,0%	1,7%	2,7%	0,0%	9,9%
	Martor	258	70,3%	7,1%	0,7%	27,6%	3,1%	4,6%	0,0%	7,8%
	Nu	0	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%
Limba de comunicare	Română	250	73,0%	6,5%	0,8%	25,3%	2,2%	4,6%	0,0%	7,0%
	Rusă sau alta	55	57,8%	4,0%	0,0%	33,6%	5,1%	3,1%	0,0%	13,4%
Nivel de studii	Nivel scăzut	119	69,3%	3,5%	0,4%	27,8%	1,2%	1,9%	0,0%	10,9%
	Nivel mediu	82	76,4%	9,2%	1,3%	15,7%	1,2%	3,8%	0,0%	6,3%
	Nivel înalt	103	68,1%	6,9%	0,5%	34,0%	3,8%	7,6%	0,0%	6,5%
Ocupația respondentului	Angajat/ă	174	73,8%	5,1%	0,8%	22,3%	2,8%	4,6%	0,0%	7,9%
	Student/ă	39	87,2%	4,4%	2,3%	39,6%	4,5%	1,8%	0,0%	0,0%
	Neangajat/ă	73	63,3%	5,4%	0,0%	27,5%	0,7%	2,5%	0,0%	12,6%
	Pensionar/Dizabilitate	17	59,0%	15,1%	0,0%	41,8%	0,0%	8,7%	0,0%	5,9%
Statutul marital	Necăsătorită	98	74,0%	6,3%	0,7%	35,0%	4,8%	4,3%	0,0%	4,6%
	Căsătorită	162	69,6%	6,3%	0,3%	22,8%	2,6%	3,6%	0,0%	9,5%
	Văduvă/Divorțată	44	66,8%	5,1%	1,8%	29,3%	0,0%	7,0%	0,0%	8,7%
Prezența copiilor	Da	165	72,4%	2,7%	0,9%	27,1%	1,2%	2,5%	0,0%	9,3%
	Nu	140	67,9%	9,7%	0,3%	26,5%	4,3%	6,3%	0,0%	6,8%
Nivelul socioeconomic	Nivel scăzut	78	58,2%	3,0%	0,0%	33,1%	1,0%	0,0%	0,0%	13,6%
	Nivel mediu	111	80,7%	8,3%	1,4%	23,5%	1,7%	8,9%	0,0%	3,2%
	Nivel înalt	116	70,2%	6,5%	0,4%	25,0%	4,8%	3,6%	0,0%	8,3%
Mediu de reședință	Urban	194	74,0%	7,8%	1,0%	28,2%	4,3%	6,9%	0,0%	6,2%
	Rural	111	64,0%	3,2%	0,0%	24,6%	0,0%	0,0%	0,0%	11,3%

Tabelul 38. Luând în considerare ultimele 12 luni, cât de des ați fost victima/martor al acestor tipuri de comportamente?

		Număr	O dată la 6 luni sau mai rar	Lunar	Săptămânal	Zilnic	O dată pe oră sau mai des	NȘ/NR
Total		305	61,5%	16,0%	9,1%	3,0%	2,6%	7,8%
Genul respondentului	Masculin	71	56,5%	19,1%	9,3%	4,8%	0,0%	10,2%
	Feminin	234	64,6%	14,1%	8,9%	1,9%	4,2%	6,4%
Vârsta respondentului	18-29 ani	120	62,6%	9,4%	12,1%	3,9%	5,4%	6,6%
	30-44 ani	110	66,8%	15,3%	10,7%	1,4%	1,6%	4,2%
	45-59 ani	55	58,5%	20,0%	1,6%	6,6%	0,0%	13,3%
	60 + ani	20	46,7%	28,2%	7,7%	0,0%	3,2%	14,2%
Victimă/Martor al agresiunii online	Victimă	122	67,9%	13,7%	4,9%	3,4%	0,0%	10,0%
	Martor	258	61,4%	16,8%	10,2%	2,5%	3,0%	6,1%
	Nu	0	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%
Limba de comunicare	Română	250	61,1%	17,6%	9,6%	2,1%	3,2%	6,4%
	Rusă sau alta	55	63,5%	8,7%	6,6%	6,8%	0,0%	14,4%
Nivel de studii	Nivel scăzut	119	59,9%	10,2%	14,9%	3,8%	5,0%	6,1%
	Nivel mediu	82	71,3%	20,8%	2,3%	1,8%	0,0%	3,8%
	Nivel înalt	103	55,8%	19,4%	7,4%	2,9%	1,7%	12,7%
Ocupația respondentului	Angajat/ă	174	59,2%	15,9%	9,4%	4,3%	1,0%	10,1%
	Student/ă	39	73,5%	21,9%	2,3%	0,0%	0,0%	2,3%
	Neangajat/ă	73	67,7%	8,6%	10,7%	1,8%	7,2%	3,9%
	Pensionar/Dizabilitate	17	50,0%	29,4%	9,1%	0,0%	3,8%	7,8%
Statutul marital	Necăsătorită	98	78,1%	9,4%	4,1%	3,2%	0,0%	5,2%
	Căsătorită	162	57,4%	17,7%	10,9%	1,6%	3,8%	8,6%
	Văduvă/Divorțată	44	53,6%	17,7%	10,2%	7,2%	2,2%	9,1%
Prezenta copiilor	Da	165	60,6%	12,2%	12,2%	1,6%	5,0%	8,4%
	Nu	140	62,6%	20,1%	5,7%	4,4%	0,0%	7,2%
Nivelul socioeconomic	Nivel scăzut	78	58,6%	12,6%	15,6%	2,0%	0,0%	11,3%
	Nivel mediu	111	63,7%	20,7%	4,7%	3,2%	0,9%	6,8%
	Nivel înalt	116	61,9%	14,4%	8,0%	3,5%	6,0%	6,2%
Mediu de reședință	Urban	194	66,2%	15,0%	4,7%	4,8%	0,5%	8,9%
	Rural	111	53,9%	17,6%	16,3%	0,0%	6,1%	6,1%

Tabelul 39. Cine erau persoanele care comiteau acțiunile de violență online?

		Număr	Persoană/persoane pe care le cunosc personal din viața offline	Persoană sau persoane pe care le cunosc din mediul online	Persoană sau persoane pe care nu le cunoșteam anterior	Utilizator(i) anonim(i)	Altul	NȘ/NR
Total		305	22,4%	18,6%	34,0%	35,9%	0,0%	8,4%
Genul respondentului	Masculin	71	16,3%	27,0%	37,2%	31,8%	0,0%	10,9%
	Feminin	234	26,1%	13,5%	32,1%	38,4%	0,0%	6,9%
Vârsta respondentului	18-29 ani	120	27,4%	23,7%	33,8%	30,1%	0,0%	6,7%
	30-44 ani	110	19,3%	20,4%	34,4%	41,0%	0,0%	5,0%
	45-59 ani	55	16,2%	13,9%	35,6%	39,5%	0,0%	12,8%
	60 + ani	20	29,4%	7,6%	30,6%	28,4%	0,0%	17,0%
Victimă/Martor al agresiunii online	Victimă	122	24,9%	18,6%	30,5%	33,4%	0,0%	13,5%
	Martor	258	23,0%	19,8%	35,7%	37,0%	0,0%	5,3%
	Nu	0	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%
Limba de comunicare	Română	250	21,1%	17,7%	34,1%	34,9%	0,0%	8,1%
	Rusă sau alta	55	28,2%	22,9%	33,6%	40,5%	0,0%	9,9%
Nivel de studii	Nivel scăzut	119	22,8%	21,7%	34,7%	32,7%	0,0%	6,8%
	Nivel mediu	82	23,5%	15,9%	34,8%	29,3%	0,0%	9,5%
	Nivel înalt	103	21,4%	17,4%	31,6%	44,8%	0,0%	9,7%
Ocupația respondentului	Angajat/ă	174	20,9%	23,1%	36,8%	36,3%	0,0%	6,2%
	Student/ă	39	27,7%	31,5%	35,4%	30,4%	0,0%	0,0%
	Neangajat/ă	73	19,8%	12,0%	27,5%	40,3%	0,0%	10,0%
	Pensionar/Dizabilitate	17	34,6%	0,0%	28,3%	27,8%	0,0%	24,7%
Statutul marital	Necăsătorită	98	28,7%	18,7%	40,1%	33,2%	0,0%	3,2%
	Căsătorită	162	18,0%	17,7%	33,5%	35,5%	0,0%	9,9%
	Văduvă/Divorțată	44	28,6%	20,2%	26,0%	39,9%	0,0%	10,7%
Prezența copiilor	Da	165	21,6%	21,3%	30,5%	35,2%	0,0%	9,3%
	Nu	140	23,2%	15,7%	37,8%	36,6%	0,0%	7,6%
Nivelul socioeconomic	Nivel scăzut	78	21,1%	25,6%	34,2%	23,0%	0,0%	7,0%
	Nivel mediu	111	26,6%	21,0%	38,1%	36,7%	0,0%	6,6%
	Nivel înalt	116	19,6%	11,3%	30,4%	44,9%	0,0%	11,1%
Mediu de reședință	Urban	194	22,6%	21,1%	37,8%	38,5%	0,0%	9,1%
	Rural	111	21,9%	14,5%	27,8%	31,6%	0,0%	7,4%

Tabelul 40. Cine de obicei era inițiatorul acestor comportamente împotriva dvs.?

		Număr	Persoană/persoane de gen masculin	Persoană/persoane de gen feminin	Atât de gen feminin, cât și cele de gen masculin	NȘ/NR
Total		305	36,4%	12,6%	26,8%	24,1%
Genul respondentului	Masculin	71	29,9%	8,3%	35,8%	26,0%
	Feminin	234	40,4%	15,3%	21,3%	23,0%
Vârsta respondentului	18-29 ani	120	40,0%	14,4%	30,7%	15,0%
	30-44 ani	110	37,4%	13,7%	24,1%	24,8%
	45-59 ani	55	31,6%	9,8%	23,6%	35,1%
	60 + ani	20	32,1%	9,6%	30,6%	27,7%
Victimă/Martor al agresiunii online	Victimă	122	41,0%	12,7%	14,9%	31,3%
	Martor	258	34,8%	13,3%	30,5%	21,4%
	Nu	0	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%
Limba de comunicare	Română	250	39,6%	13,8%	24,5%	22,1%
	Rusă sau alta	55	22,4%	7,6%	36,9%	33,1%
Nivel de studii	Nivel scăzut	119	28,0%	20,5%	34,6%	16,8%
	Nivel mediu	82	42,9%	15,4%	12,8%	28,9%
	Nivel înalt	103	42,0%	2,0%	26,7%	29,3%
Ocupația respondentului	Angajat/ă	174	38,7%	8,3%	27,1%	25,9%
	Student/ă	39	51,2%	4,1%	30,7%	14,0%
	Neangajat/ă	73	28,4%	28,1%	23,1%	20,4%
	Pensionar/Dizabilitate	17	33,7%	11,3%	27,1%	27,9%
Statutul marital	Necăsătorită	98	42,5%	5,9%	29,3%	22,3%
	Căsătorită	162	32,2%	16,4%	28,7%	22,7%
	Văduvă/Divorțată	44	42,8%	9,7%	15,8%	31,7%
Prezența copiilor	Da	165	39,4%	16,1%	23,9%	20,6%
	Nu	140	33,3%	8,9%	29,9%	27,9%
Nivelul socioeconomic	Nivel scăzut	78	34,2%	19,1%	25,5%	21,2%
	Nivel mediu	111	39,1%	9,7%	26,8%	24,4%
	Nivel înalt	116	35,8%	10,4%	27,8%	26,0%
Mediu de reședință	Urban	194	40,5%	8,6%	27,0%	23,9%
	Rural	111	29,7%	19,4%	26,4%	24,5%

Tabelul 41. Cum credeți că aceste comportamente v-au influențat?

		Număr	M-am gândit de două ori înainte să mai postez	Mi-am redus prezența online	Am blocat contactele	Am creat un profil nou/ privat	Am încetat să mai folosesc acea platformă online	Mi-am schimbat numărul de telefon	Am raportat comportamentul platformei online	Am raportat comportamentul unei autorități	M-am simțit nesigur/ă
Total		305	21,6%	17,9%	41,1%	16,8%	6,0%	9,5%	13,3%	6,1%	22,7%
Genul respondentului	Masculin	71	14,8%	8,5%	34,5%	9,5%	7,1%	6,6%	12,0%	0,9%	8,0%
	Feminin	234	25,8%	23,7%	45,1%	21,3%	5,3%	11,2%	14,1%	9,3%	31,7%
Vârsta respondentului	18-29 ani	120	21,2%	18,6%	43,1%	16,7%	3,8%	7,2%	12,4%	2,5%	20,4%
	30-44 ani	110	22,2%	15,9%	36,3%	14,1%	8,1%	9,2%	16,4%	6,9%	24,6%
	45-59 ani	55	35,2%	27,9%	48,0%	23,1%	3,4%	13,2%	11,6%	4,2%	28,3%
	60 + ani	20	0,0%	7,7%	41,1%	16,3%	8,4%	10,0%	8,4%	15,1%	13,8%
Victimă/Martor al agresiunii online	Victimă	122	15,1%	20,8%	48,1%	24,2%	5,4%	12,6%	22,2%	7,3%	31,0%
	Martor	258	23,8%	17,5%	39,5%	14,6%	5,8%	8,7%	12,9%	5,9%	22,0%
	Nu	0	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%
Limba de comunicare	Română	250	17,7%	14,5%	37,3%	17,0%	3,6%	9,7%	9,8%	6,6%	19,2%
	Rusă sau alta	55	39,3%	33,2%	58,1%	16,1%	16,5%	8,3%	29,2%	3,9%	38,7%
Nivel de studii	Nivel scăzut	119	15,4%	12,6%	35,0%	16,9%	3,9%	10,8%	10,2%	4,5%	14,7%
	Nivel mediu	82	24,4%	21,7%	53,9%	22,0%	5,5%	17,1%	9,2%	9,7%	18,7%
	Nivel înalt	103	27,0%	21,6%	39,6%	13,3%	8,8%	2,7%	20,1%	5,4%	35,1%
Ocupația respondentului	Angajat/ă	174	26,1%	17,6%	42,6%	14,3%	6,1%	9,7%	13,0%	4,1%	24,0%
	Student/ă	39	35,4%	35,2%	45,7%	26,7%	8,8%	4,0%	14,3%	4,6%	27,9%
	Neangajat/ă	73	14,8%	14,4%	39,4%	18,8%	3,0%	10,0%	16,2%	6,7%	19,5%
	Pensionar/Dizabilitate	17	0,0%	13,7%	33,8%	18,3%	9,8%	11,8%	9,8%	17,8%	20,9%
Statutul marital	Necăsătorită	98	24,2%	25,8%	38,9%	21,9%	4,2%	8,5%	17,0%	6,2%	26,1%
	Căsătorită	162	23,0%	15,3%	43,4%	15,5%	6,8%	9,9%	13,7%	5,5%	21,7%
	Văduvă/Divorțată	44	14,0%	16,2%	35,4%	14,6%	5,6%	9,6%	7,2%	7,9%	20,1%
Prezența copiilor	Da	165	23,4%	15,3%	42,8%	14,3%	3,8%	7,5%	11,7%	5,3%	22,8%
	Nu	140	19,7%	20,8%	39,2%	19,5%	8,3%	11,7%	15,1%	6,9%	22,7%
Nivelul socioeconomic	Nivel scăzut	78	22,1%	14,7%	34,2%	20,8%	4,4%	18,0%	12,8%	11,1%	21,3%
	Nivel mediu	111	23,5%	12,6%	42,8%	11,5%	5,8%	5,5%	8,7%	3,0%	21,6%
	Nivel înalt	116	19,7%	25,1%	44,9%	18,4%	7,3%	6,6%	17,8%	5,0%	24,8%
Mediu de reședință	Urban	194	27,0%	21,4%	39,8%	14,7%	7,1%	6,1%	15,6%	3,2%	24,9%
	Rural	111	12,7%	12,3%	43,2%	20,2%	4,0%	15,0%	9,6%	10,8%	19,1%

Tabelul 42. Cum credeți că aceste comportamente v-au influențat?

		Familia mea s-a simțit afectată	Am avut de suferit la nivel mintal sau emoțional	Am avut de suferit la nivel fizic	M-am simțit jenat/ă	Am pierdut sau a trebuit să-mi schimb locul de muncă	Mi-a afectat relația personală	Altul	Nu au avut nici o influență	NȘ/NR
Total		8,4%	22,3%	2,7%	26,0%	1,6%	6,7%	0,0%	18,6%	2,1%
Genul respondentului	Masculin	3,2%	7,4%	0,0%	13,6%	0,0%	3,6%	0,0%	32,1%	3,2%
	Feminin	11,6%	31,3%	4,3%	33,6%	2,5%	8,7%	0,0%	10,3%	1,4%
Vârsta respondentului	18-29 ani	5,4%	13,4%	0,9%	17,9%	1,4%	4,3%	0,0%	22,1%	0,9%
	30-44 ani	8,1%	22,1%	4,5%	30,7%	1,4%	10,3%	0,0%	22,1%	2,9%
	45-59 ani	11,0%	31,1%	3,5%	32,2%	3,3%	5,9%	0,0%	7,0%	0,0%
	60 + ani	13,1%	31,2%	0,0%	21,4%	0,0%	2,8%	0,0%	15,9%	5,5%
Victimă/Martor al agresiunii online	Victimă	18,1%	34,2%	6,6%	35,4%	2,6%	9,9%	0,0%	10,6%	1,7%
	Martor	5,4%	20,0%	1,8%	25,4%	1,5%	6,8%	0,0%	20,7%	1,8%
	Nu	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%
Limba de comunicare	Română	8,7%	19,5%	2,7%	26,1%	1,7%	4,5%	0,0%	20,2%	2,2%
	Rusă sau alta	7,0%	34,7%	2,5%	25,6%	0,9%	17,0%	0,0%	10,9%	1,6%
Nivel de studii	Nivel scăzut	8,6%	18,3%	1,6%	26,0%	3,0%	5,3%	0,0%	26,2%	1,4%
	Nivel mediu	11,9%	20,5%	3,1%	20,1%	0,0%	7,1%	0,0%	11,1%	1,2%
	Nivel înalt	5,8%	28,5%	3,7%	30,7%	1,2%	8,3%	0,0%	13,8%	3,5%
Ocupația respondentului	Angajat/ă	6,6%	21,6%	2,3%	30,3%	1,6%	5,9%	0,0%	15,9%	2,4%
	Student/ă	9,1%	13,4%	0,0%	24,4%	0,0%	4,5%	0,0%	9,3%	0,0%
	Neangajat/ă	12,6%	21,5%	6,0%	18,4%	2,7%	11,5%	0,0%	28,4%	0,0%
	Pensionar/Dizabilitate	9,8%	35,8%	0,0%	21,2%	0,0%	3,3%	0,0%	15,0%	6,4%
Statutul marital	Necăsătorită	5,3%	20,1%	3,6%	23,9%	2,3%	7,3%	0,0%	21,2%	2,3%
	Căsătorită	8,0%	22,5%	2,6%	28,4%	1,3%	6,7%	0,0%	16,9%	1,7%
	Văduvă/Divorțată	14,1%	23,4%	1,5%	19,8%	1,7%	6,4%	0,0%	20,7%	3,2%
Prezența copiilor	Da	8,0%	18,6%	2,5%	27,2%	0,8%	4,6%	0,0%	14,8%	1,6%
	Nu	8,8%	26,2%	2,8%	24,8%	2,4%	9,1%	0,0%	22,7%	2,5%
Nivelul socioeconomic	Nivel scăzut	9,8%	14,5%	3,9%	20,7%	3,0%	5,5%	0,0%	18,7%	3,0%
	Nivel mediu	6,1%	26,4%	1,8%	28,8%	1,7%	8,5%	0,0%	22,7%	2,8%
	Nivel înalt	9,4%	24,5%	2,6%	27,6%	0,4%	6,1%	0,0%	14,8%	0,8%
Mediu de reședință	Urban	5,7%	22,3%	2,1%	28,2%	2,1%	8,1%	0,0%	16,5%	2,9%
	Rural	12,9%	22,3%	3,6%	22,5%	0,7%	4,5%	0,0%	21,9%	0,8%

Tabelul 43. În ce măsură sunteți de acord sau în dezacord cu următoarele afirmații?

		Sunt mai precaut/ă în legătură cu ceea ce postez online din teama de a fi vizat/ă					Internetul este un loc sigur pentru mine de a-mi împărtăși opiniile și ideile				
		Deloc nu sunt de acord	Mai degrabă nu sunt de acord	Mai degrabă sunt de acord	Total de acord	NȘ/NR	Deloc nu sunt de acord	Mai degrabă nu sunt de acord	Mai degrabă sunt de acord	Total de acord	NȘ/NR
Total		11,1%	7,5%	27,6%	47,0%	6,8%	29,7%	28,1%	22,6%	14,5%	5,2%
Genul respondentului	Masculin	16,4%	9,2%	29,4%	36,3%	8,7%	28,5%	27,2%	24,4%	14,5%	5,3%
	Feminin	6,8%	6,0%	26,1%	55,9%	5,3%	30,7%	28,7%	21,1%	14,4%	5,1%
Vârsta respondentului	18-29 ani	11,7%	7,2%	23,9%	55,3%	2,0%	28,6%	29,8%	24,6%	15,1%	2,0%
	30-44 ani	11,7%	5,3%	21,8%	55,4%	5,7%	38,5%	29,1%	15,7%	14,1%	2,6%
	45-59 ani	10,6%	9,2%	26,5%	44,1%	9,6%	31,2%	30,2%	21,8%	11,7%	5,0%
	60 + ani	10,7%	8,0%	35,7%	37,6%	7,9%	20,7%	24,2%	28,6%	17,0%	9,3%
Victimă/Martor al agresiunii online	Victimă	12,9%	4,4%	20,4%	57,1%	5,2%	37,5%	26,9%	17,2%	17,4%	1,0%
	Martor	13,1%	6,8%	19,1%	53,8%	7,2%	33,8%	32,4%	18,9%	12,5%	2,5%
	Nu	10,7%	7,9%	30,0%	44,5%	6,9%	28,2%	26,9%	24,1%	14,8%	6,1%
Limba de comunicare	Română	10,8%	6,3%	24,6%	51,0%	7,4%	29,7%	28,1%	21,9%	15,2%	5,0%
	Rusă sau alta	12,2%	11,2%	37,1%	34,2%	5,2%	29,6%	27,9%	24,6%	12,1%	5,8%
Nivel de studii	Nivel scăzut	10,7%	7,4%	29,1%	46,0%	6,9%	26,5%	26,1%	26,9%	15,9%	4,5%
	Nivel mediu	9,5%	5,4%	31,0%	45,8%	8,3%	30,2%	27,8%	20,4%	14,1%	7,6%
	Nivel înalt	13,4%	9,8%	21,7%	50,0%	5,0%	33,5%	30,7%	19,1%	13,1%	3,6%
Ocupația respondentului	Angajat/ă	12,2%	7,9%	22,8%	50,7%	6,3%	36,8%	28,1%	20,6%	11,9%	2,7%
	Student/ă	9,8%	4,3%	23,6%	58,4%	3,9%	30,2%	25,1%	24,0%	19,1%	1,6%
	Neangajat/ă	8,7%	8,1%	32,8%	43,8%	6,6%	25,8%	31,3%	24,7%	14,9%	3,4%
	Pensionar/Dizabilitate	11,1%	6,6%	34,0%	39,7%	8,7%	17,0%	26,3%	24,8%	19,2%	12,8%
Statutul marital	Necăsătorită	12,1%	7,5%	33,2%	44,2%	3,0%	20,9%	24,8%	33,0%	18,0%	3,4%
	Căsătorită	10,9%	7,5%	25,0%	50,1%	6,5%	33,2%	27,7%	21,5%	13,4%	4,2%
	Văduvă/Divorțată	11,1%	7,3%	31,8%	37,9%	12,0%	25,1%	32,7%	16,7%	14,7%	10,7%
Prezența copiilor	Da	11,8%	6,7%	22,4%	51,8%	7,3%	36,5%	31,8%	19,0%	10,4%	2,3%
	Nu	10,6%	8,0%	31,5%	43,4%	6,5%	24,5%	25,2%	25,3%	17,6%	7,4%
Nivelul socioeconomic	Nivel scăzut	11,7%	4,9%	30,9%	42,4%	10,1%	34,0%	21,8%	24,3%	14,5%	5,4%
	Nivel mediu	11,7%	6,4%	28,4%	49,2%	4,3%	22,3%	27,1%	27,5%	16,5%	6,6%
	Nivel înalt	10,0%	11,0%	23,4%	49,4%	6,1%	32,6%	35,2%	16,1%	12,5%	3,6%
Mediu de reședință	Urban	10,7%	8,5%	25,5%	46,5%	8,9%	32,0%	28,4%	21,1%	12,0%	6,6%
	Rural	11,5%	6,7%	29,1%	47,4%	5,3%	28,0%	27,8%	23,7%	16,3%	4,2%

Tabelul 44. În ce măsură sunteți de acord sau în dezacord cu următoarele afirmații?

		Platformele de socializare ar trebui să facă mai mult pentru a aborda situația în care femeile sunt vizate negativ online					Femeile sunt mai des ținte ale hărțurii digitale decât bărbații				
		Deloc nu sunt de acord	Mai degrabă nu sunt de acord	Mai degrabă sunt de acord	Total de acord	NȘ/NR	Deloc nu sunt de acord	Mai degrabă nu sunt de acord	Mai degrabă sunt de acord	Total de acord	NȘ/NR
Total		5,6%	6,6%	33,9%	44,1%	9,8%	5,0%	4,8%	37,2%	44,1%	8,9%
Genul respondentului	Masculin	7,8%	7,4%	35,5%	36,9%	12,5%	7,9%	4,1%	41,3%	35,6%	11,1%
	Feminin	3,9%	5,9%	32,6%	50,0%	7,5%	2,5%	5,4%	33,8%	51,1%	7,1%
Vârsta respondentului	18-29 ani	7,0%	6,0%	32,0%	47,1%	7,8%	3,1%	6,6%	27,5%	59,0%	3,8%
	30-44 ani	9,8%	7,7%	32,1%	43,3%	7,1%	7,1%	3,6%	32,0%	48,9%	8,5%
	45-59 ani	5,0%	5,1%	39,0%	38,7%	12,2%	5,3%	7,9%	40,0%	34,5%	12,2%
	60 + ani	1,7%	7,2%	31,9%	48,2%	11,0%	3,7%	2,2%	44,5%	40,6%	9,0%
Victimă/Martor al agresiunii online	Victimă	4,1%	2,9%	19,0%	65,9%	8,1%	4,0%	4,9%	27,0%	60,2%	3,9%
	Martor	6,6%	4,1%	30,6%	52,3%	6,3%	4,8%	4,0%	27,3%	60,9%	2,9%
	Nu	5,5%	7,5%	34,9%	41,6%	10,6%	5,0%	5,2%	39,5%	39,8%	10,5%
Limba de comunicare	Română	5,4%	7,7%	30,2%	46,5%	10,2%	5,1%	4,8%	32,5%	48,2%	9,4%
	Rusă sau alta	6,5%	3,1%	45,4%	36,5%	8,5%	4,5%	4,8%	52,3%	31,0%	7,4%
Nivel de studii	Nivel scăzut	6,5%	7,7%	34,9%	40,4%	10,4%	5,0%	3,9%	35,6%	46,0%	9,4%
	Nivel mediu	6,5%	5,4%	32,0%	44,8%	11,3%	5,6%	4,8%	39,2%	40,7%	9,7%
	Nivel înalt	3,7%	6,4%	34,4%	48,4%	7,1%	4,3%	6,0%	37,0%	45,5%	7,1%
Ocupația respondentului	Angajat/ă	6,9%	6,4%	32,3%	45,5%	8,9%	5,8%	6,8%	34,4%	44,4%	8,6%
	Student/ă	6,6%	2,2%	31,1%	42,6%	17,5%	1,8%	7,1%	18,3%	70,2%	2,5%
	Neangajat/ă	6,2%	10,2%	38,8%	36,8%	8,0%	4,5%	2,9%	43,0%	43,4%	6,2%
	Pensionar/Dizabilitate	2,4%	4,7%	33,2%	47,5%	12,2%	3,9%	1,8%	40,8%	40,7%	12,7%
Statutul marital	Necăsătorită	7,7%	5,8%	31,5%	47,0%	8,0%	6,3%	5,0%	34,4%	51,3%	2,9%
	Căsătorită	5,1%	7,0%	34,2%	44,2%	9,5%	4,2%	5,4%	37,2%	44,4%	8,8%
	Văduvă/Divorțată	5,6%	5,9%	35,2%	40,6%	12,7%	6,7%	2,3%	40,2%	35,7%	15,1%
Prezența copiilor	Da	6,4%	7,9%	35,3%	40,9%	9,5%	4,4%	5,3%	35,9%	45,5%	8,9%
	Nu	5,1%	5,6%	32,8%	46,5%	10,0%	5,4%	4,4%	38,2%	43,1%	9,0%
Nivelul socioeconomic	Nivel scăzut	9,1%	6,4%	29,0%	44,0%	11,4%	7,5%	6,4%	37,9%	39,3%	8,9%
	Nivel mediu	5,8%	4,7%	31,9%	49,8%	7,8%	2,2%	2,7%	38,3%	49,0%	7,8%
	Nivel înalt	2,1%	8,5%	40,7%	38,7%	10,0%	5,2%	5,3%	35,5%	44,1%	10,0%
Mediu de reședință	Urban	4,8%	4,1%	33,8%	47,2%	10,1%	5,5%	4,0%	35,9%	44,9%	9,7%
	Rural	6,3%	8,4%	34,0%	41,8%	9,6%	4,6%	5,4%	38,2%	43,5%	8,3%

Tabelul 45. În ce măsură sunteți de acord sau în dezacord cu următoarele afirmații?

		Trebuie făcut mai mult pentru a proteja femeile ca să nu fie vizate negativ online					Femeile au puține opțiuni odată ce sunt vizate online pentru a primi ajutor sau a pune capăt situației				
		Deloc nu sunt de acord	Mai degrabă nu sunt de acord	Mai degrabă sunt de acord	Total de acord	NȘ/NR	Deloc nu sunt de acord	Mai degrabă nu sunt de acord	Mai degrabă sunt de acord	Total de acord	NȘ/NR
Total		2,7%	2,1%	34,7%	54,6%	6,0%	6,6%	7,6%	36,4%	38,3%	11,1%
Genul respondentului	Masculin	4,5%	3,0%	38,6%	46,0%	7,9%	10,1%	9,4%	36,5%	31,8%	12,2%
	Feminin	1,2%	1,3%	31,4%	61,7%	4,4%	3,7%	6,1%	36,3%	43,6%	10,3%
Vârsta respondentului	18-29 ani	4,3%	1,6%	25,5%	65,1%	3,4%	8,9%	7,9%	34,2%	43,0%	5,9%
	30-44 ani	2,5%	2,2%	29,9%	61,6%	3,8%	8,7%	9,8%	29,2%	43,5%	8,7%
	45-59 ani	3,5%	2,8%	40,4%	44,6%	8,6%	7,1%	10,5%	38,8%	27,1%	16,5%
	60 + ani	1,2%	1,5%	38,6%	51,6%	7,1%	2,9%	2,8%	41,9%	41,1%	11,2%
Victimă/Martor al agresiunii online	Victimă	2,9%	0,0%	23,4%	70,7%	3,0%	4,3%	6,4%	27,9%	52,8%	8,6%
	Martor	5,2%	1,2%	22,9%	67,3%	3,4%	8,2%	7,4%	27,3%	45,2%	11,8%
	Nu	2,0%	2,4%	37,8%	51,0%	6,8%	6,4%	7,7%	38,8%	36,2%	10,9%
Limba de comunicare	Română	1,8%	2,0%	30,7%	59,4%	6,2%	6,0%	7,8%	32,5%	41,3%	12,4%
	Rusă sau alta	5,3%	2,4%	47,3%	39,4%	5,5%	8,4%	6,9%	48,8%	28,7%	7,2%
Nivel de studii	Nivel scăzut	2,8%	2,7%	34,6%	52,8%	7,1%	5,3%	7,4%	33,8%	41,1%	12,5%
	Nivel mediu	2,2%	2,1%	38,2%	51,2%	6,2%	6,4%	4,4%	40,2%	37,5%	11,4%
	Nivel înalt	3,0%	1,2%	31,3%	60,4%	4,2%	8,4%	11,3%	36,1%	35,3%	8,9%
Ocupația respondentului	Angajat/ă	3,9%	2,6%	32,7%	55,5%	5,3%	9,0%	7,6%	37,4%	36,2%	9,8%
	Student/ă	0,8%	0,0%	18,9%	80,3%	0,0%	3,7%	16,2%	28,4%	47,1%	4,6%
	Neangajat/ă	1,4%	1,4%	40,5%	51,9%	4,8%	5,9%	10,6%	34,1%	35,5%	13,8%
	Pensionar/Dizabilitate	1,2%	1,9%	36,5%	50,9%	9,5%	2,2%	4,0%	37,2%	43,6%	13,1%
Statutul marital	Necăsătorită	5,9%	2,2%	29,5%	59,5%	3,0%	9,3%	8,0%	35,9%	39,1%	7,7%
	Căsătorită	1,6%	2,2%	35,4%	55,0%	5,8%	5,7%	8,7%	35,7%	39,1%	10,8%
	Văduvă/Divorțată	3,5%	1,4%	37,3%	48,1%	9,8%	7,3%	3,3%	39,2%	34,3%	15,9%
Prezența copiilor	Da	2,2%	2,6%	33,7%	56,7%	4,8%	5,4%	10,3%	33,7%	39,9%	10,8%
	Nu	3,0%	1,7%	35,4%	53,0%	7,0%	7,5%	5,6%	38,4%	37,1%	11,4%
Nivelul socioeconomic	Nivel scăzut	3,3%	3,3%	37,9%	47,7%	7,9%	7,0%	5,7%	38,1%	34,4%	14,8%
	Nivel mediu	2,8%	1,9%	30,2%	59,3%	5,8%	4,9%	4,5%	34,3%	46,6%	9,7%
	Nivel înalt	1,9%	1,0%	35,9%	56,8%	4,5%	7,7%	12,5%	36,9%	33,9%	8,9%
Mediu de reședință	Urban	4,3%	1,8%	29,4%	58,1%	6,5%	8,4%	8,3%	33,5%	36,7%	13,1%
	Rural	1,4%	2,3%	38,6%	52,0%	5,7%	5,2%	7,1%	38,6%	39,5%	9,7%

Tabelul 46. În ce măsură sunteți de acord sau în dezacord cu următoarele afirmații?

		Îmi fac griji deoarece comportamentele negative online ale altora îmi pot afecta viața reală					Femeile adesea nu știu că aceste comportamente negative online pot fi raportate				
		Deloc nu sunt de acord	Mai degrabă nu sunt de acord	Mai degrabă sunt de acord	Total de acord	NȘ/NR	Deloc nu sunt de acord	Mai degrabă nu sunt de acord	Mai degrabă sunt de acord	Total de acord	NȘ/NR
Total		18,5%	7,0%	33,9%	36,1%	4,5%	6,4%	9,5%	36,3%	38,2%	9,5%
Genul respondentului	Masculin	24,7%	7,0%	36,8%	27,2%	4,2%	7,1%	11,9%	34,2%	34,9%	11,8%
	Feminin	13,3%	7,0%	31,5%	43,4%	4,8%	5,9%	7,4%	38,1%	41,0%	7,6%
Vârsta respondentului	18-29 ani	22,0%	11,8%	21,8%	41,8%	2,6%	7,2%	12,5%	32,2%	43,5%	4,7%
	30-44 ani	20,3%	5,4%	31,1%	39,6%	3,7%	5,5%	6,7%	27,3%	49,0%	11,5%
	45-59 ani	16,6%	8,1%	38,5%	30,9%	5,8%	8,3%	12,4%	38,1%	28,9%	12,3%
	60 + ani	16,5%	5,1%	38,7%	34,5%	5,2%	5,2%	7,8%	45,3%	34,0%	7,7%
Victimă/Martor al agresiunii online	Victimă	17,2%	8,4%	29,1%	42,6%	2,6%	7,5%	11,1%	25,7%	49,3%	6,5%
	Martor	20,7%	8,6%	25,4%	42,9%	2,5%	9,4%	8,4%	30,0%	45,7%	6,5%
	Nu	17,9%	6,7%	36,3%	34,1%	5,1%	5,8%	9,9%	38,2%	35,9%	10,2%
Limba de comunicare	Română	17,1%	5,5%	31,2%	41,6%	4,5%	5,9%	9,0%	32,9%	41,7%	10,4%
	Rusă sau alta	22,8%	11,7%	42,5%	18,3%	4,6%	8,1%	10,9%	47,2%	27,1%	6,7%
Nivel de studii	Nivel scăzut	19,2%	6,9%	35,6%	33,8%	4,6%	7,4%	9,3%	34,5%	36,5%	12,3%
	Nivel mediu	16,4%	7,9%	35,3%	36,4%	4,0%	5,5%	11,8%	36,3%	37,2%	9,1%
	Nivel înalt	19,8%	6,2%	30,7%	38,9%	4,3%	6,3%	7,3%	38,6%	41,7%	6,2%
Ocupația respondentului	Angajat/ă	20,0%	6,7%	33,7%	35,6%	4,0%	6,3%	8,3%	35,2%	40,4%	9,8%
	Student/ă	15,1%	12,9%	20,9%	51,1%	0,0%	4,1%	16,2%	31,2%	47,5%	1,0%
	Neangajat/ă	18,2%	7,3%	34,6%	35,9%	4,0%	6,9%	10,9%	33,7%	39,4%	9,1%
	Pensionar/Dizabilitate	15,8%	6,6%	36,4%	34,8%	6,3%	6,5%	9,4%	41,7%	31,8%	10,7%
Statutul marital	Necăsătorită	19,7%	9,6%	28,4%	39,5%	2,8%	8,7%	14,4%	33,9%	39,0%	4,0%
	Căsătorită	17,5%	7,2%	34,9%	36,6%	3,9%	5,4%	8,4%	36,0%	40,7%	9,5%
	Văduvă/Divorțată	20,9%	4,0%	36,1%	30,3%	8,8%	8,1%	8,9%	39,8%	28,7%	14,5%
Prezența copiilor	Da	17,0%	8,7%	32,4%	37,7%	4,1%	4,7%	7,7%	34,1%	42,5%	11,0%
	Nu	19,5%	5,8%	35,1%	34,8%	4,8%	7,8%	10,8%	38,0%	35,0%	8,4%
Nivelul socioeconomic	Nivel scăzut	21,0%	6,7%	37,5%	31,0%	3,7%	7,4%	10,1%	39,9%	34,8%	7,9%
	Nivel mediu	17,4%	6,4%	29,2%	41,8%	5,2%	6,1%	7,6%	30,1%	44,3%	11,8%
	Nivel înalt	16,9%	7,9%	35,1%	35,3%	4,7%	5,9%	10,7%	38,9%	35,6%	8,9%
Mediu de reședință	Urban	21,0%	10,1%	28,3%	35,5%	5,0%	7,8%	12,0%	34,4%	35,7%	10,1%
	Rural	16,6%	4,7%	38,1%	36,4%	4,2%	5,5%	7,6%	37,8%	40,1%	9,1%

Tabelul 47. În ce măsură sunteți de acord sau în dezacord cu următoarele afirmații?

		Femeile s-au obișnuit să fie vizate negativ online, deoarece nu se face nimic pentru a opri aceste acțiuni					Știu unde pot raporta în siguranță comportamentele negative online care vizează femeile atunci când le experimentez sau le observ				
		Deloc nu sunt de acord	Mai degrabă nu sunt de acord	Mai degrabă sunt de acord	Total de acord	NȘ/NR	Deloc nu sunt de acord	Mai degrabă nu sunt de acord	Mai degrabă sunt de acord	Total de acord	NȘ/NR
Total		6,8%	8,9%	37,5%	35,2%	11,6%	23,6%	10,3%	23,5%	30,7%	11,9%
Genul respondentului	Masculin	9,4%	11,7%	37,3%	30,4%	11,1%	24,7%	9,0%	24,9%	30,2%	11,2%
	Feminin	4,6%	6,5%	37,7%	39,2%	12,0%	22,6%	11,5%	22,4%	31,1%	12,5%
Vârsta respondentului	18-29 ani	9,5%	11,2%	33,5%	38,0%	7,8%	21,1%	13,1%	18,9%	35,3%	11,6%
	30-44 ani	6,5%	8,6%	32,0%	45,2%	7,7%	24,1%	6,8%	22,3%	37,7%	9,0%
	45-59 ani	6,9%	11,0%	40,8%	27,1%	14,2%	19,9%	10,9%	24,6%	28,8%	15,9%
	60 + ani	5,4%	6,1%	41,7%	31,9%	14,9%	27,7%	11,7%	26,0%	23,5%	11,2%
Victimă/Martor al agresiunii online	Victimă	3,7%	9,4%	36,7%	43,6%	6,6%	19,5%	12,3%	12,9%	46,4%	9,0%
	Martor	6,0%	10,2%	35,2%	42,5%	6,0%	16,9%	12,7%	21,0%	40,3%	9,1%
	Nu	7,0%	8,7%	37,5%	33,5%	13,3%	25,1%	9,5%	24,8%	27,6%	13,0%
Limba de comunicare	Română	6,5%	8,8%	33,4%	39,2%	12,1%	21,2%	10,5%	22,4%	33,8%	12,0%
	Rusă sau alta	7,5%	9,2%	50,5%	22,6%	10,2%	31,1%	9,7%	27,0%	20,7%	11,5%
Nivel de studii	Nivel scăzut	5,3%	7,3%	38,6%	36,7%	12,1%	28,6%	9,3%	23,1%	28,1%	10,9%
	Nivel mediu	6,0%	10,1%	37,8%	33,9%	12,3%	23,9%	9,7%	22,3%	30,1%	14,0%
	Nivel înalt	9,5%	9,8%	35,6%	34,9%	10,2%	17,0%	12,4%	25,4%	34,4%	10,8%
Ocupația respondentului	Angajat/ă	7,8%	10,1%	36,9%	36,0%	9,2%	22,1%	9,5%	22,9%	33,5%	12,0%
	Student/ă	5,1%	12,7%	32,9%	43,8%	5,5%	14,4%	11,2%	19,8%	42,4%	12,2%
	Neangajat/ă	6,4%	7,7%	38,3%	35,0%	12,6%	24,9%	9,2%	25,9%	27,8%	12,2%
	Pensionar/Dizabilitate	5,2%	6,4%	38,8%	32,9%	16,7%	27,4%	13,2%	23,3%	24,6%	11,6%
Statutul marital	Necăsătorită	9,7%	11,6%	35,2%	36,5%	7,1%	20,0%	8,1%	24,2%	35,4%	12,3%
	Căsătorită	5,6%	8,8%	37,7%	37,2%	10,7%	24,9%	11,3%	24,0%	29,0%	10,8%
	Văduvă/Divorțată	8,3%	6,6%	38,8%	26,9%	19,4%	22,3%	9,2%	21,1%	32,0%	15,3%
Prezența copiilor	Da	6,7%	9,7%	35,6%	39,4%	8,6%	20,2%	11,8%	23,5%	33,8%	10,6%
	Nu	6,9%	8,3%	39,0%	32,0%	13,9%	26,1%	9,2%	23,5%	28,3%	12,9%
Nivelul socioeconomic	Nivel scăzut	5,8%	8,2%	40,2%	33,2%	12,5%	21,5%	12,3%	21,5%	28,4%	16,3%
	Nivel mediu	8,2%	9,7%	34,8%	37,8%	9,5%	26,7%	10,4%	20,7%	33,2%	9,0%
	Nivel înalt	6,3%	8,7%	37,5%	34,7%	12,9%	22,5%	8,4%	28,2%	30,5%	10,5%
Mediu de reședință	Urban	11,4%	10,4%	33,1%	33,8%	11,3%	26,9%	7,5%	20,5%	30,3%	14,8%
	Rural	3,3%	7,8%	40,7%	36,3%	11,9%	21,1%	12,4%	25,8%	30,9%	9,8%

Tabelul 48. În ce măsură sunteți de acord sau în dezacord cu următoarele afirmații?

		Internetul poate fi o sursă utilă de informații și sprijin pentru femeile care se confruntă cu acest tip de comportamente negative online				
		Deloc nu sunt de acord	Mai degrabă nu sunt de acord	Mai degrabă sunt de acord	Total de acord	NȘ/NR
Total		6,0%	8,8%	36,2%	37,4%	11,7%
Genul respondentului	Masculin	7,5%	8,5%	38,0%	35,2%	10,8%
	Feminin	4,8%	8,9%	34,7%	39,2%	12,4%
Vârsta respondentului	18-29 ani	6,8%	9,1%	34,3%	42,1%	7,8%
	30-44 ani	9,1%	7,9%	31,3%	44,8%	6,9%
	45-59 ani	6,4%	10,6%	37,7%	31,3%	14,0%
	60 + ani	2,5%	7,7%	40,3%	33,5%	16,0%
Victimă/Martor al agresiunii online	Victimă	8,9%	10,4%	28,5%	44,0%	8,3%
	Martor	7,6%	9,5%	32,3%	42,7%	8,0%
	Nu	5,6%	8,3%	37,4%	36,1%	12,6%
Limba de comunicare	Română	6,4%	8,5%	32,3%	39,9%	12,9%
	Rusă sau alta	4,8%	9,6%	48,6%	29,4%	7,7%
Nivel de studii	Nivel scăzut	8,6%	8,7%	36,3%	31,7%	14,7%
	Nivel mediu	4,8%	8,8%	37,0%	35,0%	14,5%
	Nivel înalt	4,1%	8,8%	35,5%	47,0%	4,6%
Ocupația respondentului	Angajat/ă	5,2%	9,8%	36,9%	40,8%	7,2%
	Student/ă	3,9%	23,0%	33,5%	34,7%	4,9%
	Neangajat/ă	13,4%	5,9%	35,7%	32,0%	13,2%
	Pensionar/Dizabilitate	2,2%	6,8%	35,9%	34,5%	20,7%
Statutul marital	Necăsătorită	6,4%	7,6%	38,2%	41,0%	6,8%
	Căsătorită	5,6%	9,6%	35,6%	38,2%	11,0%
	Văduvă/Divorțată	7,3%	6,7%	36,6%	30,6%	18,8%
Prezenta copiilor	Da	7,0%	11,0%	35,2%	37,8%	9,0%
	Nu	5,3%	7,0%	36,9%	37,1%	13,7%
Nivelul socioeconomic	Nivel scăzut	7,0%	7,6%	37,6%	32,6%	15,2%
	Nivel mediu	5,5%	6,2%	32,2%	43,8%	12,3%
	Nivel înalt	5,6%	12,3%	38,7%	35,8%	7,6%
Mediu de reședință	Urban	7,2%	7,0%	32,5%	41,6%	11,7%
	Rural	5,2%	10,0%	38,9%	34,2%	11,7%

Tabelul 49. Ce sfaturi ați oferi altor femei/bărbați ca dvs. despre cum să se protejeze împotriva experiențelor negative în mediul online?

		Să păstreze profilul / informațiile de pe rețelele de socializare private	Să nu posteze informații care ar permite cuiva să-l localizeze	Să nu ofere numărul de telefon sau adresa de e-mail	Să raporteze imediat pe cineva care îl/o face să se simtă inconfortabil/ă	Să informeze alte persoane din mediul online despre persoana care influențează negativ și comportamentul acesteia	Să spună cuiva din viața reală, membri de familie/rude/prieteni despre experiență	Să caute ajutor de la o autoritate, instituție de drept dacă este necesar	Să păstreze dovezi ale vizării, cum ar fi mesaje, imagini etc.	Altceva	NȘ/NR
Total		61,9%	71,7%	70,2%	53,7%	51,4%	52,3%	61,3%	60,9%	0,3%	2,7%
Genul respondentului	Masculin	60,5%	67,9%	67,0%	49,3%	50,8%	50,9%	61,2%	61,9%	0,3%	2,8%
	Feminin	63,1%	74,8%	72,9%	57,4%	51,9%	53,4%	61,3%	60,1%	0,3%	2,6%
Vârsta respondentului	18-29 ani	64,7%	73,7%	64,8%	59,0%	54,6%	61,9%	61,1%	65,2%	0,4%	1,0%
	30-44 ani	66,0%	72,1%	70,4%	55,8%	54,4%	60,4%	68,8%	65,8%	0,0%	2,9%
	45-59 ani	60,3%	73,9%	72,6%	54,9%	52,3%	47,4%	59,7%	63,1%	0,3%	2,7%
	60 + ani	58,2%	68,4%	70,7%	48,1%	46,1%	44,3%	55,8%	52,3%	0,5%	3,3%
Victimă/Martor al agresiunii online	Victimă	66,5%	67,4%	72,2%	61,5%	63,8%	60,3%	63,8%	68,9%	0,3%	5,4%
	Martor	61,1%	69,9%	64,6%	54,3%	51,0%	56,0%	64,0%	63,6%	0,2%	2,5%
	Nu	62,5%	72,8%	71,6%	53,4%	51,3%	51,3%	60,9%	60,1%	0,3%	2,4%
Limba de comunicare	Română	60,6%	71,7%	69,7%	51,6%	49,3%	51,4%	58,8%	58,6%	0,4%	3,1%
	Rusă sau alta	66,1%	71,8%	71,9%	60,4%	57,9%	55,2%	69,2%	68,1%	0,1%	1,4%
Nivel de studii	Nivel scăzut	59,2%	70,0%	65,1%	49,3%	45,0%	48,1%	54,5%	51,1%	0,7%	3,3%
	Nivel mediu	59,3%	68,5%	74,8%	53,3%	53,8%	52,5%	67,0%	67,4%	0,1%	3,3%
	Nivel înalt	68,2%	77,5%	72,1%	60,3%	57,4%	57,9%	63,9%	67,1%	0,0%	1,2%
Ocupația respondentului	Angajat/ă	66,8%	75,0%	74,7%	59,3%	58,0%	62,7%	69,5%	69,9%	0,3%	1,9%
	Student/ă	63,5%	82,0%	61,8%	53,2%	47,9%	54,7%	57,6%	60,9%	0,0%	1,7%
	Neangajat/ă	56,5%	65,8%	63,0%	47,3%	45,6%	40,1%	54,3%	54,3%	0,0%	2,4%
	Pensionar/Dizabilitate	55,5%	68,0%	67,8%	47,7%	42,2%	39,9%	49,3%	47,5%	0,6%	4,7%
Statutul marital	Necăsătorită	71,0%	71,7%	66,3%	56,9%	53,1%	57,4%	61,1%	63,6%	0,4%	1,9%
	Căsătorită	62,5%	73,0%	72,1%	53,7%	52,9%	53,7%	62,2%	62,7%	0,3%	1,8%
	Văduvă/Divorțată	51,0%	66,7%	66,9%	50,3%	43,7%	41,9%	57,9%	51,2%	0,0%	6,5%
Prezența copiilor	Da	62,1%	75,0%	68,1%	56,7%	52,8%	57,3%	66,2%	63,7%	0,6%	1,7%
	Nu	61,8%	69,2%	71,8%	51,5%	50,3%	48,5%	57,5%	58,8%	0,0%	3,4%
Nivelul socioeconomic	Nivel scăzut	58,3%	71,6%	71,3%	52,4%	51,9%	50,6%	60,2%	60,1%	0,0%	2,5%
	Nivel mediu	68,6%	72,0%	72,8%	56,3%	53,5%	57,1%	65,4%	63,1%	0,5%	3,6%
	Nivel înalt	58,9%	71,5%	66,7%	52,6%	48,8%	49,3%	58,3%	59,6%	0,4%	1,9%
Mediu de reședință	Urban	66,6%	68,2%	71,7%	57,9%	56,4%	57,0%	65,6%	67,6%	0,0%	3,5%
	Rural	58,4%	74,3%	69,1%	50,7%	47,7%	48,9%	58,1%	56,0%	0,5%	2,1%

Tabelul 50. Spuneți-mi, vă rog, dacă folosiți careva din următoarele servicii pe online

		Abonat/ă la servicii de streaming (Netflix, Amazon Prime, Hulu, NowTV, iFlix, Tribe, Viki, HOOQ)		Utilizator aplicații de plată mobilă (Apple Pay, Google Wallet, Venmo, Zelle, PayPal, Alipay, WeChat Pay)		Folosesc aplicații de Taxi (Teleport, Letz, Yandex, Bolt)	
		Da	Nu	Da	Nu	Da	Nu
Total		9,1%	90,9%	30,8%	69,2%	24,9%	75,1%
Genul responden- tului	Masculin	11,6%	88,4%	33,8%	66,2%	26,6%	73,4%
	Feminin	7,0%	93,0%	28,3%	71,7%	23,4%	76,6%
Vârsta responden- tului	18-29 ani	18,5%	81,5%	67,9%	32,1%	55,8%	44,2%
	30-44 ani	16,9%	83,1%	43,5%	56,5%	35,3%	64,7%
	45-59 ani	3,8%	96,2%	21,9%	78,1%	13,2%	86,8%
	60 + ani	1,8%	98,2%	7,8%	92,2%	9,8%	90,2%
Victimă/Martor al agresiunii online	Victimă	20,9%	79,1%	50,1%	49,9%	42,7%	57,3%
	Martor	17,6%	82,4%	54,8%	45,2%	42,0%	58,0%
	Nu	6,6%	93,4%	24,4%	75,6%	20,3%	79,7%
Limba de comu- nicare	Română	10,3%	89,7%	32,4%	67,6%	26,2%	73,8%
	Rusă sau alta	5,3%	94,7%	25,7%	74,3%	20,5%	79,5%
Nivel de studii	Nivel scăzut	8,0%	92,0%	29,1%	70,9%	21,4%	78,6%
	Nivel mediu	4,3%	95,7%	20,4%	79,6%	19,2%	80,8%
	Nivel înalt	15,2%	84,8%	43,7%	56,3%	35,1%	64,9%
Ocupația respon- dentului	Angajat/ă	10,2%	89,8%	37,5%	62,5%	31,4%	68,6%
	Student/ă	34,1%	65,9%	77,7%	22,3%	55,6%	44,4%
	Neangajat/ă	9,4%	90,6%	34,1%	65,9%	20,3%	79,7%
	Pensionar/Dizabilitate	2,2%	97,8%	6,6%	93,4%	9,6%	90,4%
Statutul marital	Necăsătorită	18,9%	81,1%	50,2%	49,8%	46,2%	53,8%
	Căsătorită	8,3%	91,7%	29,0%	71,0%	21,6%	78,4%
	Văduvă/Divorțată	2,7%	97,3%	18,6%	81,4%	16,1%	83,9%
Prezenta copiilor	Da	11,9%	88,1%	42,9%	57,1%	27,9%	72,1%
	Nu	7,0%	93,0%	21,7%	78,3%	22,6%	77,4%
Nivelul socioeco- nomic	Nivel scăzut	5,2%	94,8%	17,6%	82,4%	14,1%	85,9%
	Nivel mediu	7,9%	92,1%	31,5%	68,5%	31,6%	68,4%
	Nivel înalt	14,0%	86,0%	43,1%	56,9%	28,9%	71,1%
Medii de reședință	Urban	13,6%	86,4%	41,4%	58,6%	37,9%	62,1%
	Rural	5,7%	94,3%	23,0%	77,0%	15,2%	84,8%

